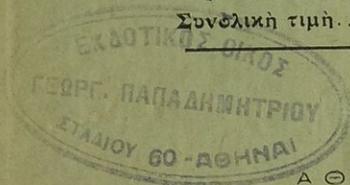

Ν. Ι. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ
Πρώην Γυμνασάρχου
Καθηγητού του ἐν Καλλιθέα Γυμνασίου

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἀριθ. ἀδείας κυκλοφορίας	50464
	21-9-31
Τιμὴ ἄνευ βιβλιοσήμου	12.20
Ἄξια βιβλιοσήμου	5.—
Φοροσήμον	1.50
Συνολικὴ τιμὴ	Δρ. 18.70

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΖΗΚΑΚΗΣ

ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1931

Ν. Ι. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ
Πρώην Γυμνασιάρχου
Καθηγητού τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Γυμνασίου

Αρ. εἰσ. 45200

ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΚΑΙ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΖΗΚΑΚΗΣ

ΠΕΣΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1931

Πάν γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ
συγγραφέως.

Ν. Ζαφειρίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Αιτία τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ Ἀρταξέρξου καὶ προπαρασκευαί πρὸς αὐτήν.

Κεφ. Α'. § 1—11.

* Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο, πρεσβύ-¹⁻²τερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος· ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου, ἐδοῦλετο τῷ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι. ὁ μὲν οὖν πρεσβύτερος παρῶν ἐτύχανε· Κύρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζονται. ἀναβαίνει οὖν ὁ Κύρος λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔχων ὀπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτὸν Ξεῖναν Παρράσιον.

Ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος καὶ κατέστη εἰς τὴν βασι-³λείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. ὁ δὲ πείθεται καὶ συλλαμβάνει Κύρον ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτόν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. †

+ Ὁ δέ, ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλευέ-⁴ται, ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλά, ἦν δύνηται, βασιλεύσει ἀντ' ἐκείνου. Παρυσάτις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὀπῆρχε τῷ Κύρῳ φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα

- 5 Ἄρταξέρξης. ὅστις δ' ἀφικνοῖτο τῶν παρὰ βασιλέως πρὸς αὐτόν, πάντας οὕτω διατιθείς ἀπεπέμπετο, ὥστε αὐτῷ μάλ-
λον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. καὶ τῶν παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ.
- 6 + Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δύναμιν ἤθροιζεν, ὡς μάλιστα ἐδύ-
νατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρασκευότατον λάβοι βασι-
λέα. ὣδε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν. ὅπως εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις λαμ-
βάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους,
ὡς ἐπιβουλευόντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασιλέως
δεδομένα, τότε δὲ ἀφειστήκεισαν πρὸς Κύρον πᾶσαι πλην
- 7 Μιλήτου· ἐν Μιλήτῳ δὲ Τισσαφέρνης προαισθόμενος τὰ αὐτὰ
ταῦτα βουλευομένους, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν.
ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα,
ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ
ἐπειράτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. καὶ αὕτη αὖ ἄλλη
πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἠθροῖζειν στράτευμα.
- 8 + Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων ἠξίου, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοθῆ-
ναι οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐ-
τῶν, καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα· ὥστε βασιλεὺς
τὴν μὲν πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλὴν οὐκ ἠσθάνετο, Τισσαφέρνει
δὲ ἐνόμιζε πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπα-
νᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων. καὶ γὰρ ὁ
Κύρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν
πόλεων, ὧν Τισσαφέρνους ἐτύγχανεν ἔχων. + γὰρ
- 9 + Ἄλλο δὲ στράτευμα αὐτῷ συνελέγετο ἐν Χερρονήσῳ
τῇ κατ' ἀντιπέρας Ἀβύδου τὸν δετὸν τρόπον. Κλέαρχος
Λακεδαιμόνιος φυγὰς ἦν· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κύρος
ἠγάσθη τε αὐτὸν καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικοῦς. ὁ δὲ,

λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρονήσου ὀρμώμενος, τοῖς Θραξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλησποντον οἰκοῦσι καὶ ὠφέλει τοὺς Ἑλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφήν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις ἐκοῦσαι. τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα.

† Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ξέγος ὢν ἐτύγχανεν αὐτῷ, 10 καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὡς οὕτω περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους καὶ ἕξ μηνῶν μισθόν καὶ δεῖται αὐτοῦ μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῆται. οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα.

Πρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον ξένον ὄντα ἐκέλευσε λαβόντα 11 ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὡς εἰς Πισίδας βουλόμενος στρατεῦσθαι, ὡς πράγματα παρεχόντων τῶν Πισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνεται δὲ τὸν Στυμφάλιον καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῖον, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς πολεμήσων Τισσαφέρνει σὺν τοῖς φυγάσι τοῖς Μιλησίων. καὶ ἐποιοῦν οὕτως οὗτοι. †

Β'. Πορεία τοῦ εἰς τὰς Σάρδεις συναθροισθέντος στρατοῦ τοῦ Κύρου μέχρι τοῦ Τυριαίου τῆς Φρυγίας.
(6 Μαρτίου—8 Μαΐου 401 π. Χ.)

Κεφ. Β'. § 1—18.

† Ἐπεὶ δ' ἐδόκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. ἐνταῦθα καὶ παραγγέλλει τῷ τε 1

Κλεάρχῳ λαβόντι ἦκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στρατεύμα, καὶ τῷ Ἀριστίππῳ συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτόν, ὃ εἶχε στρατεύμα· καὶ Ξενία τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἦκειν παραγγέλλει λαβόντα τοὺς ἄλλους, πλὴν ὁπόσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν.

2 **†** Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας καὶ τοὺς φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράξειεν, ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσεσθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. οἱ δὲ ἠδέως ἐπέειθοντο· ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ· καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα ^{ἐπὶ τῶν πολεμίων} παρήσαν εἰς Σάρδεις.

3 Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων λαβῶν παρεγένετο εἰς Σάρδεις ὀπλίτας εἰς τετρακισχιλίους, Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων ὀπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους, Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος ὀπλίτας ἔχων χιλίους, Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιὸς ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους, Πασίων δὲ ὁ Μεγαρεὺς τριακοσίους μὲν ὀπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστάς ἔχων παρεγένετο· ἦν δὲ καὶ οὗτος καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων. οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο.

4 **†** Τισσαφέρνης δὲ ^{ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸν} κατανοήσας ταῦτα καὶ μείζονα ἠγγασάμενος εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ὡς βασιλέα, ἢ ἐδύνατο τάχιστα, ἰππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους. καὶ βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον ἀντιπαρασκευάζετο.

5 **†** Κύρος δὲ ἔχων, οὓς εἴρηκα, ὄρματο ἀπὸ Σάρδεων καὶ ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας εἴκοσι καὶ δύο ἐπὶ τὸν Μαϊάνδρον ποταμόν· τούτου τὸ εὖρος δύο

6 πλέθρα· γέφυρα δὲ ^{ἐπὶ τῶν ποταμίων} ἐπὶ ἑπτὰ ἐξευγμένη πλοίοις. τοῦτον διαβάς ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμόν ἓνα παρασάγγας ὀκτῶ εἰς Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην, εὐδαίμονα καὶ μεγάλην.

ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ ἦκε Μένων ὁ Θετταλὸς ὀπλίτας ἔχων χιλίους καὶ πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους. †

† Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας εἴκοσι 7
εἰς Κελαινάς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ
εὐδαίμονα. ἐνταῦθα Κύρῳ βασιλεία ἦν καὶ παράδεισος μέγας
ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου, ὅποτε
γυμνάσαι βούλοιοτο ἑαυτὸν τε καὶ τοὺς ἵππους. διὰ μέσου δὲ
τοῦ παραδείσου ρεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐ-
τοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων· ρεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Κελαινῶν 8
πόλεως. ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασιλεία ἐν Κελαιναῖς
ἔρμυνᾶ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσίου ποταμοῦ ὑπὸ τῇ ἀκρο-
πόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν
Μαίανδρον· τοῦ δὲ Μαρσίου τὸ εὖρὸς ἔστιν εἴκοσι καὶ πέντε
ποδῶν. ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσίαν νικήσας
ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν ἄντρῳ,
ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας.

Ἐνταῦθα Εἰρήνης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ 9
μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταῦτα τὰ βασίλεια καὶ
τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρος ἡμέρας
τριάκοντα· καὶ ἦκε Κλέαρχος ἔχων ὀπλίτας χιλίους καὶ πελ-
ταστὰς Θρακίας ὀκτακοσίους καὶ τοξότας Κρήτας διακοσίους.
ἅμα δὲ καὶ Σῶσις παρῆν ὁ Συρακόσιος ἔχων ὀπλίτας τρια-
κοσίους καὶ Ἀγίας ὁ Ἀρκὰς ἔχων ὀπλίτας χιλίους. καὶ ἐν-
ταῦθα Κύρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν
ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύ-
ριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δέκα εἰς 10
Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς·
ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔθυσε καὶ ἀγῶνα ἔθηκε·
τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν σπλεγγίδες χρυσαῖ· θεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα

καὶ Κύρος. ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δώδεκα εἰς Κεράμων ἀγοράν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχάτην πρὸς τῇ Μυσία χώρᾳ.

- 11 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας τριάκοντα εἰς Καῦστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας πέντε καὶ τοῖς στρατιώταις ὤφειλετο μισθὸς πλεόν ἢ τριῶν μηνῶν καὶ πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήτουν. ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε καὶ δῆλος ἦν ἀνιῶμενος· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου ἔχοντα μὴ ἀποδι-
- 12 δόναί. ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα ἡ Συενένσιος γυνὴ τοῦ Κιλικίων βασιλέως παρὰ Κύρον· καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. τῇ δ' οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κύρος μισθὸν τετάρων μηνῶν. εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ φυλακὴν περὶ αὐτήν, Κίλικας καὶ Ἀσπενδίους. ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Θύμβριον, πόλιν οἰκουμένην.
- 13 ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ἑδὸν κρήνη, ἡ Μίδου καλουμένη τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸν Σάτυρον θηρεῦσαι, οἷνφ κεράσας αὐτήν.
- 14 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Τυριάειον πόλιν οἰκουμένην. ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς. καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδειξάι τὸ στρατεύμα αὐτῆ· βουλόμενος οὖν ἐπιδειξάι, ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν
- 15 τῷ πεδίῳ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων. ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἑλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω ταχθῆναι καὶ στήναι, συντάξαι δ' ἕκαστον τοὺς ἑαυτοῦ. ἐτάχθησαν οὖν ἐπὶ τετάρων· εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ οὖν αὐτῷ, τὸ δὲ εὐώνυμον Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου, τὸ δὲ μέσον οἱ
- 16 ἄλλοι στρατηγοί. ἐθεώρει οὖν ὁ Κύρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους· οἱ δὲ παρήλαυνον τεταγμένοι κατὰ ἴλας καὶ κατὰ τάξεις· εἶτα δὲ τοὺς Ἑλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἄρματος καὶ

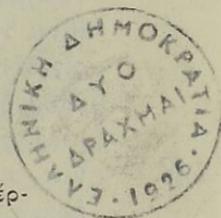
ἡ Κίλισσα ἐφ' ἄρμαμάξης. εἶχον δὲ πάντες κράνη χαλκᾶ καὶ χιτῶνας φοινικοῦς καὶ κνημίδας, καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλυμμένας.

Ἐπειδὴ δὲ πάντας παρήλασε, στήσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς 17
φάλαγγος μέσης, πέμψας Πίγρητα τὸν ἐρμηνέα παρὰ τοὺς
στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἐκέλευσε προβαλέσθαι τὰ ὄπλα
καὶ ἐπιχωρῆσαι ἕλην τὴν φάλαγγα. οἱ δὲ ταῦτα προεῖπον
τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγξε, προβαλόμενοι τὰ ὄπλα
ἐπῆσαν. ἐκ δὲ τούτου, θᾶπτον προϊόντων σὺν κραυγῇ ἀπὸ
τοῦ αὐτομάτου, δρόμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς
σκηνάς, τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς, καὶ ἦ τε Κίλισσα
ἔφυγεν ἐπὶ τῆς ἀρμαμάξης καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καταλι-
πόντες τὰ ὄνια, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἕλληνες σὺν γέλωτι ἐπὶ τὰς 18
σκηνάς ἦλθον. ἡ δὲ Κίλισσα, ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα καὶ
τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἐθαύμασε. Κῦρος δὲ ἦσθη, τὸν
ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον ἰδών.

Περὶ ληψίς. Κεφ. Β' § 19—27 καὶ Κεφ. Γ'—ΣΤ'.

Ὁ Κῦρος διὰ Ἰκονίου, Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας ἔρ-
χεται εἰς Κιλικίαν καὶ Συρίαν, διαβαίνει τὸν Εὐφράτην
καὶ Ἀράξην καὶ φθάνει εἰς Κορωσὴν καὶ Πύλας τῆς
Ἀραβίας (6 Μαΐου—30 Αὐγούστου 401 π.Σ.)

Ὁ Κῦρος πλήρης χαρᾶς διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπίδειξιν τοῦ στρα-
τοῦ του προχωρεῖ μέχρι Ἰκονίου καὶ διαρπάζει τὴν Λυκαονίαν.
Τότε ἡ μὲν Ἐπύαξα φεύγει διὰ τοῦ συντομωτέρου δρόμου εἰς Κι-
λικίαν διὰ τὴν πείσιν τὸν σύζυγόν της Συέννεσιν νὰ δεχθῆ τὸν Κῦ-
ρον φιλικῶς, ὁ δὲ Κῦρος ἦλθεν εἰς τὴν Καππαδοκίαν διὰ τὴν τιμω-
ρήσιν δύο διοικητῶν, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπεβούλευον, καὶ διὰ τὴν δώσιν
καιρὸν εἰς τὴν Ἐπύαξαν νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τὸν σύζυγόν της, ὁ
ὅποιος μόλις ἔμαθεν ὅτι ὁ Κῦρος ἐπλησίαζεν εἰς Ταρσοῦς, τὴν πρω-
τεύουσαν τῆς Κιλικίας, ἔφυγε μετὰ τοὺς κατοίκους εἰς ὄρεινὴν ἰσχυ-
ρὰν θέσιν. Ὁ Κῦρος ἀφοῦ ταχέως διήλθε διὰ τῆς Λυκαονίας καὶ

τῆς Καππαδοκίας ὄρμησεν ἀπὸ τὰς Κιλικίας πύλας εἰς Κιλικίαν καὶ ἐντὸς ὀλίγου εὐρέθη εἰς τοὺς Ταρσοὺς, ὅπου ἐπέστρεψε καὶ ὁ Συέννεσις κατόπιν πολλῶν συνεννοήσεων.

Ὁ Κύρος ὅμως δὲν ἐπρόλαβε νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πράγματα μετὸν βασιλέα τῆς Κιλικίας καὶ νέον μέγα νέφος παρουσιάσθη ἀπειλητικὸν ἐμπρὸς του. Οἱ Ἕλληνες ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ τοὺς εἶναι πλέον εὐκολον νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Κύρον, διότι τοὺς ἐμπαίξει καὶ τοὺς ὀδηγεῖ παρὰ τὰς συμφωνίας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὁ Κλέαρχος ἠθέλησε νὰ τοὺς διατάξῃ ἀλλὰ μόλις ἐξέφυγε τὸν λιθοβολισμόν.

Τότε κατέφυγεν εἰς πανουργίαν. Συγκαλεῖ τὸ στράτευμα καὶ παρουσιάζεται διὰ νὰ ὁμιλήσῃ· ἀντὶ ὅμως ν' ἀκούσουν λόγους, βλέπουν τὸν αὐστηρὸν ἐκεῖνον καὶ τραχὺν Κλέαρχον νὰ κλαίῃ χωρὶς νὰ δύναται νὰ προφέρῃ λέξιν. Οὕτως ἄφωνος καὶ μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔμεινεν ἄρκετὸν χρόνον· ἄφου δὲ ἐννόησεν ὅτι εἶχον συγκινηθῆ ὁ στρατιῶται ἤρχισε μετὰ μελανὰ χρώματα νὰ περιγράψῃ τὴν θέσιν του ἀπέναντι τοῦ Κύρου καὶ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας θὰ ἔχουν ἂν ὁ Κύρος τοὺς θεωρήσῃ ἐχθροὺς του· τέλος δὲ προσθέτει ὅτι ἦτο πλέον καὶ αὐτὸς στρατιώτης καὶ ὅτι θὰ ἠκολούθει οἷονδῆποτε ἐξέλεγον στρατηγὸν διὰ νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὕτω διελύθη ἡ συνέλευσις τοῦ στρατοῦ χωρὶς ἀπόφασιν καμμίαν, χωρὶς κανεὶς ἄλλος νὰ λάβῃ τὸν λόγον. Τὴν ἐπομένην ἔγινε νέα συγκέντρωσις τοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφάνη ὅτι τὰ πράγματα ἦσαν περισσότερον εὐνοϊκά. Ἡ πανουργία τοῦ Κλεάρχου ἐνίκησε.

Ὁμιλήσαν ἄρκετοὶ πολλὰ εἰπόντες. Ἐν τέλει ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη νὰ σταλῇ πρεσβεία περιλαμβάνουσα καὶ τὸν Κλέαρχον διὰ νὰ ἐρωτήσουν τὸν Κύρον, ποῦ ἀληθῶς πορεύονται. Πληροφορηθέντες δὲ ὅτι προχωρεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἐχθρόν του Ἀβροκόμαν, σατράπην τῆς Συρίας, καὶ ὅτι ἂν τὸν ἀκολουθήσουν θὰ αὐξήσῃ τοὺς μισθοὺς των, δέχονται καὶ οὕτως ὅλοι ἠνωμένοι προχωρήσαντες ἔφθασαν εἰς Ἴσσοὺς τῆς Κιλικίας, ὅπου εὗρον τὸν Χειρίσοφον μετὰ 700 ὀπλίτας, τὸν στόλον τοῦ Κύρου καὶ 400 μισθοφόρους ἀποστατήσαντας ἀπὸ τὸν Ἀβροκόμαν.

Τώρα ἔπρεπε νὰ περάσῃ τὰς Ἀμανικὰς πύλας, αἱ ὁποῖαι ὡς αἰ θερμοπύλαι ἦσαν στενὴ πάροδος τριῶν σταδίων μήκους καὶ μετὰ

τείχη εἰς τὰ ἄκρα τῆς. Διὰ τὴν μὴ εὐρηθῆναι δὲ καμμίαν ἀντίστασιν στέλλει μὲ τὸν στόλον τοῦ στρατὸν καὶ καταλαμβάνει τὴν πρὸς τὴν Συρίαν ἔξοδον. Διήλθε λοιπὸν ἀκινδύνως ὄμιλος ὁ στρατὸς καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν Συρίαν χωρὶς τὴν συναντήσῃ κανένα ἐχθρόν, χωρὶς τὴν συναντήσῃ κανὲν ἐμπόδιον· ὁ σατράπης αὐτῆς Ἀβροκόμας ἀφῆκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κύρου τὴν χώραν τοῦ καὶ ἔσπευσε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν βασιλέα. Ὅταν δὲ ἔφθασε εἰς τὴν παραλιακὴν πόλιν Μυριάνδον, φεύγουσιν κρυφίως οἱ Ἕλληγες στρατηγοὶ Ξενίας καὶ Πασίων ἐγκαταλείψαντες τὸν Κύρον. Ὅλοι ἐπερίμενον νὰ τοὺς καταδιώξῃ καὶ τοὺς φονεύσῃ· αὐτὸς ὅμως τοὺς ἀφῆκεν ἐλευθέρους νὰ φύγουν. Ἡ μεγάλη αὕτη μεγαλοφροσύνη τοῦ Κύρου καὶ ἡ ταιαύτη διαγωγή του πρὸς αὐτοὺς ἐπέδρασεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ προθυμότερον ἠκολούθησαν αὐτὸν μέχρι τῆς Θαψάκου παρὰ τὸν Εὐφράτην. Ἐκεῖ ἔμειναν πέντε ἡμέρας καὶ ἔμαθον πλέον καθαρὰ ὅτι πορεύονται ἐναντίον τοῦ βασιλέως. Ἐλυπήθησαν δι' αὐτὸ ἀρκετὰ καὶ κατηγοροῦν τοὺς στρατηγοὺς τῶν διὰ τὸν ἐμπαιγμὸν, ἀλλὰ ἡ αὐξήσις τοῦ μισθοῦ καὶ αἱ μεγάλαι ὑποσχέσεις τοῦ Κύρου τοὺς ἔκαμον νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, ὅπου τοὺς ὠδήγει. Διέδωκαν λοιπὸν πεζοὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κανεὶς δὲν ἐδράχῃ ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς μαστοὺς, πρᾶγμα τὸ ὅποσον διὰ πρώτην φοράν ἕως τῶρα συνέβαινε — τόσον εἶχον ὑποχωρήσει τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ — διὰ τοῦτο οἱ Θαψακηνοὶ τὸ ἐθεώρησαν θαῦμα καὶ σημείον ὅτι ὁ Κύρος θὰ ἐγίνετο βασιλεύς.

Ἐποῦ οὕτω διέδωκαν τὸν ποταμὸν, ἐπροχώρουσιν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐφράτου ἀριστερὰ ἔχοντες τὸν παραπόταμον Ἀράξην. Ἀπὸ τὸν Ἀράξην ἔρχονται εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πορεύονται διὰ μεγάλης ἀλλὰ ἐρήμου πεδιάδος χωρὶς κανὲν δένδρον. Μόνον ἀρωματικὰ πολλὰ φυτὰ εἶχε καὶ ἄφθονα ζῶα ἄγρια μὲ κρέας τρυφερώτατον. Προχωροῦν πάντοτε ἔχοντες εἰς τὰ δεξιὰ τὸν Εὐφράτην καὶ ἀποῦ διέβησαν τὸν παραπόταμον Μάσκαν ἤλθον εἰς τὴν πόλιν Κορσωτήν, ὅθεν ἐπροχώρουσιν ἐπὶ ἡμέρας εἰς ἔρημα μέρη, ἔνθα καὶ αὐτὸ τὸ χόρτον διὰ τὰ ὑποζύγια ἔλειπε — τόση ἦτο ἡ ἔλλειψις τροφῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι διέβαινον τὸν ποταμὸν καὶ ἤρπαζον ἀπὸ τὰ ἀπέναντι χωρὶς τροφίμα, ἀλλὰ πάντοτε ταῦτα ἦσαν ὀλιγωστά. Τὸν δρόμον αὐτὸν ἐπροτίμησεν ὁ Κύρος, διότι ἔσπευδε νὰ προλάβῃ τὸν ἀδελφόν του ἀνέτοιμον. Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν θὰ ἐγίνετο

μέγα κακὸν εἰς τὸ στράτευμα, ἂν δὲν ἐπενέβαινεν ὁ Κύρος καὶ ὁ Πρόξενος. Ὁ Κλέαρχος ἐτιμώρησε ἕνα στρατιώτην τοῦ Μένωνος, διότι ἐνόμισεν ἀπὸ τὰς ἀνακρίσεις τὰς ὁποίας ἔκαμε διὰ μίαν φιλονικίαν μεταξὺ στρατιωτῶν τοῦ Μένωνος καὶ τοῦ Κλεάρχου, ὅτι ἔπταιεν αὐτός. Ἡ τιμωρία ὅμως αὕτη ἐγένεν ἀφορμὴ νὰ κινδυνεύσῃ ἀπὸ λιθοβολισμὸν ὁ Κλέαρχος καὶ νὰ ταχθοῦν ἀντιμέτωποι ἔτοιμοι πρὸς μάχην οἱ στρατιῶται τοῦ Μένωνος καὶ οἱ τοῦ Κλεάρχου. Εὐτυχῶς ἡ σωφροσύνη τοῦ Κλεάρχου ἔσωσε τὴν κατάστασιν. Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ προχωρήσαντες βλέπουν ἐχθρικὸν ἱππικὸν νὰ ἐρημώνῃ τὴν χώραν. Τότε εἰς ἐπίσημος Πέρσης, ὁ Ὀρόντας, προτείνει εἰς τὸν Κύρον νὰ ἔλθῃ νὰ τοὺς καταδιώξῃ μὲ σῶμα ἐκλεκτῶν ἱππέων. Ὁ Κύρος πείθεται, ἀλλ' ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Ὀρόντα πρὸς τὸν βασιλέα, ἣ ὅποια περιῆλθεν εἰς τὸν Κύρον, μανθάνει τὴν προδοσίαν τοῦ Ὀρόντα καὶ καλεῖ ὡς δικαστὰς τοὺς ἐπιφανεῖς Πέρσας καὶ τὸν Κλεάρχον. Ὁ Ὀρόντας ἀφ' οὗ κατεδικάσθη εἰς θάνατον κατὰ πρότασιν τοῦ Κλεάρχου παρεδόθη εἰς τὸν Ἀρταπάτην καὶ κανεῖς δὲν τὸν εἶδε πλέον.

Γ'. Παρασκευαὶ πρὸς μάχην (1-3 Σεπτεμβρίου)

Κεφ. Ζ'. § 1—13.

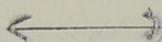
- 1 Ἐκ Πυλῶν δὲ τῆς Ἀραβίας ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας δώδεκα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ περὶ μέσας νύκτας· ἐδόκει γὰρ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἕω ἦξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχομένον· καὶ ἐκέλευσε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τοῦ εὐωνύμου, αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταξε. Μετὰ
- 2 δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἦκοντες αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς. Κύρος δέ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλεύετό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην
- 3 ποιοῖτο, καὶ αὐτὸς παρήγει θαρρύνων τοιαύδε· «᾿Ω ἄνδρες Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους ὑμᾶς

ἄγω, ἀλλὰ νομίζων ἀμείνους καὶ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαθον. ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἀξιοὶ τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτησθε καὶ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀνθ' ὧν ἔχω πάντων καὶ ἄλλων πολλαπλασίων. ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε, εἰς οἶον ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς εἰδῶς διδάξω. τὸ μὲν γὰρ πλήθος πολὺ, καὶ κραυγῇ πολλῇ ἐπίασιν· ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχησθε, τὰ ἄλλα καὶ αἰσχυνεῖσθαι μοι δοκῶ, οἷους ἡμῖν γνῶσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους. ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων καὶ εὖ τῶν ἐμῶν γενομένων, ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν, πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ' ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.

Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρών, φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ 5
Κύρω, εἶπε· «Καὶ μὴν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ ὑπισχνῆ νῦν διὰ τὸ ἐν τοιοῦτῳ εἶναι, τοῦ κινδύνου προσιόντος, ἂν δὲ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνήσεσθαι σέ φασιν· ἔνιοι δὲ οὐδ' εἰ μεμνήσῃς τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα ὑπισχνῆ». ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος. «Ἄλλ' ἔστι μὲν 6
ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρίψα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέγχι οὐ διὰ καῦμα οὐ δύνανται οἰκεῖν ἄνθρωποι, πρὸς δὲ ἄρκτον μέγχι οὐ διὰ χειμῶνα· τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων πάντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. ἦν δ' ἡμεῖς νική- 7
σωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. ὥστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅτι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανούς, οἷς δῶ ὑμῶν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσοῦν δώσω».

Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξηγγελλον. εἰσηῶσαν δὲ παρ' αὐτὸν οἱ τε στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς ἀξιούντες εἰδέναί, τί σφίσι εἶσται, ἐὰν κρατήσωσιν. ὁ δὲ ἐμπιμπλὰς 8

- 9 ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. παρεκλεύοντο δὲ αὐτῶν πάντες, ὅσοι περ διελέγοντο, μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὅπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ᾧ δὲ πῶς ἤρreto τὸν Κύρον· «Οἶε γάρ σοι μαχεῖσθαι, ᾧ Κύρε, τὸν ἀδελφόν;» «Νῆ Δί'», ἔφη ὁ Κύρος, «εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἐστί παῖς, ἐμὸς δὲ ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτ' ἐγὼ λήψομαι».
- 10 Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία, πελτασταὶ δὲ δισχιλίοι καὶ πεντακόσιοι, τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. τῶν δὲ
- 11 πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια. ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἤρχεν· οὗτοι δ' αὖ πρὸ αὐτοῦ βασι-
- 12 λέως τεταγμένοι ἦσαν. τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γωθρύας, Ἀρβάκης. τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἐνενήκοντα μυριάδες καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· Ἀβροκόμας δὲ ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέραις πέντε, ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων.

Περίληψις. Κεφ. Ζ' § 14—20.

Ἡ ὥρα εἶχε πλησιάσει διὰ τὴν μεγάλην μάχην· ὁ Κύρος προχωρεῖ μὲ τάξιν καὶ ἔτοιμος νὰ ἀντικρούσῃ τὸν ἀδελφόν του. Ἀλλὰ κακῶς ὑπελόγησεν· ὁ Ἀρταξέρξης ὑπεχώρει καὶ ἄφηγε τὸν ἀντίπαλόν του νὰ νομίσῃ ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πολεμήσῃ. Ὁ Κύρος ἐξαπατηθεὶς ἤρχισε νὰ προχωρῇ ἀτάκτως καὶ ἀμέριμνος καὶ ἔχων τὰ περισσότερα ὅπλα τοῦ στρατοῦ του εἰς τὰς ἀμάξας καὶ τὰ ὑποζύγια.

Δ'. Ἡ παρὰ τὰ Κούναξα μάχη. Νίκη τῶν Ἑλλήνων
καὶ θάνατος τοῦ Κύρου. (5 Σεπτεμβρίου)

Κεφ. Η' § 1—29.

Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν καὶ πλησίον ἦν
ὁ σταθμός, ἔνθα ἔμελλε καταλύειν, ἤνικα Πατηγύας, ἀνὴρ
Πέρσης τῶν ἀμφὶ Κύρον πιστῶν, προφαίνεται ἐλαύνων ἀνά
κράτος ἰδροῦντι τῷ ἵππῳ, καὶ εὐθὺς πάσιν, οἷς ἐνετύγχανεν,
ἔθθα καὶ βαρβαρικῶς καὶ ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρα-
τεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμέ-
νος. ἔνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ
Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ ἀτάκτοις σφίσι ἐπιπεσεῖσθαι· Κύ-
ρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδου,
καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε,
τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι καὶ καθί-
στασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον.

Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέαρχος μὲν
τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ,
Πρόξενος δὲ ἐχόμενος, οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τούτου, Μένων δὲ
τὸ εὐώνυμον κέρας ἔσχε τοῦ Ἑλληνικοῦ. τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ
ἵππεις μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστησαν
ἐν τῷ δεξιῷ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν, ἐν δὲ τῷ εὐω-
νύμῳ Ἀριαῖός τε, ὁ Κύρου ὑπαρχος, καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρι-
κόν, Κύρος δὲ καὶ οἱ ἵππεις τούτου ὅσον ἑξακόσιοι κατὰ τὸ
μέσον, ὀπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίσι καὶ
κράνεσι πάντες πλὴν Κύρου· Κύρος δὲ φιλήν ἔχων τὴν κε-
φαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο. οἱ δ' ἵπποι πάντες εἶχον
προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ
ἵππεις Ἑλληνικάς.

Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας καὶ οὐπω καταφανεῖς ἦσαν
οἱ πολέμιοι· ἤνικα δὲ δειλὴ ἐγίγνετο, ἐφάνη κονιορτὸς ὡς-

N. Ζαφειρίου. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως

2

- περ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ συχνῷ ὕστερον ὥσπερ μελανία
 υἱς ἐν τῷ πεδίῳ ἐπὶ πολὺ. ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγγίνοντο, τάχα
 δὴ καὶ χαλκός τις ἤστραπτε καὶ αἱ λόγχοι καὶ αἱ τάξεις
 9 καταφανεῖς ἐγγίνοντο. καὶ ἦσαν ἵππεις μὲν λευκοθώρακες
 ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων. Τισσαφέρνης ἐλέγετο τού-
 των ἄρχειν' ἐχόμενοι δὲ γερροφόροι, ἐχόμενοι δὲ ὀπλίται
 σὺν ποδήρεσι ξυλίταις ἀσπίσιν. Αἰγύπτιοι δ' οὗτοι ἐλέγοντο
 εἶναι· ἄλλοι δ' ἵππεις, ἄλλοι τοξόται. πάντες δ' οὗτοι κατὰ
 ἔθνη ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπο-
 10 ρεύετο. πρὸ δὲ αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλή-
 λων, τὰ δὴ δρεπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα
 ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα καὶ ὑπὸ τοῖς δί-
 φροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν, ὅτι ἐντυγχάνοιεν.
 ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντα
 11 καὶ διακόφοντα. ὁ μέντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρε-
 κελεύετο τοῖς Ἑλλήσι τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνέχε-
 σθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ ὡς ἀνυστὸν
 καὶ ἡσυχῇ, ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσῆσαν.
- 12 Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ
 ἑρμηνεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλεάρχῳ ἐβόα
 ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ
 βασιλεὺς εἶη· «κἂν τοῦτ'», ἔφη, «νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν πε-
 13 ποίηται». ἐρῶν δὲ ὁ Κλεάρχος τὸ μέσον στίφος καὶ ἀκούων
 Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ εὐωνύμου βασιλέα—τοσοῦτον γὰρ πλήθει
 περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τῶν ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου
 εὐωνύμου ἔξω ἦν—ἀλλ' ὅμως ὁ Κλεάρχος οὐκ ἤθελεν ἀπο-
 σπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρασ, φοβούμενος μὴ
 κυκλωθεῖν ἑκατέρωθεν, τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ
 μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.
- 14 Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα
 ὁμαλῶς προῆει, τὸ δὲ Ἑλληνικόν, ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον,

συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι προσιόντων. καὶ ὁ Κῦρος, παρελαύ-
 νων οὐ πᾶνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεθεᾶτο ἐκατέ-
 ρωσε ἀποβλέπων, εἰς τε τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους. 15
 ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὑπε-
 λάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι· ὁ δὲ ἐπι-
 στήσας εἶπε καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ
 καὶ τὰ σφάγια καλὰ. ταῦτα δὲ λέγων, θορύβου ἤκουσε διὰ 16
 τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος εἶη. ὁ δ' εἶπεν,
 ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. καὶ οὗς ἐθαύμασε,
 τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅτι εἶη τὸ σύνθημα. ὁ δ' ἀπε-
 κρίνατο· «Ζεὺς σωτὴρ καὶ νίκη». ὁ δὲ Κῦρος ἀκούσας, 17
 «Ἀλλὰ δέχομαί τε», ἔφη, «καὶ τοῦτο ἔστω». ταῦτα δ' εἶ-
 πὼν εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ἀπήλαυσε.

Καὶ οὐκέτι τρία ἢ τέτταρα στάδια διειχέτην τῷ φάλαγγε 18
 ἀπ' ἀλλήλων, ἠνίκα ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες καὶ ἤρχοντο
 ἀντίο ἵεναὶ τοῖς πολεμίσι. ὡς δὲ πορευομένων ἐξεκύμαινέ τι
 τῆς φάλαγγος, τὸ ὑπολειπόμενον ἤρξατο δρόμῳ θεῖν καὶ
 ἅμα ἐφθέγγοντο πάντες, οἷο τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίξουσι,
 καὶ πάντες δὲ ἔθεον. πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, 19
 ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι καὶ φεύγουσι. καὶ ἐνταῦθα δὴ
 ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβίων δὲ ἀλλήλοις
 μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἐπεσθαι. τὰ δ' ἄρματα ἐφέ- 20
 ροντο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμιῶν, τὰ δὲ καὶ διὰ τῶν
 Ἑλλήνων κενὰ ἠνιόχων. οἱ δ' ἐπεὶ προῖδοιεν, δίσταντο· ἔστι
 δ' ὅστις καὶ κατελήφθη, ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ ἐκπλαγεῖς·
 καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ τοῦτον παθεῖν ἔφασαν, οὐδ' ἄλλος δὲ
 τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδέν, πλὴν
 ἐπὶ τῷ εὐγνώμῳ τρεξευθῆναι τις ἐλέγετο.

Κῦρος δ' ὄρων τοὺς Ἕλληνας νικῶντας τὸ καθ' αὐτοὺς 21
 καὶ διώκοντάς, ἠδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη ὑπὸ τῶν
 ἀμφ' αὐτόν, οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν, ἀλλὰ συνεσπειραμένον

- ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν ἐπεμε-
 λείτο, ὅ,τι ποιήσει βασιλεύς. καὶ γὰρ ἤδει αὐτόν, ὅτι μέσον
 22 ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. καὶ πάντες δ' οἱ τῶν βαρ-
 βάρων ἄρχοντες, μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν, ἠγοῦνται, νομίζον-
 τες οὕτω καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἣν ἢ ἡ ἰσχύς αὐτῶν ἐκα-
 τέρωθεν, καὶ εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἐν ἡμίσει ἂν χρόνῳ
 23 αἰσθάνεσθαι τὸ στρατεύμα. καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων
 τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνύμου
 κέρατος. ἐπεὶ δ' οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἀντίου οὐδέ-
 τοις αὐτοῦ τεταγμένοις ἐμπροσθεν, ἐπέκαμπεν ὡς εἰς κύ-
 24 κλωσιν. ἐνθα δὴ Κύρος, δεισας, μὴ ὀπισθεν γενόμενος κατα-
 κόψη τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν τοῖς
 ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυ-
 γὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους, καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐ-
 τὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.
- 25 Ὡς δ' ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου
 ἑξακόσιοι εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες, πλὴν πάνυ ὀλίγοι
 26 ἄμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλού-
 μενοι. σὺν τούτοις δὲ ὦν καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἄμφ' ἐκει-
 νον στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἤνευχετο, ἀλλ' εἰπὼν, «Τὸν
 ἄνδρα ὄρω», ἔτετο ἐπ' αὐτόν καὶ παῖει κατὰ τὸ στέριον καὶ
 τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς φησι Κτησίας ὁ ἰατρός, κα-
 ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. παίοντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις
 27 παλτῷ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι
 καὶ βασιλεὺς καὶ Κύρος καὶ οἱ ἄμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου,
 ὅπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθνησκον, Κτησίας λέγει
 παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν· Κύρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ὀκτὼ
 οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ.
- 28 Ἀρταπάτης δ' ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων
 θεράπων λέγεται, ἐπειδὴ πεπτωκότα εἶδε Κύρον, καταπη-
 29 δήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου περιπεσεῖν αὐτῷ. καὶ οἱ μὲν φασὶ βασι-

λέα κελεύσαι τινα επισφάξαι αὐτὸν Κύρω, οἱ δὲ αὐτὸν ἐπισφάξασθαι σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσοῦν· καὶ στρεπτόν δ' ἐφόρει καὶ ψέλια καὶ τάλλα, ὡσπερ οἱ ἄριστοι. Περσῶν ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου δι' εὐνοϊάν τε καὶ πιστότητα.

Περίληψις. Κεφ. Θ'.

Χαρακτηρισμὸς τοῦ Κύρου.

Ὁ Κύρος διέφερεν ἀπὸ ὅλους τοὺς βαρβάρους καὶ ἦτο εἰς πολλὰ ὅμοιος μὲ τὸν παλαιὸν Κύρον. Κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν διεκρίνετο διὰ τὴν φιλομάθειαν, τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν εὐπείθειαν, τὴν ἀφοβίαν καὶ τὴν τόλμην. Ὅταν δὲ ἐγινε σατράπης ἠγάπα πολὺ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀρετήν, ἐτίμα ὅσους διεκρίνοντο εἰς τὰ πολεμικά, κατεδίωκε τοὺς κακούργους, ἦτο εὐγνώμων, ἀνταπέδιδε πᾶσαν εὐεργεσίαν, ἦτο πιστὸς φίλος καὶ ἐτήρει τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς συμφωνίας τὰς ὁποίας ἔκαμνε. Δι' ὅλα αὐτὰ προσεῖλκυε τὴν ἀγάπην πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώριζον τόσον ὥστε ἦσαν πρόθυμοι νὰ κινδυνεύουν χάριν αὐτοῦ.

Ε'. Δευτέρα μάχη καὶ δευτέρα νίκη τῶν Ἑλλήνων.

(5 Σεπτεμβρίου)

Κεφ. Ι' § 1—19.

Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμενται ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ χεὶρ 1
ἡ δεξιὰ. βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσπίπτει εἰς 2
τὸ Κύρειον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι 3
ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὸν 4
σταθμόν, ἔνθεν ὤρμητο· τέταρες δ' ἐλέγοντο παρασάγγαι 5
εἶναι τῆς ὁδοῦ. βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διαρπάζουσι 6
πολλὰ. ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεὺς τε καὶ οἱ Ἕλλη- 7
νες ὡς τριάκοντα στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοὺς καθ' αὐτοὺς 8
ὡς πάντας νικῶντες, οἱ δ' ἀρπάζοντες ὡς ἤδη πάντες νικῶντες. 9
Ἐπεὶ δ' ἤσθοντο οἱ μὲν Ἕλληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν τῷ 10
στρατεύματι ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶη, βασιλεὺς δ' αὐ ἤκουσε 11
Τισσαφέρους, ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῶεν τὸ καθ' αὐτοὺς καὶ 12

εἰς τὸ πρόσθεν οἴχονται διώκοντες, ἔνθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει τε τοὺς ἑαυτοῦ καὶ συντάττεται, ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο, Πρόξενον καλέσας, πλησιαίτατος γὰρ ἦν, εἰ πέμποιεν τινὰς ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες.

6 Ἐν τούτῳ καὶ βασιλεὺς δῆλος ἦν προσίων πάλιν, ὡς ἐδόκει, ὀπισθεν. καὶ οἱ μὲν Ἑλληνες στραφέντες παρεσκευάζοντο, ὡς ταύτῃ προσιόντος καὶ δεξόμενοι, ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἤγεν, ἢ δὲ παρήλθεν ἔξω τοῦ εὐωνύμου κέρατος, ταύτῃ καὶ ἀπήγεν, ἀναλαβὼν καὶ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τοὺς Ἑλληνας αὐτομολήσαντας καὶ Τισσαφέρην καὶ
7 τοὺς οὖν αὐτῷ. ὁ γὰρ Τισσαφέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ διήλασε παρὰ τὸν ποταμόν, κατὰ τοὺς Ἑλληνας πελταστάς· διελαύνων δὲ κατέκανε μὲν οὐδένα, διαστάντες δ' οἱ Ἑλληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον αὐτοῦς· Ἐπισθένης δὲ Ἀμφιπολίτης ἤρχε τῶν πελταστῶν καὶ ἐλέ-
8 γετο φρόνιμος γενέσθαι. ὁ δ' οὖν Τισσαφέρνης, ὡς μείον ἔχων ἀπηλλάγη, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος τὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖ συντυγχάνει βασιλεῖ, καὶ ἑμοῦ δὴ πάλιν συνταξάμενοι ἐπορεύοντο.

9 Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων κέρασ, ἔδεισαν οἱ Ἑλληνες, μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρασ, καὶ περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κατακέψαιαν, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρασ καὶ ποιήσασθαι ὀπισθεν τὸν ποταμόν. ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ δὴ βασιλεὺς παρα-
10 μειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέστησεν ἀντίαν τὴν φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχοῦμενος συνήει.

11 Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἑλληνες ἐγγὺς τε ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὐθις παιανίσαντες ἐπήσαν πολὺ ἔτι προθυμότερον ἢ τὸ πρόσθεν. οἱ δ' αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ
12 πλείονος ἢ τὸ πρόσθεν ἔφυγον· οἱ δ' ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός· ἐνταῦθα δ' ἔστησαν οἱ Ἑλληνες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κώ-

μης γήλοφος ἦν, ἐφ' οὗ ἀνεστράφησαν οἱ ἀμφὶ βασιλέα, πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῶν δὲ ἵππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν. καὶ τὸ βασιλεῖον σημεῖον ὄραν ἔφασαν, ἀετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης ἀνατεταμένον. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθ' ἐχώρουν οἱ Ἕλληγες, λείπουσι δὴ καὶ 13 τὸν λόφον οἱ ἵππεις· οὐ μὴν ἔτι ἀθρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλοθεν· ἐφιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἵππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπε- 14 χώρησαν. ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπ' αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα πέμπει Λύκιον τὸν Συρακόσιον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ κελεύει κατιδόν- τας τὰ ὑπὲρ τοῦ λόφου, τί ἐστίν, ἀπαγγεῖλαι. καὶ ὁ Λύκιος 15 ἤλασέ τε καὶ ἰδὼν ἀπαγγέλλει, ὅτι φεύγουσιν ἀνά κράτος. σχεδὸν δ', ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο.

Ἐνταῦθα δ' ἔστησαν οἱ Ἕλληγες καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα 16 ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμοῦ Κύρος φαίνοιτο οὐδ' ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρεῖη· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, ἀλλ' εἴκαζον ἢ διώκοντα εἵχεσθαι ἢ καταληφόμενόν τι προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ 17 αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο ἢ ἀπίοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. ἔδοξεν αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δορπηστὸν ἐπὶ τὰς σκηνάς. ταύτης μὲν τῆς ἡμέρας 18 τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. καταλαμβάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρπασμένα καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν, καὶ τὰς ἀμάξας μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου, ἃς παρεσκευάσατο Κύρος, ἵνα, εἴ ποτε σφοδρὰ τὸ στράτευμα λάβοι ἔνδεια, διαδοίῃ τοῖς Ἕλλησιν—ἦσαν δ' αὐταὶ τετρακόσαι ὡς ἐλέγοντο ἅμαξαι—καὶ ταύτας τότε οἱ οὖν βασιλεῖ διήρπασαν. ὥστε ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν 19 δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στράτευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτω διεγέγοντο.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΤ'. Διαπραγματεύσεις τῶν Ἑλλήνων μετὰ τοῦ Ἀριαίου καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου (6 Σεπτεμβρίου)

Κεφ. Α'. § 2—23.

- 2 Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κύρος οὔτε ἄλλον πέμποι σηματοῦντα, ὅτι χρῆ ποιεῖν, οὔτε αὐτὸς φαίνοιτο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς συσκευασαμένοις, ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις προΐεναί εἰς τὸ πρόσθεν, ἕως
- 3 Κύρω συμμειξίαν. ἤδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων, ἅμα ἠλίψ ἀνέχοντι ἦλθε Προκλῆς ὁ Τευθρανίας ἄρχων, γεγονὼς ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλοῦς ὁ Ταμῶ. οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κύρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφευγὼς ἐν τῷ σταθμῷ εἶη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ὅθεν τῇ προτεραίᾳ ὤρμηγτο, καὶ λέγοι, ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμενοῖεν αὐτούς, εἰ μέλλοιεν ἦκειν, τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἴωνίας, ὅθενπερ ἦλθε.
- 4 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνας πυνθανόμενοι βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν· «Ἄλλ' ὄφελε μὲν Κύρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε Ἀριαίῳ, ὅτι ἡμεῖς νικῶμέν τε βασιλέα καὶ ὡς ὁρᾶτε, οὐδεὶς ἔτι ἡμῖν μάχεται, καί, εἰ μὴ ὑμεῖς ἦλθετε, ἐπορευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. ἐπαγγελόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἔὰν ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τὸν θρόνον τὸ βασιλεῖον καθιεῖν αὐτόν·

τῶν γὰρ μάχῃ νικῶντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί». ταῦτα εἰπὼν 5
ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν
Λάκωνα καὶ Μένωνα τὸν Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς Μένων
ἐβούλετο· ἦν γὰρ φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου.

Οἱ μὲν ὄχοντο, Κλέαρχος δὲ περιέμενε· τὸ δὲ στρα- 6
τευμα ἐπορίζετο οἶτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων
κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους· ξύλοις δὲ ἐχρῶντο μικρὸν
προϊόντες ἀπὸ τῆς φάλαγγος, οὗ ἡ μάχῃ ἐγένετο, τοῖς τε
οἰστοῖς πολλοῖς οὖσιν, οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν
τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως, καὶ τοῖς γέρροις καὶ
ταῖς ἀσπίσι ταῖς ξυλίταις ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλαὶ δὲ καὶ
πέλται καὶ ἄμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμε-
νοι, κρέα ἔψοντες, ἦσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν καὶ ἔρχονται 7
παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλλοι
βάρβαροι, ἦν δ' αὐτῶν Φαλίνος εἰς Ἕλληνα, ὃς ἐτύγχανε
παρὰ Τισσαφέρνει ὄν καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ προσε-
ποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν ἀμφὶ τάξεις τε καὶ ὀπλομαχίαν. 8
οὗτοι δὲ προσελθόντες καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων
ἀρχοντας λέγουσιν, ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας,
ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει καὶ Κύρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ
ὄπλα, λόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας, εὐρίσκεσθαι, ἂν τι
δύνωνται, ἀγαθόν.

Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες 9
βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὅμως δὲ Κλέαρχος τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι
οὐ τῶν νικῶντων εἶη τὰ ὄπλα παραδίδοναι· «ἀλλ'», ἔφη,
«ὕμεις μὲν, ὧ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε, ὅτι
κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤξω». ἐκά-
λεσε γὰρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξη- 10
ρημένα· ἔτυχε γὰρ θυόμενος. ἔνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ
ὁ Ἀρκάς, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν ἢ τὰ

- ὄπλα παραδοίησαν. Πρόξενος δὲ ὁ Θηβαῖος. «Ἄλλ' ἐγώ», ἔφη, «ὦ Φαλίνε, θαυμάζω, πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὄπλα ἢ ὡς διὰ φιλίαν δῶρα. εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν καὶ οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν, λεγέτω, τί ἔσται τοῖς στρατιώταις, ἐὰν αὐτῶν ταῦτα χαρίσωνται». πρὸς ταῦτα Φαλίνος εἶπε· «Βασιλεὺς νικᾶν ἠγεῖται, ἐπεὶ Κύρον ἀπέκτονε, τίς γὰρ αὐτῶ ἔτι τῆς ἀρχῆς ἀντιποιεῖται; νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρα καὶ ποταμῶν ἐντὸς ἀδιαβάτων, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν, ὅσον οὐδ', εἰ παρέχοι ὑμῖν, δύνασθε ἂν ἀποκτεῖναι».
- 12 Μετὰ τοῦτον Θεόπομπος Ἀθηναῖος εἶπεν· «ὦ Φαλίνε, νῦν, ὡς σὺ ὄρας, ἡμῖν οὐδὲν ἔστιν ἀγαθὸν ἄλλο, εἰ μὴ ὄπλα καὶ ἀρετὴ· ὄπλα μὲν οὖν ἔχοντες, οἴομεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, παραδόντες δ' ἂν ταῦτα καὶ τῶν σωματῶν στερηθῆναι. μὴ οὖν οἷου τὰ μόνα ἀγαθὰ ἡμῖν ὄντα ὑμῖν παραδώσειν, ἀλλὰ οὖν τούτοις καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν
- 13 μαχοῦμεθα». ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φαλίνος ἐγέλασε καὶ εἶπεν· «Ἄλλὰ φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, ὦ νεανίσκε, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάρिता· ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὢν, εἰ οἶε τὴν ὑμετέραν
- 14 ἀρετὴν περιγενέσθαι ἂν τῆς βασιλέως δυνάμεως». ἄλλους δὲ τινὰς ἔφασαν λέγειν ὑπομαλακίζομένους, ὡς καὶ Κύρου πιστοὶ ἐγένοντο καὶ βασιλεῖ ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο, εἰ βούλοιο φίλος γενέσθαι· καὶ εἴτε ἄλλο τι θέλει χρῆσθαι εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεῦειν, συγκαταστρέφαιντ' ἂν αὐτῶν.
- 15 Ἐν τούτῳ Κλέαρχος ἦκε, καὶ ἠρώτησεν, εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλίνος δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν· «Οὔτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· οὐ δ' ἡμῖν εἰπέ, τί λέγεις».
- 16 ὁ δ' εἶπεν· «Ἐγώ σε, ὦ Φαλίνε, ἄσμενος ἐώρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες· σὺ τε γὰρ Ἕλληνα εἶ καὶ ἡμεῖς τοσοῦ-
- 17 τοι ὄντες, ὅσους σὺ ὄρας· ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι·

συμβουλευόμεθά σοι, τί χρῆν ποιεῖν, περὶ ὧν λέγεις. οὐ οὖν πρὸς θεῶν συμβούλευσον ἡμῖν, ὅ,τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὃ σοι τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον, ὅτι Φαλῖνός ποτε, πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελύσεων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδοῦναι, συμβουλευομένοις συνεβούλευσεν αὐτοῖς τάδε. οἶσθα δέ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἅ ἂν συμβουλεύσῃς». ὁ δὲ Κλέαρχος 18 ταῦτα ὑπήγετο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως πρσθεύοντα συμβουλεύσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον εἶεν οἱ Ἕλληνες.

Φαλῖνος, δέ, ὑποστρέψας παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ, εἶπεν 19 «Ἐγώ, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστὶν σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, συμβουλεύω μὴ παραδιδόναι τὰ ὅπλα· εἰ δέ τοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπίς, ἄκοντος βασιλέως, συμβουλεύω σφίζεσθαι ὑμῖν, ὅπη δυνατόν».

Κλέαρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν· «Ἄλλὰ ταῦτα μὲν δὴ 20 οὐ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε τάδε, ὅτι ἡμεῖς οἰόμεθα, εἰ μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι ἔχοντες τὰ ὅπλα ἢ παραδόντες ἄλλῳ, εἰ δὲ δέοι πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν ἔχοντες τὰ ὅπλα ἢ ἄλλῳ παραδόντες». ὁ δὲ Φαλῖνος εἶπε· «Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγε- 21 λούμεν ἀλλὰ καὶ τάδε ἡμῖν εἰπεῖν ἐκέλευσε βασιλεύς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ σπονδαὶ εἶησαν, προΐουσι δὲ καὶ ἀπιούσι πόλεμος. εἶπατε οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα μενεῖτε καὶ σπονδαὶ εἰσιν, ἢ ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν ἀπαγγελῶ». Κλέαρχος δ' ἐλεξεν· «Ἀπάγγελλε τοίνυν καὶ 22 περὶ τούτου, ὅτι καὶ ἡμῖν ταῦτά δοκεῖ, ἅπερ καὶ βασιλεῖ». «Τί οὖν ταῦτά ἐστιν;» ἔφη ὁ Φαλῖνος. ἀπεκρίνατο Κλέαρχος· «Ἦν μὲν μένωμεν, σπονδαί, ἀπιούσι δὲ καὶ προΐουσι 23 πόλεμος». ὁ δὲ πάλιν ἠρώτησε· «Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγγελῶ;» Κλέαρχος δὲ ταῦτα πάλιν ἀπεκρίνατο· «Σπονδαί

μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ καὶ προΐουσι πόλεμος». ὅ,τι δὲ ποιήσοι, οὐ διεσήμηνε.

Ζ'. Ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων (7 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. Β'. § 1—21.

1 Φαλίνοσ μὲν δὴ ὄχετο καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἤκον Προκλῆσ καὶ Χειρίσοφοσ· Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμενε παρὰ Ἀριαίῳ· οὗτοι δὲ ἔλεγον, ὅτι πολλοὺσ φαίη Ἀριαίοσ εἶναι Πέρσασ ἑαυτοῦ βελτίουσ, οὓσ οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντοσ· ἀλλ', εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἤκειν ἤδη κελεύει τῆσ νυκτόσ· εἰ δὲ μή, αὔριον πρῶ ἀπιέναι φη·

2 σίν. ὁ δὲ Κλέαρχοσ εἶπεν «Ἄλλ' οὕτω χρῆ ποιεῖν· ἐὰν μὲν ἤκωμεν, ὡσπερ λέγετε· εἰ δὲ μή, πράττετε, ὅποῖον ἂν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν». ὅ,τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοισ εἶπε.

3 Μετὰ ταῦτα ἤδη ἡλίου δύνοντοσ, συγκαλέσασ τοὺσ στρατηγοὺσ καὶ λοχαγοὺσ, ἔλεξε τοιάδε. «Ἐμοί, ὦ ἄνδρεσ, θυομένῳ ἰέναι ἐπὶ βασιλέα οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. καὶ εἰκότωσ ἄρα οὐκ ἐγίγνετο· ὡσ γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλέωσ ὁ Τίγρισ ποταμόσ ἐστί ναυσίποροσ, ὃν οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ ἡμεῖσ οὐκ ἔχομεν. οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἶόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν· ἰέναι δὲ παρὰ τοὺσ Κύρου φίλουσ

4 πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερά ἦν. ὣδε οὖν χρῆ ποιεῖν· ἀπιόντασ δειπνεῖν, ὅ,τι τισ ἔχει· ἐπειδὰν δὲ σημήνηη τῷ κέρατι ὡσ ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὰν δὲ τὸ δεῦτερον, ἀνατίθεσθε ἐπὶ τὰ ὑποζύγια· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντεσ πρὸσ τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα ἔξω».

5 Ταῦτ' ἀκούσαντεσ οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἀπῆλθον

καὶ ἐποίουν οὕτω. καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἐπεί-
 θοντο, οὐχ' ἐλόμενοι, ἀλλ' ὀρώντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει, οἷα
 δεῖ τὸν ἄρχοντα, οἱ δ' ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. ἐντεῦθεν, ἐπεὶ 7
 σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ Θραῦξ, ἔχων τοὺς τε ἱπ-
 πέας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τετταράκοντα καὶ τῶν πεζῶν 8
 Θρακῶν ὡς τριακοσίους, ἠὺτομόλησε πρὸς βασιλέα. Κλέαρ-
 χος δὲ τοῖς ἄλλοις ἠγεῖτο κατὰ τὰ παρηγγελμένα, οἱ
 δ' εἶποντο· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρ'
 Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου στρατιὰν ἀμφὶ μέσας νύκτας· καὶ ἐν-
 τάξει θέμενοι τὰ ὄπλα, συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ
 τῶν Ἑλλήνων παρ' Ἀριαῖον· καὶ ὤμοσαν οἱ τε Ἑλληγες
 καὶ ὁ Ἀριαῖος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι μήτε προδώ-
 σειν ἀλλήλους σύμμαχοί τε ἔσεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι προσώ-
 μοσαν καὶ ἠγγήσεσθαι ἀδόλως. ταῦτα δ' ὤμοσαν, σφάξαντες 9
 ταῦρον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα, οἱ μὲν Ἑλληγες
 βάπτοντες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην.

Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν ὁ Κλέαρχος· «Ἄγε 10
 εἴη, ὦ Ἀριαῖε, ἐπεὶπερ ὁ αὐτὸς ὑμῖν στόλος ἐστὶ καὶ ἡμῖν,
 εἰπέ, τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας, πότερον ἄπιμεν,
 ἢνπερ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινὰ ἐννενοηκέναί δοκεῖς ἐδδὸν
 κρεῖττω;» ὁ δ' εἶπεν· «Ἦν μὲν ἤλθομεν ἀπιόντες, παντε- 11
 λῶς ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν
 τῶν ἐπιτηδείων. ἐπτακέδαικα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω,
 οὐδὲ δεῦρο ἰόντες, ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἶχομεν λαμβάνειν·
 ἐνθα δέ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. νῦν
 δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μὲν, τῶν δ' ἐπιτη-
 δείων οὐκ ἀπορήσομεν. πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρώτους 12
 σταθμούς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλεῖστον
 ἀποσπάσωμεν τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος· ἦν γὰρ ἅπαξ
 δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν ἐδδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκέτι μὴ δυνήσεται
 βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. ὀλίγω μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ-

τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον οὐ δυνήσεται ταχέως πορευέσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. ταύτην», ἔφη, «τὴν γνώμην ἔχω ἔγωγε».

13 Ἦν δὲ αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδρᾶναι ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον λογιζόμενοι ἡξεῖν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐφεύσθησαν· ἔτι δὲ ἀμφὶ δεξιάν ἔδοξαν πολεμίους ὄραν ἱππέας· καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἱ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὄντες εἰς τὰς τάξεις ἔθεον, καὶ Ἀριαῖος, ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἀμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέρωτο, καταβάς ἐθωρακίζετο καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. ἐν ᾧ δὲ ὠπλίζοντο, ἤκον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοποὶ, ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἶεν, ἀλλ' ὑποζύγια νέμοιτο. καὶ εὐθὺς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς· καὶ γὰρ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμας οὐ πρόσω.

16 Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ ἤγεν· ἦδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας καὶ ἀσίτους ὄντας· ἦδη δὲ καὶ ὀφείη· οὐ μέντοι οὐδὲ ἀπέκλινε, φυλαττόμενος μὴ δοκοῖη φεύγειν, ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας, τοὺς πρώτους ἔχων, κατεσκήνωσεν, 17 ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα. οἱ μὲν οὖν πῶτοι ὁμῶς τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύσαντο, οἱ δὲ ὕστεροι, σκοταῖοι προσιόντες, ὡς ἐτύγχανον ἕκαστοι, ἠυλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε 18 οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν σκηνωμάτων. δῆλον δὲ τοῦτο τῇ ὕστεραία ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτ' οὐδὲν ἐφάνη οὔτε στρατόπεδον οὔτε καπνὸς οὐδαμοῦ πλησίον. ἐξεπλάγη δέ, ὡς ἔοικε, καὶ βασιλεὺς τῇ

Ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος. ἐδήλωσε δὲ τοῦτο, οἷς τῇ ὕστε-
ραία ἔπραττε.

Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης καὶ τοῖς Ἑλλησι
φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δαῦπος ἦν, οἷον εἰκός, φό-
βου ἐμπεσόντος γίγνεσθαι. Κλέαρχος δὲ Τολμίδην Ἡλεῖον, 20
ὃν ἐτύγγανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ, κήρυκα ἄριστον τῶν τότε,
ἀνειπεῖν ἐκέλευσε σιγῇ κηρύξαντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ
ἄρχοντες, ὅς ἂν τὸν ἀφέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα μηνύσῃ, ὅτι
λήφεται μισθὸν τάλαντον. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν 21
οἱ στρατιῶται, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἶη καὶ οἱ ἄρχοντες σφ.
ἅμα δὲ ὀρθρῶ παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὄπλα
πίθεσθαι τοὺς Ἑλληνας, ἧπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

Περίληψις. Κεφ. Γ' καὶ Δ'.

Σπονδαὶ μεταξὺ βασιλέως καὶ Ἑλλήνων· ὑποψία
τούτων πρὸς τὸν Ἀριαῖον καὶ Τισσαφέρνην
(8 Σεπτεμβρίου—20 Ὀκτωβρίου).

Ἡ αἰφνιδία ἐμφάνισις τῶν Ἑλλήνων πλησίον τοῦ στρατοπέδου
τοῦ βασιλέως τόσον πολὺ κατεπάραξεν αὐτόν, ὥστε, ἐνῶ τὴν προη-
γουμένην ἐζήτηί οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, τὴν παράδοσιν τῶν ὄπλων,
τώρα λίαν πρῶτ' στέλλει κήρυκας καὶ ζητεῖ συμφιλίωσιν. Ὁ Κλέαρχος
μόλις ἔμαθε τὸ πρᾶγμα παρὰ τῶν προφυλακῶν, ὅπου εὐρίσκατο, διατάσ-
σει νὰ περιμένουν οἱ κήρυκες καὶ ἀφοῦ ἐτακτοποιήσῃ τοὺς Ἑλληνας
οὕτως ὥστε νὰ παρασκευάσῃ ἐπίβλητικὴν ἐπίδειξιν τούτων ἐκάλεσε
τοὺς κήρυκας καὶ ἀφοῦ τοὺς ἠρώτησεν εἰς ἐπήκοον ὄλων καὶ ἐπλη-
ροφορήθη ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ ἀναχωρῆν, ἀπήντησε μὲ πολὺ
μεγάλην τόλμην καὶ εὐφυΐαν, ὅτι στρατιῶται νησιτικοὶ εἶναι ἀδύ-
νατον ν' ἀκούσουν τοιαῦτα καὶ ἐπομένως κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ
νὰ προτείνῃ συνθήκας, ἂν δὲν προμηθεύσῃ πρῶτον εἰς αὐτοὺς τρό-
φιμα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ κήρυκες φεύγουν καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐπι-
στρέφουν μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως νὰ τοὺς ὀδηγήσουν εἰς χω-

ρία ἔπου ἦσαν ἄφθονα τὰ τρόφιμα. Χωρὶς νὰ χάσουν καιρὸν οἱ Ἕλληνες ἀκολουθοῦν τοὺς βαρβάρους καὶ μετὰ μικρὰν πορείαν, κοπιαστικὴν ὀπωσδήποτε, φθάνουν εἰς τόπους ἔπου εὖρον ἄφθονα τρόφιμα καὶ μάλιστα φοίνικας ἀξιοθαυμάστου μεγέθους καὶ χρώματος κιτρίνου. Τρεῖς ἡμέρας ἐκεῖ διῆλθον ἐξαίρετα καὶ ἐπερίμενον τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ἀνακωχὴν. Αἰφνης παρουσιάσθη ὁ πονηρὸς Τισσαφέρνης μὲ μεγάλην συνοδείαν καὶ ζητεῖ νὰ συζητήσουν. Ὁ λόγος τοῦ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς ἦτο πολὺ τεχνικός. Ὡς γείτων τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ἤθελεν, ὡς εἶπε, νὰ τοὺς φανῆ χρήσιμος εἰς τὴν δύσκολον περιστάσιν των καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ σώους εἰς τὴν Ἑλλάδα, βέβαιος ὦν ὅτι οὗτοι καὶ ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς θὰ τοῦ ἦσαν διὰ τὴν πράξιν του ταύτην εὐγνώμονες. Μὲ τὴν πεποίθησιν δὲ αὐτὴν ἐζήτησε παρὰ τοῦ βασιλέως, εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν ὑπηρεσιῶν του κατὰ τὴν στάσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Κύρου, τὴν χάριν νὰ σώσῃ αὐτούς. Ὁ λόγος ἐτελείωνε μὲ τὸ ἐρώτημα πρὸς τοὺς Ἕλληνας τί τοὺς ἐκίνησε κατὰ τοῦ βασιλέως. Οἱ στρατηγοὶ ἀπήντησαν διὰ τοῦ Κλεάρχου καὶ εἶπον τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν προσθέσαντες ὅτι θὰ ἐπιστρέψουν τώρα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅστις μὲν ἐναντιοῦται θὰ τὸν πολεμοῦν, ὅστις δὲ φαίνεται ὅτι τοὺς εὐεργετεῖ θὰ προσπαθοῦν νὰ ἀποδίδουν εἰς αὐτὸν τὰ ἴδια. Ὁ Τισσαφέρνης φεύγει καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔρχεται μὲ τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον εἶδωσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν ἕρον νὰ μὴ θλάπτουν τὴν χώραν, ἐφ' ὅσον τοὺς παρέχονται τρόφιμα πρὸς ἀγοράν. Οὕτω ἔγινεν ἡ συνθήκη· ὠρίσθησαν νὰ φυλάξουν αὐτὴν, καὶ ὁ Τισσαφέρνης ἐπιστρέφει διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ καὶ νὰ συγεννοηθῇ μὲ τὸν βασιλέα, ἀφοῦ θὰ ἔφευγε διὰ τὴν σατραπείαν του τῆς Μ. Ἀσίας. Περιμένοντες τὸν Τισσαφέρνην οἱ Ἕλληνες παρετήρησαν ὅτι ἤρχοντο πολλοὶ Πέρσαι συγγενεῖς τοῦ Ἀριαίου, οἱ ὅποιοι προσεπάθουν νὰ τὸν πείσουν νὰ προσκυνήσῃ τὸν βασιλέα. Τοῦτο ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀρχίσουν αἱ ὑποψαίαι καὶ αἱ ψυχρότητες. Ἐπὶ πλέον δυσαρεστοῦνται οἱ Ἕλληνες βλέποντες ὅτι βραδύνει ὁ Τισσαφέρνης καὶ ζητοῦν νὰ φύγουν, μόλις δὲ κατορθώνει ὁ Κλεάρχος νὰ τοὺς συγκρατήσῃ. Τέλος ἦλθεν ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Ὀρόντας καὶ ἀρχίζει ἡ ὀδοπορία. Προηγεῖτο ὁ Τισσαφέρνης καὶ εἶποντο οἱ ἄλλοι. Καθ' ὁδὸν σαφῶς πλέον ἀπεδείχθη ὅτι οἱ Ἕλληνες

εἶχον δίκαιον γὰρ υποψιάζονται τοὺς βαρβάρους, διότι ὁ Ἄριαϊος σιγὰ σιγὰ ἐπλησίαζε τὸν Τισσαφέρην καὶ τέλος ἤρχισε γὰρ στρατοπεδεύῃ μαζί του, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες χωριστά. Μὲ τοιαύτας υποψίας ἐπροχώρουν καὶ ἔφθασαν ἀφοῦ διήλθον τὸ Τεῖχος τῆς Μηδίας εἰς τὴν μεγάλην πόλιν Σιττάκην, ἐνθα οἱ μὲν βάρβαροι διέβησαν ἀμέσως τὸν Τίγγρητα, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἔμειναν παρὰ τὴν ὄχθην καὶ μόλις τὴν ἄλλην ἡμέραν μὲ προφυλάξεις μεγάλας διέβησαν καὶ αὐτοί. Τώρα ἀριστερὰ ἔχοντες τὸν ποταμὸν προχωροῦν καὶ ἀφοῦ διέβησαν τὸν παραπόταμον Φύσκον ἔφθασαν εἰς τὰ πλούσια χωρία τῆς Παρυσάτιδος, τὰ ὅποια διαρπάζουν μὲ τὴν θέλησιν τοῦ Τισσαφέρους.

Η΄. Συνέντευξις Κλεάρχου καὶ Τισσαφέρους. Σύλληψις καὶ φόνος τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν διὰ δόλου ὑπὸ τῶν Περσῶν. (20—24 Ὀκτωβρίου).

Κεφ Ε'. § 1 — 42.

Μετὰ ταῦτα ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζαπάταν ποταμὸν, τὸ 1
εὖρος τεττάρων πλέθρων. καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς·
ἐν δὲ ταύταις υποψία μὲν ἦσαν, φανερὰ δὲ οὐδεμίαν ἐφαίνετο 1
ἐπιβουλή. ἔδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ συγγενέσθαι τῷ Τισσα- 2
φέρνει, εἴ πως δύναίτο παῦσαι τὰς υποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν
πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἔπεμψε τινα ἐροῦντα, ὅτι συγγενέσθαι
αὐτῷ χρήζει. ὁ δὲ ἐτοίμως ἐκέλευεν ἤκειν.

Ἐπειδὴ δὲ συνήλθον, λέγει ὁ Κλεάρχος τάδε· «Ἐγώ, 3
ὦ Τισσαφέρην, οἶδα μὲν ἡμῖν ὄρκους γεγενημένους καὶ
δεξιὰς δεδομένας μὴ ἀδικήσῃν ἀλλήλους· φυλαττόμενον δὲ
σέ τε ὄρω ὡς πολεμίους ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς, ὀρῶντες ταῦτα, 4
ἀντιφυλαττόμεθα. ἐπεὶ δὲ σκοπῶν οὐ δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθέ-
σθαι πειρώμενον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν, ἐγώ τε σαφῶς οἶδα, ὅτι
ἡμεῖς γε οὐδὲ ἐπινοοῦμεν τοιοῦτον οὐδέν, ἔδοξέ μοι εἰς λό-
γους σοι ἐλθεῖν, ὅπως εἰ δυναίμεθα, ἐξέλαιμεν ἀλλήλων
τὴν ἀπιστίαν. καὶ γὰρ οἶδα ἀνθρώπους ἤδη τοὺς μὲν ἐκ 5

- διαβολῆς, τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέντες ἀλλήλους, φθάσαι βουλόμενοι, πρὶν παθεῖν, ἐποίησαν ἀνήκεστα κακὰ
- 6 τοὺς οὔτε μέλλοντας οὔτ' ἂν βουλομένους τοιοῦτον οὐδέν. τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νομίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι, ἤκω καὶ διδάσκειν σε βούλομαι, ὥς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς.
- 7 «Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον οἱ θεῶν ἡμᾶς ὅρκοι κωλύουσι πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνουθεν αὐτῷ παρημεληκῶς, τοῦτον ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμονίσαιμι· τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα, οὔτ' ἀπὸ ποίου ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι, οὔτ' εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη, οὔθ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη. πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχείρια καὶ πανταχῇ πάντων ἴσον εἰ θεοὶ κρατοῦσι.
- 8 »Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρκων οὕτω γινώσκω, παρ' οὗς ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα· τῶν δ' ἀνθρωπίνων σὲ ἐγὼ ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον εἶναι
- 9 ἡμῖν ἀγαθόν. σὺν μὲν γὰρ σοὶ πᾶσα μὲν ὁδὸς εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατός, τῶν τε ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορία· ἄνευ δὲ σοῦ πᾶσα μὲν διὰ σκότους ἢ ὁδός· οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα· πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπορος, πᾶς δὲ ὄχλος φοβερός,
- 10 φοβερῶτατον δ' ἐρημία· μεστὴ γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἐστίν. εἰ δὲ δὴ καὶ μανέντες σε κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν ἦ, τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες, πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον ἀγωνιζοίμεθα; ὅσων δὲ δὴ καὶ οἶων ἂν ἐλπίδων ἑμαυτὸν στερήσαιμι, εἰ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν,
- 11 ταῦτα λέξω. ἐγὼ γὰρ Κύρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι, νομίζων τῶν τότε ἱκανώτατον εἶναι εὖ ποιεῖν, ὃν βούλοιο· σὲ δὲ νῦν ὀρῶ τὴν τε Κύρου δύναμιν καὶ χώραν ἔχοντα καὶ τὴν σαυτοῦ σφίζοντα, τὴν δὲ βασιλέως δύναμιν, ἣν Κύρος
- 12 πολεμιά· ἐχρήτο, σοὶ ταύτην οὐμμάχον οὔσαν. τούτων δὲ

τοιούτων ὄντων, τίς οὕτω μαίνεται, ὅστις οὐ βούλεται σοὶ φίλος εἶναι ;

» Ἀλλὰ μὴν ἐρῶ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας καὶ 13
 σὲ βουλήσεσθαι φίλον ἡμῖν εἶναι. οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυ-
 σούς λυπηροὺς ὄντας, οὓς νομίζω ἂν σὺν τῇ παρουσίᾳ δυνά-
 μει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· οἶδα δὲ καὶ Πισίδας· ἀκούω
 δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τιαυῦτα εἶναι, ἃ οἶμαι ἂν παῦσαι
 ἐνοχλοῦντα ἀεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ· Αἴγυπτίους δέ, οἷς
 μάλιστα ὑμᾶς νῦν οἶδα τεθυρωμένους, οὐχ ἐρῶ, ποία δυνά-
 μει συμμαχῶ χρησάμενοι μᾶλλον ἂν κολάσαισθε τῆς νῦν σὺν 14
 ἔμοι οὔσης. ἀλλὰ μὴν ἔν γε τοῖς περίξ οἰκοῦσι σύ, εἰ μὲν
 βούλοίῳ τῷ φίλος εἶναι, ὡς μέγιστος ἂν εἴης, εἰ δὲ τίς σε
 λυποίῃ, ὡς δεσπότης ἂν ἀναστρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρέτας,
 οἷ σοι οὐκ ἂν τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἂν ἔχοιμεν δι- 15
 καίως. ἔμοι μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ
 θαυμαστὸν εἶναι τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ ἥδιστ' ἂν
 ἀκούσαιμι τὸ ὄνομα, τίς οὕτως ἐστὶ δεινὸς λέγειν, ὥστε σε
 πείσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι ἐπιβουλεύομεν».

Κλέαρχος μὲν σὺν τσσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρνης δὲ ὧδε 16
 ἀπημείφθη· « Ἀλλ' ἤδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου φρο-
 νίμους λόγους· ταῦτα γὰρ γινώσκων, εἴ τι ἔμοι κακὸν βου-
 λεύοις, ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ στυγρὸν κακόνους εἶναι. ὡς
 δ' ἂν μάθης, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασιλεῖ οὔτ' ἔμοι
 ἀπιστοίγητε, ἀντάκουσον. εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, 17
 πότερά σοι δοκοῦμεν ἱππέων πλῆθους ἀπορεῖν ἢ πεζῶν ἢ
 ὀπλίσεως, ἐν ἧ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἂν, ἀντιπά-
 σχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος; ἀλλὰ χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπι- 18
 τίθεσθαι ἀπορεῖν ἂν σοι δοκοῦμεν; οὐ τσσαῦτα μὲν πεδία, ἃ
 ὑμεῖς φίλια ὄντα σὺν πολλῷ πόνῳ διαπορεύεσθε, τσσαῦτα δὲ
 ὄρη δρᾶτε ὑμῖν ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξῃσι προκαταλαβοῦ-

- σιν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν, τοσοῦτοι δ' εἰσὶ ποταμοί, ἐφ' ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὁπόσοις ἂν ὑμῶν βουλώμεθα μάχεσθαι; εἰσὶ δ' αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε, εἰ
- 19 μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύοιμεν· εἰ δ' ἐν πᾶσι τούτοις ἠττήμεθα, ἀλλὰ τό γέ τοι πῦρ κρείττον τοῦ καρποῦ ἐστίν· ὃν ἡμεῖς δυνάμεθ' ἂν κατακαύσαντες λιμὲν ὑμῖν ἀντιτάξαι, ᾧ ὑμεῖς οὐδ', εἰ πάνυ ἀγαθοὶ εἴητε, μάχεσθαι ἂν δύνασθε.
- 20 » Πῶς ἂν οὖν ἔχοντες τοσοῦτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μηδένα ἡμῖν ἐπικίνδυνον, ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα, ὃς μόνος
- 21 μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβής, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων ἀσυχρός; παντάπασι δὲ ἀπόρων ἐστὶ καὶ ἀμηχάνων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τούτων πονηρῶν, οἵτινες ἐθέλουσι δι' ἐπιπορκίας τε πρὸς θεοὺς καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους πράττειν τι. οὐχ οὕτως ἡμεῖς, ὦ Κλέαρχε, οὔτε ἀλόγιστοι οὔτε ἠλίθιοι ἐσμεν.
- 22 » Ἀλλὰ τί δή, ὑμᾶς ἐξὸν ἀπολέσαι, οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἠλλοθόμεν; εὖ ἴσθι, ὅτι ὁ ἐμὸς ἔρωσ τούτου αἴτιος τὸ τοῖς Ἑλλήσιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι, καὶ ᾧ Κύρος ἀνέβη ξενικῶν διὰ μισθοδοσίας πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι δι' εὐεργεσίαν
- 23 ἰσχυρόν. ὅσα δ' ἐμοὶ χρήσιμοι ὑμεῖς ἐστέ, τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπας, τὸ δὲ μέγιστον ἐγὼ οἶδα· τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν, ὑμῶν παρόντων, καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι».
- 24 Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· καὶ εἶπεν· «Οὐκοῦν» ἔφη, «οἵτινες, τοιοῦτων ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες ποιῆσαι πολεμίους ἡμᾶς,
- 25 ἀξιοὶ εἰσὶ τὰ ἔσχατα παθεῖν;» «Καὶ ἐγὼ μὲν γε», ἔφη ὁ Τισσαφέρνης, «εἰ βούλεσθέ μοι οἷ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐλθεῖν, ἐν τῷ ἐμφανεῖ λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας,
- 26 ὡς σὺ ἐμοὶ ἐπιβουλεύεις καὶ τῇ σὺν ἐμοὶ στρατιᾷ». «Ἐγὼ δέ», ἔφη ὁ Κλέαρχος, «ἄξω πάντας, καὶ σοὶ αὐτὸ δηλώσω,

ἔθεν ἐγὼ περὶ σοῦ ἀκούω». ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμενος, τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευε καὶ σὺνδειπνον ἐποιήσατο.

Τῇ δὲ ὑστεραῖα ὁ Κλέαρχος ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον 27 δῆλός τ' ἦν πάνυ φιλικῶς οὐόμενος διακεισθαι τῷ Τισσαφέρνει, καί, ἃ ἔλεγεν ἐκεῖνος, ἀπήγγελλεν, ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνην, οὓς ἐκέλευε, καί, οἳ ἂν ἐλεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλήνων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἑλλησιν ὄντας τιμωρηθῆναι. ὑπώπτευε δὲ εἶναι τὸν 28 διαβάλλοντα Μένωνα, εἰδὼς αὐτὸν καὶ λάθρα συγγεγεννημένον Τισσαφέρνει μετ' Ἀριαίου καὶ στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπιβουλεύοντα, ὅπως, τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς αὐτὸν λαθῶν, φίλος ἦ Τισσαφέρνει. ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ Κλέαρχος 29 ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδῶν εἶναι. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀντέλεγον τινες αὐτῷ μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ στρατηγοὺς μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει. ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς 30 κατέτεινεν, ἔστε διεπράξατο πέντε μὲν στρατηγούς ἰέναι εἰκοσι δὲ λοχαγούς· συνηκολούθησαν δὲ ὡς εἰς ἀγορὰν καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.

Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς Τισσαφέρνου, οἳ μὲν 31 στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλός, Ἀγίας Ἀρκάς, Κλέαρχος Λάκων, Σωκράτης Ἀχαιός· οἳ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ ταῖς θύραις ἔμμενον. οὐ πολλῷ 32 δ' ὕστερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἳ τ' ἔνδον συναλαμβάνοντο καὶ οἳ ἔξω κατεκόπησαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἵππέων διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύνοντες, φτινὶ ἐντυγχάνοιεν Ἑλληνι ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ πάντας ἔκτεινον.

Οἳ δὲ Ἑλληγες τὴν τε ἵππασίαν αὐτῶν ἐθαύμαζον ἐκ 33 τοῦ στρατοπέδου ὄρωντες καί, ὅ,τι ἐποίουν, ἡμφεγνόουν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκάς ἦκε φεύγων τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα

καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγε-
 34 νημένα. ἐκ τούτου δὴ οἱ Ἕλληνες ἔθειον ἐπὶ τὰ ὄπλα πάν-
 τες, ἐκπεπληγμένοι καὶ νομίζοντες αὐτίκα ἤξειν αὐτοὺς ἐπὶ
 35 τὸ στρατόπεδον. οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δὲ
 καὶ Ἀρτάζος καὶ Μιθραδάτης, οἳ ἦσαν Κύρω πιστότατοι· ὁ
 δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεὺς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρνους ἀδελφὸν
 οὐν αὐτοῖς ὄραν καὶ γινώσκειν· συνηκολούθουν δὲ καὶ ἄλλοι
 36 τῶν Περσῶν τεθωρακισμένοι εἰς τριακοσίους. οὗτοι, ἐπεὶ
 ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον, εἴ τις εἶη τῶν Ἑλλήνων
 στρατηγὸς ἢ λοχαγός, ἵνα ἀπαγγεῖλωσι τὰ παρὰ βασιλέως.
 37 μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον φυλαττόμενοι τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν
 μὲν Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, οὐν
 αὐτοῖς δὲ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθοι τὰ περὶ Προξένου·
 Χειρίσοφος δὲ ἐτύγχανεν ἀπὼν ἐν κώμῃ τινί, οὐν ἄλλοις
 ἐπισιτιζόμενος.

38 Ἐπειδὴ δὲ ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, εἶπεν Ἀριαῖος τάδε·
 «Κλέαρχος μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ἐπιτορκῶν τε ἐφάνη
 καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε, Πρόξε-
 νος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν, ἐν
 μεγάλη τιμῇ εἰσιν. ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὄπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ
 γὰρ εἶναι φησιν, ἐπεὶ περ Κύρου ἦσαν τοῦ ἐκείνου δούλου».

39 Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, ἔλεγε δὲ Κλεά-
 νωρ ὁ Ὀρχομένιος· «ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε καὶ οἱ
 ἄλλοι, ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε θεοὺς
 οὔτ' ἀνθρώπους, οἵτινες, ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους
 καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, προδόντες ἡμᾶς οὐν Τισσαφέρνει τῷ
 ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ, τοὺς τε ἄνδρας αὐτούς,
 οἷς ὤμνυτε, ἀπολωλέκατε, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδώ-
 40 κότες, οὐν τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἡμᾶς ἔρχεσθε;» ὁ δὲ Ἀριαῖος
 εἶπε· «Κλέαρχος γὰρ πρόσθεν ἐπιβουλεύων φανερὸς ἐγένε-
 νετο Τισσαφέρνει τε καὶ Ὀρόντῳ καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς οὐν·

τούτοις». ἐπὶ τούτοις Ξενοφῶν τάδε εἶπε· «Κλέαρχος μὲν 41
τοίνυν, εἰ παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδάς, τὴν δίκην
ἔχει· δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκούντας· Πρόξενος
δὲ καὶ Μένων, ἐπεὶ περ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέ-
τεροι δὲ στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· δῆλον γὰρ ὅτι,
φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσσονται καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν
τὰ βέλτιστα συμβουλευσαί». πρὸς ταῦτα οἱ βάρβαροι πολλὸν 42
χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπήλθον, οὐδὲν ἀποκρι-
νάμενοι.

BIBLION TRITON

Θ'. Ἀθυμία τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ξενοφῶν ὁμιλεῖ
πρὸς τοὺς λοχαγοὺς τοῦ Προξένου.
(Νύξ τῆς 24 πρὸς τὴν 25 Ὀκτωβρίου).

Κεφ. Α', § 2—25.

- 2 Ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν καὶ τῶν
λοχαγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ συνεπισπόμενοι ἀπωλώλε-
σαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ἐννοούμενοι
μὲν, ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, κύκλω δὲ αὐτοῖς
πάντῃ πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμια ἦσαν, ἀγορὰν
δὲ οὐδεὶς ἔτι παρέξειν ἔμελλεν, ἀπειχον δὲ τῆς Ἑλλάδος
οὐ μείον ἢ μύρια στάδια, ἡγεμῶν δ' οὐδεὶς τῆς ὁδοῦ ἦν,
ποταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ,
προὔδεδώκεσαν δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρ-
βαροι, μόνοι δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἵππεά οὐδένα
σύμμαχον ἔχοντες, ὥστε εὐδηλον ἦν, ὅτι νικῶντες μὲν
οὐδένα ἂν κατακάνοιεν, ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν
3 λειφθείη. ταῦτ' ἐννοούμενοι καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν
αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ
ἀνέκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὄπλα πολλοὶ οὐκ ἤλθον ταύτην τὴν
νύκτα, ἀνεπαύοντο δέ, ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, οὐ δυνά-
μενοι καθεῦδειν ὑπὸ λύπης καὶ πόθου πατρῶων, γονέων,
γυναικῶν, παίδων, οὓς οὐποτ' ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. οὕτω
μὲν δὴ διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο.
- 4 Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς οὔτε
στρατηγὸς οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης ὢν συνηκολούθει,

ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο εἰκοθεν, ξένος ὢν ἀρ-
 χαῖος· ὑπισχεῖτο δὲ αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον αὐτὸν Κύρῳ ποι-
 ῆσειν, ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς πατρίδος. ὁ 5
 μέντοι Ξενοφῶν, ἀναγνούς τὴν ἐπιστολήν, ἀνακοινοῦται
 Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. καὶ ὁ Σωκράτης
 ὑποπτεύσας, μὴ τι πρὸς τῆς πέλειως ὑπαίτιον εἶη Κύρῳ
 φίλον γενέσθαι, ὅτι ἐδόκει ὁ Κύρος προθύμως τοῖς Λακε-
 δαιμονίοις ἐπὶ τὰς Ἀθήνας συμπολεμῆσαι, συμβουλεύει τῷ
 Ξενοφῶντι, ἐλθόντα εἰς Δελφούς, ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ
 τῆς πορείας. ἐλθὼν δ' ὁ Ξενοφῶν ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω, 6
 τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔλθοι
 τὴν ὁδόν, ἣν ἐπινοεῖ, καὶ καλῶς πράξας σωθείη. καὶ ἀνεῖ- 7
 λεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων θεοῖς, οἷς ἔδει θύειν. ἐπεὶ δὲ πάλιν
 ἤλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. ὁ δ' ἀκούσας ἠτιᾶτο
 αὐτόν, ὅτι οὐ τοῦτο πρῶτον ἠρώτα, πότερον λῶν εἶη αὐτῷ
 πορεύεσθαι ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας ἰτέον εἶναι τοῦτ' ἐπυν-
 θάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη. ἐπεὶ μέντοι οὐ-
 τως ἦρου «ταῦτ'», ἔφη, «χρὴ ποιεῖν, ὅσα ὁ θεὸς ἐκέ-
 λευσεν».

Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν οὕτω θυσάμενος, οἷς ἀνεῖλεν ὁ 8
 θεός, ἐξέπλει, καὶ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι Πρόξενον καὶ
 Κύρον μέλλοντας ἤδη ὁρμᾶν τὴν ἄνω ὁδόν, καὶ συνεστάθη
 Κύρῳ. προθυμουμένου δὲ τοῦ Προξένου καὶ ὁ Κύρος συμ- 9
 προθύμετο μείναι αὐτόν, εἶπε δέ, ἐπειδάν τάχιστα ἢ στρα-
 τεῖα λήξῃ, εὐθὺς ἀποπέμψει αὐτόν. ἐλέγετο δὲ ὁ στόλος
 εἶναι εἰς Πισίδας. ἐστρατεύετο μὲν δὴ οὕτως ἑξαπατηθεῖς— 10
 οὐχ ὑπὸ Προξένου· οὐ γὰρ ἤδει τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμὴν οὐδὲ
 ἄλλος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων πλὴν Κλεάρχου· ἐπεὶ μέντοι
 εἰς Κιλικίαν ἤλθον, σαφὲς πᾶσιν ἤδη ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στό-
 λος εἶη ἐπὶ βασιλέα. φοβούμενοι δὲ τὴν ὁδόν καὶ ἄκοντες

ὅμως οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνην καὶ ἀλλήλων καὶ Κύρου συνηκολούθησαν· ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν.

- 11 Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεῦδειν· μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν εἶδεν ὄναρ. ἔδοξεν αὐτῷ βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν
- 12 πατρῴαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσα. περίφοβος δ' εὐθύς ἀνηγέρθη, καὶ τὸ ὄναρ τῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν, ὅτι ἐν πόνοις ὧν καὶ κινδύνοις φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε· τῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, ὅτι ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλῳ δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ, μὴ οὐ δύ-
- 13 ναίτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπὸ τινων ἀποριῶν. ὁποῖόν τι μὲν δὴ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ· γίγνεται γὰρ τάδε. εὐθύς ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· «τί κατάκειμαι; ἡ δὲ νύξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἤξειν. εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδῶν μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότερα παθόντας,
- 14 ὑβρίζομένους ἀποθανεῖν; ὅπως δ' ἀμυνούμεθα, οὐδεὶς παρασκευάζεται οὐδὲ ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὡσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν. ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν τήμερον προδῶ ἐμαυτὴν τοῖς πολεμίσις».

- 15 Ἐκ τούτου ἀνίσταται καὶ συγκαλεῖ τοὺς Προξένου πρῶτον λοχαγούς. ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἔλεξεν· «Ἐγώ, ὦ ἄνδρες λοχαγοί, οὔτε καθεῦδειν δύναμαι, ὡσπερ οἶμαι οὐδ' ὑμεῖς,
- 16 οὔτε κατακείσθαι ἔτι, ὄρων ἐν οἷσις ἐσμέν. οἱ μὲν γὰρ πολέμιοι δῆλον ὅτι οὐ πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν καλῶς τὰ ἑαυτῶν παρασκευάσασθαι,
- 17 ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἀντεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγώ-

νιούμεθα. καὶ μὴν εἰ ὑψηρόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσασθαι; ὅς καὶ τοῦ ὁμομητρίου ἀδελφοῦ, καὶ τεθνηκότος ἤδη, ἀποτεμῶν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δέ, οἷς κηδεμῶν μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτόν, ὡς δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν; ἄρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, ὡς ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον παράσχοι τοῦ στρατεύσαι ποτε ἐπ' αὐτόν; ἀλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γενησόμεθα, πάντα ποιητέον.

» Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὔποτε ἐπαυόμην ἡμᾶς μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς οὖν αὐτῷ μακαρίζων, διαθεώμενος αὐτῶν, ὅσῳ μὲν χώραν καὶ οἶαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δέ, ἐσθῆτα δέ· τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν τούτων οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δ' ὠνησόμεθα ἡδεῖν ἔτι ὀλίγους ἔχοντας, ἄλλως δὲ πως πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἢ ὠνουμένους ὄρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· ταῦτ' οὖν λογίζομενος ἐνίστε τὰς σπονδὰς μᾶλλον ἐφοβούμην ἢ νῦν τὸν πόλεμον.

» Ἐπεὶ μέντοι ἐκείνοι ἔλυσαν τὰς σπονδὰς, λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἄθλα, ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἀμείνονες ᾧσιν, ἀγωνοθέται δ' οἱ θεοὶ εἰσιν, οἳ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκόσ, ἔσονται. οὔτοι μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς δὲ πολλὰ ὀρῶντες ἀγαθὰ στερρῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὄρκους· ὥστε ἐξεῖναι μοι δοκεῖ ἵνα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι ἢ τούτοις. ἔτι δ' ἔχομεν σώματα ἰκανώτερα τούτων καὶ ψύχη καὶ θάλπη καὶ πόνους φέρειν· ἔχομεν δὲ καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς ἀμείνονας· οἳ δὲ

ἄνδρες καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν, ἦν οἱ θεοὶ ὡσπερ τὸ πρόσθεν νίκην ἡμῖν διδῶσιν.

24 » Ἄλλ' ἴσως γὰρ καὶ ἄλλοι ταῦτ' ἐνθυμοῦνται, πρὸς τῶν θεῶν μὴ ἀναμένωμεν ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρξωμεν τοῦ ἐξορμηθῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν· φάνητε τῶν λοχαγῶν
25 ἄριστοι καὶ τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι. κἀγὼ δέ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾶν ἐπὶ ταῦτα, ἔπεσθαι ὑμῖν βούλομαι, εἰ δ' ὑμεῖς τάττετέ με ἡγεῖσθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἑμαυτοῦ τὰ κακά.

Περίληψις. Κεφ. Α'. § 26—47 καὶ Κεφ. Β'—Ε'

Ἐκλογή νέων στρατηγῶν. Γενικὴ συνέλευσις τοῦ στρατοῦ. Οἱ Ἕλληνες μεταξὺ τοῦ Τίγρητος καὶ τῶν Καρδουχείων ὁρέων ἀποφασίζουσιν νὰ ἔλθουν πρὸς τοὺς Καρδούχους. (25 Ὀκτωβρίου—13 Νοεμβρίου).

Εἰς τοὺς λόγους τοῦ Ξενοφῶντος μόνον ὁ Ἀπολλωνίδης ὁ Βοιωτὸς ἐκ τῶν λοχαγῶν τοῦ Προξένου εἶχεν ἀντιρρήσεις καὶ ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ βασιλέως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σωθοῦν. Τὸν δειλὸν αὐτὸν λοχαγὸν τὸν ἀπεστόμωσεν ὁ Ξενοφῶν καὶ προέτρεψε τοὺς στρατιώτας νὰ τὸν καθαιρέσουν διότι καταισχύνει καὶ τὴν πατρίδα του Βοιωτίαν καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Μετὰ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Ἀγασίας ὁ Στυμφάλιος εἶπεν ὅτι ὁ Ἀπολλωνίδης οὔτε Βοιωτὸς εἶναι οὔτε Ἕλληνας, διότι ὡς Λυδὸς ἔχει τρυπημένα καὶ τὰ δύο ὠτά του. Τοιοῦτοτρόπως τὸν δειλὸν αὐτὸν λοχαγὸν ἐξεδίωξαν.

Μετὰ ταῦτα οἱ λοχαγοὶ τοῦ Προξένου συγκαλοῦν καὶ ὄλους τοὺς ἄλλους στρατηγούς καὶ λοχαγούς περίπου ἑκατόν. Ἐπλησίαζε μεσονύκτιον καὶ ὁ γεροντότερος λοχαγὸς τοῦ Προξένου Ἰερώνυμος ὁ Ἡλείος παρακαλεῖ τὸν Ξενοφῶντα νὰ ἐπαναλάβῃ ἐνώπιον ὄλων ὅσα εἰς τοὺς λοχαγούς τοῦ Προξένου εἶπεν. Ὁ Ξενοφῶν τότε

ἀναπτύσσει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ πόλεμος εἶναι ἀφευκτος καὶ προτρέπει αὐτοὺς νὰ ἐκλέξουν νέους στρατηγοὺς, διότι πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων ὅμως εἰς τὸν πόλεμον ἢ μὲν εὐταξία σφίξει, ἢ δὲ ἀταξία καταστρέψει· ὅλοι δὲ οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς στρατιώτας, διότι τὸ θάρρος μὲ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν φέρει πάντοτε νίκην. Τὴν γνώμην τοῦ Ξενοφῶντος ἐπαινεῖ καὶ ὁ Χειρίσοφος καὶ οὕτω πορεύονται διὰ τὴν ἐκλογὴν. Ἐντὶ τοῦ Κλεάρχου ἐξελέγη Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἐντὶ τοῦ Σωκράτους Ξανθικλῆς ὁ Ἄχαιός, ἐντὶ τοῦ Ἁγίου Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἐντὶ τοῦ Μένωνος Φιλήσιος ὁ Ἄχαιός καὶ ἐντὶ τοῦ Προξένου ὁ Ξενοφῶν.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὅλος ὁ στρατὸς συνεκεντρώθη διὰ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις. Ὁμίλησαν ὁ Χειρίσοφος, ὁ Κλεάνωρ καὶ ὁ Ξενοφῶν. Ὁλοὶ ἦσαν σύμφωνοι διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν. Ὁ Χειρίσοφος δι' ὀλίγων παρέστησε ποία ἦτο πραγματικῶς ἢ θέσις τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἔπρεπεν ἢ νὰ πέσουν ὡς γενναῖοι καὶ τίμιοι ἄνδρες ἢ νὰ νικήσουν τοὺς ἀπίστους ἐχθρούς. Ὁ γηραιὸς Κλεάνωρ ὀμίλησε διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ δολιότητα τοῦ Τισσαφέρους καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἀριαίου καὶ συνέστησε νὰ μὴ ἐξαπατηθοῦν καὶ πάλιν, ἀλλὰ νὰ προτιμήσουν τὸν πόλεμον. Ἰδιαιτέραν ὅμως ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὁ λόγος τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ ὁποῖος ἦτο πλήρης εὐσεβείας, αὐτοπεποιθήσεως, θάρρους καὶ φιλοπατρίας. Οἱ θεοὶ εἶναι μαζί μας, εἶπε, διότι ἐμείναμεν πιστοὶ εἰς τοὺς ὅρκους. Ἡ ἀνδρεία μας εἶναι μεγάλη· τρανὴ ἀπόδειξις τὰ Κούναξα. Αὐτὰ τὰ δύο, οἱ θεοὶ καὶ ἡ ἀνδρεία, θὰ μᾶς δώσουν τὴν νίκην. Οἱ ποταμοὶ δὲν μὲ φοβίζουσιν, διότι θὰ προχωρῶμεν εἰς τὰς πηγὰς των, ὅπου θὰ εἶναι διαδατοί. Ἀλλὰ καὶ ἂν, πρᾶγμα ἀπίστευτον, μᾶς ἀποκλείσουν οἱ ποταμοί, κανεὶς δὲν θὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ μείνωμεν ἐδῶ εἰς τὰ εὐφορα αὐτὰ μέρη καὶ νὰ ζήσωμεν καλά, φόβος καὶ τρόμος τῶν Περσῶν, ὅπως εἶναι οἱ Μυσοί, οἱ Πισίδαι καὶ οἱ Λυκάονες. Τοιοῦτοτρόπως ὅμως, ὅπως οἱ Λωτοφάγοι, εἰς τὰ πολλὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχωμεν, θὰ λησμονήσωμεν τὴν προσφιλεῖν μας πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κανεὶς ἐξ ὑμῶν, πιστεύω, δὲν θὰ θέλῃ νὰ σκεφθῇ. Κανεὶς δὲν ἀντιλέγει· ὅλοι εἶναι σύμφωνοι νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τέλος ὁ Ξενοφῶν συμβουλεύει, πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ἢ παρά-

ταχῆς διὰ νὰ εἶναι ἀσφαλέστεροι καὶ ἀποφασίζουσι νὰ πορεύωνται, ἀφοῦ σχηματίσουν τετράγωνον· ἐμπρὸς ὁ Χειρίσοφος, ὀπίσω ὁ Ξενοφῶν μὲ τοὺς νέους, εἰς τὰ πλάγια δύο γεροντότεροι στρατηγοὶ καὶ εἰς τὸ μέσον ὁ ὄχλος. Ἡ συνέλευσις διαλύεται μὲ τὴν προτροπὴν τοῦ Ξενοφῶντος νὰ εἶναι τὸ σύνθημά των εἰς ὅλην τὴν πορείαν «νίκη».

Παρατεταγμένοι λοιπὸν ὅπως προέτεινεν ὁ Ξενοφῶν προχωροῦν οἱ Ἕλληγες μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ διαδοῦν τὸν Ζαπάταν ποταμόν. Τότε ὁ Πέρσης Μιθραδάτης ὑποκρινόμενος φιλίαν ζητεῖ νὰ μάθῃ τοὺς σκοπούς των, ἀλλὰ δὲν γίνεται δεκτὸς καὶ φεύγει διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μὲ ἵππικόν, τοξότας καὶ σφενδονήτας. Οἱ Ἕλληγες βαδίζουσι ταχέως καὶ διαβαίνουν τὸν Ζαπάταν πρὶν φθάσῃ ὁ Μιθραδάτης. Ὁ ἄνδρος οὗτος Πέρσης βλάπτει πολὺ τοὺς ὀπισθοφύλακας καὶ ἀναγκάζει τὸ ὅλον στράτευμα νὰ προχωρῇ τόσον βραδέως, ὥστε εἰς μίαν ἡμέραν μόλις ἐβάδισαν 41)2 χιλιόμετρα. Ὁ στρατὸς γογγύζει καὶ ἀθυμεῖ διὰ τοῦτο. Τὸ ἵππικόν καὶ ἡ σφενδονή μόνον θὰ τοὺς σώσῃ. Πράγματι ὁ Ξενοφῶν ἐντὸς ὀλίγου ἐτοιμάζει 50 ἵππεις καὶ 200 σφενδονήτας. Τὴν ἐπομένην ὁ πανουργὸς Μιθραδάτης πλησιάζει καὶ ἄλλιν μὲ περισσοτέρους ἵππεις, τοξότας καὶ σφενδονήτας· ἀλλὰ ἀναγκάζεται νὰ ὑποχωρήσῃ μὲ ζημίαις μεγάλας καὶ νὰ ἀφήσῃ ἠσύχους τοὺς Ἕλληγας οἱ ὅποιοι προχωροῦντες ἔφθασαν εἰς τὴν Λάρισσαν (Νινευτ) καὶ τὰ Μέσπιλα.

Τότε ἀποφασίζει πλέον ὁ ἴδιος ὁ Τισσαφέρνης νὰ ἐνοχλή τούς μυρίους. Ἐπειδὴ δὲ ἔβλαπτεν αὐτοὺς πρὸ πάντων εἰς μέρη στενά, ἀναγκάζονται οἱ Ἕλληγες νὰ μεταβάλουν παρατάξιν διὰ νὰ μὴ γίνεταί ἀταξία καὶ ταραχὴ εἰς κάθε στενὸν καὶ γέφυραν καὶ διὰ νὰ πορεύωνται ἀσφαλέστερον. Τέσσαρας ἡμέρας προχωροῦν πιεζόμενοι, στενοχωρούμενοι καὶ βλαπτόμενοι ὑπὸ τοῦ πολὺ ἀνωτέρου στρατοῦ τοῦ Τισσαφέρνου. Οἱ τραυματαῖα εἶναι πολλοὶ καὶ ἡ πορεία δύσκολος· ἀλλὰ ὑπέμενον τὰ πάντα διὰ τὴν προσφιλή των πατρίδα. Ἡ ὑπομονὴ καὶ ἀνδρεία των ἐνίκησε καὶ εἰς τὸ τέλος κατορθώνουσι νὰ ἀποκρούσουν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ στρατοπεδεύσῃ πολὺ μακρὰν αὐτῶν διὰ νὰ εἶναι ἀσφαλῆς τὴν νύκτα. Τὰ προφυλακτικὰ αὐτὰ μέτρα τοῦ Τισσαφέρνου ὠφέλησαν τοὺς Ἕλληγας, διότι ἀφ' ἑνὸς ἀπεμακρύνθη αὐτὸς ἑνδεκα χιλιόμετρα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπροχώρησαν οἱ Ἕλληγες, ὑπὸ τὸ σκότος

της νυκτός, ἄλλα τόσα· οὕτω ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν τοὺς συνήνησε ὁ Τισσαφέρνης καὶ ἐπροχώρουν ἄνευ ἐνοχλήσεων. Τὴν τρίτην ἡμέραν κατώρθωσε καὶ πάλιν νὰ τοὺς πλησιάσῃ καὶ νὰ στείλῃ τμημα στρατοῦ νὰ καταλάβῃ κορυφὴν ἐπὸθεν θὰ διήρχοντο οἱ Ἕλληγες. Ὁ Ξενοφῶν καὶ ἐδῶ πάλιν σφίζει τὴν κατάστασιν. Ὡς νεώτερος παραλαμβάνει πελταστάς τινας καὶ τρέχει νὰ καταλάβῃ ἄλλην κορυφὴν ὑψηλοτέραν τῆς πρώτης διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς Πέρσας νὰ φύγουν καὶ ν' ἀφήσουν ἐλεύθερον τὸν δρόμον. Τοῦτο ἐνόησαν οἱ ἐχθροὶ καὶ τρέχουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ αὐτὸ ὕψωμα. Γίνεται δρόμος ταχύτητος. Ὁ Ξενοφῶν δίδει τὸ παράδειγμα· ἀρπυεὺει καὶ τρέχει πρῶτος ἐξ ὄλων. Ὁ ἀγὼν εἶναι δεινός· ἡ ἐπιβράβευσις ἢ σωτηρία τῶν τρέχουν μὲ ὀρμὴν παρὰ τὸ βᾶρος τῶν ἔπλων. Ἡ νίκη τοὺς στεφανώνει καὶ ἐντὸς ὀλίγου κατέχουν τὴν κορυφὴν. Οἱ βάρβαροι, βλέποντες τοὺς Ἕλληγας ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἔστρεψαν τὰ νῶτα καὶ ἔφυγον πρὸς ἀνατολάς, ἐνῶ οἱ Ἕλληγες προχωρήσαντες ἤλθον εἰς τὴν πεδιάδα. τῆς ὁποίας τὰ πλούσια χωρία διήρπασαν.

Ἡ θέσις τῶν ὄμων δὲν ἦτο καθόλου καλὴ· διότι καὶ μὲν εἶχον ἄφθονα τροφίμα, ἀλλὰ ἦσαν ἀποκεκλεισμένοι ὑπὸ τοῦ Τίγρητος καὶ τῶν ὑψηλῶν καὶ ἀγρίων βουνῶν τῶν Καρδούχων, τῶν σημερινῶν Κούρδων. Τὴν πρότασιν Ροδίου τινὸς νὰ διαβοῦν τὸν ποταμὸν ἐπὶ φουσκωμένων ἀσκῶν, ἂν καὶ ἦτο ἀρκετὰ εὐφυής, δὲν τὴν ἐγκρίνουν, διότι θὰ διέβαινον κατὰ τμήματα, καὶ θὰ τοὺς κατεκομμάτιαζον οἱ ἵππεις, οἱ ὁποιοὶ ἦσαν ἀρκετοὶ ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης. Πρὶν δὲ ἀποφασίσουν κάτι σοβαρόν, ἐθεώρησαν καλὸν νὰ μάθουν παρὰ τῶν αἰχμαλώτων λεπτομερείας περὶ τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκονται, ἰδίως περὶ τῶν Καρδούχων, τοὺς ὁποίους ποτὲ δὲν κατώρθωσεν ὁ βασιλεὺς νὰ ὑποτάξῃ.

Μετὰ πολλὰς συσκέψεις κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν χώραν τῶν Καρδούχων καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὸν Πόντον. Μὲ αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἀπόφασιν δίδεται διαταγὴ εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ δειπνήσουν καὶ νὰ ἐτοιμασθοῦν νὰ ἀκολουθήσουν, ὅταν διαταχθοῦν.

BIBLION TETARTON

Ι'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν Καρδουχείων ὄρεων.
(14—16 Νοεμβρίου).

Κεφ Α', 1—28.

- 1 Ὅσα μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες ἐποίησαντο, καὶ ὅσα, παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους, ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθοῦντος τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.
- 2 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, ἔνθα ὁ μὲν Τίγρης ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πέρροδος δὲ οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Καρδούχεια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ
- 3 τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο, ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς διὰ τῶν ὄρεων πορευτέον εἶναι. ἤκουον γὰρ τῶν ἀλισκομένων, ὅτι, εἰ διέλθοιεν τὰ Καρδούχεια ὄρη, ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, ἦν μὲν βούλωνται, διαβήσονται, ἦν δὲ μὴ βούλωνται, περιάσιν. καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ Τίγρητος εἶναι, καὶ ἔστιν οὕτως
- 4 ἔχον. τὴν δ' εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι, πρὶν τοὺς πολέμιους καταλαβεῖν τὰ ἄκρα.
- 5 Ἦνίκα δ' ἦν ἀμφὶ τὴν τελευταίαν φυλακὴν καὶ ἐλείπετο τῆς νυκτός, ὅσον σκοταίους διελθεῖν τὸ πεδίον, τηγικαῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγέλσεως, πορευόμενοι ἀφικνεῦνται
- 6 ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. ἔνθα δὲ Χειρίσοφος μὲν

ἤγειτο τοῦ στρατεύματος, λαβὼν τὸ ἄμφ' αὐτὸν καὶ τοὺς
 γυμνήτας πάντας, Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὀπλί-
 ταις εἶπετο οὐδένα ἔχων γυμνήτα· οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδό-
 κει εἶναι, μή τις, ἄνω πορευομένων, ἐκ τοῦ ὀπισθεν ἐπίσποι- 7
 το. καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος, πρὶν τινὰς
 αἰσθέσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δ' ὕφηγεῖτο, ἐφείπετο δὲ
 αἰεὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν
 τοῖς ἄγχεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

Ἐνθα δὴ οἱ μὲν Καρδοῦχοι, ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, 8
 ἔχοντες καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας, ἔφευγον ἐπὶ τὰ ὄρη. τὰ
 δὲ ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν, ἦσαν δὲ καὶ χαλκῶμασι
 παμπόλλοις κατεσκευασμένοι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν ἔφερον οἱ
 Ἕλληγες, οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, ὑποφειδόμενοι, εἴ-
 πως ἐθελήσειαν οἱ Καρδοῦχοι διέναι αὐτοὺς ὡς διὰ φιλίας
 τῆς χώρας, ἐπεὶπερ βασιλεῖ πολέμοι ἦσαν· τὰ μέντοι ἐπι- 9
 τήδεια, ὅπου τις ἐπιτυχάνοι, ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν.
 οἱ δὲ Καρδοῦχοι οὔτε καλοῦντων ὑπήκουον οὔτε ἄλλο φιλι-
 κὸν οὐδὲν ἐποίουν.

Ἐπεὶ δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς 10
 τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι — διὰ γὰρ τὸ στε-
 νὴν εἶναι τὴν ὁδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν ἢ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένε-
 νετο καὶ κατάβασις — τότε δὴ συλλεγέντες τινὲς τῶν Καρ-
 δοῦχων τοῖς τελευταίοις ἐπετίθεντο, καὶ ἀπέκτεινάν τινὰς
 καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν, ὀλίγοι ὄντες· ἐξ ἀπρο-
 δοκῆτος γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε τὸ Ἑλληνικόν. εἰ μέντοι τότε 11
 πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν διαφθαρῆναι πολὺ
 τοῦ στρατεύματος. καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς
 κώμαις ἠϋλίσθησαν· οἱ δὲ Καρδοῦχοι πῦρὰ πολλὰ ἔκαον
 κύκλῳ ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ συνεώρων ἀλλήλους.

Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθοῦσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λο- 12
 χαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα

- καὶ δυνατώτατα ἔχοντας πορεύεσθαι, καταλιπόντας τᾶλλα, καί, ὅσα ἦν νεωστί αἰχμάλωτα ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα ἀφεῖναι. σχολαίαν γὰρ ἐποιοῦν τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα, πολλοὶ δὲ οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες ἀπόμαχοι ἦσαν, διπλάσιά τε ἐπιτήδεια ἔδει πορίζεσθαι καὶ φέρεσθαι, πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ὄντων.
- 14 δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, ὑποστήσαντες ἔν τῳ στενῷ οἱ στρατηγοί, εἴ τι εὐρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφειμένον, ἀφηροῦντο, οἱ δ' ἐπέλθοντο. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι.
- 15 Εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν γίγνεται χειμῶν πολὺς, ἀναγκαῖον δ' ἦν πορεύεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἱκανὰ τάπιτήδεια. καὶ ἠγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. καὶ οἱ πολέμιοι 16 ἰσχυρῶς ἐπετίθεντο, καὶ στενῶν ὄντων τῶν χωρίων, ἐγγυὲς προσιόντες, ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων· ὥστε ἠναγκάζοντο εἰ Ἕλληνες, ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀναχάζοντες, σχολῆ πορεύεσθαι· καὶ θαμινὰ παρήγγελλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, 17 ὅτε οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπικέοιντο. ἐνταῦθα ὁ Χειρίσοφος ἄλλοτε μὲν, ὅτε παρεγγυῆτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενε, ἀλλ' ἦγε ταχέως καὶ παρηγγύα ἐπεσθαι, ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι πρᾶγμα τι εἶη· σχολῆ δ' οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς· ὥστε ἡ πορεία ὁμοία φυγῆ ἐγίγνετο 18 τοῖς ὠπισθοφύλαξι. καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς σπολάδος εἰς τὰς πλευράς, καὶ Βασίας Ἀρκᾶς διαμπερὲς τὴν κεφαλὴν.
- 19 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ σταθμόν, εὐθὺς ὥσπερ εἶχεν ὁ Ξενοφῶν, ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσοφον, ἤτιατο αὐτόν, ὅτι οὐχ ὑπέμενε, ἀλλ' ἠναγκάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. «καὶ

νῶν δύο καλῶ τε καὶ ἀγαθῶ ἄνδρε τέθειτον, καὶ οὔτε ἀνε-
 λέσθαι οὔτε θάψαι ἐδυνάμεθα». ἀποκρίνεται ὁ Χειρίσοφος· 20
 «Βλέφον», ἔφη, «πρὸς τὰ ὄρη καὶ ἰδέ, ὡς ἄβατα πάντα
 ἐστί· μία δ' αὐτῆ ἐδός, ἣν ὄραξ, ὄρθλα, καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἀν-
 θρώπων ὄραν ἔξεστί σοι ὄχλον τοσοῦτον, οἳ κατειληφότες
 φυλάττουσι τὴν ἔκβασιν. ταῦτ' ἐγὼ ἔσπευδον καὶ διὰ τοῦτο 21
 σε οὐχ ὑπέμενον, εἴ πως δυνάμην φθάσαι, πρὶν κατειληφθαι
 τὴν ὑπερβολὴν· εἰ δ' ἠγεμόνες, οὓς ἔχομεν, οὐ φασιν εἶναι
 ἄλλην ὁδόν». ὁ δὲ Ξενοφῶν λέγει· «' Ἄλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄν- 22
 ὄρας. ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν πράγματα παρεῖχον, ἐνηδρεύσαμεν,
 ὅπερ καὶ ἡμᾶς ἀναπνεῦσαι ἐποίησε, καὶ ἀπεκτείναι μὲν τινας
 αὐτῶν, καὶ ζῶντας προῦθημήθημεν λαβεῖν αὐτοῦ τούτου
 ἔνεκα, ὅπως ἠγεμόνοι εἰδῶσι τὴν χώραν χρῆσαιμεθα».

Καὶ εὐθὺς ἀγαγόντες τοὺς ἀνθρώπους, ἤλεγχον διαλα- 23
 βόντες, εἴ τινα εἶδατεν ἄλλην ὁδὸν ἢ τὴν φανεράν. ὁ μὲν
 οὖν ἕτερος οὐκ ἔφη, μάλα πολλῶν φόβων προσαγομένων·
 ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγεν, ἐρῶντος τοῦ ἑτέρου, κατε-
 σφάγη. ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν, ὅτι οὗτος μὲν οὐ φαίη διὰ ταῦτα 24
 εἰδέναι, ὅτι αὐτῷ ἐτύγχανε θυγάτηρ ἐκεῖ παρ' ἀνδρὶ ἐκδε-
 δομένη· αὐτὸς δ' ἔφη ἠγγήσεσθαι δυνατὴν καὶ ὑποζυγίαις πο- 25
 ρεύεσθαι ὁδόν. ἐρωτώμενος δ' εἰ εἶη τι ἐν αὐτῇ δυσπάριτον
 χωρίον, ἔφη εἶναι ἄκρον, ὃ, εἰ μὴ τις προκαταλήψαιτο, ἀδύ-
 νατον ἔσεσθαι παρελθεῖν.

Ἐνταῦθα δ' ἐδόκει συγκαλέσαντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ 26
 ταξιάρχους τῶν πελταστῶν καὶ τῶν ὀπλιτῶν λέγειν τε τὰ
 παρόντα καὶ ἐρωτᾶν, εἴ τις αὐτῶν ἔστιν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς
 ἐθέλοι ἄν γενέσθαι καὶ ὑποστὰς ἐθελοντῆς πορεύεσθαι. ὑφί 27
 σταται τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστόνυμος Μεθυδριεὺς καὶ Ἀγα-
 σίας Στυμφάλιος, ἀντιστασιάζων δὲ αὐτοῖς Καλλίμαχος
 Παρράσιος ἔφη ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ
 παντὸς τοῦ στρατεύματος· «ἐγὼ γάρ», ἔφη, «οἶδα, ὅτι ἔφον-

²⁸ ται πολλοὶ τῶν νέων ἐμοῦ ἡγουμένου». ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις καὶ τῶν γυμνήτων ταξίαρχος ἐθέλοι συμπορεύεσθαι. ὑφίσταται Ἀριστέας Χίος, ὃς πολλαχοῦ πολλοῦ ἀξίος τῆς στρατιᾶς εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.

Περίληψις. Κεφ. 2.

Ἔχοντες ὡς ὄδηγόν τὸν αἰχμάλωτον κατόπιν ἀγῶνων καὶ θυσιῶν μεγάλων κατορθῶνουν νὰ διέλθουν τὴν δυσκολωτέραν τοποθεσίαν τῶν Καρδουχείων ὁρέων καὶ νὰ ἔλθουν εἰς κώμας μεῖζονα τροφίμα. Ἀφοῦ δὲ ἔλαβον τοὺς νεκροὺς καὶ ἀπέδωσαν τὸν αἰχμάλωτον ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν διὰ τῶν Καρδουχείων ὁρέων ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔφθασαν ἐνοχλούμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν Καρδούχων εἰς τὸν Κεντρίτην ποταμόν. (17—20 Νοεμβρίου).

ΙΑ΄. Δυσχέρεια τῶν Ἑλλήνων παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν καὶ διάβασις αὐτοῦ. (21—22 Νοεμβρίου).

Κεφ. Γ΄, § 1—15.

Ταύτην δ' αὖ τὴν ἡμέραν ἠδύλισθησαν ἐν ταῖς κώμας ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὀρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν. καὶ οἱ Ἕλληγες ἐνταῦθα ἀνέπνευσαν ἄσμενεῖς ἰδόντες πεδίον· ἀπαίχε δὲ τῶν ὁρέων ὁ ποταμὸς ἕξ ἢ ἑπτὰ στάδια τῶν Καρδούχων. Τότε μὲν οὖν ἠδύλισθησαν μάλα ἠδέως καὶ τὰπιτήθεια ἔχοντες πολλὰ καὶ τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες· ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας, ὅσα σπερ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, καὶ ἔπαθον κακὰ, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνου. ὡς οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων ἠδέως ἐκοιμήθησαν.

Ἔπειτα δὲ τῆς ἡμέρας ὄρωσιν ἰππέας που πέραν τοῦ ποτα- 3
 μοῦ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν, πεζοὺς δ' ἐπι-
 ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἄνω τῶν ἰππέων, ὡς κωλύσον-
 τας εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν. ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρόντα καὶ 4
 Ἄρτουχα Ἀρμένιοι καὶ Μάρδοι καὶ Χαλδαῖοι μισθοφόροι. ἐλέ-
 γοντο δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροί τε καὶ ἄλκιμοι εἶναι· ὅπλα
 δ' εἶχον γέρρα μακρὰ καὶ λόγχας. αἱ δὲ ὄχθαι αὐταί, ἐφ' ὧν 5
 παρατεταγμένοι οὗτοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ ἀπέειχον· ὁδὸς δὲ μία ὄρωμένη ἦν, ἄγουσα ἄνω,
 ὡς περ χειροποίητος· ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ Ἑλ-
 ληνες.

Ἐπεὶ δὲ πειρωμένοις τό τε ὕδωρ ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαί- 6
 νετο, καὶ τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθη-
 φοῖς, καὶ οὗτ' ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὅπλα ἦν ἔχειν· εἰ δὲ μή,
 ἤρπαζεν ὁ ποταμὸς· ἐπὶ τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέ-
 ροι, γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τἄλλα βέλη·
 ἀνεχώρησαν καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ τὸν ποτα- 7
 μόν· ἔνθα δὲ αὐτεῖ τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους,
 ἐώρων τοὺς Καρδούχους πολλοὺς συνειλεγμένους ἐν τοῖς
 ὅπλοις. ἐνταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ὄρωσι
 μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὄρωσι δὲ τοὺς διαβαίνειν
 κωλύσοντας, ὄρωσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισομένους τοὺς
 Καρδούχους ὀπισθεν. ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ νύκτα
 ἔμειναν ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες.

Ἐνοφῶν δὲ ὄναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πέδαις δεδέσθαι, αὐταὶ 8
 δὲ αὐτῷ αὐτόμαται περιρρυῆναι, ὥστε λυθῆναι καὶ διαβαί-
 νειν, ὅποσον ἐβούλετο. ἐπεὶ δὲ ὄρθρος, ἦν, ἔρχεται πρὸς τὸν
 Χειρίσοφον καὶ λέγει, ὅτι ἐλπίδας ἔχει καλῶς ἔσεσθαι, καὶ
 διηγεῖται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ὁ δὲ ἤδετό τε καί, ὡς τάχιστα 9
 ἕως ὑπέφαιναν, ἐθύοντο πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί· καὶ
 τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθύς ἐπὶ τοῦ πρώτου· καὶ ἀπιόντες ἀπὸ

τῶν ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ παρήγγελλον τῇ στρατιᾷ ἀριστοποιεῖσθαι.

- 10 Καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον δύο νεανίσκω ἤδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν καί, εἰ καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴ
- 11 τίς τι ἔχει τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. καὶ τότε ἔλεγον ὅτι τυγχάνοιεν φρύγανα συλλέγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ, κάπειτα κατίδοιεν ἐν τῷ πέραν ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν γέροντά τε καὶ γυναῖκα καὶ παιδίον, ὥσπερ μαρ-
- 12 σίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀνθρώδει· ἰδοῦσι δὲ σφίσι δόξα ἀσφαλὲς εἶναι διαβῆναι· οὐδὲ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἵππευσι προσβατὸν εἶναι κατὰ τοῦτο. ἐκδύντες δ' ἔφασαν, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια, γυμνοὶ ὡς νευσόμενοι διαβαίνειν· πορευόμενοι δὲ πρόσθεν διαβῆναι, πρὶν βρέξαι τὰ γόνατα· καὶ διαβάντες, λαβόντες τὰ ἱμάτια πάλιν ἤκειν.
- 13 Εὐθύς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτὸς τε ἔσπενδε καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευε καὶ εὐχεσθαι τοῖς φήνασι θεοῖς τὰ τε δναίρατα καὶ τὸν πόρον καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι· σπέλας δ' εὐθύς ἤγε τοὺς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον, καὶ διηγούνται ταῦτά. ἀκούσας δὲ καὶ ὁ Χειρίσοφος σπονδὰς ἐποίει.
- 14 Σπέσαντες δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ συγκαλέσαντες τοὺς στρατηγοὺς ἐβουλεύοντο ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν καὶ τοὺς τε ἔμπροσθεν νικῶεν καὶ
- 15 ὑπὸ τῶν ὀπισθεν μηδὲν πάσχουεν κακόν. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον μὲν ἡγείσθαι καὶ διαβαίνειν ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δ' ἥμισυ ἔτι ὑπομένειν οὖν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν. ἐπεὶ δὲ ταῦτα καλῶς εἶχεν, ἐπορευόντο (ὡς διαβησόμενοι).

Περίληψις. § 16—33

Πράγματι πρῶτον ὁ Χειρίσσος εἶτα δὲ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ διέβησαν ἀφ' οὗ δι' ἐπιθεξίων κινήσεων τοὺς μὲν ἀπέναντι βαρβάρους ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, τοὺς δὲ Καρδούχους ἐπιτεθέντας ἀπέκρουσαν.

ΙΒ'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς δυτικῆς Ἀρμενίας καὶ φιλικὴ καὶ ἐχθρικὴ συνάντησις αὐτῶν μετὰ τοῦ ὑπάρχου αὐτῆς Τιριβάζου. (23 Νοεμβρίου—4 Δεκεμβρίου).

Κεφ. Δ', § 1—22.

Ἐπεὶ δὲ διέβησαν, συνταξάμενοι ἀμφὶ μέσον ἡμέρας 1
ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν καὶ λείους γη-
λόφους οὐ μείον ἢ πέντε παρασάγγας· οὐ γὰρ ἦσαν ἐγγὺς
τοῦ ποταμοῦ κῶμαι διὰ τοὺς πολέμους τοὺς πρὸς τοὺς Καρ-
δούχους. εἰς δὲ ἦν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν καὶ βασι- 2
λειον εἶχε τῷ σατράπῃ καὶ ἐπὶ ταῖς πλείσταις οἰκίαις τύρ-
σεις ἐπήσαν· ἐπιτήδεια δ' ἦν δαψιλῆ. ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθη-
σαν σταθμοὺς δύο παρασάγγας δέκα, μέχρι ὑπερῆλθον τὰς
πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν στα- 3
θμοὺς τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν πο-
ταμόν. οὗτος δ' ἦν καλὸς μὲν, μέγας δ' οὐ· κῶμαι δὲ πολλαὶ
περὶ τὸν ποταμόν ἦσαν.

Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία ἐκαλεῖτο ἢ πρὸς ἐσπέραν. 4
ὑπαρχος δ' ἦν αὐτοῖς Τιριβάζος, ὁ καὶ βασιλεῖ φίλος γενό-
μενος, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵπ-
πον ἀνέβαλλεν· οὗτος προσήλασεν ἵππεας ἔχων, καὶ προπέμ- 5
φας ἐρμηνεὰ εἶπεν, ὅτι βούλοιο διαλεχθῆναι τοῖς ἄρχουσιν.
τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· καὶ προσελθόντες εἰς
ἐπήκοον ἡρώτων, τί θέλοι. ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι σπείσασθαι βού- 6
λοιο, ἐφ' ᾧ μήτε αὐτὸς τοὺς Ἑλληνας ἀδικεῖν μήτε ἐκεί-
νους κάειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τάπιτήδεια, ὅσων δέοιν-

το. ἔδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς καὶ ἐσπείσαντο ἐπὶ τούτοις.

7 Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμούς τρεῖς διὰ πεδίου παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ Τιρίβαζος παρηκολούθει ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὡς δέκα σταδίου· καὶ ἀφίκοντο εἰς βασιλεια καὶ κώμας περίξ πολλὰς πολλῶν τῶν ἐπιτη-
8 δείων μεστάς. στρατοπεδευομένων δ' αὐτῶν γίγνεται τῆς νυκτὸς χιῶν πολλή· καὶ ἔωθεν ἔδοξε διασκηνηῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κώμας· οὐ γὰρ ἐώρων πολέ-
9 μιον οὐδένα καὶ ἀσφαλὲς ἔδοκει εἶναι διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος. ἐνταῦθα εἶχον τὰ ἐπιτήδεια, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ, ἱερεῖα, σῖτον, οἶνους παλαιοὺς εὐώδεις, ἀσταφίδας, ὄσπρια παντο-
δαπά. τῶν δὲ ἀποσκεδανυμένων τινὲς ἀπὸ τοῦ στρατοπέ-
δου ἔλεγον, ὅτι κατίδοιεν νύκτωρ πολλὰ πυρὰ φαίνοντα.

10 Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι διασκη-
νοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν. ἐντεῦθεν συνῆλ-
11 θον· καὶ γὰρ ἔδοκει διαιθριάζειν. νυκτερευόντων δ' αὐτῶν ἐνταῦθα, ἐπιπίπτει χιῶν ἄπλετος, ὥστε ἀποκρῦφαι καὶ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους· καὶ τὰ ὑποζύγια
12 συνεπόδισεν ἢ χιῶν· καὶ πολὺς ὄκνος ἦν ἀνίστασθαι· κατα-
κειμένων γὰρ ἀλειονὸν ἦν ἢ χιῶν ἐπιπτωκυῖα, ὅτω μὴ πα-
ραρρυεῖη. ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἐτόλμησε γυμνὸς ἀναστὰς σχί-
ζειν ξύλα, τάχ' ἀναστὰς τις καὶ ἄλλος, ἐκείνου ἀφελόμενος,
13 ἔσχιζεν· ἐκ δὲ τούτου καὶ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαον καὶ ἔχρῖοντο· πολὺ γὰρ ἐνταῦθα εὐρίσκετο χρίμα, ᾧ ἐχρῶντο
ἀντ' ἐλαίου, σύειον καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον ἐκ τῶν
πικρῶν καὶ τερμίνθινον. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον
εὐρίσκετο.

14 Μετὰ ταῦτα ἔδοκει πάλιν διασκηνητέον εἶναι κατὰ τὰς κώμας εἰς στέγας. ἐνθα δὴ οἱ στρατιῶται σὺν πολλῇ κραυγῇ καὶ ἠδονῇ ἤσαν ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπιτήδεια· ὅσοι δέ, ὅτε τὸ πρότερον ἀπῆσαν, τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν ὑπὸ ἀτασθα-

λίας, δίκην ἐδίδοσαν κακῶς σκηνοῦντες. ἐντεῦθεν ἔπεμψαν 15
 νυκτὸς Δημοκράτην Τημνίτην, ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη,
 ἔνθα ἔφασαν οἱ ἀποσκευασμένοι καθορᾶν τὰ πυρά· οὗτος
 γὰρ ἐδόκει καὶ πρότερον πολλὰ ἤδη ἀληθεῦσαι τοιαῦτα, τὰ
 ὄντα τε ὡς ὄντα καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. πορευθεὶς δὲ
 τὰ μὲν πυρά οὐκ ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δὲ συλλαβῶν ἦκεν ἄγων 16
 ἔχοντα τόξον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν, οἶκνπερ
 καὶ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσιν. ἐρωτώμενος δέ, ποδαπὸς εἶη, 17
 Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, πορεύεσθαι δ' ἀπὸ τοῦ Τιριβάζου
 στρατοπέδου, ὅπως ἐπιτήδεια λάβοι. οἱ δὲ ἡρώτων αὐτὸν τὸ
 στρατεύμα ὁπόσον τε εἶη καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένον. ὁ δὲ 18
 εἶπεν, ὅτι Τιριβάζος εἶη ἔχων τὴν τε ἑαυτοῦ δύναμιν καὶ
 μισθοφόρους Χάλυβας καὶ Ταόχους· παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν
 ἔφη ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἣπερ
 μοναχῇ εἶη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθηρόμενον τοῖς Ἑλλησιν.
 Ἀκούσασι τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στρατεύμα 19
 συναγαγεῖν· καὶ εὐθὺς φύλακας καταλιπόντες καὶ στρατη-
 γὸν ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπορεύοντο
 ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἀλόντα ἄνθρωπον. ἐπειδὴ δὲ ὑπερέβαλ- 20
 λον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταί, προϊόντες καὶ κατιδόντες τὸ στρα-
 τόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὀπλίτας, ἀλλ' ἀνακραγόντες ἔθεον
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. οἱ δὲ βάρβαροι ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, 21
 οὐχ ὑπέμειναν ἀλλ' ἔφειυγον· ὅμως δὲ καὶ ἀπέθανόν τινες
 τῶν βαρβάρων, καὶ ἵπποι ἤλωσαν εἰς εἴκοσι, καὶ ἡ σκηνὴ ἢ
 Τιριβάζου ἐάλω καὶ ἐν αὐτῇ κλῖναι ἀργυρόποδες καὶ ἐκπώ-
 ματα καὶ οἱ ἀρτοκόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπύθοντο ταῦτα οἱ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγοί, ἐδό- 22
 κει αὐτοῖς ἀπιέναι τὴν ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μή τις
 ἐπιθῆσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. καὶ εὐθὺς ἀνακαλε-
 σάμενοι τῇ σάλπιγγι ἀπῆσαν, καὶ ἀφίκοντο αὐθημερὸν ἐπὶ
 τὸ στρατόπεδον.

ΙΓ'. Οἱ Ἕλληνες πορευόμενοι διὰ τῆς Ἀρμενίας φθά-
νουν μετὰ πολλὰς κακουχίας εἰς πλουσίας κώμας αὐτῆς,
ἐνθα εὐρίσκουν ἀναψυχὴν. (5 — 20 Δεκεμβρίου).

Κεφ. Ε', § 1—23.

1 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐδόκει πορευτέον εἶναι ὅπη δύναιντο τάχι-
στα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στράτευμα πάλιν καὶ καταλαθεῖν τὰ
στενά. συσκευασάμενοι δ' εὐθὺς ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολ-
λῆς, ἠγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθημερὸν ὑπερβαλόν-
τες τὸ ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἔμελλεν ἐπιτίθεσθαι Τιρίβαζος, κατε-
2 στρατοπεδεύσαντο· ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς ἐρή-
μους τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην πο-
ταμόν, καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν·
ἐλέγοντο δ' οὐδ' αἱ πηγαὶ πρόσω εἶναι.

3 Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου
σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας πέντε. ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χα-
λεπός, καὶ ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν ἀπο-
4 κάων πάντα καὶ πηγνύς τοὺς ἀνθρώπους. ἐνθα δὴ τῶν μάν-
τεών τις εἶπε σφαγιάσασθαι τῷ ἀνέμῳ, καὶ σφαγιάζεται· καὶ
πᾶσι δὴ περιφανῶς ἔδοξεν ἀνεῖναι τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύμα-
τος. ἦν δὲ τῆς χιόνος τὸ βάθος ὀργυιὰ· ὥστε καὶ τῶν ὑπόζυ-
γίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ ἀπώλετο καὶ τῶν στρατιω-
5 τῶν ὡς τριάκοντα. διεγένοντο δὲ τὴν νύκτα πῦρ κάοντες·
ξύλα δ' ἦν ἐν τῷ σταθμῷ πολλά· οἱ δὲ ὀφῆ προσιόντες ξύλα
οὐκ εἶχον. οἱ οὖν πάλαι ἦκοντες καὶ πῦρ κάοντες οὐ προσέ-
σαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας, εἰ μὴ μεταδοῖεν αὐτοῖς πυ-
6 ροὺς ἢ ἄλλο εἴ τι ἔχαιεν βρωτόν. ἐνθα δὴ μετεδίδοσαν ἀλλή-
λοις, ὧν εἶχον ἕκαστοι. ἐνθα δὲ τὸ πῦρ ἐκάετο, διατηκομέ-
νης τῆς χιόνος, βόθροι ἐγίγνοντο μεγάλοι ἔστε ἐπὶ τὸ δάπε-
δον· οὗ δὴ παρῆν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόνος.

Ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν ὄλην ἐπορεύοντο διὰ τὴν
 χιόνος, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβουλιμίαςαν. Ξενοφῶν
 δ' ὀπισθοφυλακῶν καὶ καταλαμβάνων τοὺς πίπτοντας τῶν ἀν-
 θρώπων ἠγγόνει, ὅτι τὸ πάθος εἶη. ἐπειδὴ δὲ εἶπέ τις αὐτῷ
 τῶν ἐμπείρων, ὅτι σαφῶς βουλιμιῶσι, κἂν τι φάγωσιν, ἀνα-
 στήσονται, περιῶν περὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ ποῦ τι ὄρωη βρωτόν,
 διεδίδου καὶ διέπεμπε διδόντας τοὺς δυναμένους περιτρέχειν
 τοῖς βουλιμιῶσιν. ἐπειδὴ δέ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ
 ἐπορεύοντο.

Πορευομένων δὲ Χειρίσοφος μὲν ἀμφὶ κνέφας πρὸς κώμην
 ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κώμης πρὸς τῆ κρήνην
 γυναϊκας καὶ κόρας καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἔρύματος.
 αὗται ἠρώτων αὐτοῦς, τίνας εἶεν. ὁ δ' ἔρμηνεύς εἶπε περὶ
 στί, ὅτι παρὰ βασιλέως πορεύονται πρὸς τὸν σατράπην. αἱ
 δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι οὐκ ἐνταῦθα εἶη, ἀλλ' ἀπέχει ὅσον πα-
 ρασάγγην. οἱ δ' ἐπεὶ ὀψέ τῆν, πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρ-
 χονται εἰς τὸ ἔρυμα σὺν ταῖς ὑδροφόροις. Χειρίσοφος μὲν οὖν
 καὶ ὅσοι ἐδυνήθησαν τοῦ στρατεύματος, ἐνταῦθα ἐστρατοπε-
 δεύσαντο, τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατε-
 λέσαι τὴν ὁδὸν ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ
 ἐνταῦθά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν.

Ἐφείποντο δὲ τῶν πολεμίων συνειλεγμένοι τινὲς καὶ τὰ
 μὴ δυνάμενα τῶν ὑποζυγίων ἤρπαζον καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο
 περὶ αὐτῶν. ἐλείποντο δὲ τῶν στρατιωτῶν οἱ τε διεφθαρμένοι
 ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους τοὺς
 δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσσεσηπότες. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλ-
 μοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐπορεύετο, τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινοῖτο καὶ μη-
 δέποτε ἡσυχίαν ἔχει καὶ εἰς τὴν νύκτα ὑπολύοιτο· ὅσοι δὲ
 ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάν-
 τες καὶ τὰ ὑποδήματα περιεπήγνυντο· καὶ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ

ἐπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι πεποιημένοι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

15 Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας ὑπελείποντό τινες τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον διὰ τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτόθι τὴν χιόνα, εἵκαζον τετηκέναι· καὶ ἐτετήκει διὰ κρήνην τινά, ἣ πλησίον ἦν ἀτμίζουσα ἐν νάπη. ἐνταῦθ' ἐκτρε-
16 πόμενοι ἐκάθηντο καὶ οὐκ ἔφασαν πορεύεσθαι. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔχων τοὺς ὀπισθοφύλακας, ὡς ἤσθητο, ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μὴ ἀπολείπεσθαι, λέγων, ὅτι ἔπονται πολλοὶ πολέμιοι συνειλεγμένοι, καὶ τελευτῶν ἐχαλέπαιναν. οἱ δὲ σφάττειν ἐκέλευον· οὐ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι.

17 Ἐνταῦθα ἔδοξε κράτιστον εἶναι τοὺς ἐπομένους πολεμίους φοβῆσαι, εἴ τις δύναιτο, μὴ ἐπίοιεν τοῖς κάμνουσι. καὶ ἦν μὲν σκότος ἤδη, οἱ δὲ προσῆσαν πολλῶ θορύβῳ ἀμφὶ ὧν
18 εἶχον διαφερόμενοι. ἔνθα δὴ οἱ ὀπισθοφύλακες, ἅτε ὑγιάινοντες, ἐξαναστάντες ἔδραμον εἰς τοὺς πολεμίους· οἱ δὲ κάμνοντες, ἀνακραγόντες ὅσον ἐδύναντο μέγιστον, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. οἱ δὲ πολέμιοι δεισαντες ἤκαν ἐχυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς τὴν νάπην, καὶ οὐδεὶς ἔτι οὐδαμοῦ ἐφθέγγατο.

19 Καὶ Ξενοφῶν μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἰπόντες τοῖς ἀσθενούσιν, ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἤξουσὶ τινες ἐπ' αὐτούς, πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνουσιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος τοῖς στρατιώταις ἐγκεκαλυμμένοις, καὶ οὐδὲ φυλακὴ οὐδεμία καθειστήκει· καὶ ἀνίστασαν
20 αὐτούς. οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι οἱ ἔμπροσθεν οὐχ ὑποχωροῖεν. ὁ δὲ παριῶν καὶ παραπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους ἐκέλευε σκέψασθαι, τί εἶη τὸ κωλῶν. οἱ δὲ ἀπήγγελλον, ὅτι ὄλον οὕτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. ἐνταῦθα καὶ οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἠυλίσθησαν αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς καὶ ἄδειπνοι, φυλακὰς οἷας ἐδύναντο καταστησάμενοι.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ μὲν Ξενοφῶν, πέμψας πρὸς 21 τοὺς ἀσθενοῦντας τοὺς νεωτάτους, ἀναστήσαντας ἐκέλευεν ἀναγκάζειν προΐεσαι. ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμπει τῶν 22 ἐκ τῆς κώμης σκεφομένους, πῶς ἔχοιεν οἱ τελευταῖοι. οἱ δέ, ἄσμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας τούτοις παρέδοσαν κομίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο, καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέναι ἦσαν πρὸς τῇ κώμῃ, ἔνθα Χειρίσοφος ἠδύλιζετο.

Ἐπεὶ δὲ συνεγένοντο ἀλλήλοις, ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας 23 ἀτφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηνοῦν. καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτοῦ ἔμενον, οἱ δὲ ἄλλοι, διαλαχόντες ἄς ἐώρων κώμας, ἐπορεύοντο ἕκαστοι τοὺς ἑαυτῶν ἔχοντες.

Περίληψις. Κεφ. 6.

Οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν. (20 Δεκεμβρίου—5 Ἰανουαρίου τοῦ 400 π. Χ.)

Ἀφοῦ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἔμειναν εἰς τὰ χωρία τῆς δυτικῆς Ἀρμενίας καὶ ἀνέλαβον ἐκ τῶν κόπων, προχωροῦν βορειοανατολικῶς μὲ ὄδηγόν ἓνα ἀπὸ τοὺς κωμάρχας. Τρεῖς ἡμέρας ἐπροχώρουν βαδίζοντες ἐπὶ τῆς χιόνος χωρὶς πουθενὰ νὰ φανῇ ἄνθρωπος. Τότε ὁ Χειρίσοφος ἐτιμώρησεν αὐστηρῶς τὸν κωμάρχην μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπίτηδες τοὺς ὠδήγει εἰς ἔρημα μέρη. Ὁ κωμάρχης πολὺ ταχέως ἐκδικεῖται· δραπετεύει τὴν νύκτα καί τοὺς ἀφήνει ἄνευ ὄδηγοῦ. Ἐπτά ἡμέρας πλανῶνται χωρὶς ὄδηγόν εἰς τὰ βάρβαρα καὶ ἄξενα ἐκεῖνα μέρη. Τέλος πλησιάζουν τὸν ποταμὸν Ἀράξην, τὸν ὁποῖον ὁ Ξενοφῶν ὀνομάζει Φᾶσιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φθάσουν ταχέως εἰς τὸν Πόντον. Ἀλλὰ [ματαίως] εἶχον χάσει τὸν σύντομον δρόμον.

Κατάκοποι διαβαίνουν τὸν Φᾶσιν καὶ ἀντὶ νὰ εὔρουν ἀναψυχὴν, βλέπουν ὅτι κατεῖχον τὰ ὄρη οἱ Χάλυβες, οἱ Τάσχοι καὶ οἱ Φασιανοί. Τοῦτο τοὺς ἐστενοχώρησε βεβαίως, δὲν τοὺς ἀπήλπισεν ὅμως. Θὰ τοὺς ἐνίκων ὅπως τόσους ἄλλους, καὶ θὰ διήρχοντο, ὅπως τόσα ἄλλα βρονά. Τὸ σύνθημα τῶν ἦτο νίκη, σωτηρία. Πράγματι χωρί-

ζεται τὸ στράτευμα εἰς δύο μέρη διὰ νὰ γίνῃ κίνησις κυκλωτικὴ τὴν νύκτα καὶ νὰ καταληφθοῦν λόφοι κείμενοι εἰς τὰ πλάγια τῶν ἐχθρῶν. Τὸ στρατήγημα ἐπέτυχε τελείως. Τὴν πρώτην βλέποντες οἱ ἐχθροὶ ἐπίθεσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ μέτωπον καὶ ἐκ τῶν πλαγίων φεύγουν ἀφήσαντες ἀρκετοὺς νεκρούς. Οἱ Ἕλληνες τότε σπεύδουσι νὰ διέλθουν τὸ ὄρος διὰ νὰ μὴ ἔχουν ἐνοχλήσεις νέας καὶ φθάνουσι πολὺ ταχέως εἰς πεδιάδα μὲ πολλὰ χωρία καὶ ἄφθονα τρόφιμα.

ΙΔ'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς χώρας τῶν Ταόχων, τῶν Χαλύβων καὶ τῶν Σκυθηνῶν. Ἄφιξις εἰς τὸ ὄρος Θήχην, ἐκ οὗοῦ βλέπουν τὴν θάλασσαν. (6—30 Ἰανουαρίου 400 π. Χ.)

Κεφ. Ζ', § 1—27.

- 1 Ἐκ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Ταόχους σταθμοὺς πέντε παρασάγγας τριάκοντα· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπεν· χωρία γὰρ ὄκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐπιτήδεια πάντα
- 2 εἶχον ἀνακεκομισμένοι. ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο πρὸς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν οὐδ' οἰκίας, συνεληλυθότες δ' ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη πολλά, Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλλεν εὐθύς ἦκων· ἐπειδὴ δὲ ἡ πρώτη τάξις ἀπέκαμνεν, ἄλλη προσήει καὶ αὐθις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆναι, ἀλλὰ ἀπότομον ἦν κύκλω.
- 3 Ἐπειδὴ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὀπλίταις, ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος· «Εἰς καλὸν ἦκατε· τὸ γὰρ χωρίον αἰρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ ἔστι τὰ
- 4 ἐπιτήδεια, εἰ μὴ ληψόμεθα τὸ χωρίον». ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφώντος ἐρωτῶντος, τί τὸ κωλύον εἶη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος· «Μία αὕτη πάροδος ἐστὶν ἦν ὄραξ. ὅταν δὲ τις ταύτη πειράται παριέναι, κυλίνδουσι λίθους ὑπὲρ ταύτης ἀπὸ τῆς ὑπερεχούσης πέτρας· ὅς δ' ἂν καταληφθῇ,

οὕτω διατίθεται». ἅμα δ' ἔδειξε συντετριμμένους ἀνθρώπους
καὶ σκέλη καὶ πλευράς.

«Ἦν δὲ τοὺς λίθους ἀναλώσωσιν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «ἄλλο 5
τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὄρω-
μεν, εἰ μὴ ὀλίγους τούτους ἀνθρώπους, καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς
ὀπλισμένους. τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὄρας, σχεδὸν τρία ἡμί- 6
πληθρά ἐστιν, ὃ δεῖ βαλλομένους διελθεῖν· τούτου δὲ ὅσον
πλέον δασὸς πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἐστη-
κότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων ἢ
ὑπὸ τῶν κυλινδομένων; τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμί-
πληθρον, ὃ δεῖ, ἔταν λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν».
«Ἄλλὰ εὐθύς», ἔφη ὁ Χειρίσοφος, «ἐπειδὴν ἀρξώμεθα εἰς 7
τὸ δασὸς προῖέναι, φέρονται οἱ λίθοι πολλοί». «Αὐτὸ ἂν»,
ἔφη, «τὸ δέον εἶη· θάττον γὰρ ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. ἀλλὰ
πορευώμεθα, ἔνθεν ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἣν δυ-
νώμεθα, καὶ ἀπελθεῖν βράδιον, ἣν βουλώμεθα».

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν καὶ Καλ- 8
λίμαχος Παρράσιος λοχαγός· τούτου γὰρ ἡ ἡγεμονία ἦν τῶν
ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· οἱ δὲ ἄλλοι λο-
χαγοὶ ἔμμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. μετὰ τούτου οὖν ὑπήλθον ὑπὸ
τὰ δένδρα ἄνθρωποι ὡς ἑβδομήκοντα, οὐχ ἄθροοι, ἀλλὰ
καθ' ἓνα, ἕκαστος φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. Ἄγασίας δὲ ὁ 9
Στυμφάλιος καὶ Ἀριστώνυμος Μεθυδριεύς, καὶ οὗτοι τῶν
ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δὲ ἐφέστασαν ἔξω
τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις ἐστάναι
πλέον ἢ τὸν ἓνα λόχον.

Ἐνθα δὴ Καλλίμαχος μηχανᾶται τι· προὔτρεχεν ἀπὸ 10
τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ
λίθοι φέροντο, ἀνέχαζεν, εὐπειῶς· ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρο-
μῆς πλέον ἢ δέκα ἄμαξαι πέτρων ἀνηλίσκοντο. ὁ δὲ Ἄγα-
σίας ὡς ὄρα τὸν Καλλίμαχον, ἅ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα 11

πᾶν θεώμενον, δεισας, μὴ οὐ πρῶτος παραδράμῃ εἰς τὸ χω-
 ρίον, οὔτε τὸν Ἀριστώνυμον, πλησίον ὄντα, παρακαλέσας
 οὔτε Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, ἐταίρους ὄντας, οὔτε ἄλλον
 12 οὐδένα, χωρεῖ αὐτὸς καὶ παρέρχεται πάντας. ὁ δὲ Καλλι-
 μαχος, ὡς ὄρᾳ αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς
 ἴτους· ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοὺς Ἀριστώνυμος Μεθυδριεύς,
 καὶ μετὰ τούτου Εὐρύλοχος Λουσιεύς· πάντες γὰρ οὗτοι ἀντε-
 ποιοῦντο ἀρετῆς καὶ ἀντηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ οὕ-
 τως ἐρίζοντες αἰροῦσι τὸ χωρίον. ὡς γὰρ ἅπαξ εἰσέδραμον,
 οὐδεὶς πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη.

13 Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θέαμα. αἱ γὰρ γυναῖκες, ρίπτου-
 σαι τὰ παιδιά, εἶτα ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν, καὶ οἱ ἄνδρες
 ὡσαύτως. ἐνταῦθα δὴ καὶ Αἰνεῖας Στυμφάλιος λοχαγός, ἰδὼν
 τινα θέοντα ὡς ρίψοντα ἑαυτόν, στολὴν ἔχοντα καλήν, ἐπι-
 14 λαμβάνεται ὡς κωλύσων· ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφό-
 τεροι ὄχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον. ἐν-
 τεῦθεν ἄνθρωποι μὲν πάνυ ὀλίγοι ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ
 ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα.

15 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ πα-
 ρασάγγας πεντήκοντα. οὗτοι ἦσαν, ὧν διήλθον, ἀλιμιώτατοι
 καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ
 ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα.
 16 εἶχον δὲ καὶ κνημίδας καὶ κράνη καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαί-
 ριον ὅσον ξυήλην Λακωνικὴν, ᾧ ἔσφαττον, ὧν κρατεῖν δύ-
 ναιντο, καὶ ἀποτεμόντες ἄν τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο,
 καὶ ἦδον καὶ ἐχόρευον, ὅποτε οἱ πολέμιοι αὐτοὺς ὄψεσθαι
 ἔμελλον· εἶχον δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πήχεων, μίαν
 17 λόγχην ἔχον. οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πόλισμασιν· ἐπεὶ δὲ
 παρέλθοιεν οἱ Ἕλληνες, εἶποντο αἰεὶ μαχόμενοι. ὄχουν δὲ ἐν
 τοῖς ὄχυροῖς, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τούτοις ἀνακεκομισμένοι.

ἦσαν ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἑλληνας, ἀλλὰ διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.

Ἐκ τούτου οἱ Ἑλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ἀρπασον πο-¹⁸
ταμόν, εὖρος τεττάρων πλέθρων. ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ
Σκυθηγῶν σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσι διὰ πεδίου
εἰς κώμας, ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἐπεσιτίσαντο.
ἐντεῦθεν διήλθον σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσι πρὸς¹⁹
πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα καὶ οἰκουμένην, ἣ ἐκαλεῖτο
Γυμνιάς. ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας ἄρχων τοῖς Ἑλλησιν ἡγε-
μόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας ἄγοι
αὐτούς. ἔλθων δ' ἐκεῖνος λέγει, ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε
ἡμερῶν εἰς χωρίον, ὅθεν ὄφονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνά-²⁰
ναι ἐπηγγεिलाτο. καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν
ἑαυτοῦ πολεμίαν, παρεκελεύετο αἶθειν καὶ φθεῖρειν τὴν
χώραν· ὅ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ
τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνοίας.

Καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ὄρος τῆ πέμπτη ἡμέρα· ὄνομα δὲ²¹
τῷ ὄρει ἦν Θήγης. ἐπεὶ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους
καὶ κατεῖδον τὴν θάλατταν, κραυγὴ πολλὴ ἐγένετο. ἀκού-
σας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες φήθησαν ἔμπρο-²²
σθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ ὀπισθεν οἱ
ἐκ τῆς καομένης χώρας, καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέ-
κτεινάν τέ τινας καὶ ἐζώγρησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι, καὶ
γέρρα ἔλαβον δασειῶν βοῶν ὠμοσβεία ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν.²³
ἐπειδὴ δ' ἡ βοή πλείων τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ
ἀεὶ ἐπιόντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας, καὶ πολλῶν
μείζων ἐγίγνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο, ἐδόκει
δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον καὶ
Λύκιον καὶ τοὺς ἵππεας ἀναλαθὼν παρεδοῆθει· καὶ τάχα
δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν «Θάλαττα, θάλαττα»²⁴

καὶ παρεγγυώντων. ἔνθα δὴ ἔθεον πάντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι.

- 25 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς δακρύοντες, καὶ ἐξαπίνης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα
26 ἀνετίθεσαν δερμάτων πλήθος ὠμοβοείων καὶ βακτηρίας καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτός τε κατέτεμνε τὰ
27 γέρρα καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. μετὰ ταῦτα τὸν ἡγεμόνα οἱ Ἕλληνες ἀποπέμπουσι, δῶρα δόντες ἀπὸ κοινοῦ ἵππον καὶ φιάλην ἀργυρᾶν καὶ σκευὴν περσικὴν καὶ δαρεικοὺς δέκα· ἦται δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. κώμην δὲ δείξας αὐτοῖς, οὗ σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδόν, ἣν πορεύονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἑσπέρα ἐγένετο, ὄψατο ἀπιῶν.

ΙΕ'. Οἱ Ἕλληνες πορευόμενοι διὰ τῆς χώρας τῶν Μακρώνων καὶ τῶν Κόλχων φθάνουσιν εἰς Τραπεζοῦντα ἔνθα τελοῦσι θυσίας καὶ ἀγῶνας.

(1—12 Φεβρουαρίου).

Κεφ. Η'. § 1—28.

- 1 Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες διὰ Μακρώνων σταθμοὺς τρεῖς παρασάγγας δέκα. τῇ πρώτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν, ὃς ὠρίζε τὴν τῶν Μακρώνων καὶ
2 τὴν τῶν Σκυθηῶν. εἶχον δὲ ὑπὲρ δεξιῶν χωρίον οἶον χαλεπώτατον καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον ποταμόν, εἰς ὃν ἐνέβαλλεν ὁ ὀρίζων, δι' οὗ ἔδει διαβῆναι. ἦν δὲ οὗτος δαυὸς δένδρεσι παχέσι μὲν οὐ, πυκνοῖς δέ. ταῦτ', ἐπεὶ προσήλθον οἱ Ἕλ
3 ληνες, ἔκοπτον, σπεύδοντες ἐκ τοῦ χωρίου ὡς τάχιστα ἐξελ-

θεῖν. οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέρρα καὶ λόγχας καὶ τριχί-
 νους χιτῶνας, κατ' ἀντιπέρας τῆς διαβάσεως παρατεταγμέ-
 νοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοις διεκελεύοντο, καὶ λίθους εἰς τὸν
 ποταμὸν ἔρριπτον· ἐξικνοῦντο γὰρ οὐ, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδέν.

Ἐνθα δὴ προσέρχεται Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν ἀνὴρ, 4
 Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων, ὅτι γινώσκοι τὴν
 φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. «καὶ οἶμαι», ἔφη, «ἐμὴν ταύτην πα-
 τρίδα εἶναι· καὶ εἰ μή τι κωλύει, ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι». 5
 «Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει», ἔφη, «ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶ-
 τον, τίνες εἰσίν». οἱ δ' εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες.
 «Ἐρώτα τοίνυν», ἔφη, «αὐτούς, τί ἀντιτετάχεται καὶ χρή-
 ζουσιν ἡμῖν πολέμιοι εἶναι». οἱ δ' ἀπεκρίναντο· «Ὅτι καὶ 6
 ἡμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν χώραν ἔρχεσθε». λέγειν ἐκέλευον
 οἱ στρατηγοί, ὅτι «οὐ κακῶς γε ποιήσοντες, ἀλλὰ βασιλεῖ
 πολεμήσαντες ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατ-
 ταν βουλόμεθα ἀφικέσθαι». ἡρώτων ἐκεῖνοι εἰ δοῖεν ἂν τού- 7
 των τὰ πιστά. οἱ δ' ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαθεῖν ἐθέλειν.
 ἐντεῦθεν διδόασιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς
 Ἑλλησιν, οἱ δὲ Ἑλληνες ἐκεῖνοις Ἑλληνικὴν ταῦτα γὰρ
 ἔφασαν πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ' ἐπεμαρτύραντο ἀμφοτέροι.

Μετὰ δὲ τὰ πιστὰ εὐθὺς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα συν- 8
 εξέκοπτον, τὴν τε ὁδὸν ὠδοποιοῦν ὡς διαθιβῶντες, ἐν μέσοις
 ἀναμειγμένοι τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἀγορὰν οἶαν ἐδύναντο
 παρεῖχον, καὶ παρήγαγον ἐν τρισὶν ἡμέραις, ἕως ἐπὶ τὰ
 Κόλχων ὄρια κατέστησαν τοὺς Ἑλληνας. ἐνταῦθα ἦν ὄρος 9
 μέγα, προσβατὸν δέ. καὶ ἐπὶ τούτου οἱ Κόλχοι παρατετα-
 γμένοι ἦσαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἑλληνες ἀντιπαρετά-
 ξαντο φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξοντες πρὸς τὸ ὄρος· ἔπειτα δὲ
 ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς βουλευσασθαι συλλεγεῖσιν, ὅπως ὡς
 κάλλιστα ἀγωνιοῦνται.

Ἐλεξεν οὖν ὁ Ξενοφῶν, ὅτι δοκοίη παύσαντας τὴν φά- 10

- λαγγα λόχους ὀρθίους ποιῆσαι· «ἡ μὲν γὰρ φάλαγξ διασπασθήσεται εὐθύς· τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὐοδον εὐρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ εὐθύς τοῦτο ἀθυμίαν ποιήσῃ, ὅταν, τεταγμένοι εἰς φάλαγγα, ταύτην διεσπασμένην ὀρώσιν. ἔπειτα ἦν μὲν ἐπὶ πολλῶν τεταγμένοι προσάγωμεν, περιττεύσουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι, καὶ τοῖς περιττοῖς χρήσονται, ὅ,τι ἀνβούλωνται· ἐάν δὲ ἐπ' ὀλίγων τεταγμένοι ἴωμεν, οὐδὲν ἀνεῖη θαυμαστόν, εἰ διακοπεῖη ἡμῶν ἢ φάλαγξ ὑπὸ ἀθρόων καὶ βελῶν καὶ ἀνθρώπων ἐμπεσόντων· εἰ δὲ πῃ τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φάλαγγι κακὸν ἔσται.
- 12 «Ἄλλὰ μοι δοκεῖ ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησαμένους τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν διαλιπόντας τοῖς λόχοις, ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων· καὶ οὕτως ἐσόμεθα τῆς τε τῶν πολεμίων φάλαγγος ἔξω οἱ ἐσχατοὶ λόχοι, καὶ ὀρθίους ἄγοντες οἱ κράτιστοι ἡμῶν
- 13 πρῶτοι προσίασιν, ἣ τε ἀν' εὐοδον ἦ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει. καὶ εἰς τε τὸ διαλείπον οὐ ῥάδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν λόχων ὄντων, διακόψαι τε οὐ ῥάδιον ἔσται λόχον ὀρθιον προσιόντα. ἐάν τέ τις πιέζηται τῶν λόχων, ὁ πλησίον βοηθήσει. ἦν τε εἰς πῃ δυνηθῇ τῶν λόχων ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀναβῆναι, οὐδεὶς μηκέτι μείνη τῶν πολεμίων».
- 14 Ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ἐνοφῶν δέ, ἀπιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, ἔλεγε τοῖς στρατιώταις· «Ἄνδρες, οὗτοί εἰσιν, οὓς ὄρατε, μόναι ἔτι ἡμῖν ἐμποδῶν τὸ μὴ ἤδη εἶναι, ἔνθα πάλαι σπεύδομεν· τούτους, ἦν πως δυνάμεθα, καὶ ὤμοις δεῖ καταφαγεῖν».
- 15 Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο καὶ τοὺς λόχους ὀρθίους ἐποίησαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὀπλιτῶν ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν· τοὺς δὲ πελταστάς καὶ τοὺς τοξότας τριχῇ ἐποίησαντο, τοὺς μὲν τοῦ εὐωνύμου ἔξω, τοὺς δὲ τοῦ δεξιοῦ, τοὺς

δὲ κατὰ μέσον, σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους. ἐκ τούτου πα- 16
ρηγγύθησαν οἱ στρατηγοὶ εὐχεσθαι· εὐξάμενοι δὲ καὶ παιανί-
σαντες ἐπορεύοντο. καὶ Χειρίσοφος μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ
οὖν αὐτοῖς πελτασταί, τῆς τῶν πολεμίων φάλαγγος ἕξω γε-
νόμενοι, ἐπορεύοντο· οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς εἶδον αὐτούς, ἀντιπα- 17
ραθέοντες οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιόν, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διε-
σπασθήσαν, καὶ πολὺ τῆς αὐτῶν φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κε-
νὸν ἐποίησαν. οἱ δὲ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταί, ὧν ἦρ- 18
χεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρνάν, νομίσαντες φεύγειν, ἀνακραγόντες
ἔθεον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβαίνουσι· συνεφέι-
πετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ὀπλιτικόν, ὧν ἦρχε Κλεά-
νωρ ὁ Ὀρχομένιος.

Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς ἤρξαντο θεῖν, οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ 19
φυγῇ ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο. οἱ δὲ Ἕλληνας ἀναβάντες
ἐστρατοπεδεύοντο ἐν πολλαῖς κώμαις καὶ τὰπιτήδεια πολ-
λὰ ἐχούσαις. καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδέν, ὅ,τι καὶ ἐθαύμα-
σαν· τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων 20
δοσοὶ ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο
καὶ ἤμουν καὶ ὀρθὸς οὐδεὶς ἐδύνατο ἴστασθαι, ἀλλ' οἱ μὲν
ὀλίγον ἐδηδοκότες σφόδρα μεθύουσιν ἐφίκεσαν, οἱ δὲ πολὺ
μαιομένοις, οἱ δὲ καὶ ἀποθνήσκουσιν. ἔκειντο δὲ οὕτω πολ- 21
λοί, ὥσπερ τροπῆς γεγενημένης, καὶ πολλή ἦν ἀθυμία. τῇ
δ' ὑστεραία ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν πῶς
ῶραν ἀνεφρόνουν· τρίτη δὲ καὶ τετάρτη ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ
φαρμακοποσίας.

Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν δύο σταθμοὺς παρασάγγας 22
ἐπτὰ, καὶ ἦλθον ἐπὶ θάλατταν εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλ-
ληνίδα οἰκουμένην ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινωπέων ἀποι-
κίαν ἐν τῇ Κόλχων χώρα. ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἀμφὶ τὰς
τριάκοντα ἐν ταῖς τῶν Κόλχων κώμαις· ἀντεῦθεν ὁρμώμενοι 23
ἐλήζοντο τὴν Κολχίδα. ἀγορὰν δὲ παρεῖχον τῷ στρατοπέδῳ

24 Τραπεζούντιοι, καὶ ἐδέξαντό τε τοὺς Ἑλληνας καὶ ξένια ἔδοσαν βούς καὶ ἄλφιτα καὶ οἶνον. συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν πλησίον Κόλχων τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων, καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθον βόες.

25 Μετὰ δὲ τοῦτο τὴν θυσίαν, ἣν εὔξαντο, παρεσκευάζοντο ἦλθον δ' αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες ἀποθῦσαι τῷ Διὶ σωτήρια καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνα καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἃ εὔξαντο. ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει, ἐνθαπερ ἐσκήνουν. εἴλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακανῶν ξυήλη πατάξας, δρόμου
26 τ' ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι. ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδωσαν τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἶη. ὃ δὲ δείξας οὐπερ ἐσθηκότες ἐτύγχανον, «οὗτος ὁ λόφος», ἔφη, «κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἂν τις βούληται». «Πῶς οὖν», ἔφασαν, «δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτως;» ὃ δ' εἶπε· «Μᾶλλον τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσών».

27 Ἦγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν στάδιον τῶν αἰχμαλώτων οἱ πλείστοι, δόλιχον δὲ Κρήτες πλείους ἢ ἐξήκοντα, πάλην δὲ καὶ πυγμὴν καὶ παγκράτιον ἕτεροι· καὶ καλὴ θεὰ ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ κατέβησαν καὶ ἅτε θεωμένων τῶν ἐταίρων,
28 πολλὴ φιλονικία ἐγίνετο. ἔθεον δὲ καὶ ἵπποι, καὶ ἔδει αὐτούς, κατὰ τοῦ πρᾶνοῦς ἐλάσαντας, ἐν τῇ θαλάττῃ ὑποστρέφαντας, πάλιν ἄνω πρὸς τὸν βωμὸν ἄγειν. καὶ κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκαλινδοῦντο· ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυρῶς ὄρθιον μῆλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι· ἐνθα πολλὴ κραυγὴ καὶ γέλως καὶ παρακέλευσις ἐγίνετο.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΙΣΤ'. Διαμονή τῶν Ἑλλήνων εἰς Τραπεζοῦντα καὶ
 σύσκεψις αὐτῶν περὶ τῆς περαιτέρω πορείας.
 (12 Φεβρουαρίου—12 Μαρτίου).

Κεφ. Α'. § 2—17.

Ἐκ δὲ τούτου συνελθόντες ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς 2
 πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος Λέων Θούριος καὶ ἔλεξεν ὧδε·
 «Ἐγὼ μὲν τοίνυν», ἔφη, «ὦ ἄνδρες, ἀπείρηκα ἤδη συσκευ-
 αζόμενος καὶ θαδίζων καὶ τρέχων καὶ τὰ ὅπλα φέρων καὶ
 ἐν τάξει ἰὼν καὶ φυλακὰς φυλάττων καὶ μαχόμενος, ἐπιθυμῶ
 δὲ ἤδη, παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχο-
 μεν, πλεῖν τὸ λοιπόν, καὶ ἐκταθεῖς ὡσπερ Ὀδυσσεὺς ἀφικέ-
 σθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα». ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνε- 3
 θορόθησαν, ὡς εὖ λέγοι· καὶ ἄλλος ταῦτά ἔλεγε, καὶ πάντες
 οἱ παριόντες. ἔπειτα δὲ Χειρίσοφος ἀνέστη καὶ εἶπεν ὧδε·
 «Φίλος μοί ἐστιν, ὦ ἄνδρες, Ἄναξιβιος, ναυαρχῶν δὲ καὶ 4
 τυγχάνει. ἦν οὖν πέμψητέ με, οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις
 ἔχων καὶ πλοῖα τὰ ἡμᾶς ἄξοντα· ὑμεῖς, δέ, εἴπερ πλεῖν βού-
 λεσθε, περιμένετε, ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤξω δὲ ταχέως». ἀκού-
 σαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἠσθησάν τε καὶ ἐψηφίσαντο
 πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

Μετὰ τούτον Ξενοφῶν ἀνέστη καὶ ἔλεξεν ὧδε· «Χειρί- 5
 σοφος μὲν δὴ ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν.
 Ἔσοι μοι οὖν δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ.
 πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι ἐκ τῆς πολεμίας· 6
 οὔτε γὰρ ἀγορὰ ἐστὶν ἰκανὴ οὔτε, ὅτου ὠνησόμεθα, εὐπορία,

εἰ μὴ ὀλίγοις τισίν· ἡ δὲ χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἣν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως πορευήσθε
 7 ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. ἀλλὰ μοι δοκεῖ οὖν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ μὴ πλανᾶσθαι, ὡς σώζησθε, ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι». ἔδοξε ταῦτα.

8 «Ἐπι τοίνυν ἀκούσατε καὶ τάδε· ἐπὶ λείαν γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύονται τινες. οἶμαι οὖν βέλτιστον εἶναι ἡμῖν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξιέναι, φράζειν δὲ καὶ ὅποι, ἵνα καὶ τὸ πλῆθος εἰδῶμεν τῶν ἐξιόντων καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν, ἐάν τι δέη, κἂν βοηθῆσαι τισὶ καιρὸς ᾗ, εἰδῶμεν, ὅποι δεήσει βοηθεῖν, καὶ ἐάν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῆ ποι, συμβουλεύωμεν, πειρώμενοι εἰδέναι τὴν δύναμιν, ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν». ἔδοξε καὶ ταῦτα.

9 «Ἐννοεῖτε δὲ καὶ τόδε», ἔφη· «σχολῆ τοῖς πολεμίοις λήξεσθαι, καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλευουσιν· ἔχομεν γὰρ τὰ ἐκείνων· ὑπερκάθηνται δὲ ἡμῶν. φυλακὰς δὴ μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι. ἐάν οὖν κατὰ μέρος φυλάττωμεν
 10 καὶ σκοπῶμεν, ἦπτον ἂν δύναιντο ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. ἔτι τοίνυν τάδε ὁρᾶτε· εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς, ὅτι ἤξει πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανά, οὐδὲν ἂν ἔδει ὧν μέλλω λέγειν· νῦν δ' ἐπεὶ τοῦτο ἄδηλον, δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν· ἦν μὲν γὰρ ἔλθη ἔχων, ὑπαρχόντων τῶν ἐνθάδε ἐν ἀφθονωτέροις πλευσόμεθα· ἦν δὲ μὴ
 11 ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. ὁρῶ δὲ ἐγὼ πλοῖα πολλὰ παραπλέοντα· εἰ οὖν, αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζουντίων μακρὰ πλοῖα, κατάγοιμεν καὶ φυλάττοιμεν αὐτά, τὰ πηδάλια παραλυόμενοι, ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄξοντα γένηται, ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσοιμεν κομιδῆς, οἷας δεόμεθα». ἔδοξε καὶ ταῦτα.

12 «Ἐννοήσατε δ'», ἔφη, «εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ, οὓς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἔνεκεν μένωσι, καὶ ναῦλον συνθέσθαι, ὅπως ὠφελούντες καὶ ὠφελῶν-

ται». ἔδοξε καὶ ταῦτα. «Δοκεῖ τοίνυν μοι», ἔφη, «ἦν ἄρα 13
καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται, ὥστε ἄρκεῖν πλοῖα, τὰς
ἑδοῦς, ἅς δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν
οἰκούσαις πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται γὰρ καὶ
διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι».

Ἐνταῦθα δὲ ἀνέκραγον, ὡς οὐ δέοι ὁδοιοποιεῖν. ὁ δὲ 14
ὥς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐδέν, τὰς
δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισεν ὁδοιοποιεῖν, λέγων ὅτι θάπτον
ἀπαλλάσσονται, ἦν εὐποροὶ γένωνται αἱ ἑδοί. ἔλαβον δὲ καὶ
πεντηκόντορον παρὰ τῶν Τραπεζουντίων, ἣ ἐπέστησαν Δέ- 15
ξιππον Λάκωνα περίοικον. οὗτος, ἀμελήσας τοῦ συλλέγειν
πλοῖα, ἀποδράς ὦχετο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων τὴν ναῦν.
οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θράκῃ γὰρ παρὰ
Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λά-
κωνος. ἔλαβον δὲ καὶ τριακόντορον, ἣ ἐπεστάθη Πολυκρά- 16
της Ἀθηναῖος, ὅς, ὅποσα λαμβάνοι πλοῖα, κατήγγεν ἐπὶ τὸ
στρατόπεδον. καὶ τὰ μὲν ἀγώγιμα, εἴ τι ἦγον, ἐξαίρουμενοι
φύλακας καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη, τοῖς δὲ πλοίοις ἐχρή-
σαντο εἰς παραγωγὴν. ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξῆσαν 17
οἱ Ἕλληγες, καὶ οἱ μὲν ἐλάμβανον, οἱ δὲ καὶ οὐ. Κλεαίνε-
τος δ', ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλον λόχον πρὸς
χωρίον χαλεπὸν, αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
οὖν αὐτῷ.

Περίληψις. Κεφ. 2.

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὴν μητρόπολιν τῶν Δριλῶν.

Ἡ διαμονὴ τῶν Μυρίων εἰς τὴν Τραπεζοῦντα παρετείνετο καὶ
τὰ τρόφιμα ἤρχισαν νὰ ὀλιγοστεύουν. Τότε ὁ Ξενοφῶν ἐπειδὴ
ἔβλεπεν ὅτι μόνον μὲ ἀρπαγῆν θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχη ὁ στρατὸς τρο-
φάς, ἀποφασίζει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ὀρεινὴν χώραν τῶν Δριλῶν μὲ τὴν
πεποιθῆσιν ὅτι ἀνευ πολλῶν κόπων θὰ διαρπάσῃ ὅ,τι ἤθελε. Ἄλλ'

ἠπατήθη· διότι οἱ Δρίλαι ἠρήμωσαν τὴν χώραν των καὶ κατέφυγον εἰς τὴν ὠχυρωμένην πρωτεύουσάν των. Λόφος ὑψηλὸς ὠχυρωμένος ἦτο ἡ ἀκρόπολις τῆς πρωτεύουσας· περίξ αὐτοῦ αἱ ξύλιναί οἰκίαι καὶ περὶ αὐτὰς τάφρος μὲ προχώματα καὶ χαρακώματα καὶ ξυλί-
νους πύργους.

Ὡς γὰρ μὴ ἤρκει δὲ πάντα ταῦτα οὐχὶ πολὺ μακρὰν τῆς τά-
φρου ὠχύρωνεν ἡ φύσις τὴν ἕλην πρωτεύουσαν διὰ βαθείας χαρά-
δρας. Εἰς ταύτην τὴν ὠχυρωμένην μητρόπολιν των εἶχον καταφύ-
γει οἱ Δρίλαι καὶ εἶχον συναθροίσει ὅ,τι πολύτιμον εἶχον. Ταύτην
ἔπρεπε γὰρ κυριεύσουν οἱ Ἕλληνες, ἂν ἤθελον τροφίμα. Πρῶτοι
διέβησαν εὐκόλως τὴν χαράδραν οἱ πελτασταὶ διὰ γὰρ σταματήσουν
εἰς τὸ ἀπόρθητον χαρακώμα καὶ γὰρ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τοῦ
Ξενοφῶντος. Τότε μὲ γυναιάν καὶ ὄρμητικὴν ἔφοδον διαβαίνουν
τὴν τάφρον καὶ τὸ χαρακώμα καὶ ὄρμοῦν εἰς τὴν πόλιν, ἐνῷ δὲ
φρόνιμος Ξενοφῶν ἐστάθη εἰς τὴν εἴσοδον διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.
Ἐνῷ δὲ ἐφαίνεται ὅτι ἡ ἐπιχείρησις εὐωδοῦτο, ἀκούονται φωναὶ καὶ
θόρυβος. Οἱ Δρίλαι τῆς ἀκροπόλεως κατήλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ
ἠγάγκασαν τοὺς Ἕλληνας γὰρ ὑποχωρήσουν. Ἀλλὰ ἡ ταχεῖα βοή-
θεια τοῦ Ξενοφῶντος δίδει τὴν νίκην. Κύριοι πλέον τῆς πόλεως
ἀρχίζουν οἱ Ἕλληνες τὴν διαρπαγὴν. Περὶ τὴν ἑσπέραν ἠθέλησαν
γὰρ φύγουν ἀλλ' εἶχον πέσει εἰς τὴν παγίδα· οἱ Δρίλαι κατῴρθωσαν
ἐν τῷ μεταξὺ γὰρ καταλάβουν τὰς οἰκίας διὰ γὰρ τοὺς κτυποῦν, ὅταν,
φεύγοντες φορτωμένοι μὲ λάφυρα, θὰ διήρχοντο διὰ τῶν ὁδῶν.
Καὶ οὕτω ἡ θέσις των δὲν ἦτο καθόλου καλὴ· διότι οὔτε τὴν ἀκρό-
πολιν ἠδύνατο γὰρ κυριεύσουν οὔτε γὰρ ἐπιστρέφουν ὀπίσω. Τότε
ἦλθε γὰρ τοὺς βοηθήσῃ ἡ τύχη. Στρατιώτης τις ἐπυρπόλησε τυ-
χαίως μίαν οἰκίαν καὶ οἱ Δρίλαι ἔφυγον ἐξ ὅλων τῶν περίξ, ἀφή-
νοντες τὸν δρόμον ἀνοιχτόν. Τοῦτο ἀντελήφθη ὁ Ξενοφῶν καὶ δια-
τάσσει γὰρ καύσουν καὶ τὰς ἄλλας οἰκίας. Τὸ πείραμα ἐπέτυχεν· ἡ
πυρπόλησις τῶν οἰκιῶν τοὺς ἔσωσε. Διότι οἱ Δρίλαι ἄφησαν ὅλας
τὰς οἰκίας καὶ οἱ Ἕλληνες χωρὶς πλέον δυσκολίας συνηθροίσθησαν
εἰς τὸ χαρακώμα καὶ ἐσώθησαν εἰς τὴν Τραπεζοῦντα μὲ πολλὰ
λάφυρα.

ΙΖ'. Ἀφίξις τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασσοῦντα καὶ διανομὴ τῶν ἐκ τῶν λαφύρων χρημάτων (12—25 Μαρτίου).

Κεφ. Γ'. § 1—13.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε Χειρίσοφος ἦκεν οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν οὔτε 11
τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. καὶ
εἰς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς τε ἀσθενοῦντας ἐνεβίβασαν καὶ τοὺς
ὕπερ τετταράκοντα ἔτη καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τῶν
σκευῶν, ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν. καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαί-
νετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τού-
των ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορευόντο· ἡ
δὲ ὁδὸς ὠδοποιημένη ἦν. καὶ ἀφικνῶνται πορευόμενοι εἰς 2
Κερασσοῦντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα ἐπὶ θαλάττῃ, Σινω-
πέων ἄποικον ἐν τῇ Κολχίδι χώρα. ἐνταῦθα ἔμειναν 3
ἡμέρας δέκα· καὶ ἐξέτασις οὖν τοῖς ὄπλοις ἐγίγνετο καὶ
ἀριθμός, καὶ ἐγένοντο ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. οὗτοι
ἐσώθησαν. οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ
χιόνος καὶ εἴ τις νόσφ.

Ἐνταῦθα καὶ διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων 4
ἀργύριον γενόμενον. καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλλωνι
ἐξείλον καὶ τῇ Ἐφεσίᾳ Ἀρτέμιδι, διέλαβον οἱ στρατηγοὶ
τὸ μέρος ἕκαστος φυλάττειν τοῖς θεοῖς ἀντὶ δὲ Χειρισόφου
Νέων ὁ Ἀσιναῖος ἔλαβεν. Ξενοφῶν οὖν τὸ μὲν τοῦ Ἀπόλ- 5
λωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς
τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν καὶ ἐπέγραψε τό τε αὐτοῦ ὄνομα
καὶ τὸ Πρξεένου, ὃς οὖν Κλεάρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐ-
τοῦ. τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, ὅτ' ἀπῆει οὖν Ἀγη- 6
σιλάφῳ ἐκ τῆς Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδόν, καταλείπει
παρὰ Μεγαβύζῳ τῷ τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅτι αὐτὸς
κιδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι, καὶ ἐπέστειλεν, ἣν μὲν αὐτὸς σωθῆ,

αὐτῷ ἀποδοῦναι· ἦν δέ τι πάθη, ἀναθεῖναι ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὅ,τι οἴοιτο χαριεῖσθαι τῇ θεῷ.

7 Ἐπεὶ δ' ἔφευγεν ὁ Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη αὐτοῦ ἐν Σκιλλοῦντι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάθυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην
8 αὐτῷ. Ξενοφῶν δὲ λαβὼν χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός. ἔτυχε δὲ διαρρέων διὰ τοῦ χωρίου ποταμὸς Σελινοῦς. καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν Σελινοῦς ποταμὸς παραρρεῖ. καὶ ἰχθύες τε ἐν ἀμφοτέροις ἔνεισι καὶ κόγχοι· ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία.

9 Ἐποίησε δὲ καὶ βωμὸν καὶ ναὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου, καὶ τὸ λοιπὸν δὲ αἰεὶ, δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠραῖα, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ, καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφιτα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα, καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς λάχος, καὶ τῶν θηρευομένων δέ. καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορτὴν οἱ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν, οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες συνεθήρων· καὶ ἠλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χώρου, τὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Φολόης, σῦες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι.

11 Ἔστι δὲ ἡ χώρα, ἣ ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. ἐνὶ δ' ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ καὶ λειμῶν καὶ ὄρη δένδρων μεστά, ἱκανὰ σῦς καὶ αἰγας καὶ βοῦς τρέφειν καὶ ἵππους, ὥστε καὶ
12 τὰ τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι. περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλλος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ τρωκτὰ ὠραῖα. ὁ δὲ ναός, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται, καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίττινον χρυσοῦ
13 ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. καὶ στήλη ἔστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμ-

ματα ἔχουσα· ἱερός ὁ κώρος τῆς Ἀρτεμίδος. τὸν ἔχον-
τα καὶ καρπούμενον τὴν μὲν δεκάτην καταθῆναι·
ἐκαστοῦ ἐτοῦς. ἐκ δὲ τοῦ περιττοῦ τὸν ναὸν ἐπι-
σκευάζειν. ἂν δὲ τις μὴ ποιῇ ταῦτα τῆι θεῶι μὲλῃσει.

Περίληψις. Κεφ. Δ'.

Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς χώρας τῶν Μοσσυνοίκων.

(26 Μαρτίου — 1 Ἀπριλίου).

Ἐκ τῆς Κερασσῶντος ὁ Ξενοφῶν καὶ ὅσοι δὲν ἐπέβησαν τῶν
πλοίων προχωροῦν εἰς τὴν χώραν τῶν Μοσσυνοίκων, ἀνθρώπων
βαρβάρων, κατοικούντων εἰς ξυλίλους πύργους (μοσσύνους). Ὅπως
συνήθως, ἐζήτησαν καὶ παρ' αὐτῶν νὰ διέλθουν φιλικῶς τὴν χῶ-
ραν· ἀλλὰ ἀδύνατον. Τότε Τιμησίθεός τις ἐκ Τραπεζοῦντος τοὺς
συμβουλεύει νὰ ζητήσουν τὴν συμμαχίαν τῶν Μοσσυνοίκων τῆς
ἀπέναντι χώρας, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ συγγενεῖς ἦσαν θανάσιμοι ἐχθροὶ
αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον των. Καὶ δὲν εἶχεν
ἄδικον ὁ Τιμησίθεος. Προθυμώτατα συνεννοήθησαν, ἤλθον πλησίον
τῶν Ἑλλήνων καὶ πρῶτοι οὗτοι ὤρμησαν μὲ τὸν παράξενον ὀπλι-
σμόν των καὶ τὴν ἰδιόρρυθμον τακτικὴν των κατὰ τῆς ἀκροπόλεως
τῶν ἀντιπάλων. Ἄλλ' ἐνίκηθησαν, ὑπεχώρησαν καὶ ἀφῆκαν πολλοὺς
νεκροὺς. Μεταξὺ δὲ τῶν νεκρῶν ἦσαν καὶ Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι, ἄνευ
διαταγῆς τοῦ Ξενοφῶντος καὶ μόνον διὰ λάφυρα εἶχον ἀκολουθήσει
τοὺς βαρβάρους εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Τὸ πρᾶγμα ἐλύπησε τοὺς Ἕλ-
ληνας πολὺ, ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν τοὺς ἐνεψύχωσε καὶ τοὺς προέτρεψε
νὰ κάμουν ἔφοδον, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ νικήσουν ὅπως πάντοτε.
Τὴν ἐπομένην ἐξ ἀριστερῶν ἔχοντες τοὺς συμμάχους Μοσσυνοίκους
καὶ μὲ προφυλακὴν τοὺς πελταστὰς καὶ τοὺς λοιποὺς ψιλοὺς προ-
χωροῦν εἰς τὴν ὠχυρωμένην ἀκρόπολιν.

Κατ' ἀρχὰς οἱ ἐχθροὶ ἐδέχθησαν τοὺς πελταστὰς καὶ ἐμάχοντο
μὲ γενναϊότητα μεγάλην. Ὅταν ὅμως ἐπλησίασαν οἱ ὀπλίται,
ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸς τὴν μητρόπολιν αὐτῶν, θέσιν ὀχυρωτά-
την. Τοὺς ἀκολουθοῦν οἱ πελτασταὶ καὶ κατοπιν οἱ ὀπλίται. Ἡ μά-
χη ἀρχίζει καὶ πάλιν εἰς τὰ χαρακώματα, τὰ ὅποια θέλουν αἱ

ἐχθροὶ νὰ κρατήσουν πάσῃ θυσίᾳ. Καὶ πράγματι μένουσιν ἐκεῖ πάντοτε μὲ τὴν ἐλπίδα. Ἄλλ' ὅταν εἶδον ὅτι ἀντὶ νὰ ὑποχωροῦν οἱ Ἕλληνες πλησιάζουσιν σιγὰ σιγὰ εἰς τὰ χαρακώματα, ἐκ τοῦ φόβου τῆς αἰχμαλωσίας ἀφήνουν καὶ τὴν μητρόπολιν καὶ φεύγουσιν ἀτάκτως ὅπου ἕκαστος ἐνόμιζε καλύτερον. Μόνον ὁ βασιλεὺς τῶν ἔμεινεν εἰς τὸν πύργον τοῦ καὶ ἐκάθη ἐν αὐτῷ. Ἀφοῦ δὲ οἱ Ἕλληνες ἐλεηλάτησαν καὶ ἔκαυσαν ὄλους σχεδὸν τοὺς πύργους, παρέδωσαν πάντα τὰ ὄχυρά εἰς τοὺς συμμάχους τῶν καὶ διήλθον ἄνευ μάχης πλέον ὄλην τὴν ἄλλην χώραν τῶν Μοσσυνοίκων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ βαρβαρώτατοι ἄνθρωποι ἐξ ὅσων ἕως τῶρα εἰς ὄλην τὴν πορείαν τῶν συνήντησαν οἱ Ἕλληνες.

ΙΗ'. Πορεία διὰ τῆς χώρας τῶν Χαλύβων καὶ Τιβαρηνῶν, ἄφιξις εἰς Κοτύωρα καὶ διαπραγματεύσεις τῶν Σινωπέων πρέσβειων μετὰ τῶν Ἑλλήνων. (1 Ἀπριλίου — 19 Μαΐου).

Κεφ. Ε'. § 1—25.

- 1 Διὰ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διὰ τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς φιλίας, ἐπορευθήσαν ὀκτῶ σταθμοῦς, καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. οὗτοι ὀλίγοι τε ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσσυνοίκων, καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ
- 2 σιδηρείας. ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἦττον ἐρυμνά. καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναι τι, καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐπιμείναι κελεύσαντες, ἔστε βουλευσαιντο, ἐθύοντο. καὶ πολλὰ
- 3 καταθυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντις πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίοιτο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ φιλίας πορευόμενοι δύο

ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποικον, οὖσαν δ' ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τετταράκοντα πέντε. ἐν δὲ 5
ταύταις πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ ἔθνος ἕκαστοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀγῶνας γυμνικούς. τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγοράν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενοῦντας ἐδέχοντο.

Ἐν τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι 7
περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ἣν γὰρ ἐκείνων καὶ φόρον ἐκείνοις ἔφερον, καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἤκουον δημομένην. καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον ἔλεγον· προηγό-
ρει δὲ Ἑκατόνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν·
«Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν Σινωπέων πόλις ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι νικάτε Ἑλληνας ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησομένους, ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν, ὡς ἡμεῖς ἠκούσαμεν, πραγμάτων σεσωσμένοι πάρεστε. ἀξιοῦμεν δέ, Ἑλληνας ὄντες καὶ αὐτοί, ὑφ' ὑμῶν 9
ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν πώποτε ὑπῆρξαμεν κακῶς ποι-
οῦντες.

«Κοτυωρίται δὲ οὗτοι εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἀποικοί, καὶ 10
τὴν χώραν ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, βαράρβους ἀφελόμενοι· διὸ καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οὗτοι τεταγμένον καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι· ὥστε, ὅτι ἂν τούτους κακὸν ποιήσητε, ἡ Σινωπέων πόλις νομίζει πάσχειν. νῦν δὲ 11
ἀκούομεν ὑμᾶς εἰς τε τὴν πόλιν βία παρεληλυθότας ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ ἐκ τῶν χωρίων βία λαμβάνειν, ὧν ἂν δέησθε, οὐ πείθοντα· ταῦτ' οὖν οὐκ ἀξιοῦμεν· εἰ δὲ 12
ταῦτα ποιήσετε, ἀνάγκη ἡμῖν καὶ Κορύλαν καὶ Παφλαγό-
νας καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνώμεθα, φίλον ποιεῖσθαι.»

13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Ξενοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
εἶπεν· «Ἡμεῖς δέ, ὦ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἤκομεν ἀγαπῶντες,
ὅτι τὰ σώματα διεσωσάμεθα καὶ τὰ ὄπλα· οὐ γὰρ ἦν δυνα-
τὸν ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν καὶ τοῖς πολεμίοις
14 μάχεσθαι. καὶ νῦν, ἐπεὶ εἰς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθο-
μεν, ἐν Τραπεζοῦντι μὲν, παρῆχον γὰρ ἡμῖν ἀγοράν, ὠνού-
μενοι εἶχομεν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ
ξένια ἔδωκαν τῇ στρατιᾷ, ἀντετιμῶμεν αὐτούς, καὶ εἴ τις
αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν βαρβάρων, ταύτων ἀπειχόμεθα· τοὺς
δὲ πολεμίους αὐτῶν, ἐφ' οὓς αὐτοὶ ἠγοῖντο, κακῶς ἐποιοῦ-
15 μεν, ὅσον ἐδυνάμεθα. ἐρωτᾶτε δὲ αὐτούς, ὁποίων τινῶν ἡμῶν
ἔτυχον· πάρεισι γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῖν ἠγεμόνας διὰ φιλιαν
ἢ πόλις συνέπεμψεν.

16 «Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγοράν μὴ ἔχωμεν, ἂν τε εἰς
βάρβαρον γῆν, ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ ὕβρει, ἀλλὰ ἀνάγκη
17 λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. καὶ Καρδούχους καὶ Ταύχους
καὶ Χαλδαίους καίπερ βασιλέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως,
καὶ μάλα φοβεροὺς ὄντας, πολεμίους ἐκτησάμεθα διὰ τὸ
18 ἀνάγκην εἶναι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγοράν οὐ
παρῆχον. Μάκρωνας δέ, καίπερ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγο-
ράν, οἷαν ἐδύναντο, παρῆχον, φίλους τε ἐνομιζόμεν εἶναι
19 καὶ βία οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐκείνων. Κοτυωρίτας δέ, οὓς
ὑμετέρους φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοι
εἰσιν· οὐ γὰρ ὡς φίλοι προσεφέροντο ἡμῖν, ἀλλὰ κλείσαντες
τὰς πύλας οὔτε εἴσω ἐδέχοντο οὔτε ἔξω ἀγοράν ἔπεμπον·
ἠτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἄρμωσθην τούτων αἴτιον εἶναι.

20 «Ὁ δὲ λέγεις βία παρελθόντας σκηνοῦν, ἡμεῖς ἠξιοῦ-
μεν τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξασθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ
ἀνέφγον τὰς πύλας, ἢ ἡμᾶς ἐδέχετο αὐτὸ τὸ χωρίον, ταύτη
εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν βίαιον ἐποιήσαμεν, σκηνοῦσι δ' ἐν
ταῖς στέγαις οἱ κάμνοντες τὰ αὐτῶν δαπανῶντες, καὶ τὰς

πύλας φρουροῦμεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῆ ὤσιν οἱ κάμνοντες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἢ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμεθα. οἱ δ' ἄλλοι, ὡς δρᾶτε, σκηνοῦμεν ὑπαίθριοι ἐν 21 τάξει, παρεσκευασμένοι, ἂν μὲν τις εὖ ποιῆ, ἀντευποιεῖν, ἂν δὲ κακῶς, ἀλέξασθαι.

«Ἄ δὲ ἠπειλήσας, ὡς, ἦν ὑμῖν δοκῆ, Κορύλαν καὶ Πα- 22 φλαγόνας συμμάχους ποιήσεσθε ἐφ' ἡμᾶς, ἡμεῖς δέ, ἦν μὲν ἀνάγκη ἦ, πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέροις· ἤδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλαπλασίοις ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν· ἂν δὲ δοκῆ ἡμῖν καὶ φί- 23 λον ποιεῖσθαι τὸν Παφλαγόνα—ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως καὶ χωρίων τῶν ἐπιθαλαττίων—πειρασόμεθα συμπράττοντες αὐτῷ, ὧν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γίγνεσθαι».

Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τῷ 24 Ἐκατωνόμφῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις, παρελθὼν δ' αὐτῶν ἄλλος εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἦκοιεν, ἀλλὰ ἐπιδειξόντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. «καὶ ξενίοις, ἦν μὲν ἐλθῆτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα, νῦν δὲ τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν διδόναι, ἃ δύνανται· ἐρῶμεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε». ἐκ τούτου ξενία τε ἔπεμπον οἱ Κο- 25 τυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις, καὶ πρὸς ἀλλήλους πολλά τε καὶ φιλικὰ διελέγοντο τά τε ἄλλα, καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἀνεπυθάνοντο, ὧν ἑκάτεροι ἐδέοντο.

Περίληψις. Κεφ. ΣΤ', Ζ' καὶ Η'.

Σκέψεις περὶ ἰδρύσεως πόλεως εἰς Πόντον. Ὁ Ξενοφῶν ἐλέγχει τὴν ἀπειθειαν καὶ ἀναρχίαν τοῦ στρατεύματος. Λογοδοσία τῶν στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν.

Ἐνῷ αἱ διαπραγματεύσεις μὲ τοὺς Σινωπεῖς ἐξηκολούθουν καὶ οἱ Ἕλληνες ἤρχισαν νὰ πιστεύουν ὅτι ἦτο καλύτερον μόνον μὲ

πλοῖα νὰ περάσουν εἰς Σινώπην καὶ Ἡράκλειαν, ἐπῆλθεν εἰς τὸν Ξενοφῶντα ἡ ἰδέα νὰ ἰδρῦσῃ πόλιν ἐκεῖ κάπου μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ γίνῃ μεγάλη καὶ ἰσχυρά. Ἐζήτησε λοιπόν, ἀπὸ τὸν μάντιν Σιλανὸν νὰ θυσιάσῃ διὰ νὰ μάθῃ τὴν γνώμην τῶν θεῶν σχετικῶς πρὸς τὰς σκέψεις του. Ὁ Σιλανὸς ὅμως εἶχε λόγους νὰ μὴ θέλῃ τοῦτο — εἶχε συναθροίσει πολλά χρήματα καὶ ἤθελε πλούσιος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του—καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ φανερώσῃ. Τὸ ἔμαθεν ὄλος ὁ στρατός, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὸν καὶ ἡ Σινώπη καὶ ἡ Ἡράκλεια. Ἀμέσως διὰ νὰ ματαιώσουν τὸ πρᾶγμα — διότι δὲν ἦτο συμφέρον τῶν νὰ ἰδρυθῇ ὑπὸ τῶν μυρίων πόλεις πλησίον τῶν—σπεύδουν νὰ ὑποσχεθοῦν εἰς τοὺς στρατηγούς Τιμασίωνα καὶ Θώρακα πλοῖα καὶ χρήματα πολλὰ διὰ μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ ὀδηγήσουν τοὺς μυρίους εἰς τὸν Βόσπορον. Ὅλη αὕτη ἡ κίνησις συνετέλεσεν ὥστε ἡ ἰδέα τοῦ Ξενοφῶντος νὰ μείνῃ ὄνειρον. Ἀλλὰ ἦλθον μὲν τὰ πλοῖα, ὄχι ὅμως καὶ τὰ χρήματα. Τότε ὁ Τιμασίων μαζὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους προτείνουν εἰς τὸν Ξενοφῶντα νὰ ἔλθουν μὲ τὰ πλοῖα εἰς Κολχίδα καὶ ἐκεῖ νὰ ἰδρῦσουν πόλιν. Τοῦτο ἀρνεῖται νὰ τὸ προτείνῃ ὁ Ξενοφῶν καὶ συμφωνοῦν καθεὶς χωριστὰ νὰ πείσῃ τοὺς στρατιώτας του. Μόλις ταῦτα ἔγιναν γνωστά, ἔξαλλοι ἐκ τῆς ὀργῆς οἱ στρατιῶται κατηγοροῦν τὸν Ξενοφῶντα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ πρωταίτιος καὶ ζητοῦν νὰ τοὺς εἴπῃ καθαρὰ τὰς σκέψεις του. Ὁ Ξενοφῶν δὲν βραδύνει· συγκαλεῖ τὸ στρατεύμα καὶ μὲ λόγους καταλλήλους καθησυχάζει αὐτούς. Κατόπιν δὲ μὲ τεχνικωτάτην ἀποστροφὴν καυτηριάζει τὴν ἀπίθειαν καὶ ἀναρχίαν τοῦ στρατεύματος ἀναφέρων καὶ ὠρισμένα γεγονότα.

Ὁ λόγος οὗτος τοῦ Ξενοφῶντος γίνεται ἀφορμὴ νὰ ζητήσουν πολλοὶ στρατιῶται λογοδοσίαν παρὰ πάντων τῶν βαθμούχων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου τοῦ Κύρου καὶ ἔπειτα. Στρατηγοὶ τινες κατεδικάσθησαν· ὁ δὲ Ξενοφῶν ἀφοῦ ἀπέδειξεν ὅτι καὶ ἡ βία τὴν ὁποίαν κάποτε μετεχειρίσθη ἦτο διὰ τὴν σωτηρίαν ὄλου τοῦ στρατοῦ, ὄχι μόνον ἐκηρύχθη ἀθῶος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἀναγνωρίσουν ὄλας τὰς εὐεργεσίας καὶ ὄλας τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν κοινὴν σωτηρίαν.

BIBLION EKTON

ΠΘ'. Ἡ μετὰ τῶν Παφλαγόνων συνθήκη τῶν Ἑλλήνων
καὶ πλοῦς αὐτῶν εἰς Ἀρμήνην.—Ἐπάνοδος τοῦ Χει-
ρισόφου ἐκ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐκλογή αὐτοῦ ὡς
ἀπολύτου ἄρχοντος. (20—26 Μαΐου)

Κεφ. Α' § 1—33.

Ἐκ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς 1
ἔζων, οἱ δὲ καὶ ληζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. ἐκλώπευσαν
δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκευασμένους, καὶ
τῆς νυκτὸς τοὺς πρόσω σκηνοῦντας ἐπειρῶντο κακουργεῖν·
καὶ πολεμικώτατα πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ τούτων. ὁ δὲ Κο- 2
ρούλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Παφλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ
τοὺς Ἑλληνας πρέσβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς,
λέγοντας, ὅτι Κορούλας ἔταιμος εἶη τοὺς Ἑλληνας μῆτε
ἀδικεῖν μῆτε ἀδικεῖσθαι. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο, ὅτι 3
περὶ μὲν τούτων σὺν τῇ στρατιᾷ βουλευσύντο, ἐπὶ ξένια δὲ
ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν,
οὓς ἐδόκουν δικαιοτάτους εἶναι.

Θύσαντες δὲ θοῦς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἄλλα ἱερεῖα, 4
εὐωχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον, κατακείμενοι δὲ ἐν σκίμπο-
σιν ἐδειπνοῦν, καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγ-
χανον ἐν τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ δὲ σπονδαί τε ἐγένοντο καὶ ἐπαιάνι- 5
σαν, ἀνέστησαν πρῶτον μὲν Θραῖκες, καὶ πρὸς αὐτὸν ὠρχή-
σαντο σὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως,
καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
παίει, ὡς πᾶσιν ἐδόκει· ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πῶς. καὶ ἀνέ-

6 κραγονεῖ Παφλαγόνες, καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὄπλα τοῦ
 ἑτέρου, ἐξήγει ἄδων τὸν Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν
 ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνηκότα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονηθῶς.

7 Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὤρ-
 χοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὄπλοις. ὁ δὲ τρό-
 8 πος τῆς ὀρχήσεως ἦν· ὁ μὲν, παραθέμενος τὰ ὄπλα σπείρει
 καὶ ζευγηλατεῖ, πυκνὰ δὲ στρεφόμενος ὡς φοβούμενος, λη-
 στήσ δὲ προσέρχεται· ὁ δ' ἐπειδὴν προΐδηται, ἀπαντᾷ ἀρπά-
 σας τὰ ὄπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· καὶ οὗτοι
 ταῦτ' ἐποιοῦν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν· καὶ τέλος ὁ ληστής,
 δήσας τὸν ἄνδρα, καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευ-
 γηλάτης τὸν ληστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βούς ζεύξας ὀπίσω τῶν
 χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

9 Μετὰ τοῦτο Μυσοὺς εἰσῆλθεν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων
 πέλτην, καὶ τοτὲ μὲν, ὡς δύο ἀντιταττομένων, μιμούμενος
 ὤρχεϊτο, τοτὲ δὲ ὡς πρὸς ἓνα ἐχρήτη ταῖς πέλταις, τοτὲ
 10 δ' ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα, ἔχων τὰς πέλτας, ὥστε ὄψιν καλὴν
 φαίνεσθαι. τέλος δὲ τὸ περσικὸν ὤρχεϊτο κρούων τὰς πέλτας
 καὶ ὠκλαζε καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ ἐποίει
 11 πρὸς τὸν αὐλόν. ἐπὶ δὲ τούτῳ οἱ Μαντινεῖς καὶ ἄλλοι τινὲς
 τῶν Ἀρκάδων ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύναντο κάλ-
 λιστα, ἦσαν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμε-
 νοι, καὶ ἐπαιάνισαν καὶ ὤρχήσαντο, ὥσπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς
 θεοὺς προσόδοις. ὄρωντες δὲ οἱ Παφλαγόνες δεινὰ ἐποιοῦντο
 πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὄπλοις εἶναι.

12 Ἐπὶ τούτοις ὄρων ὁ Μυσοὺς ἐκπεπληγμένους αὐτοὺς, πεί-
 σασ τῶν Ἀρκάδων τινὰ πεπαμένον ὀρχηστρίδα, εἰσάγει σκευ-
 άσας, ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δοὺς κούφην αὐτῇ.
 13 Ἡ δὲ ὤρχησατο πυρρίχην ἐλαφρῶς. ἐνταῦθα κρότος ἦν πο-
 λύς, καὶ οἱ Παφλαγόνες ἤροντο, εἰ καὶ γυναῖκες συνεμά-
 χοντο αὐτοῖς. οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι αὐταὶ καὶ αἱ τρεψάμεναι εἶεν

Βασιλέα ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ προσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα· καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας μήτε ἀδικεῖσθαι. μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ὄχοντο· οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἔδοκει παρεῖναι, ἀναδάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῶ ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην καὶ ὠρμίσαντο εἰς Ἀρμήνην τῆς Σινώπης. Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δὲ ἀποικοὶ εἰσιν. οὗτοι δὲ ξένια πέμπουσι τοῖς Ἕλλησιν ἀλφίτων μὲν μεδίμνους τρισχιλίουσ, οἴνου δὲ κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε, τριήρη ἔχων. καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἤκειν· ὁ δ' ἤγε μὲν οὐδέν, ἀπήγγελλε δέ, ὅτι ἐπαινοῖα αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχενέτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφίκοντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσσεσθαι.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀρμήνῃ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἔδόκουν ἐγγύς γίνεσθαι, ἤδη μᾶλλον ἢ πρόσθεν εἰσῆει αὐτούς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι οἴκαδε ἀφίκοντο. ἠγήσαντο οὖν, εἰ ἓνα ἔλοιτο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν, ἢ πολυαρχίας οὔσης, δύνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καί, εἴ τι δέοι λανθάνειν, μᾶλλον ἂν κρύπτεσθαι, καί, εἴ τι αὐτῷ δέοι φθάνειν, ἤττον ἂν ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἐνὶ περαίνεσθαι ἂν τὸν δ' ἔμπροσθεν χρόνον ἐκ τῆς νικώσης ἔπραττον πάντα οἱ στρατηγοί.

Ὡς δὲ ταῦτα διανοοῦντο, ἐτράποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον προσιόντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει, καὶ εὐνοίαν ἐνδεικνύμενος ἕκαστος ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα,

- νομίζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίγνεσθαι πρὸς τοὺς φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦνομα μείζον ἀφίξεσθαι αὐτοῦ, τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ στρατιᾷ γενέσθαι. τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπήρην αὐτὸν ἐπιθυμῆν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἄρχοντα. ὁπότε δ' αὖ ἐνθυμοίτο, ὅτι ἄδηλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅπη τὸ μέλλον ἔξει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἶη καὶ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβαλεῖν, ἤπορεῖτο.
- 22 Ἀπορουμένῳ δὲ αὐτῷ διακρίναι ἔδοξε κράτιστον εἶναι τοῖς θεοῖς ἀνακοινῶσαι· καὶ παρασησόμενος δύο ἱερεῖα, ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν· καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ ἐνόμιζεν ἑωρακέναι, ὅτι εἶδεν, ὅτε ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς καθίστασθαι.
- 23 καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου ὠρμάτο Κύρῳ συσταθησόμενος, ἀετὸν ἀνεμνησκέτο ἑαυτῷ δεξιὸν φθεγγόμενον, καθήμενον μέντοι, ὅνπερ ὁ μάντις ὁ προπέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἶη καὶ οὐκ ἰδιωτικὸς, καὶ ἔνδοξος, ἐπίπονος μέντοι· τὰ γὰρ ὄρνεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ ἀετῷ καθήμενῳ· οὐ μέντοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· τὸν γὰρ ἀετὸν
- 24 πετόμενον μᾶλλον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. οὕτω δὴ θυομένῳ αὐτῷ διαφανῶς ὁ θεὸς σημαίνει μῆτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς μῆτε, εἰ αἰροῖντο, ἀποδέχεσθαι. τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο.
- 25 Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ πάντες ἔλεγον ἓνα αἰρεῖσθαι· καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, προυβάλλοντο αὐτόν. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι, ὅτι αἰρήσονται αὐτόν, εἴ τις ἐπιψηφίζοι, ἀνέστη.
- 26 καὶ ἔλεξε τάδε· «Ἐγώ, ὦ ἄνδρες, ἤδομαι μὲν ὑφ' ὑμῶν τιμώμενος, εἴπερ ἀνθρωπὸς εἰμι, καὶ χάριν ἔχω καὶ εὐχομαι δοῦναί μοι τοὺς θεοὺς αἰτίον τινος ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ μέντοι ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς παρόντος, οὔτε ὑμῖν μοι δοκεῖ συμφέρον εἶναι, ἀλλ' ἦτον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν, εἴ τι ζέοισθε παρ' αὐτῶν· ἐμοί τε

αὐτὸ οὐ πάνυ τι νομίζω ἀσφαλὲς εἶναι τοῦτο. ὄρω γάρ, ὅτι καὶ 27
 τῇ πατρίδι μου οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν
 ἐποίησαν πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν Λακεδαιμονίους καὶ
 αὐτῶν ἡγεμόνας εἶναι. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὠμολόγησαν, εὐθὺς 28
 ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρησαν τὴν
 πόλιν. εἰ οὖν ταῦτα ἰρῶν ἐγὼ δοκοίην, ὅπου δυναίμην, ἐν-
 ταῦθ' ἄκυρον ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ
 λίαν ἂν ταχὺ σωφρονισθείην.

«Ὁ δὲ ὑμεῖς ἐννοεῖτε, ὅτι ἤττον ἂν στάσις εἴη ἐνὸς ἄρ- 29
 χοντος ἢ πολλῶν, εὖ ἴστε, ὅτι ἄλλον μὲν ἐλόμενοι, οὐχ εὐ-
 ρήσετε ἐμὲ στασιάζοντα· νομίζω γάρ, ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν,
 στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, τοῦτον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν
 στασιάζειν· ἐὰν δὲ ἐμὲ ἔλησθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἴ τινα
 εὗροίτε καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ ἀχθόμενον».

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπε, πολὺ πλείονες ἐξανίσταντο λέγον- 30
 τες, ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Ἀγασίας δὲ Στυμφάλιος εἶπεν,
 ὅτι γελοῖον εἶη, εἰ οὕτως ἔχοι· «ἢ ὀργιῶνται Λακεδαιμόνιοι
 καὶ ἐὰν σὺνδειπνοὶ συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσί-
 αρχον αἰρῶνται; ἐπεὶ, εἰ οὕτω γε τοῦτο ἔχει», ἔφη, «οὐδὲ
 λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Ἀρκάδες ἐσομέν». ἐν-
 ταῦθα δὴ ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Ἀγασίου ἀνεθορύβησαν. καὶ ὁ 31
 Ξενοφῶν ἐπεὶ ἑώρα πλείονος ἑνδέον, παρελθὼν εἶπεν.
 «Ἄλλ', ὦ ἄνδρες», ἔφη, «ὡς πάνυ εἰδῆτε, ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς
 πάντας καὶ πάσας, ἧ μὴν ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην
 ἠσθανόμην, ἐθυρόμην, εἰ θέλτιον εἶη ὑμῖν τε ἐμοὶ ἐπιτρέψαι
 ταύτην τὴν ἀρχὴν καὶ ἐμοὶ ὑποστῆναι· καὶ μοι οἱ θεοὶ οὕτως
 ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γινῶναι, ὅτι τῆς
 μοναρχίας ἀπέχεσθαι με δεῖ».

Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἰροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ 32
 ἠρέθη, παρελθὼν εἶπεν· «Ἄλλ', ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε,
 ὅτι οὐδ' ἂν ἔγωγε ἐστασιάζον, εἰ ἄλλον εἴλεσθε· Ξενοφῶντα

μέντοι», ἔφη, «ὠνήσατε οὐχ ἐλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δέξιππος ἤδη διέβαλλεν αὐτὸν πρὸς Ἀναξίβιον, ὅ,τι ἐδύνατο, καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. ὁ δ' ἔφη νομίζειν αὐτὸν Τιμασίωνι μᾶλλον ἄρχειν συνεθελῆσαι, Δαρδανεῖ ὄντι, τοῦ Κλεάρχου
 33 στρατεύματος ἢ ἐαυτῷ, Λάκωνι ὄντι. ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἵλεσθε», ἔφη, «καὶ ἐγὼ πειράσομαι ὅ,τι ἂν δύνωμαι, ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιεῖν. καὶ ὑμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε ὡς αὖριον, ἐὰν πλοῦς ᾖ, ἀναξόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἅπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειρᾶσθαι κατασχεῖν· τὰ δ' ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα».

Περίληψις. Κεφ. Β'—ΣΤ'.

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν Ἡράκλειαν τοῦ Πόντου φθάνουν εἰς Χρυσόπολιν (26 Μαΐου—Ὀκτωβρίου).

Ἡ 28 Μαΐου τοῦ 400 π. Χ. εὔρε τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἡράκλειαν. Ἡ φιλοξενία ἦτο μεγάλη. Ἀλλ' ὅτε ἐζήτησαν καὶ χρήματα, οἱ Ἡρακλεῶται ὄχι μόνον ἠρνήθησαν ἀλλὰ καὶ ἠτοιμάσθησαν νὰ ἀντισταθοῦν.

Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦσαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες σύμφωνοι νὰ κυριεύσουν πόλιν Ἑλληνικὴν ἤρχισαν αἱ ἐριδες, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο νὰ χωρισθοῦν εἰς τρία· οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀχαιοί, περισσότεροι ἀπὸ 4500 χιλιάδες, ὁ Χειρίσοφος μὲ 2100 καὶ ὁ Ξενοφῶν μὲ 2100 καὶ 40 ἱππεῖς· οὕτω δὲ χωρισμένοι ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Κάλπην τῆς Βιθυνίας.

Πρῶτοι οἱ Ἀρκάδες ἐφθασαν μὲ πλοῖα εἰς τὴν Κάλπην καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὰ μεσόγεια διὰ τροφίμα. Ἀλλ' ἡ ἐπιδρομὴ δὲν ἐπέτυχεν. Οἱ ἐχθροὶ ἦσαν πολλοὶ καὶ τὰ μέρη ἄγνωστα καὶ δύσκολα. Διὰ τοῦτο ὄχι μόνον ἔπαθον πολλὰ, ἀλλὰ καὶ ἐπολιορκήθησαν εἰς τινα χαράδραν. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τοὺς ἔσωσαν οἱ στρατιῶται τοῦ Ξενοφῶντος. Ἐνῶ δηλ. οὗτοι ἐπροχώρουν ἀπὸ τὰ μεσόγεια πεζοὶ καὶ ἦσαν πλέον πλησίον τῆς Κάλπης μανθάνουν παρά τινων αἰχμαλώτων ὅτι ξένος στρατὸς πολιορκεῖται ἐκεῖ πλησίον καὶ κινδυνεύει. Ὁ ξένος στρατὸς διὰ τὸν Ξενοφῶντα καὶ τοὺς στρατιώ-

τας του ἦτο Ἑλληνικός. Τὸ ἔθνικόν συναίσθημα ἐκυριάρχησεν· ἐκινδύνεον ἀδελφοί. Διὰ τοῦτο μὲ τὴν πρώτην προτροπὴν τοῦ Ξενοφῶντος οἱ συμπολεμισταὶ του σπεύδουσι εἰς βοήθειαν ὀδηγούμενοι ὑπὸ τῶν αἰχμηκλώτων. Δὲν ἠθέλησαν ν' ἀφήσουν τοὺς ἕως χθῆς συναγωνιστάς νὰ χαθοῦν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔδειξαν καλὴν διαγωγὴν ἀπέναντί των.

Προχωροῦν λοιπὸν καιόντες ὅτι εὕρισκον. Ὅταν δὲ ἐνόκτωσε καὶ ἐνόησαν ἀπὸ ὅσα ἔλεγον οἱ ὀδηγοὶ ὅτι εὕρισκονται πλησίον τῶν ἐχθρῶν, ἤναψαν πολλὰ πυρὰ διὰ νὰ νομίσουν ὅτι σπεύδει πρὸς τὰ ἐκεῖ πολὺς στρατός· διὰ νὰ πιστεύσουν δὲ ὅτι ἐτοιμάζουν ἐπιθέσιν, τὰ ἔσβυσαν ὅλα κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὸ τέχνασμα ἐπέτυχε, διότι τὴν πρωΐαν οὐδὲ ἴχνος ἐχθροῦ παρουσιάσθη. Ἀλλὰ καὶ οἱ πολιορκούμενοι Ἀρκάδες, ἀφροῦ εἶδον τὸν δρόμον ἐλεύθερον, ἔφυγον διὰ τὴν Κάλπην ἀκολουθούμενοι χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος. Ἐν τῷ μεταξῷ ἦλθε καὶ ὁ Χειρίσοφος καὶ οὕτω εὐρέθησαν πάλιν ὅλοι ἠνωμένοι. Τὸ πρῶτον καθήκόν των ἦτο νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς τῶν Ἀρκάδων. Ἡ λύπη των ἐκ τούτου ἦτο τόσο μεγάλη καὶ τόσο καθαρὰ εἶδον τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διασπάσεως, ὥστε ἀπερασίσθη χωρὶς ἀντιρρήσεις νὰ ἐπιβληθῇ θάνατος εἰς πάντα ὅστις ἤθελε προτείνει ἐκ νέου τὴν διάσπασιν· στρατηγοὺς δὲ ὤρισαν τοὺς ἰδίους καὶ μόνον τὸν ἀποθανόντα Χειρίσοφον ἀντικατέστησεν ὁ Νέων.

Οὕτω ἐπρόκειτο νὰ προχωρήσουν κατὰ ξηράν, ἀλλ' ἠμπόδισαν αὐτοὺς αἱ θυσίαι. Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ Νέων ἐπιχειρεῖ ἐπιδρομὴν διὰ λάφυρα, ἀλλὰ ἀνέλπιστος ἐχθρὸς παρουσιάσθη, τὸ ἱππικὸν τοῦ Φαρναδάξου, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Βιθυνῶν νικᾷ τὸν Νέωνα, τὸν καταδιώκει ἕως τὸ στρατόπεδον καὶ κατορθώνει νὰ φονεύσῃ περίπου 500. Τοῦτο ἠνάγκασε τοὺς Ἑλληνας νὰ διανοκτερεύσουν ἔνοπλοι καὶ ἔτοιμοι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Τὴν ἐπομένην ἔπρεπε νὰ θάψουν τοὺς νεκροὺς. Ἀφήνουν λοιπὸν τὸν Νέωνα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ προχωροῦν θάπτοντες ὅσους νεκροὺς εὕρισκον. Οἱ ἐχθροὶ μὲ τὴν ἐπιτόπωσιν τῆς πρώτης νίκης ὤρμησαν διὰ νὰ νικήσουν καὶ πάλιν, ἀλλὰ μάτην· ἡ ἐπιθέσις των προσέκρουσε εἰς τοὺς παλαιμάχους μυρίους καὶ ἔφυγον φοβισμένοι ἀφήσαντες πολλοὺς νεκροὺς. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Ἑλληνας ἐπέστρεψαν εὐχαριστημένοι μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ ἐχθροὶ δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ τοὺς ἐνοχλήσουν πλέον.

Ἐνῷ λοιπὸν ἔμενον ἐκεῖ περιμένοντες τὸν Κλέανδρον, ἀρμοστήν τοῦ Βυζαντίου, μὲ πλοῖα πολλά, ἔρχεται μόνον μὲ δύο πολεμικὰ πλοῖα καὶ μὲ τὸν Δέξιππον ἐκείνον, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πεντηκόντορον, τὴν ὁποῖαν ἔδωσαν οἱ Τραπεζοῦντιοὶ εἰς τοὺς μυρίους (Βιβλ. Ε΄. 1, 15), ἔφυγεν εἰς τὸ Βυζάντιον.

Ὁ Κλέανδρος ἀποθιβάζεται διὰ τὴν δημιουργίην ἑπεισόδιον. Τινὲς τῶν μυρίων ἐπιστρέφοντες ἀπὸ λαφυραγωγίαν ἤρχοντο μὲ πρόβατα καὶ ἄλλα διάφορα. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλοι ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἔτρεξαν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐφώναζον ὅτι τὰ λάφυρα εἶναι κοινὰ, εἰς ἑξ αὐτῶν διὰ τὴν σῶσιν τὰ λάφυρά του ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τοῦ Δεξιππου καὶ τοῦ Κλεάνδρου. Δίδεται λοιπὸν διαταγὴ αὐστηρὰ κανεῖς νὰ μὴ πειράξῃ τὰ λάφυρα. Ἀλλὰ εἰς ἐκ τοῦ λόχου τοῦ Ἀγασίου περιφρονεῖ τὴν διαταγὴν καὶ συλλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ Δεξιππου. Ὁ Ἀγασίας τὸν ἀποσπᾷ καὶ οἱ παρόντες στρατιῶται φωνάζουν, ἀποκαλοῦν τὸν Δέξιππον προδότην καὶ τὸν καταδιώκουν πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἀκολουθεῖ αὐτὸν ὁ Κλέανδρος καὶ γίνεται σύγχυσις καὶ ταραχὴ μεγάλη. Ὁ Δέξιππος δὲν λησμονεῖ τὴν παλαιὰν ἔχθραν καὶ δι' ὅλα αὐτὰ διαβάλλει τὸν Ξενοφῶντα. Ἀμέσως ὁ προβλεπτικὸς Ξενοφῶν συγκαλεῖ τὸ στράτευμα, ὁμιλεῖ ὅπως πάντοτε καὶ κατορθώνει νὰ πείσῃ τὸν Ἀγασίαν καὶ τὸν λοχίτην του νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸν Κλέανδρον καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἐχθέσῃ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν προτέραν διαγωγὴν τοῦ Δεξιππου. Τοῦτο πράγματι ἔγινε. Τότε ὁ Κλέανδρος κρατεῖ μόνον τὸν λοχίτην καὶ ὑπόσχεται νὰ γίνῃ δι' αὐτὸ δίκη δημοσίᾳ.

Ἐνῷ δὲ πλέον ἡσυχος ὁ Κλέανδρος ἐπρογευμάτιζεν, ὁ Ξενοφῶν συγκαλεῖ καὶ πάλιν τὸ στράτευμα καὶ πείθει αὐτὸ νὰ στείλῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν Κλέανδρον διὰ τὴν παρακαλέσῃ αὐτὸν πρῶτον μὲν νὰ συγχωρήσῃ τοὺς ἀδικήσαντας, ἔπειτα δὲ νὰ δεχθῇ νὰ γίνῃ ἀρχηγός των διὰ τὴν δοκιμάσῃ καὶ τὸν Δέξιππον καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἴδῃ ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἕκαστος. Ὁ Κλέανδρος συγκινεῖται, συγχωρεῖ τοὺς πάντας καὶ ὑπόσχεται ὅτι θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ αἱ θυσίαι δὲν εἶναι εὐνοϊκαὶ καὶ φεύγει διὰ τὴν τοὺς ὑποδεχθῆ, ὡς εἶπεν, εἰς τὸ Βυζάντιον.

Οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς παλαιοὺς πάλιν στρατηγούς των πεζοὶ προχωροῦντες καὶ λαφυραγωγοῦντες τὴν Βιθυνίαν φθάνουν μετὰ ἑξ ἡμέρας εἰς Χρυσόπολιν.

BIBLION EBΔOMON

Κ΄. Διάβασις τῶν Ἑλλήνων εἰς Βυζάντιον, ἐξεγερσίς
τῶν στρατιωτῶν καὶ καθησύχασις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
Ξενοφῶντος. (Ἀρχαὶ Ὀκτωβρίου).

Κεφ. Α΄, § 1—32.

Ὅσα μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ 1
Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα ἐπεὶ Κύρος ἐτελεύτη-
σεν, ἐν τῇ πορείᾳ μέχρι εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα
ἐκ τοῦ Πόντου περὶ ἑξιόντες καὶ ἐκπλέοντες ἐποίουν, μέχρι
ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσόπολει τῆς Ἀσίας, ἐν τῷ
πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάδαζος φοβούμενος τὸ στράτευμα, 2
μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ χώραν στρατεύηται, πέμψας πρὸς Ἀναξι-
θιον τὸν ναύαρχον—ὁ δ' ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὄν—ἐδεῖτο δια-
βιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνεῖτο πάντα
ποιήσῃν αὐτῷ, ὅσα δέοι. καὶ ὁ Ἀναξίθιος μετεπέμψατο τοὺς 3
στρατηγούς καὶ λοχαγούς εἰς Βυζάντιον, καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ
διαβαῖεν, μισθοφορὰν ἔσσεσθαι τοῖς στρατιώταις. οἱ μὲν δὴ
ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν, Ξενοφῶν δὲ εἶπεν 4
αὐτῷ, ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ θούλιτο
ἀποπλεῖν. ὁ δὲ Ἀναξίθιος ἐκέλευσεν αὐτὸν συνδιαβάντα
ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. ἔφη οὖν ταῦτα ποιήσῃν.

Σεύθης δὲ ὁ Θραξ πέμπει Μηδοσάδην καὶ κελεύει Ξενο- 5
φῶντα συμπροθυμῆσθαι, ὅπως διαβῆ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη
αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι ὅτι οὐ μεταμελήσει. ὁ δ' εἶ-
πεν· «Ἄλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα 6
μηδὲν τελείτω μήτε ἐμοὶ μήτε ἄλλῳ μηδενί· ἐπειδὴν δὲ

διαβῆ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι, πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ ἐπικαιρίους ὄντας προσφερέσθω, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῆ».

17 Ἐκ τούτου διαβαίνουνσι πάντες εἰς τὸ Βυζάντιον οἱ στρατιῶται. καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος, ἐκήρυξε δὲ λαβόντας τὰ ὄπλα καὶ τὰ σκεύη τοὺς στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο, ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο. καὶ ὁ Ξενοφῶν, Κλεάνδρου τῷ ἀρμοστῆ ξένος γεγενημένος, προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν ὡς ἀποπλευσόμενος ἤδη. ὁ δὲ αὐτῷ λέγει· «Μὴ ποιήσης ταῦτα· εἰ δὲ μή», ἔφη, «αἰτίαν ἔξεις, ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἤδη σὲ αἰτιῶνται, ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στράτευμα». ὁ δ' εἶπεν· «Ἄλλ' αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοί, ἐπισιτισμοῦ δεόμενοι, διὰ τοῦτο ἀθυμοῦσι πρὸς τὴν ἔξοδον». «Ἄλλ' ὁμως», ἔφη, «ἐγὼ σοι συμβουλεύω ἐξελθεῖν μὲν ὡς συμπορευσόμενον, ἐπειδὴν δ' ἔξω γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι». «Ταῦτα τοίνυν», ἔφη ὁ Ξενοφῶν, «ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπραξόμεθα». οὕτως ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα.

11 Ὁ δὲ ἐκέλευεν οὕτω ποιεῖν καὶ ἐξιέναι τὴν ταχίστην συσκευασαμένους καὶ προσκνειπεῖν, ὅς ἂν μὴ παρῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται. ἐν-
12 τεῦθεν ἐξῆσαν οἱ τε στρατηγοὶ πρῶτοι καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἄρδην πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος εἰστήκει παρὰ τὰς πύλας ὡς, ὅποτε ἔξω γένοιτο πάντες, συγκλεί-
13 σων τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλῶν. ὁ δὲ Ἀναξίβιος συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς λοχαγούς ἔλεξε· «Τὰ μὲν ἐπιτήδεια», ἔφη, «λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν· εἰσὶ δὲ αὐτόθι πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροὶ καὶ ἄλλα ἐπιτήδεια· λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνί-
14 σκος ὑμῖν μισθοδοτήσει». ἐπακούσαντες δὲ τινες τῶν στρα-

τιωτῶν ταῦτα ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις διαγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα. καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα πολέμιος εἶη ἢ φίλος, καὶ πότερα διὰ τοῦ Ἱεροῦ ὄρους δεοὶ πορεύεσθαι ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θράκης.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα διελέγοντο, οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες 15· τὰ ὄπλα θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν εἰς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. ὁ δὲ Ἑτεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὀπλίτας, συγκλείουσι τὰς πύλας καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας 16· καὶ ἔλεγον, ὅτι ἀδικώτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· κατασχίσειν τε τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοιξοῦσιν. ἄλλοι δὲ ἔθεον ἐπὶ τὴν θάλατταν καὶ παρὰ τὴν 17· χηλὴν τοῦ τεύχους ὑπερβαίνουσιν εἰς τὴν πόλιν, ἄλλοι δέ, οἱ ἐτύγχανον ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὄρωσι τὰ ἐπιταῖς πύλαις πράγματα, διακόπτοντες ταῖς ἀξίταις τὰ κλειθρα, ἀναπετανύουσι τὰς πύλας, οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γινόμενα, δεισας, μὴ 18· ἐφ' ἀρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει καὶ συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ. οἱ δὲ Βυζάντιοι, 19· ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βίᾳ εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ εἰκαδὲ, ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες, ἔξω, οἱ δὲ καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σφίζοντο, πάντες δὲ ᾤοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἐαλωκυίας τῆς πόλεως. ὁ δὲ Ἑτεόνικος εἰς τὴν ἄκραν ἀποφεύγει. ὁ δὲ Ἀναξίθιος, καταδραμὼν ἐπὶ θάλατταν, ἐν ἀλι- 20· ευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Καλχηδόνος φρουροῦς· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

Οἱ δὲ στρατιῶται, ὡς εἶδον Ξενοφῶντα, προσπίπτουσι 21· πολλοὶ αὐτῷ καὶ λέγουσι· «Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν,

ἀνδρὶ γενέσθαι. ἔχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρήματα, ἔχεις ἄνδρας τοσοούτους. νῦν ἂν, εἰ βούλοιο, σὺ τε ἡμᾶς ὀνή-
 22 σαις καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιήσαιμεν». ὁ δ' ἀπεκρίνατο·
 «Ἄλλ' εὖ γε λέγετε καὶ ποιήσω ταῦτα· εἰ δὲ τούτων ἐπι-
 θυμεῖτε, θέσθε τὰ ὄπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα». καὶ αὐτὸς τε
 23 παρηγγύα ταῦτα καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευε παρεγγυᾶν τίθε-
 σθαι τὰ ὄπλα. οἱ δέ, αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν τατιτόμενοι, οἱ τε
 ὀπλιταὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς ὀκτῶ ἐγένοντο καὶ οἱ πελτα-
 σταὶ ἐπὶ τὸ κέραις ἐκάτερον παρεδεδραμήκεσαν. τὸ δὲ χω-
 24 ρὸν οἶον κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἔστι, τὸ Θράκιον καλού-
 μενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν.

25 Ἐπεὶ δὲ ἔκειτο τὰ ὄπλα καὶ κατηρεμίσθησαν, συγκαλεῖ
 ὁ Ξενοφῶν τὴν στρατιάν καὶ λέγει τάδε· «Ὅτι μὲν ὀργί-
 ζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομίζετε δεινὰ πάσχειν
 ἐξαπατώμενοι, οὐ θαυμάζω. ἦν δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα καὶ
 Λακεδαιμονίους τε τοὺς παρόντας τῆς ἐξαπάτης τιμωρησώ-
 μεθα καὶ τὴν πόλιν τὴν οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, ἐνθυμεῖ-
 σθε, ἃ ἔσται ἐντεῦθεν.

26 »Πολέμιοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίοις
 καὶ τοῖς συμμάχοις. οἷος δ' ὁ πόλεμος ἂν γένοιτο, εἰκάζειν
 δὴ πάρεστιν, ἑωρακότας καὶ ἀναμνησθέντας τὰ νῦν δὴ γεγε-
 27 νημένα. ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἤλθομεν εἰς τὸν πόλεμον
 τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριή-
 ρεις, τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ, τὰς δ' ἐν τοῖς νεωροῖς, οὐκ ἐλάτ-
 τους τριακοσίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ
 πόλει καὶ προσέδου οὔσης κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων
 καὶ τῆς ὑπερορίας οὐ μείον χιλίων ταλάντων· ἄρχοντες δὲ
 τῶν νήσων ἀπασῶν, καὶ ἐν τε τῇ Ἀσίᾳ πολλὰς ἔχοντες
 πόλεις καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἄλλας τε πολλὰς καὶ αὐτὸ τοῦτο
 τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἔσμεν, ἔχοντες κατεπολεμήθημεν
 οὕτως, ὡς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε.

»Νῦν δὲ δὴ τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίοις μὲν 28
καὶ τῶν ἀρχαίων συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ καί,
οἱ ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων προσγεγενημένων,
Τισσαφέρνους δὲ καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων
πάντων πολεμίων ἡμῖν ὄντων, πολεμιωτάτου δὲ αὐτοῦ τοῦ
ἄνω βασιλέως, ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ
ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα; τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων,
ἔστι τις οὕτως ἄφρων, ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι;

»Μὴ πρὸς θεῶν μαινώμεθα μηδ' αἰσχρῶς ἀπολώμεθα, 29
πολέμιοι ὄντες καὶ ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν
φίλοις τε καὶ οἰκείοις, ἐν γὰρ ταῖς πόλεσίν εἰσι πάντες ταῖς
ἐφ' ἡμᾶς στρατευσομέναις, καὶ δικαίως, εἰ βάρβαρον μὲν
πόλιν οὐδεμίαν ἠθελήσαμεν κατασχεῖν, καὶ ταῦτα κρατοῦν-
τες, Ἑλληνίδα δὲ εἰς ἣν πρώτην πόλιν ἤλθομεν, ταύτην
ἐξαλαπάξομεν. ἐγὼ μὲν τοίνυν εὐχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν 30
ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιάς
γενέσθαι. καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλεύω, Ἑλληνας ὄντας, τοῖς
τῶν Ἑλλήνων προεστηκόσι πειθομένους, πειρᾶσθαι τῶν
δικαίων τυγχάνειν. ἐὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦτα, ἡμᾶς δεῖ ἀδι-
κουμένους τῆς γούνης Ἑλλάδος μὴ στέρεσθαι. καὶ νῦν μοι 31
δοκεῖ πέμπαντας Ἀναξιβίῳ εἰπεῖν, ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον
ποιήσοντες παρεληλύθαμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἦν μὲν δυνώ-
μεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὐρίσκεσθαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ
δηλώσοντες, ὅτι οὐκ ἐξαπατῶμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερ-
χόμεθα».

Ταῦτα ἔδοξε, καὶ πέμπουσιν Ἰερώνυμόν τε Ἡλείον 32
ἔροῦντα ταῦτα καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα καὶ Φιλῆσιον
Ἀχαιόν. οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἔροῦντες.

Περίληψις. Κεφ. Α΄, § 33—41 καὶ Κεφ. Β΄—Ζ΄.

Οἱ μύριοι μέχρι τῆς παραδόσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος εἰς τὸν Θίβρωνα. (Ὀκτώβριος τοῦ 400—Μάρτιος 399).

Τὸ στράτευμα ἀνυπομόνως περιμένει τοὺς ἀποσταλέντας πρὸς τὸν ᾽Αναξίβιον. Αἴφνης παρουσιάζεται ὁ Θηβαῖος Κοιρατάδας καὶ τοὺς προτείνει νὰ τὸν ἀναγνωρίσουν στρατηγὸν μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ Δέλτα τῆς Θράκης, βορειοδυτικῶς τοῦ Βυζαντίου, ὅπου ὑπῆρχον ἄφθονα τρόφιμα. Αἱ προτάσεις ἠλεκτρίζουν αὐτοὺς—μάλιστα μετὰ τὴν σκοτεινὴν ἀπάντησιν τοῦ ᾽Αναξίβιου, ὅτι θὰ σκεφθῇ ὅ,τι ἦτο καλύτερον δι' αὐτοὺς—καὶ δέχονται τὸν τυχοδιώκτην Θηβαῖον. Τότε ὁ Ξενοφῶν ἀποφασίζει νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλὰ ὁ Κοιρατάδας ἦτο τυχοδιώκτης ὄχι πολὺ ἐπιτήδειος· δὲν κατῴρθωσεν νὰ δώσῃ ἔστω καὶ μιᾶς ἡμέρας μισθὸν εἰς τοὺς στρατιώτας· ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ παραίτησίς του. Ἡ ἀνάγκη τότε ὤθησεν τοὺς μύριους πρὸς τὰ Θρακικὰ χωρία, ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν μὴ γνωρίζοντες τί νὰ πράξουν, διότι οἱ στρατηγοὶ ἐδιχογνώμουν. Ἡ στιγμὴ ἦτο δυσκολωτάτη. Ὁ Ξενοφῶν, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεός, παρουσιάζεται καὶ τὰ πράγματα μεταβάλλονται.

Ὁ ᾽Αναξίβιος ἀντικατεστάθηκαὶ ὁ πονηρὸς Φαρνάβαζος δὲν φροντίζει πλέον νὰ τηρήσῃ τὰς πρὸς αὐτὸν συνθήκας. Ἐξαλλοὺς λοιπὸν ἐκ τῆς ὀργῆς ὁ ᾽Αναξίβιος ζητεῖ ἐκδίκησιν. Ἀμέσως ἀποφασίζει νὰ μεταχειρισθῇ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ τὸν Ξενοφῶντα, ὁ ὁποῖος συνέπλεε μετ' αὐτοῦ. Στέλλει λοιπὸν αὐτὸν μὲ τὴν παράκλησιν νὰ διαδιβάσῃ τοὺς μύριους εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ νὰ πολεμήσῃ μὲ πάντα τρόπον τὸν Φαρνάβαζον. Οὕτω ὁ Ξενοφῶν χωρὶς νὰ θέλῃ ἦλθε πλησίον τῶν παλαιῶν τοῦ στρατιωτῶν. Μὲ μεγάλην χαρὰν ἔγινε δεκτὸς καὶ ὅλοι μαζί φεύγουν διὰ τὴν Πέρινθον μὲ σκοπὸν νὰ διαβοῦν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἀλλὰ ὁ νέος ἀρμοστής τοῦ Βυζαντίου ᾽Αρίσταρχος χαριζόμενος εἰς τὸν κόλακα καὶ δόλιον Φαρνάβαζον τοὺς ἐμποδίζει.

Τότε ὁ Ξενοφῶν ἐνθυμεῖται τὸν ἡγεμόνα τῶν Θρακῶν Σεύθην. Ἔρχεται λοιπὸν τὴν νύκτα καὶ τοῦ προτείνει νὰ ὀδηγήσῃ τὸ στράτευμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὅπως ἄλλοτε τὸν εἶχε παρακαλέσει. Μὲ πολλὰς προφυλάξεις ὁ Σεύθης δέχεται αὐτοὺς καὶ συμφωνοῦν

διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ ἄλλα σχετικὰ. Μετὰ τοῦτο φεύγει ὁ Ξενοφῶν καὶ πρὶν ἐξημερεύσῃ ἦτο εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐκεῖ δὲ εὐρίσκει καὶ πρόσκλησιν τοῦ ἀρμοστοῦ Ἀριστάρχου νὰ πορευθοῦν εἰς τὴν Χερσόνησον διὰ τοῦ Ἱεροῦ ὄρους. Ὁ Ξενοφῶν ὅμως δὲν θέλει νὰ δεχθῇ αὐτήν, μὲ σαρκασμὸν ὁμιλεῖ εἰς τὸ στράτευμα διὰ τὸν Ἀρίσταρχον καὶ πείθει αὐτὸ νὰ φύγουν πρὸς τὸν Σεύθην.

Ἐνῶ ἐπροχώρουν—ἐκτὸς ἀπὸ τὸν διαφωνήσαντα Νέωνα—5-6 χιλιάδες στρατιῶται, συναντοῦν τὸν Σεύθην καὶ μὲ συγκεντρωμένον τὸ στράτευμα γίνεται συμφωνία νὰ ὑπηρετήσουν αὐτὸν μὲ μισθόν. Τὴν συμφωνίαν ἠκολούθησε δεῖπνον καὶ διασκέδασις μὲ πολλὰ καὶ παράξενα ἔθιμα Θρακικὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἦτο γενικὴ. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὸ δεῖπνον ὁ Σεύθης παρακαλεῖ τοὺς στρατηγούς νὰ ὀρμήσουν αἰφνιδιαστικῶς εἰς τὰ χωρία τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θυνῶν, πρὶν μάθουν τὴν συμμαχίαν των, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εἶναι πλούσια τὰ λάφυρα.

Παρατάσσονται λοιπὸν κατὰ συμβουλήν τοῦ Ξενοφώντος ἐμπρὸς οἱ ἵππεις, ἔπειτα οἱ πελτασταὶ καὶ τελευταῖοι οἱ ὀπλίται, καὶ προχωροῦν πρὸς ὄρος πολὺ χιονισμένον. Τρέχει ἐμπρὸς ὁ Σεύθης διὰ νὰ κατοπτεύσῃ καὶ ἀφοῦ εἶδε ὅτι κανεὶς δὲν ἐφαίνετο προτρέπει τοὺς Ἕλληνας νὰ σπεύσουν νὰ διέλθουν τὸ ὄρος καὶ ἀμέσως θὰ κυριεύσουν πολλὰ πλούσια χωρία μὲ τοὺς κατοίκους καὶ τὰ ὑπάρχοντά των. Ἐντὸς ὀλίγου ἐπλησίασαν καὶ μετὰ τινὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις περιέζωσαν τὰ χωρία καὶ συνέλαβον 1000 ἀνθρώπους καὶ 12000 δίκροφα ζῶα. Οἱ λοιποὶ κάτοικοι ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη, ἂν καὶ ὁ χειμὼν ἦτο πολὺ βαρῦς. Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Σεύθου νὰ ἐπιστρέψουν χωρὶς κανένα φόβον, ὑπακούουν μόνον οἱ ἀνίκανοι νὰ φέρουν ἔπλα. Οἱ ἄλλοι ἔμειναν εἰς ὀλίγα οἰκήματα ἐπὶ τοῦ ὄρους πάντοτε ἀπειλητικοὶ καὶ ἐπικίνδunami πρὸ πάντων εἰς τὰς προφυλακάς, ὅπου ἦτο καὶ ὁ Ξενοφῶν. Καὶ πράγματι πολὺ ἐκινδύνευσεν οὗτος· διότι τινὲς τῶν ἐχθρῶν βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ σκότους ἐπεχείρησαν νὰ πυρπολήσουν τὸ χωρίον, ὅπου ἔμενον ὁ Ξενοφῶν. Θὰ ἐκαίοντο δὲ ὅλοι οἱ στρατιῶταί του, ἐὰν δὲν ἔσωζε τὴν κατάστασιν ἡ ἀποφασιστικότης αὐτοῦ. Οἱ ἐχθροὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ζητοῦν ἀπὸ τὸν Σεύθην εἰρήνην. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Ξενοφῶν. Εἶναι ἐλεύθερος νὰ τοὺς συγχωρήσῃ ἢ νὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Προτιμᾷ τὸ πρῶτον μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ δώσουν ὀμήρους ἐκ τῶν νέων οἱ

ὅποιοι ἐπεχείρησαν τὴν νύκτα νὰ καύσουν τὸ χωρίον μαζί με τὸν στρατὸν τοῦ Ξενοφῶντος.

Ἐκ τῆς χώρας τῶν Θυνῶν ἀποφασίζεται νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Δέλτα τῆς Θράκης. Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ πληρωθῇ ὁ μισθός. Τότε ὁ Ἡρακλείδης, ταμίας τοῦ Σεύθου, προφασίζεται ὅτι δὲν ἔχει μετρητὰ καὶ δίδει μόνον εἴκοσι ἡμερῶν μισθοὺς. Ὁ Ξενοφῶν διαμαρτύρεται καὶ αἱ δυσαρέσκεια ἀρχίζουσιν. Ὁ πονηρὸς Ἡρακλείδης θέλει ν' ἀπομονώσῃ τὸν Ξενοφῶντα καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ παρουσιάσῃ χωριστὰ τοὺς ἄλλους στρατηγούς εἰς τὴν Σεύθην. Εἰς τὴν ἄρνησιν αὐτῶν προσκαλεῖ μόνον τὸν Ξενοφῶντα μετὰ τὴν ὑστεροβουλίαν νὰ τὸν διαβάλλῃ εἰς τοὺς ἄλλους στρατηγούς. Ἀλλὰ ὁ προβλεπτικὸς Ξενοφῶν παρουσιάζεται μετὰ ὅλους τοὺς λοιποὺς στρατηγούς καὶ ἀποφεύγει κάθε ἰδιαιτέραν ὁμιλίαν. Γίνονται νέαι συνεννοήσεις διὰ τοὺς μισθοὺς καὶ ἀφοῦ ἤλθον εἰς Σαλμυδησοῦν ὑποτάσσουσιν τὰ πέριξ καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς Σηλυμβρίαν ὅπου καὶ στρατοπεδεύουσιν. Ἐδῶ πλέον ἢ δυσαρέσκεια εἶναι φανερά· ὁ Σεύθης εἶναι πολυάσχολος καὶ δὲν εὐρίσκει καιρὸν νὰ δεχθῇ τὸν Ξενοφῶντα, οἱ δὲ στρατιῶται ζητοῦν τοὺς μισθοὺς. Αἴφνης τὰ πράγματα μεταβάλλονται. Οἱ Σπαρτιάται ἀποφασίζουν νὰ βοηθήσουν τὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τοῦ Τισσαφέρου καὶ ἀποστέλλουσιν μετὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὴν Ἐφεσον τὸν Θίβρωνα, τὴν ἀνοίξιν τοῦ 399. Ὁ Θίβρων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπελόγησε νὰ χρησιμοποίησῃ τοὺς μυρίους. Διὰ τοῦτο στέλλει δύο ἀνδρας νὰ ζητήσουν τὰς ὑπηρεσίας των. Μόλις ἔμαθε τοῦτο ὁ Σεύθης καὶ ὁ Ἡρακλείδης παρουσιάζουσιν ἀμέσως αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα καὶ φροντίζουν ν' ἀπαλλαγῶν αὐτοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐθαυρήθησαν πλέον τοὺς ξένους καὶ θέλουσιν νὰ ὑπηρετήσουν τοὺς Σπαρτιάτας. Μάλιστα δὲ οἱ Ἀρκάδες κατηγοροῦν τὸν Ξενοφῶντα καὶ ζητοῦν νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, διότι τοὺς ἔφερε νὰ ὑπηρετήσουν καὶ νὰ πλουτίσουν τὸν Σεύθην χωρὶς καμμίαν σχεδὸν ἀμοιβήν. Ὁ Ξενοφῶν μετὰ θάρρος σηκώνεται διὰ νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἄδικον καὶ κακοήθη αὐτὴν κατηγορίαν. Χωρὶς ρητορικὸν στόμφον ἀλλὰ μετὰ λόγους πειστικὸς ἐκθέτει ποῖα ἦτο ἡ θέσις των, ὅταν τοὺς ἠμπόδιζεν ὁ Ἀρίσταρχος νὰ διαβῶν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ μετὰ πόσῃν δυσκολίαν θὰ διήρχοντο τὸν χειμῶνα χωρὶς κανένα φίλον, ἂν δὲν ὑπηρετοῦν τὸν Σεύθην. Τώρα δὲ διήλθον καλῶς τὸν χειμῶνα χωρὶς ἐξοδα καὶ

ἔχουν καὶ κάτι περίσσευμα· ἐνῶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὄχι μόνον δὲν ὤφελήθη τίποτε ἀλλὰ καὶ ὑποπεύονται αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐνῶ ἄλλοτε τὸν ἐτίμων πολὺ, καὶ αὐτὸς ὁ Σεύθης δὲν τοῦ εἶναι πλέον φίλος. Ἐπίκουρος τοῦ Ξενοφῶντος ἦλθε καὶ ὁ εἰς τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θίβρωνος, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ τὸν Ξενοφῶντα ὡς πολὺ φιλοστρατιώτην, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε νὰ δυσαρεστήσῃ καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὸν Σεύθην. Ὁμίλησαν κατόπιν καὶ ἄλλοι καὶ παρεκάλεσαν τοὺς Λακεδαιμονίους νὰ λάβουν τοὺς μισθοὺς τῶν παρὰ τοῦ Σεύθου μὲ πάντα τρόπον, πρὶν τοὺς διαβιβάσουν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ Σεύθης—ἦτο καὶ αὐτὸς παρῶν—μόλις ἤκουσε ταῦτα φεύγει καὶ προσπαθεῖ κρυφίως νὰ πείσῃ τὸν Ξενοφῶντα νὰ μείνῃ μαζί του μὲ τοὺς χιλίους στρατιώτας.

Ἐνῶ ταῦτα ἐγίνοντο ὁ στρατὸς ἔμενε εἰς τὰ χωρία τῆς Σηλυμβρίας. Τότε ὁ Μηδοσάδης, διοικητὴς τοῦ Σεύθου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ Ξενοφῶντος νὰ μὴ λεηλατῇ αὐτὰ τὸ στράτευμα. Ὁ Ξενοφῶν ὁμιλεῖ μὲ τόνον αὐστηρόν, ἐλέγχει τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἂν δὲν ἦσαν οἱ μύριοι δὲν θὰ εἶχε τὰ μέρη αὐτά, καὶ τὸν παραπέμπει εἰς τοὺς νέους ἄρχοντας τοῦ στρατοῦ, τοὺς Λακεδαιμονίους. Ἐν τῇ μεταξὺ συνεννοεῖται μὲ αὐτοὺς καὶ μόλις παρουσιάσθη ὁ Μηδοσάδης δὲν ἔκαμον τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπήτησαν τοὺς μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὴν ἀπειλήν ὅτι θὰ τοὺς πάρουν καὶ μὲ τὰ ὄπλα. Ὁ Μηδοσάδης προτείνει τότε νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸν Σεύθην καὶ οὕτω στέλλεται ὁ Ξενοφῶν νὰ λάβῃ τοὺς μισθοὺς μὲ καλὸν τρόπον.

Ὁ Ξενοφῶν ὁμιλεῖ εἰς τὸν Σεύθην μὲ ἐπιχειρήματα ἀκαταμάχητα καὶ ἐκθέτει ὅτι τὸ δίκαιον, ἢ τιμὴ, τὸ συμφέρον καὶ ἡ εὐημερία τοῦ κράτους του ἀπαιτεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς τὸ στράτευμα. Ὁ λόγος του τόσον ἐντύπωσιν ἔκαμεν ὥστε ὁ Σεύθης χωρὶς καμμίαν ἀντιλογίαν, δέχεται νὰ πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς ὅλους, ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς εἶδος, καὶ προσπαθεῖ, χωρὶς βεβαίως ἀποτέλεσμα, νὰ κρατήσῃ τὸν Ξενοφῶντα μὲ χιλίους στρατιώτας. Τέλος ὁ Ξενοφῶν παραλαμβάνει μετρητὰ ἐν τάλαντον, 4600 ζῶα καὶ 120 ἀνδράποδα καὶ φεύγει διὰ τὸ στρατόπεδον. Οἱ στρατιῶται τὸν ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς· οὗτος δὲ παραδίδει τὰ ὅσα ἔφερε εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ νὰ τὰ μοιράσουν εἰς τὸ στράτευμα καὶ ἐτοιμάζεται ν' ἀναχωρήσῃ. Δὲν τὸ κατορθώνει ὅμως,

διότι οἱ φίλοι του τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸν Θίβρωνα.

Μὲ πλοῖα λοιπὸν ἦλθον πρῶτον εἰς τὴν Λάμφακον. Ἐκεῖ μὲ μεγάλην του λύπην ἐπώλησε τὸν ἀγαπητόν του ἵππον 50 δαρεικούς διὰ νὰ ἔχῃ χρήματα κατὰ τὸ ταξιδεῖόν του—τόσον πλούσιος ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πατρίδα του!—καὶ ἐδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Θίβρωνος Βίωνα καὶ Ναυσικλείδην, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ συνεδέθη διὰ φιλίας. Εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὡς δῶρον φιλίας ἔλαβε πάλιν τὸν ἀγαπητόν του ἵππον· οἱ νέοι φίλοι του τὸν ἐξηγόρασαν. Ἐκ τῆς Λαμφάκου ἦλθον εἰς τὴν Τρωάδα, τὴν Ἀντανδρον, τὸ Ἀδραμύτιον καὶ προχωρήσαντες ἔφθασαν εἰς Πέργαμον. Ἐκεῖ γνωρίζει ὁ Ξενοφῶν τὴν Ἑλλάδα, χήραν τοῦ Γογγύλου τοῦ Ἐρετριέως, παρὰ τῆς ὁποίας μανθάνει ὅτι ἐκεῖ πλησίον ἦτο πάμπλουτός τις Πέρσης, ὁ Ἀσιαδάτης, καὶ ὅτι ἦτο εὐκολὸν νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τοῦ πάρῃ πολλὰ χρήματα. Τοῦτο ἤρρεσεν εἰς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ ἐπιχειρεῖ μὲ τοὺς φίλους του. Τὴν πρώτην ἡμέραν ἀπέτυχεν· ἀλλὰ τὴν ἐπομένην τὸν συνέλαβε μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸν ἀφήκε, ἀφοῦ ἔλαβε πολλὰ χρήματα.

Ἐν τῇ μεταξὺ ἦλθε καὶ ὁ Θίβρων καὶ παρέλαβε τὸ στράτευμα, βοηθὸν πολὺ σπουδαῖον κατὰ τοῦ Τισσαφέρους καὶ τοῦ Φαρναβάζου. Ἐδῶ λήγει ἡ πολυθρόλητος ἐκστρατεία τῶν μυρίων, καθ' ἣν διέτρεξαν οὗτοι ἐπὶ 15 μῆνας ἀπὸ τὰς Σάρδεϊς ἕως τὰ Κούναξα καὶ ἀπὸ τὰ Κούναξα ἕως τὴν Πέργαμον 34650 στάδια.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

Ὁ Ξενοφῶν ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας (περὶ τὸ 430 π. Χ.) ἀπὸ γονεῖς πλουσίους καὶ εὐγενεῖς, τὸν Γρύλλον καὶ τὴν Διοδώραν.

Εἰς ἡλικίαν 30 ἐτῶν (401 π. Χ.) κατὰ πρόσκλησιν τοῦ φίλου του Προξένου τοῦ Βοιωτοῦ μετέβη εἰς Σάρδεις, ὅπου ἐγνώρισε τὸν Κῦρον τὸν νεώτερον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησεν ὡς ἐθελοντῆς εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου ἐκστρατείαν. Μετὰ τὴν παρὰ τὰ Κούναξα μάχην καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Τισσαφέρους δολοφονίαν τοῦ Κλεάρχου καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων στρατηγῶν ἐκλεχθεὶς στρατηγὸς ᾠδήγησε τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ τὰ βάρη τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Εὐξεινον Πόντον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν, ὅπου τοὺς παρέδωκεν εἰς τὸν Σπαρτιάτην στρατηγὸν Θίβρωνα (399 π. Χ.). Τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα τοῦ Ξενοφῶντος ὀφείλεται ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἔλαβεν ἐν Ἀθήναις καθὼς συνήθιζον οἱ πλούσιοι νέοι τῆς ἐποχῆς του, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐπὶ δέκα ἔτη μετὰ τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Σωκράτους συναναστροφὴν του. Παρὰ τούτου ἐδιδάχθη νὰ λαμβάνῃ ἀκριβῆ γνώσιν παντὸς πράγματος καὶ νὰ προβλέπῃ τὰ ἀφευκτα ἀποτελέσματα αὐτοῦ, νὰ ἔχη δὲ καὶ τὴν διαλεκτικὴν ἱκανότητα, τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, νὰ ἀποδεικνύῃ εἰς ἄλλους ταῦτα καὶ νὰ τοὺς πείθῃ. Τοιαῦτα ἐφόδια ἔχων ὁ Ξενοφῶν ἀνυψώθη εἰς τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ στρατὸς τῶν μυριῶν ἀνεγνώρισε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ στρατηγοί, οἱ ὁποῖοι εἰς πᾶσαν δύσκολον περίστασιν αὐτὸν μετεχειρίζοντο. Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἐπέστρεψε, διότι ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, ἐπειδὴ ἐβοήθησε τὸν ἐχθρόν των Κῦρον. Ἔμεινε λοιπὸν εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν πολεμῶν μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν ἐναντίον τῶν Περσῶν καὶ ἔγινε στενὸς φίλος τοῦ Ἀγησιλάου μὲ τὸν ὁποῖον ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὴν Κορώνειαν (394 π. Χ.) κατὰ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν Ἀθηναίων.

Οἱ Σπαρτιάται ἀμείβοντες τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ξενοφῶντος ἔδωκαν εἰς αὐτὸν ὡς δῶρον (393) μέγα κτήμα εἰς Σκιλλοῦντα τῆς Ἡλίδος πλησίον τῆς Ὀλυμπίας. Ἐκεῖ ὁ Ξενοφῶν ἔζησε μέχρ

τοῦ 371 π. Χ. ἀσχολούμενος εἰς τὸ κυνήγιον, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν συγγραφὴν διαφόρων ἔργων. Ἐκ τῆς συζύγου του Φιλησίας ἐγέννησε δύο υἱούς, τὸν Γρύλλον καὶ τὸν Διόδωρον. Ἀλλὰ τὸν ἥσυχον βίον του ἐτάραξαν οἱ Ἡλεῖοι, οἱ ὁποῖοι συμμαχοῦντες πρὸς τοὺς Θηβαίους κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, ἠνάγκασαν τὸν Ξενοφῶντα νὰ φύγῃ εἰς Κόρινθον, ὅπου καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του (355 π. Χ.) Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἐπανῆλθεν, ἀν καὶ ἀνεκλήθη ἐκ τῆς ἐξορίας, ἔστειλεν ὅμως τοὺς δύο υἱούς του νὰ ἀγωνισθοῦν μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν Θηβαίων, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ὁ Γρύλλος ἔπεσε γενναίως μαχόμενος.

Ὁ Ξενοφῶν ὑπῆρξε φιλόπατρις, εὐσεβής, φιλαλήθης, πειστικὸς ρήτωρ, καρτερικὸς, γενναῖος, στρατηγικὸς, μετριόφρων, θαυμαστὴς τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας καὶ φίλος τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Συγγράμματα τοῦ Ξενοφῶντος. Οὗτος συνέγραψε τέσσαρα μεγάλα ἔργα καὶ ἑνδεκα μικρά. Τὰ μεγάλα ἔργα του εἶναι ἡ Κύρου Ἀνάβασις, ἡ Κύρου Παιδεία, τὰ Ἑλληνικά καὶ τὰ Ἀπομνημονεύματα. Ἡ Κύρου Ἀνάβασις διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ βιβλία. Ἐλαβε τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος δηλ. τὴν ἐκστρατείαν Κύρου τοῦ νεωτέρου κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του· τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος αὐτῆς ἐκθέτει τὴν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου κάθοδον τῶν Μυρῶν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ τὸν Ἑλλήσποντον.

Τὸ Περσικὸν Κράτος. Ἰδρυτὴς τούτου ἦτο ὁ Κῦρος ὁ πρεσβύτερος (550 π. Χ.), ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη μέγας κατακτητῆς. Ἐπεξέτεινε τὸ Κράτος του μέχρι τῆς Μεσογείου πρὸς Δ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ πρὸς Α καὶ ἀπέθανε (529) πολεμῶν κατὰ τῶν Σκυθῶν. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς του Καμβύσης, ὁ ὑποτάξας τὴν Αἴγυπτον. Ἀποθανόντος καὶ τούτου (521) ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπους, ὅστις ὑπῆρξεν ἄριστος διοργανωτὴς τοῦ ἀχανοῦς Περσικοῦ κράτους. Εἰσήγαγε τάξιν καὶ καλὴν διοίκησιν, ἐφρόντισε περὶ τῆς συγκοινωνίας, οὕτως ὥστε εἰς 9 ἡμέρας ἐφθάνον εἰδήσεις ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὴν πρωτεύουσάν, τὰ Σοῦσα, ἐνῶ πρότερον ἐχρεαζόντο 90 ἡμέραι, καὶ ἔκοψε νομίσματα, τοὺς Δαρεικοὺς. Διήρσεν αὐτὸ εἰς 20 σατραπείας, τῶν ὁποίων τοὺς διοικητὰς (σατράπας), ἐπειδὴ εἶχον

ἀπόλυτον ἔξουσίαν καὶ ἐπομένως ἦσαν ἐπικίνδυνοι, ἐπειτήρει αὐστηρῶς δι' ἀφωσιωμένων ἀνθρώπων του. Ἐπὶ τοῦ Δαρείου τούτου ἤρχισαν οἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμοι τοὺς ὁποίους ματαιῶς ἐσυνέχισεν ὁ υἱὸς του Ξέρξης (485—467) καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπέφερον τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν Περσῶν. Τοῦ Ξέρξου δολοφονηθέντος ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ υἱὸς του Ἄρταξέρξης ὁ μακρόχειρ (467—425) ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρήκμασε τὸ κράτος ἔνεκα ἐσωτερικῶν ταραχῶν καὶ πολέμων. Τὸν διεδέχθη ἐπὶ 45 μόνον ἡμέρας ὁ υἱὸς του Ξέρξης ὁ Β' καὶ τοῦτον πάλιν Δαρεῖος ὁ Β' ὁ Ὀχος, πατὴρ Κύρου τοῦ νεωτέρου (424—405). Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων βασιλέων τὰ πράγματα τοῦ Περσικοῦ κράτους ἐχειροτέρευσαν. Αἱ μηχανορραφαί τῶν αὐλικῶν, ἡ μαλθακότης τῶν βασιλέων καὶ ἡ μεγίστη δύναμις τῶν σατραπῶν διετάραξαν τὴν ἐνότητα τῆς κεντρικῆς ἔξουσίας καὶ διέσεισαν τὰ θεμέλια τοῦ κράτους. Αἱ ἀποστασίαι τῶν σατραπῶν διεδέχοντο ἀλλήλας δεικνύουσαι τὴν σαθρότητα τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Τὸ σπουδαιότερον δὲ στασιαστικὸν κίνημα ὑπῆρξεν ἡ ἀνταρσία Κύρου τοῦ νεωτέρου ἐναντίον τοῦ Ἄρταξέρξου Β' τὴν ὁποίαν διηγεῖται ὁ Ξενοφῶν καὶ ἡ ὁποία ἀπέδειξε, τί ἠδύνατο τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ κατορθώσῃ, ἐὰν ἦτο ἠνωμένον καὶ εἶχε τοὺς καταλλήλους ἀρχηγούς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Α'. Αίτια τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κύρου κατὰ τοῦ
'Αρταξέρξου καὶ προπαρασκευαί πρὸς αὐτὴν
(Κεφ. Α' § 1—11).

§ 1—5. *Γίγνομαι* τινος=γενῶμαι ἀπὸ τινος. *ἐπεὶ*=ἐπειδὴ. *ὕποπιτεύω* τελευτήν τοῦ βίου=προαισθάνομαι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου. *βούλομαι*=ἐπιθυμῶ. *παρεῖναι* ἀπαρέμφ. τοῦ *παρεῖμι*=παρευρίσκομαι. *τυγχάνω* παρῶν=κατὰ τύχην εἶμαι παρῶν. *μεταπέμπομαι* τινος=προσκαλῶ τινος. *ἀρχή*=ἡ σατραπεία. *σατραπείης* (λ. Περσική), ἐλέγετο ὁ διοικητὴς σατραπείας. Εἰς ταύτην ἦτο ἀπόλυτος κύριος· ὁ μόνος δὲ δεσμὸς πρὸς τὸν βασιλέα ἦτο ὁ δεσμὸς τὸν ὁποῖον ἀπέστελλεν εἰς αὐτὸν καὶ ἡ στρατολογία ἐν περιπτώσει πολέμου. Συνήθως οἱ σατράπαι ἦσαν ἀλαζόνες καὶ ἔκαμνον κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς των. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ σημερινὴ σημασία τῆς λέξεως. Ὁ Κύρος δὲ ὡς σατράπης ἦτο ἀρχὸν τῆς Λυδίας, Μεγάλης Φρυγίας καὶ Καππαδοκίας. *ποιῶ*=καθιστῶ. *καὶ... δὲ*=καὶ...[προσέτι. *ἀποδείκνυμι*=διορίζω. *στρατηγόν*, αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐκάστης διοικήσεως συνηθροίζοντο εἰς ὠρισμένα μέρη κατ' ἔτος πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ· ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος ὀνομάζεται ἐνταῦθα στρατηγός. *ἀναβαίνω*=πορευομαι ἀπὸ τὰ παράλια εἰς τὰ μεσόγεια. *καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔχων ὀπλίτας*=καὶ ἔχων Ἑλλήνας ὀπλίτας. *ὀπλίτης*, ἐλέγετο ὁ βαρέως ὀπλισμένος πεζὸς στρατιώτης φέρων κράνος, θώρακα, ξίφος, κνημίδα, ἀσπίδα μεγάλην καὶ δόρυ (βλ. εἰκ.). *ἀρχων*=ἀρχηγός. *ἐπεὶ*=ἀφοῦ. *τελευτῶ* (τὸν βίον)=ἀποθνήσκω. *κατέστη* (ἀόρ. τοῦ καθίσταμαι) εἰς τὴν

βασιλείαν—ἔγινε βασιλεύς. **διαβάλλω**—ψευδῶς κατηγορῶ. Ὁ Τισσαφ. ἐμίσει τὸν Κύρον, διότι εἶχε δοθῆ εἰς αὐτὸν ἡ Λυδία, ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τὸν Τισσαφ. ὡς **ἐπιβουλευοὶ αὐτῶ**—ὅτι μελετᾷ κακὸν τι κατ' αὐτοῦ. **ὁ δὲ**—οὗτος δὲ (δηλ. ὁ Ἄρταξέρξης). ὡς **ἀποκτενῶν** (μέλλ. τοῦ ἀποκτείνω)—ἵνα τὸν φονεύσῃ. **ἐξαιτησαμένη**—ἐπεὶ ἐξητήσατο. **ἐξαιτοῦμαι τινα**—μὲ παρακλήσεις σφίζω τινά. **ἀποπέμπει** (τὸν Κύρον)—στέλλει τὸν Κ. **ἐπὶ τὴν ἀρχὴν**—εἰς τὴν σατραπείαν του. Ὡς—ἀφοῦ. **ἀπῆλθε**, δηλ. ἀπὸ τὰ Σούσα εἰς τὰς Σάρδεις, τὴν πρωτεύουσαν τῆς σατραπείας του. **ἀτιμάζομαι**—προσβάλλομαι. **βουλεύομαι**—σκέπτομαι. **ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῶ ἀδελφῶ, ἀλλά...** **βασιλεύσει**—πῶς νὰ μὴ εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀλλὰ πῶς νὰ βασιλεύσῃ. **μὲν δὴ**—βεβαίως. **ὑπάρχω τινι**—ὑποστηρίζω τινά. Ἡ Παρύσατις ὑποστηρίζε τὸν Κύρον παρέχουσα χρήματα πρὸς στρατολογίαν. **φιλοῦσα**—ἐπειδὴ ἠγάπα. **ὅστις ἀφικνεῖτο... πάντας**—πάντα, ὁ ὁποῖος ἤρχετο. **τῶν παρὰ βασιλέως**—ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως. **βασιλεὺς ἢ μέγας βασιλεύς**, εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν. **διατιθεῖς**, ἐνεστ. μετχ. τοῦ **διατίθημι (τινα)**—περιποιοῦμαι (τινα). **ἀποπέμπομαι**—ἀποπέμπω. **οἱ παρ' ἐαυτῶ βάρβαροι**—οἱ βάρβαροι (Πέρσαι), τοὺς ὁποῖους εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. **ἐπιμελοῦμαι τινος**—φροντίζω διὰ τινα. ὡς—ἵνα. **εὐνοϊκῶς ἔχω τινι**—εἶμαι ἀφωσιωμένος πρὸς τινα.

§ 6—8. **Δύναμις**—στράτευμα. ὡς **μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρουπτόμενος**—ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον κρυφίως. **ὅπως**—ἵνα. **ὅτι ἀπαρασκευότατον**—ὅσον τὸ δυνατὸν ἐντελῶς ἀπαρασκευον. **λαμβάνω**—καταλαμβάνω. **ᾧδε**—ὡς ἐξῆς. **ποιοῦμαι τὴν συλλογὴν**—συναθροίζω. **ὀπόσας... ἐκάστοις λαμβάνειν**—παρῆγγειλεν εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν φρουράρχων τῶν φρουρῶν, ὅσας εἶχεν εἰς τὰς (Ἴωνικὰς) πόλεις νὰ προσλαμβάνῃ. Αἱ φρουραὶ καὶ οἱ φρούραρχοι ἦσαν Πελοποννήσιοι. **ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους**—ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους καὶ γενναιοτάτους. ὡς **ἐπιβουλεύοντις Τισσ.**—προφασιζόμενος ὅτι ὁ Τισσ. ἐπεβούλευε. **καὶ γὰρ**—καὶ πράγματι. **τὸ ἀρχαῖον**—ἐξ ἀρχῆς)—πρότερον. **ἐκ**—ὑπὸ. **ἀφειστήκεσαν**, (ὑπερσ. τοῦ ἀφίσταμαι) **πρὸς Κύρον**—ἀπεστάτησαν καὶ ἤλθον μὲ τὸ μέρος τοῦ Κύρου. **προαισθόμενος, ἀόρ.** τοῦ **προαισθάνομαι**—πληροφοροῦμαι ἐγκαίρως. **βουλευομένους (τοὺς Μι-**

λησίους) = ἔτι οἱ Μιλήσιοι ἐσκέπταντο. οἱ μὲν... οἱ δὲ = ἄλλοι μὲν... ἄλλοι δέ. ἐκβάλλω = ἐξορίζω. ὑπολαμβάνω τοὺς φεύγοντας = ὑποδέχομαι τοὺς ἐξορίστους. πειρῶμαι = προσπαθῶ. κατάγωνινά = ἐπαναφέρω τινά εἰς τὴν πατρίδα του. τοὺς ἐκπεπιτωκότας = τοὺς ἐξορίστους. καὶ αὕτη = καὶ τοῦτο (δηλ. ἡ πολιορχία τῆς Μιλήτου). αὖ = πάλιν. ἄλλη πρόφασις, ἡ πρώτη πρόφασις ἦτο τὸ ἀνωτέρω «ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσ. ταῖς πόλεσι.» ἀξιῶ = ἔχω τὴν ἀπαίτησιν. ἀδελφὸς ὦν, μτχ. αἰτιολ. οἷ = ἑαυτῷ. ταύτας τὰς πόλεις, δηλ. τὰς Ἰωνικάς. συμπράττω τινί τι = βοηθῶ τινα εἰς τι. τὴν ἐπιβουλήν, δηλ. τοῦ Κύρου. Τισσ. δὲ ἐνόμιζε... δαπανᾶν = ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι αὐτὸς (ὁ Κύρος), ἐπειδὴ ἐπολέμει πρὸς τὸν Τισσ., ἔδαπάνη διὰ τὰ στρατεύματα. οὐδὲν ἀχθομαι = οὐδὲως δυσαρεστοῦμαι. αὐτῶν πολεμούντων = διότι αὐτοὶ ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους. οἱ γιγνόμενοι δασμοὶ = οἱ εἰσπραττόμενοι φόροι. ὦν Τισσ... ἔχων = ἄς (πόλεις) Τισσ. ἐτύγχανεν ἔχων (ὁ Κύρος).

§ 9—11. Ἄλλο... στρατεύμα.., ἐκτὸς δηλ. τοῦ ἐν Ἰωνίᾳ συναθροισμένου. αὐτῷ = χάριν αὐτοῦ (τοῦ Κύρου). κατ' ἀντιπέρας = ἀπέναντι. τόνδε τὸν τρόπον = κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. φυγὰς = ἐξορίστος. συγγίγνομαι (τινί) = γνωρίζομαι μὲ κάποιον. ἠγάσθη, τοῦ ρήμ. ἄγαμαι = ἐκτιμῶ. μύριοι = δέκα χιλιάδες. δαρεικὸς = νόμισμα χρυσοῦν, ὀνομασθὲν ἀπὸ τὸν κόψαντα αὐτὸ βασιλέα Δαρεῖον καὶ ἔχον ἀξίαν εἴκοσιν ἀττικῶν δραχμῶν (βλ. εἰκ.). χρυσίον = χρήματα. ὀρμῶμαι = ἔχω ὀρμητήριον, ξεκινῶ. ἐπολέμει... τοῖς Θραξί, οἱ ὅποιοι ἠδίκουν τοὺς Ἑλληνας τῆς Προποντίδος. ὑπὲρ Ἑλλησποντιον = πέραν τοῦ Ἑλλησπόντου. συμβάλλομαι = συνεισφέρω. εἰς τὴν τροφήν = διὰ τὴν διατροφήν. ἐκὼν = θεληματικῶς. τὸ στρατεύμα ἐλάνθανε τρεφόμενον = τὸ στρατεύμα συνετηρεῖτο κρυφίως. αὐτῷ (βλ. § 9). ξένος = φίλος (ἀπὸ ξένην χώραν). οἱ οἴκοι ἀντιστασιῶται = οἱ εἰς τὴν πατρίδα του πολιτικοὶ ἀντίπαλοι. αἰτῶ τινά τι = ζητῶ ἀπὸ κάποιον κάτι. εἰς δισχιλίους ξένους = πρὸς διατροφήν δύο χιλιάδων μισθοφόρων. ὡς οὕτω περιγεγόμενος ἄν = νομίζων οὕτω περιγενέσθαι ἄν = νομίζων ὅτι τοιοῦτοτρόπως θὰ κατέβαλε. δέομαι τινος = παρακαλῶ τινα. καταλύω πρὸς τινα = συμφιλιώνομαι μὲ κάποιον. πρὶν ἄν αὐτῷ (τῷ Κύρῳ) συμβουλευῆται = πρὶν ἢ ζητήσῃ τὴν συμβουλήν τοῦ Κύρου. [κελεύω = προτρέπω. λαβόντα (χρονικ.).

παραγίγνομαι = προσέρχομαι. *ὡς... βουλόμενος* = προφασίζόμενος ὅτι ἤθελε. *εἰς Πισίδας* = εἰς τὴν χώραν τῶν Πισιδῶν. *ὡς πράγματα παρεχόντων* = διότι παρεῖχον ἐνοχλήσεις. *χώρα* = ἀρχή. *παραγενέσθαι... ἔλθεῖν*, δηλ. εἰς Σάρδεις. *ὡς πολεμήσων Τισσ.* = προφασίζόμενος ὅτι θὰ πολεμήσῃ κατὰ τοῦ Τισσ.

Β'. Πορεία τοῦ εἰς τὰς Σάρδεις συναθροισθέντος στρατοῦ τοῦ Κύρου μέχρι τοῦ Τυριαίου τῆς Φρυγίας (6 Μαρτ.—8 Μαΐου 401 π. Χ.)

Κεφ. Β' § 1—18.

§ 1—4. *Ἐδόκει αὐτῷ (πορεύεσθαι)* = ἐφαίνετο καλὸν εἰς αὐτὸν νὰ π. ἤδη = πλέον. *πορεύομαι ἄνω* = ἀναβαίνω. *τὴν πρόφασιν ποιοῦμαι* = πρόφασίζομαι. *ἐκ τῆς χώρας* = ἐκ τῆς χώρας του. *ὡς ἐπὶ τούτους (τοὺς Πισίδας)* = δῆθεν ἐναντίον τούτων τῶν Π. *τὸ βαρβαρικὸν* = ἡ βαρβαρική δύναμις (οἱ Πέρσαι). *ἐνταῦθα (χρονῆ)* = τότε. *λαβόντι* = ἀφου παραλάβῃ. *ἤκειν* = νὰ ἔλθῃ. *καὶ τῷ Ἀριστ.*, δηλ. παραγγέλλει. *συναλλαγέντι (= ἐπὰν συναλλαγῇ)* = ἀφου συμφιλιωθῇ. *προειστήκει*, ὑπερσ. τοῦ *προΐσταμαι (τινος)* = εἶμαι ἀρχηγός (τινος). *ξενικὸν* = μισθοφορικὸν στράτευμα. *ταῖς πόλεσι*, δηλ. ταῖς Ἰωνικαῖς. *πλὴν ὁπόσοι* = ἐκτὸς τῶσων, ὅσοι. *εἰ καλῶς καταπράξειεν* = ἐὰν τελειώσῃ μὲ τὸ καλὸ. *ἐφ' ἃ* = ἐκεῖνα διὰ τὰ ὅποια. *μὴ πρόσθεν παύσεσθαι τὸν πόλεμον πρὶν αὐτοὺς (τοὺς φυγάδας) καταγάγοι οἴκαδε* = ὅτι δὲν θὰ παύσῃ τὸν πόλεμον πρότερον παρά ἀφου ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν πατρίδα. *ἡδέως* = εὐχαρίστως. *πιστεύω τινί* = ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά. *παρῆσαν*, παρατ. τοῦ *πάρειμι* = προσέρχομαι. *δὴ* = λοιπόν. *εἰς τετρακισχιλίους· εἰς καὶ ὡς πρὸ τῶν ἀριθμητικῶν* = περίπου. *γυμνήτας* (ὄν. ὁ γυμνῆς καὶ ὁ γυμνήτης) = ἐλαφρῶς ὀπλισμένους (σφενδονήτας, ἀκοντιστὰς καὶ τοξότας), *πελταστὰς*, οἱ ὀπλιταὶ ἦσαν θαρέως ὀπλισμένοι, οἱ γυμνήτες δὲν εἶχον κράνος, ἀσπίδα καὶ κνημίδας, οἱ δὲ πελτασταὶ εἶχον δόρυ, ξίφος καὶ πέλτην ἧτοι μικρὰν ἡμισεληνοειδῆ ἀσπίδα (βλ. εἰκ.) *οἱ ἀμφὶ Μίλητον στρατευόμενοι* = οἱ πολιορκοῦντες τὴν Μίλητον. *ταῦτα*, δηλ. τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ Κύρου. *μείζονα εἶναι ἢ ὡς ἐπὶ Πισίδας*

τὴν παρασκευὴν—ὅτι ἡ προετοιμασία ἦτο μεγαλύτερα παρὰ ὅση ἐχρειάζετο διὰ τὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῶν Πισιδῶν. ὡς βασιλέα—πρὸς τὸν βασιλέα. ἢ ἐδύνατο τάχιστα—ὅσον ἡδύνατο τάχιστα. σιόλος—ἡ πρὸς ἐκστρατεῖαν προετοιμασία. ἀντιπαρασκευάζομαι—ἐτοιμάζομαι καὶ ἐγὼ ἐπίσης.

§ 5—9. οὓς εἴρηκα—τούτους τοὺς ὁποίους ἀνέφερον ἀνωτέρω. ἐξελαύνω—προχωρῶ. σταθμὸς—πορεία μιᾶς ἡμέρας. παρασάγγης (λ. Περσικῆ)—πορεία μιᾶς ὥρας· ὡς μέτρον μήκους ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 χιλιόμετρα περίπου. εὖρος—πλάτος. πλέθρον, μέτρον μήκους ἴσον μὲ 31 μέτρα. ἐπῆν, πκρ. τῷ ἔπειμι—εἶμαι ἐπάνω. ἐξευγμένη, τοῦ ρ. ζεύγνυμαι—καμωμένη μὲ τὴν σύνδεσιν (ἐπτὰ πλοίων). οἰκουμένην—κατοικουμένην (διότι ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ πόλεις ἔρημοι). εὐδαίμων—πλουσία. ἐνταῦθα ἔμεινε, πιθανῶς περιμένων τὸν Μένωνα τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν ὁ Ἀρίστιππος. βασιλεία—ἀνάκτορα. παράδεισος (λ. Περσικῆ)—μέγας κήπος, πάρκον. ἀπὸ ἵππου—ἔφιππος. ὁπότε βούλοιο—ὅσάκις ἤθελε. ἐρμυνὸς—ὄχυρός. ἐπὶ ταῖς πηγαῖς—πλησίον τῶν πηγῶν. ἐμβάλλει—χύνεται μέσα. ἐκδεῖραι (ἀόρ. τοῦ ἐκδέρω)—ὅτι ἐγδαρε ἀφοῦ ἐκρέμασεν αὐτὸν ἀπὸ ἐν πεῦκο (βλ. εἰκ.). νικήσας μετχ. χρονκ. ἐρίζοντα, μετχ. ἐπιθετ. οἷ—ἑαυτῷ (δηλ. τῷ Ἀπόλλωνι). σοφία—μουσικὴ τέχνη. ἄντρον—σπήλαιον. ὄθεν—εἰς τὸ ὁποῖον (σπήλαιον). ἠττηθεις τοῦ ρ. ἠττῶμαι—νικῶμαι. τῇ μάχῃ—εἰς τὴν γνωστὴν ἐν Σαλαμῖνι μάχῃ. ἀποχωρῶ—ἐπιστρέφω. ἐνταῦθα ἔμεινε, περιμένων καὶ τὰ ἄλλα Ἑλληνικὰ στρατεύματα. ἅμα δὲ—συγχρόνως δέ. ἐξέτασις—ἐπιθεώρησις. ἀριθμὸς—ἀριθμησις. ἐγένοντο—ἐδρέθησαν. ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους—περίπου δύο χιλιάδες. Εἰς τοὺς πελταστὰς περιλαμβάνονται καὶ οἱ γυμνήτες. Πόσοι ἀκριβῶς ἦσαν οἱ ὀπλιταὶ καὶ πόσοι οἱ πελτασταί;

§ 10—13. ἐν αἷς—κατὰ ταύτας δέ. θύα τὰ Λύκαια—μὲ θυσίας ἐορτάζω τὰ Λύκαια. τίθημι ἀγῶνα—διοργανῶν ἄγωνα. ἄθλον—βραβεῖον. σιλεγγίς (ἡ)—κόσμημα χρυσοῦν ὅμοιον πρὸς στέμμα, τὸ ὁποῖον ἐφόρουν εἰς τὴν κεφαλὴν αἱ γυναῖκες πρὸς περιορισμὸν τῆς κόμης καὶ οἱ θεοροὶ κατὰ τὰς ἐορτὰς ἀντὶ στεφάνου. πρὸς τῇ Μυσίᾳ—πλησίον τῆς Μυσίας. πλέον ἢ—περισσότερον ἢ. ἰόντες—ἐρχόμενοι. ἐπὶ τὰς θύρας—εἰς τὴν σκηνὴν (τοῦ Κύρου). διῆγε λέγων ἐλπίδας—πάντοτε ἔδιδεν ἐλπίδας. δηλὸς εἰμι

=φαίνομαι. **ἀνιῶμενος** (τοῦ ρ. ἀνιῶμαι)=ὅτι ἐστενοχωρεῖτο. **οὐκ ἦν πρὸς τοῦ τρόπου**=δὲν ἦτο σύμφωνον πρὸς τὸν χαρακτήρα. **ἔχοντα μὴ ἀποδιδόνα**=νὰ ἔχη καὶ νὰ μὴ δίδῃ. **παρὰ Κ.**=πρὸς τὸν Κ. **ἐλέγετο**, ὑποκ. ἢ **Ἐπύαξα**. **δ' οὖν**=τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι... **μισθόν**, ὁ συνήθης μισθὸς τοῦ στρατιώτου ἦτο εἰς δαρεικὸς κατὰ μῆνα, τοῦ λοχαγοῦ δύο καὶ τοῦ στρατηγοῦ τέσσαρες· ἐδίδετο δὲ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τὸν ὄπλισμὸν καὶ τὴν τροφήν, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ὁ στρατιώτης ἠγόραζε. ἢ **Κίλισσα**=ἡ βασίλισσα τῆς Κιλικίας. **φυλακῆ**=σωματοφύλακες. **ἐφ' ἧ**=πλησίον τῆς ὁποίας. **θηρεῦσαι**=ὅτι συνέλαθε. **κεράσας** (τοῦ ρ. κεράννυμι) **αὐτὴν οἴνω**=ἀναμείξας τὸ νερὸ αὐτῆς μὲ οἶνον.

§ 14—18. **δηθῆναι**, ἀόρ. τοῦ **δέομαί (τινος)**=παρακαλῶ τινα. **ἐξέτασιν**, ἡ ἐπιθεώρησις ἐδῶ γίνεται διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Ἐπύαξαν. **ὡς νόμος αὐτοῖς (ἦν τάττεσθαι)**=ὅπως ἦτο εἰς αὐτοὺς συνήθεια νὰ παρατάσσωνται. **σιτῆναι** (ἀόρ. τοῦ ἵσταμαι)=νὰ σταθοῦν. **ἕκαστον** (τῶν στρατηγῶν) **τοὺς ἑαυτοῦ** (στρατιώτας). **ἐπιτετιάρων**=εἰς βάθος τεσσάρων ἀνδρῶν. **τὸ δεξιὸν (κέρας)**=τὴν δεξιὰν (πέτερυγα). **οἱ ἄλλοι στρατηγοί**, δηλ. Ξενίας, Πρόξενος, Σοφαίνετος, Σωκράτης, Πασίων, Σῶσις, Ἀγίας. **θειεῶ**=ἐπιθεωρῶ. **παρελαύνω**=περνῶ ἔμπροσθέν τινος. **ἵλη**=τμήμα ἵππικου (συνήθως ἀπὸ 64 ἵππεις). **τάξις**=τμήμα πεζικοῦ (συνήθως ἀπὸ 100 πεζοῦς). **ἄρμα**=πολεμικὸν ὄχημα μὲ δύο τροχοὺς (βλ. εἰκ.). **ἄρμαμαξα**=ὄχημα μὲ τέσσαρας τροχοὺς, τὸ ὅποσον μετεχειρίζοντο εἰς τὰς ὁδοιπορίας γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐπίσημοι. **φοινικοῦς**=κόκκινος. **χιτῶν**=ὑποκάμισον (τὸν ἐφόρουν κατάσαρκα, εἰς τὸν πόλεμον δὲ εἶχον κόκκινον ἵνα συνηθίζουσιν νὰ καταφρονοῦν τὸ χυνόμενον ἐκ τῶν πληγῶν αἵμα). **κνημῖδες**, ἦσαν χάλκιναι ἀπὸ τὰ γόνατα ἕως τὰ σφυρά. **ἀσπίς**, δύο εἶδη ἀσπίδων ὑπῆρχον 1) ἡ μεγάλη ὠσειδῆς καλύπτουσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ 2) ἡ μικροτέρα κυκλικὴ καλύπτουσα τὸν ὀπίτην ἀπὸ τὸ γόνυ ἕως τὴν σιαγόνα (βλ. εἰκ.). **ἐκκεκαλυμμένας**=ξεσκεπασμένας (κατὰ τὴν πορείαν ἐσκεπάζον τὴν ἀσπίδα μὲ δέρμα πρὸς προφύλαξιν καὶ ἐξεσκεπάζον αὐτὴν εἰς τὰς μάχας καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις). **ἐπειδὴ** (χρηνκ.). **πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης**=πρὸ τοῦ μέσου τῆς φάλαγγος· ἐκαλεῖτο δὲ φάλαγξ τὸ ὅλον στρατευμα παρατεταγμένον εἰς μάχην· καὶ τὸ μὲν μῆκος αὐτῆς ἐλέγετο μέτωπον, βάθος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τῶν οὐραγῶν. **παρὰ**

=πρὸς. **προβάλλομαι** (τὰ ὄπλα)=προτείνω τὰ ὄπλα δηλ. τὰ δόρατα (πρὸς ἐπίθεσιν) καὶ τὰς ἀσπίδας (πρὸς ἄμυναν). **ἐπιχωρῶ** προχωρῶ. **προεῖπον** (ἀόρ. τοῦ προαγορεύω)=ἀνεκοίνωσαν. **ἐπήσαν**, παρατκ. τοῦ ἐπέρχομαι. **ἐκ τούτου**=μετὰ ταῦτα. **θάττον προϊόντων** (τῶν στρατιωτῶν)=ἐπειδὴ ταχύτερον ἐπροχώρουν (παρ' ὅσον ἔπρεπε). **ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου**=χωρὶς διαταγὴν. **δρόμος ἐγένετο τοῖς σιγ.**=ἔτρεξαν οἱ στρατιῶται. **τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς** (δηλ. ἐγένετο)=οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ ἐφοβήθησαν. **οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς**=οἱ πωληταί. **τὰ ὄνια**=τὰ εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν πράγματα. **τὴν λαμπρότητα** δηλ. τῶν ὄπλων. **τὴν τάξιν**, διότι οἱ Ἕλληνες προχωροῦντες ἐτήρησαν τὰς θέσεις των. **ἦσθη** (ἀόρ. τοῦ ἡδομαι)=εὐχαριστήθη. **τὸν ἐκ τῶν Ἑλλ. εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον**=τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον ἐπροξένησαν οἱ Ἕλληνες εἰς τοὺς βαρβάρους.

Γ'. Παρασκευαί πρὸς μάχην (1—3 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. Ζ' § 1—13.

§ 1—7. **ἐδόκει** (ὁ Κύρος)=ἐνόμιζε. **εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑω**=τὴν ἐπομένην πρωτῶν. **μαχούμενον** (μέλλ. τοῦ μάχομαι)=ἕνα συνάψῃ μάχην. **ἠγοῦμαι** (τινος)=διοικῶ (τινα). **διατάσσω**=παράτάσσω. **ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμ.**=συγχρόνως μὲ τὰ ἐξημερῶματα τῆς ἐπομένης ἡμέρας. **αὐτόμολοι**=οἱ ἐγκαταλείποντες τὴν τάξιν των θεληματικῶς καὶ καταφεύγοντες εἰς τοὺς ἐχθρούς. **ἀπαγγέλλω**=φέρω εἰδήσεις. **συνεβουλευέτω** δηλ. **αὐτοῖς**=συνεσκέπτετο μὲ αὐτούς. **πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο**=πῶς δύναται νὰ κάμῃ τὴν μάχην. **παρήνει** τοιάδε **θαρρύνων**=συνεβούλευε λέγων τοὺς ἐξῆς ἐνθαρρυντικούς λόγους. **ἀπορῶ** τινος=στεροῦμαι τινος. **ἀμείνων καὶ κρείττων** (=ἀνώτερος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα)=ἀνδρειότερος καὶ δυνατώτερος. **ὅπως ἔσεσθε** (ἔξαπτ. ἐκ τοῦ νοουμένου ρ. **ὁρᾶτε ἢ σκοπεῖτε**)=κοιτάξετε πῶς νὰ φανήτε. **ἧς κέκτησθε**=τὴν ὁποίαν ἔχετε. **ἧς ἡμᾶς εὐδαιμονίζω**=διὰ τὴν ὁποίαν σὰς μακαρίζω. **ἴστε**, προσκτ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω. **τὴν ἔλευθερίαν**, πάντες εἰς τὸ Περσικὸν κράτος καὶ αὐτὸς ὁ Κύρος ἐθεωροῦντο ὡς δούλοι τοῦ βασιλέως. **ἐλοίμην ἂν** (ἀόρ. τοῦ αἰροῦμαι)=ἤθελον προτιμήσει. **ἀνθ' ὧν ἔχω πάντων καὶ ἄλλων...**

Ν. Ζαφειρίου. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως

8

=ἀντί πάντων τὰ ὅποια ἔχω καὶ ἀντί ἄλλων. **πολλαπλάσια** =
 πολὺ περισσότερα. **ἐγὼ εἰδῶς** = ἐγὼ ὁ ὅποιος γνωρίζω. **κραυγῆ**
πολλῆ ἐπίασι (μέλλ. τοῦ ἐπέρχομαι) = με πολλὴν κραυγὴν ἐπέρ-
 χονται. (**ἂν δὲ**) **ταῦτα**, δηλ. τὸ πλῆθος καὶ τὴν κραυγὴν. **ἀνά-**
σχησθε, ἀόρ. τοῦ ἀνέχομαι (τι) = δὲν φοβοῦμαι τι. **τὰ ἄλλα** =
 ὡς πρὸς τὰ ἄλλα. **δοκῶ μοι αἰσχυνεῖσθαι** = νομίζω ὅτι θὰ ἐν-
 τροπισθῶ. **οἴους γνῶσεσθε** = διότι τοιοῦτους θὰ γνωρίσετε (δηλ.
 δειλοὺς). **τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῖν ὄντας ἀνθρώπους** = τοὺς ἀν-
 θρώπους οἱ ὅποιοι ζοῦν εἰς τὴν χώραν μας. **ὑμῶν ἀνδρῶν ὄντων**
 = ἐὰν σεῖς φανήτε γενναῖοι. **εὖ τῶν ἐμῶν πραγμάτων γενο-**
μένων = ἂν αἱ ἐπιχειρήσεις μου λάβουν καλὸν τέλος. **ζηλωτὸς** =
 ἀξιοζήλευτος. **οἱ οἴκοι** = οἱ συμπολιταὶ του. **οἶμαι** = νομίζω. **ἐλέ-**
σθαι τὰ παρ' ἐμοὶ = νὰ προτιμήσουν νὰ μένουν πλησίον μου.
ἀντι τῶν οἴκοι = ἀντι νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πατρίδα των. **καὶ**
μὴν = καὶ ὅμως. **διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι (σε)** = διότι εὗρίσκε-
 σαι εἰς τοιαύτην (δύσκολον) θέσιν. **τοῦ κινδύνου προσιόντος**
 (ἐπεξήγησις τοῦ προηγουμένου) = διότι δηλ. ὁ κίνδυνος πλησιάζει.
οὐ μεμνήσεσθαι (δηλ. τῶν ὑπεσχημένων), τοῦ ρ. **μιμνήσκο-**
μαι = ἐνθυμοῦμαι. **εἰ μεμνήῃ καὶ βούλοιο** (ἀποδοῦναι ὅσα ὑπι-
 σχνῆ) = ἐὰν ἐνεθυμῆσο καὶ ἤθελες (νὰ ἐκπληρώσης τὰς ὑποσχέ-
 σεις σου). **οὐκ ἂν δύνασθαί (σε)** = ὅτι δὲν θὰ ἠδύνασο. **ἔστι μὲν**
 = ἐκτείνεται βεβαίως. **πατρῶος** = πατρικός. **ἀρχή** = κράτος. **μέχρι**
οὔ = ἕως ἐκεῖ, ὅπου. **ἄρκτος** = βορρᾶς. **χειμῶν** = ψυχρός. **τὰ δ' ἐν**
μέσῳ τούτων, δηλ. τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ
 κατοικοῦν ἄνθρωποι. **ἐγκρατῆς τούτων** = κύριος τούτων. **οὐδέ-**
δοικα μὴ οὐκ... = δὲν φοβοῦμαι μήπως δέν. **ὅ,τι δῶ** = τί νὰ
 δώσω. **ἐκανὸς** = ἀρκετός. **οἷς δῶ** = εἰς τοὺς ὁποίους νὰ δώσω.
ὑμῶν τῶν Ἑλλήνων (δηλ. τῶν στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν). **χεν-**
σοῦν στέφανον, οὗτος ἐδίδοτο ὡς ἀμοιβή διὰ πολὺ μεγάλην ὑπη-
 ρεσίαν.

§ 8—13. τοῖς ἄλλοις, δηλ. εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρα-
 τιώτας οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν παρόντες. **εἰσήσαν**, παρατκ. τοῦ **εἰσέρ-**
χομαι. **παρ' αὐτόν**, δηλ. τὸν Κύρον. **τί σφίσις ἔσται** = τί θὰ
 ὠφεληθοῦν αὐτοί. **κρατῶ** = νικῶ. (**ἐμπιμπλᾶς**) τοῦ ρ. **ἐμπίμπλημι**
ἀπάντων τὴν γνώμην (= γερμίζω τὴν ὄρεξιν ὅλων) = εὐχαριστῶ
 ὅλους. **παρακελεύομαι τινι** = προτρέπω τινά. **καιρὸς** = εὐκαιρία.

ὡδέ πως—ὡς ἐξῆς περίπου. ἤρετο, ἀόρ. τοῦ ἐρωτώ. οἶει (τοῦ ρ. οἶομαι) γάρ;=ἀληθῶς νομίζεις; **μαχεῖσθαι**, μέλλ. τοῦ μάχομαι. **νῆ Δί(α)**=μὰ τὸν Δία. **εἶπερ γε**=ἂν βεβαίως. **ἀμαχεῖ**=χωρὶς μάχην. **ταῦτ'**, δηλ. τὸ ἀνωτέρω περιγραφὸν περσικὸν κράτος. **ἐξοπλισία**=ἐπιθεώρησις. **ἐνταῦθα δὴ**, ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἐν § 1. **ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων**=ἀριθμηθέντες οἱ Ἑλληνες εὐρέθησαν. **ἀσπίς**=ὀπλίται (10400). Κατὰ τὰ προηγούμενα ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἦτο 14100, τῶρα δὲ εὐρίσκονται 12900 ἦτοι λείπουν 1200, οἱ ὅποιοι φαίνεται ὅτι ἐδραπέτευσαν ἐν τῷ μεταξὺ ἢ ἐχάθησαν διαφοροτρόπως. **δρεπανηφόρα** (βλ. εἰκ.), ἦσαν πολεμικὰ ἄρματα, τὰ ὅποια εἶχον σιδηρὰ δρέπανα ὑπὸ τὰ καθίσματα τῶν ἠνιόχων, πλαγίως εἰς τοὺς ἄξονας καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ρυμοῦ. Ταῦτα πρὶν γὰρ ἐπιτεθῆ τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ ἐφέροντο κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ μετὰ τὴν ὀρμὴν τῶν ἐφθειρον τοὺς ἐχθροὺς καὶ διέσπων τὰς τάξεις τῶν. **ἄλλοι δὲ**=πρὸς τοῦτοις δέ. **τριακοντα μυριάδων ἕκαστος**=(ὧν) ἕκαστος (τῶν ἄρχων) τριακοντα μυριάδων. **παραγίγνομαι**=παρευρίσκομαι. **ὕστερῳ τῆς μάχης ἡμέραις πέντε**=ἔρχομαι πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην. **ελαύνων ἐκ Φ.**=ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Φοινίκην (τῆς ὁποίας ἦτο σατραπείης).

Δ'. Ἡ παρὰ τὰ Κούναξα μάχη. Νίκη τῶν Ἑλλήνων καὶ θάνατος τοῦ Κύρου. (5 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. Η' § 1=29.

§ 1—7. Ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἢ ἡμέρα διηγρεῖτο εἰς 4 μέρη: 1) **πρωῖτα** (6-9 π.μ.), 2) **ἀμφὶ** (ἢ **περὶ**) **ἀγορὰν πλήθουσαν** (9-12 π.μ.), 3) **μεσημβρία** (12-2 μ.μ.) καὶ 4) **δείλη** (2-6 μ.μ.). **σταθμὸς**=μέρος πρὸς διαμονὴν τῶν στρατιωτῶν. **καταλύω**=σταθμεύω. **ἠνίκα**=ὅτε. **προφαίνεται**=φαίνεται μακρόθεν. **ελαύνω ἀνὰ κράτος**=τρέχω ἐπιππος παρὰ πολὺ (στὰ τέσσαρα). **ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ**=μὲ ἰδρωμένον τὸν ἵππον. **ἐνθα δὴ**=τότε λοιπόν. **τάραχος**=ταραχὴ. **αὐτίκα**=ἀμέσως. **καὶ πάντες δὲ**=καὶ προσέτι ὅλοι (οἱ ἄλλοι). **ἐπιπεσεῖσθαι σφίσιν ἀτάκτοις (οὔσιν)**=ὅτι (ὁ βασιλεὺς) θὰ ἐπιπέσῃ ἐναντίον τῶν, ἐνῶ εὐρίσκοντο εἰς ἀταξίαν. **ἐνέδν, ἀόρ. τοῦ ἐνδύομαι. παλτὰ (τὰ)**=τὰ ἀκόντια. οἱ Πέρσαι εἶχον δύο, τὸ μὲν ἐν διὰ γὰρ ρίπτουν, τὸ δὲ ἄλλο διὰ γὰρ

μεταχειρίζονται ἐκ τοῦ πλησίον. καθίσταμαι=τοποθετοῦμαι. τάξις=θέσις. παρήγγελλεν, ἡ παραγγελία (=διαταγή) ἐγένετο διὰ τοῦ κήρυκος ἢ τῆς σάλπιγγος ἢ καὶ προφορικῶς ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ μέχρι τῶν στρατιωτῶν. σπουδὴ=βία. τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος=τὸ δεξιὸν κέρας (τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ ὄλου τοῦ στρατοῦ τοῦ Κύρου). πρὸς τῷ Εὐφράτῃ=πλησίον τοῦ Εὐφράτου. ἐχόμενος (Κλεάρχου)=πλησίον τοῦ Κλ. ἔσχε=κατέλαβε. καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελ.=καὶ παρὰ τὸ Ἑλλ. πελ. ὑπαρχος=ὑπαρχηγός. ὅσον=περίπου. παραμηριδίοις (ὄπλοις)=ταῦτα ἦσαν καλύμματα προφυλάττοντα τοὺς μηρούς. ψιλὴν (=χωρὶς κράνος)=ἀπροφύλακτον. καθίστατο=προσῆρχετο, ἐπορεύετο. προμειωπίδια καὶ προστερονίδια, ταῦτα ἦσαν καλύμματα προφυλάσσοντα τὸ μέτωπον καὶ τὸ στέρνον (στήθος).

§ 8—13. οὐπὼ καταφανεῖς ἦσαν—δὲν ἐφαίνοντο ἀκόμη καλὰ λευκῆ, ἦτο ἡ νεφέλη ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ κονιορτοῦ. χρόνω συγχρῶ ὕστερον=μετὰ πολὺν χρόνον. μελανία... ἐπὶ πολὺ=μαυρίλα εἰς μεγάλην ἔκτασιν. ἐγγύτερον γίγνομαι=ἐρχομαι πλησιέστερον. τάχα δὴ=εὐθὺς πλέον. χαλκός τις=κάτι ὡς χαλκός. ἀρχωτινός=εἶμαι στρατηγός τινος. ἐχόμενοι (τούτων ἦσαν)=κατόπιν τούτων ἦσαν. γεροφόροι=οἱ φέροντες γέροντα ἦσαν δὲ ταῦτα τετραγῶνοι ἀσπίδες πλεγμέναι ἀπὸ λυγαριά. ποδῆρης=ὁ ὁποῖος φθάνει μέχρι τῶν ποδῶν. ἄλλοι δ' ἱππεῖς, ἄλλοι τοξόται, ἐνν. ἐχόμενοι τούτων ἦσαν. ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο (ἐν πλαισίῳ=τετραγῶνῳ). διαλείποντα=ἀπέχοντα. ἐῖ=ὡς γνωστόν. εἶχον, ὑποκείμ. τὰ ἄρματα. ἀποιεταμένα, μτχ. παρακ. τοῦ ἀποιεῖνμαι εἰς πλάγιον=ἐκτείνωμαι πρὸς τὰ πλάγια. ὡς διακόπτειν=ὥστε κατακόπτειν. ἡ γνώμη=ὁ σκοπός. ἐλῶντα, μτχ. μέλλ. τοῦ ἐλαύνω. ὡς ἐλῶντα... καὶ διακόποντα=να εἰσορμήσουν καὶ να διασπᾶσουν (τὰς τάξεις). ἐψεύσθη τοῦτο=ἠπατήθη εἰς τοῦτο. ὡς ἀνυστὶν=ὅσον ἦτο κατορθωτόν. ἡσυχῆ=ἡσυχῶς. ἐν ἴσῳ (βήματι)=κανονικῶς. ἐν τούτῳ δηλ. τῷ χρόνῳ. παρελαύνω (τὰς τάξεις)=περνῶ ἔφιππος πλησίον τῶν τάξεων. τὸ στρατεύμα, δηλ. τὸ δεξιὸν κέρας τὸ ὁποῖον ὠδήγει ὁ Κλεάρχος. κατὰ μέσον τὸ τῶν π.=εἰς τὸ μέσον τῶν πολεμίων. οὗτι=διότι. κἂν τοῦτο=καὶ ἂν τοῦτο, δηλ. τὸ μέσον τῶν πολεμίων. πάντα ἡμῖν πεποίηται.=τὰ πάντα ἔχομεν κατορθῶσει. ὄρῶν...

ἀκούων—ἄν καὶ ἔδλεπε... ἄν καὶ ἤκουε. **τὸ μέσον στίφος**, δηλ. οἱ πρὸ τοῦ βασιλέως παρατεταγμένοι 6000 ἵππεις. **ἔξω ὄντα βασιλέα**—ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο ἔξω τοῦ ἀριστεροῦ. **περιῆν**—ὑπερεῖχε. **ἔχων**—ἄν καὶ κατεῖχε. **ὅτι αὐτῷ μέλοι**—ὅτι αὐτὸς θὰ φροντίσῃ. **ὅπως καλῶς ἔχοι (τὸ πράγμα)**—πῶς τὰ πράγματα νὰ ἔχουν καλὴν ἔκβασιν.

§ 14—20. **Ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ**—εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμήν. **προῆει**, παρτικ. τοῦ **προέρχομαι**—προχωρῶ. **ἐν τῷ αὐτῷ**, δηλ. **τόπῳ** (ἔπου ἔως τώρα εὐρίσκετο). **ἔτι προσιόντων**, δηλ. **ἐκ τῆς πορείας**. **οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ σιγ.**—ὄχι πολὺ πλησίον τοῦ στρατεύματος. **καταθεῶμαι**—μὲ προσοχὴν παρατηρῶ. **ἐκατέρωσε ἀποβλέπων**—διευθύνων τὰ βλέμματα καὶ πρὸς τὸ ἐν μέρος καὶ πρὸς τὸ ἄλλο. **ὑπελαύνω**—προχωρῶ ἔφιππος μὲ συστολήν (ὁ Ξεν. ἐπλησίασε οὕτω, διότι δὲν ἦτο στρατιώτης ἀλλ' ἀπλῶς συνώδευε τὸν Πρῶξενον). **εἷ τι παραγγέλλοι**—ἐὰν ἔχη νὰ δώσῃ διαταγὴν τινα. **ἐπιστήσας**—σταματήσας (τὸν ἵππον). **ἰεῖα**—(τὰ μαντικὰ) σημεῖα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο εἰς τὰ σπλάγγνα τοῦ θυσιασθέντος ζώου. **σφάγια**—(τὰ μαντικὰ) σημεῖα ἧτοι αἱ κινήσεις τοῦ ζώου, τὰς ὁποίας ἔκαμνε πρὸ τῆς σφαγῆς καὶ κατ' αὐτήν. **ὡς ὁ θόρυβος εἶη**—τί ἐσήμαινεν ὁ θόρυβος. **τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον**—τὸ σύνθημα περὶν ἄ δευτέραν φοράν (ἐπιστρέφει δηλ. εἰς τὸν στρατηγὸν ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τὸν τελευταῖον στρατιώτην ἀπὸ στόματος εἰς στόμα). **καὶ ὅς**—καὶ οὗτος. **παραγγέλλει**—δίδει τὸ σύνθημα. **Ζεὺς σωτήρ καὶ νίκη**, τὸ σύνθημα τὸ ὁποῖον ἐδῶ δίδει ὁ Κλέαρχος φανερώσει τὴν πεποίθησιν εἰς τὴν νίκην, τὴν ὁποῖαν θὰ δώσῃ ὁ σφῆζων τοὺς κινδυνεύοντας Ζεὺς ἦτο λοιπὸν κατάλληλον νὰ τονώσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν στρατιωτῶν του. **ἀλλὰ δέχομαι**—(ἄν καὶ δὲν τὸ ἔδωκα ἐγώ), ὅμως τὸ δέχομαι. **χώρα**—θέσις. **ἀπελαύνω**—ἀπέρχομαι ἔφιππος. **οὐκέτι διειχτήν**—δὲν ἀπείχον πλέον. **στάδιον**—186 περίπου μέτρα. **παιανίζω**—φάλλω τὸν παιᾶνα, ἧτοι τὸ πολεμικὸν ἐμβατήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἄρεως. **ἤρχοντο**, τοῦ ἄρχομαι. **ἀντίοι λέναι**—νὰ πορεύονται ἐναντίον (τῶν πολεμίων). **ὡς . . . ἐξεκύναιέ τι τῆς φ.**—ὅτε μέρος τι τῆς φάλαγγος ἐξήρχετο (ὡς κύμα) ἀπὸ τὴν γραμμὴν πρὸς τὰ ἔμπρός. **δρομῶ θεῖν**—νὰ τρέχῃ (διὰ νὰ προλάβῃ τοὺς ἐξεληθόντας τῆς γραμμῆς). **φθέγγομαι**—κραυγάζω. **οἶον . .**

ἐλελίξουσι=καθὼς φωνάζουν (ἐλελεῦ) ἐπικαλούμενοι τὸν Ἐνυάλιον. πρὶν τόξουμα ἐξικνεῖσθαι=πρὶν ἔλθουν εἰς βολὴν τόξου. ἐκκλίνω=ὕποχωρῶ. κατὰ κράτος=μὲ ὄλην τὴν δύναμιν. τὰ μὲν . . . τὰ δὲ=ἄλλα μὲν ἄλλα δέ. κενὰ ἠνιόχων, διότι οὗτοι ἐπήδησαν κάτω καὶ ἔφευγον μὲ τοὺς ἄλλους στρατιώτας. ἐπεὶ προῖδοιεν=δυσάκεις ἔβλεπον αὐτὰ ἀπὸ μακρὰν. διῆσταντι=ἤνοιγον δρόμον. ἔστιν ὅστις=τις. κατελήφθη (τοῦ ρ. καταλαμβάνομαι), δηλ. ὑπὸ τῶν ἀρμάτων. ὡσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ ἐκπλαγείς=διότι τὰ ἔχασε, καθὼς τὰ χάνει τις εἰς τὸν ἵπποδρόμον. καὶ μέντοι=καὶ ὅμως.

§ 21—29. τὸ καθ' αὐτοὺς=τὸ ἀπέναντί των. οὐδ' ὡς ἐξήχθη (τοῦ ρ. ἐξάγομαι)=ὅμως δὲν παρεσύρθη. συνεσπειραμένην τὴν τάξιν=συμπυκνωμένον τὸ τάγμα. ἐπεμελεῖτο, ὅ,τι ποιήσει=παρετήρει μὲ προσοχὴν τί θὰ κάμῃ. καὶ γὰρ=διότι βεβαίως. ἦδει αὐτόν, ὅτι ἔχοι=ἐγνώριζεν ὅτι αὐτὸς εἶχε. ἠγούνται=διοικοῦν. οὕτω, δηλ. ἔχοντες τὸ κέντρον. κρήζω=ἔχω ἀνάγκην. ἄν . . . αἰσθάνεσθαι=ὅτι θὰ ἐμάνθανε ἐκ τοῦ ἀντίου=ἀπὸ τοῦ ἀπέναντι μέρους. ὡς εἰς κύκλωσιν=ἵνα περικυκλώσῃ (δηλ. τὸ ἀριστερὸν τοῦ Κ.). δείσας=φοβηθεῖς. ὀπισθεν γίγνομαι=καταλαμβάνω τὰ νῶτα. ἐμβάλλω=ἐφορμῶ. τροπή=φυγὴ. κατελείφθησαν, τοῦ ρ. καταλείπομαι=μένω. ὁμοτραπέζοι, ἦσαν οἱ ἀκόλουθοι τοῦ βασιλέως καὶ ἦσαν πιστώτατοι (ὁμοτραπέζους εἶχε καὶ ὁ Κῦρος). ἠνέσχετο=συνεκρατήθη. ἕτεο=ἄρμησε. παίω=κτυπῶ. τιτρώσκω=πληγώνω. ἰᾶσθαι, ἀπαρ. τοῦ ἰᾶμαι=θεραπεύω. βιαίως=μὲ δύναμιν. ἀποθνήσκω=φονεύομαι. Κατὰ τὸν Κτησίαν ὁ Ἀρταξέρξης ἔχασε 20000 στρατιώτας εἰς τὴν μάχην. τῶν σκηπτούχων=ἐκ τῶν σκηπτούχων (ὕπασπιστῶν). περιπεσεῖν αὐτῷ=ὅτι ἔπεσεν ἐπάνω εἰς αὐτόν. ἐπισφάξαι αὐτόν Κύρῳ=να σφάξῃ αὐτόν ἐπάνω εἰς τὸν Κῦρον. ἀκινάκης=μάχαιρα περσική. σπασάμενον=ἀφοῦ ἔσυρε. στρεπτός=περιδέραιον ἀπὸ πολύτιμον μέταλλον. ψέλια=βραχιόλια. εὔνοια=ἀφοσίωσις. ἐτετέμνητο, διὰ τούτων, δηλ. στρεπτοῦ . . .

**Ε'. Δευτέρα μάχη καὶ Δευτέρα νίκη
τῶν Ἑλλήνων (ᾠ Σεπτεμβρίου)**

Κεφ. Ι'. § 1—19.

§ 1—8. Ἐνιαῦθα δὴ, δηλ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου. ἀποτέμενται=ἀποκόπτεται. Κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Περσῶν διεμελίζοντο τὰ νεκρὰ σώματα τῶν ἐχθρῶν. οὐκέτι ἴστανται=δὲν μένουν πλέον (εἰς τὴν θέσιν των). ἐνθεν=ἀπὸ τὸν ὁποῖον (σταθμόν). ὠρμητο, τοῦ ὀρμῶμαι=ξεκινῶ. τῆς ὁδοῦ=τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. διέσχον, ἄορ. τοῦ διέχω=ἀπέχω. οἱ μὲν, δηλ. οἱ Ἑλληνες. τοὺς καθ' αὐτοὺς=τοὺς ἀπέναντι αὐτῶν. ὡς νικῶντες=μὲ τὴν ιδέαν ὅτι ἐνίκων. οἱ δ' (ἀρπάζοντες), δηλ. ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. ἤσθοντο, ἄορ. τοῦ αἰσθάνομαι=μάνθανω. ἐν τοῖς σκευοφόροις=εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν τὰ ὑποζύγια καὶ αἱ ἀποσκευαὶ τοῦ στρατεύματος. Τισσαφέρουσις=ἀπὸ τὸν Τισσ. εἰς τὸ πρόσθεν=πρὸς τὰ ἐμπρός. οἴχομαι διώκων=καταδιώκω δρομαίως. εἰ πέμποιέν τινας ἢ πάντες ἴοιεν=ἂν ἔπρεπε ν' ἀποστείλουν μερικοὺς ἢ ὅλοι νὰ περευθοῦν. ἀρῆξοντες, δηλ. αὐτῷ (τοῦ ρ. ἀρῆγω)=διὰ νὰ βοηθήσουν αὐτό. προσιών=ὅτι προσήρχετο. ὡς ταύτη προσιόντος (τοῦ βασιλέως) καὶ (ὡς) δεξόμενοι (αὐτόν)=μὲ τὴν ιδέαν ὅτι ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος (ὀπισθεν) θὰ προσέλθῃ ὁ βασιλεὺς καὶ μὲ τὸν σκοπὸν ν' ἀντισταθοῦν κατ' αὐτοῦ. ἦγε=προσήρχετο. ἧ δὲ (ὀδῶ) παρῆλθεν ἕξω...=ἀλλὰ ἀπὸ τὸν δρόμον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπέρασε πέραν τοῦ ἀριστεροῦ (μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου). Τὸ κέρασ τοῦτο ἦτο ἀριστερόν πρὶν στραφοῦν οἱ Ἑλληνες· διότι μετὰ τὴν στροφὴν αὐτῶν ἔγινε δεξιόν (βλ. σχέδια μάχης). ἀπάγω=ἐπιστρέφω. ἀναλαμβάνω=παραλαμβάνω. σύνοδος=συμπλοκή. διήλασε=ἐπέρασεν ἔφιππος. κατὰ τοὺς πελι.=διὰ μέσου τῶν π. κατέκτανε=ἐφόνευσε. διαστάντες=ἀνοίξαντες δρόμον. φρόνιμος γενέσθαι=ὅτι ἐνήργησε φρονίμως (διότι ἀφῆκε τὸν Τισσ. νὰ περάσῃ καὶ ἔπειτα προσέβαλεν αὐτόν). ὡς=ἀφοῦ. μείον ἔχω=μειονεκτῶ. ἀπηλλάγη, ἄορ. τοῦ ἀπαλλάττομαι=ἀποχωρῶ. πάλιν=πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀναστρέφω=ἐπιστρέφω. συντυγχάνω τινί=συναγνῶ τινα.

§ 9—15. μὴ προσάγοιεν (ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Τισσ.) πρὸς τὸ κέρασ=μῆπως ἐπέλθουν ἐναντίον τοῦ (ἀριστεροῦ) κέρατος αὐ-

των. Τοῦτο, ἂν καὶ ἔγινε μετὰ τὴν στροφὴν δεξιόν, φυλάττει τὴν ἀρχικὴν του ὀνομασίαν. **περιπτύξαντες** = ἀφοῦ περικυκλώσουν. **ἀναπτύσσω** = ἀπλώνω οἱ Ἕλληνες διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν κύκλωσιν ἀποφασίζουσιν νὰ δώσουν τοιαύτην ἔκτασιν εἰς τὸ κέρασ ὥστε νὰ γίνῃ μέτωπον καὶ ἢ φάλαγξ νὰ ἔχη τὸν ποταμὸν ὀπισθεν καὶ ὄχι εἰς τὰ πλάγια. **καὶ δὴ** = εὐθύς. **παραμειψάμενος (τὸ κέρασ τῶν Ἑλλ.)** ἄορ. τοῦ **παραμείβομαι** = περνῶ πλησίον. **ἀντίαν (τοῖς Ἑλλησι)** **κατέστησε τὴν φάλαγγα** = παρέταξε τὴν φάλαγγα ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων. **εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα** = ὁμοίως. **τὸ πρῶτον**, (κεφ. 8, § 14). **συνήει**, παρατ. τοῦ **συνέρχομαι** = ἐπέρχομαι. **αὐθις** = πάλιν. **τὸ πρόσθεν** = πρότερον (κεφ. 8, § 17—20). **δέχομαι** = ἀνθίσταμαι. **ἐκ πλείονος** = ἀπὸ μεγαλυτέραν ἀπόστασιν. **ἔστησαν** = ἐστάθησαν. **ἀνεστράφησαν** = ἐστράφησαν πρὸς τὰ ὀπίσω (δηλ. πρὸς τοὺς Ἑλληνας). **γινώσκειν**, ὑποκμ. **τοὺς Ἑλληνας τὸ ποιούμενον**, τί ἔπραττον δηλ. οἱ Πέρσαι ὀπισθεν τοῦ λόφου καὶ διατί ἐγύρισαν ὀπίσω. **σημεῖον** = σημάκια. **ἀετὸν τινα ἀνατεταμένον** = κάτι ὡς ἀετὸν μὲ ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγας. **πέλιτη** = ἀκόντιον. **δὴ** = ἤδη. **οὐ μὴν ἔτι ἀθροοί** = ὄχι ἔμως πλέον ἔλοι μαζί. **ἀνεβίβαζε**, δηλ. τὸ στρατεύμα. **ὕπ' αὐτὸν** = εἰς τοὺς πρόποδας αὐτοῦ. **καυδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λόφου** = ἀφοῦ παρατηρήσουν τὰ πέραν τοῦ λόφου. **ἀπαγγεῖλαι** = νὰ φέρουν εἴδησιν. **ἤλασε** = ἐπορεύθη ἔφιππος. **ἀνὰ κράτος** = ὀλοταχῶς. **ὅτε ἦν** = ὅτε ἐγίγνετο.

§ 16—19. **Θέμενοι τὰ ὄπλα** = ἀφοῦ ἔθεσαν κατὰ γῆς τὰ ὄπλα. Οἱ στρατιῶται ἀναπαυόμενοι κατὰ τὴν πορείαν τὸ μὲν δόρυ ἐκάρφωνον εἰς τὴν γῆν ὄχι ἀπὸ τὴν αἰχμὴν ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἐλέγετο **σαυρωτήρ**, τὴν δὲ ἀσπίδα ἔθετον εἰς τὴν γῆν καὶ ἐστήριζον εἰς τὰ γόνατα. **ἅμα μὲν... καὶ αὐτοὶ** = ἀφ' ἑνὸς μὲν... ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐτοὶ (ἄνευ τοῦ Κύρου). **παρῆει** = ἤρχετο πρὸς αὐτούς. **εἵκαζον** = συνεπέβαινον. **διώκοντα οἴχασθαι** = ὅτι (αὐτοῖς) ἀπεμακρύνθη καταδιώκων. **προεληλακέναι καταληψόμενόν τι** = ὅτι εἶχε προχωρήσει πρὸς τὰ ἔμπροσ, ἵνα καταλάβῃ ὀχυρὰν τινα θέσιν. **εἰ.. ἄγοιντο ἢ ἀπίοιεν** = ἂν ἔπρεπε νὰ μεταφέρουν ἢ ν' ἀπέλθουν. **ἔδοξεν αὐτοῖς** = ἐφάνη καλὸν εἰς αὐτούς (νὰ ἀπ.). **ἀμφὶ δορησιδὸν** = περίπου τὴν ὥραν τοῦ δείπνου. **καταλαμβάνω τι** = εὐρίσκω τι. **χρήματα** = πράγματα. **εἰ λάβοι** = ἐὰν καταλάβῃ. **σφοδρὰ ἔνδεια** = μεγάλη ἔλ-

λείψις. **διαδοίη**, τοῦ **διαδίδωμι**=διαμοιράζω. **ἀνάριστος**=ἀπρογευματίστος. **δῆ**=ὡς γνωστὸν (κεφ. 8 § 1). **πρὸς ἄριστον**=ἐναγευματίσῃ. **διαγίγνομαι** = περνῶ. **οὗτω**, δηλ. ἄδειπνοι καὶ ἀνάριστοι. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθως ἔτρωγον τὴν πρῶταν (ἀκράτισμα), τὴν μεσημβρίαν (ἄριστον) καὶ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου (δεῖπνον).

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Στ'. Διαπραγματεύσεις τῶν Ἑλλήνων μετὰ τοῦ Ἀριαίου καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου (6 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. Α'. § 2—23.

§ 2—6. **ὅτι πέμποι**=ὅτι ἔπεμπε. **σημανοῦντα**, μέλλ. τοῦ **σημαίνω**=παραγγέλλω. **ὅ,τι χρῆ**=τί πρέπει. **συσκευάζομαι**=ἐτοιμάζω τὰ πράγματά μου. **συμμίξειαν**, ἄορ. τοῦ **συμμίγνυμι** **τινι**=συναντῶ τινα. **ἐν ὁρμῇ ὄντων (αὐτῶν)**=ἐνῶ ἦσαν ἐτοιμοὶ ν' ἀναχωρήσουν. **ἀνέχει ὁ ἥλιος**=ἀνατέλλει ὁ ἥλ. **γίγνομαι ἀπὸ τινος**=κατάγομαι ἀπὸ τινος. **ἐν τῷ σταθμῶ...** (πρόβλ. Βιβλ. Α'. 10, 1). **ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὄθενπερ**=εἶπεν ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἰωνίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν βεβαίως. **πυνθάνομαι**=πληροφοροῦμαι. **βαρέως φέρω**=πολὺ λυποῦμαι. **ὠφέλεζῆν**=εἶθε νὰ ἔζῃ. **εἰ μὴ ἦλθετε, ἐπορευόμεθα ἂν**=ἐὰν δὲν ἦρχεσθε, θὰ ἐπορευόμεθα. **ἐπαγγέλλομαι**=ὑπισχοῦμαι. **εἰς τὸν θρόνον**, ὁ θρόνος ἦτο πολυτελὲς κάθισμα ὑψηλόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο ὁ βασιλεὺς (βλ. εἰκ.). **καθιεῖν**, μέλλ. τοῦ **καθίζω**. **μάχη**=εἰς τὴν μάχην. **ῥῶχοντο**, (τοῦ **οἶχομαι**)=ἀπῆλθον. **σῖτος**=τρόφιμα. **ξύλοις ἐχρῶντο...** **τοῖς οἰστοῖς...** **καὶ τοῖς γέροισι...**=ἐχρησιμοποιοῦν ὡς ξύλα... τὰ βέλη... καὶ τὰ γέρρα (πρόβλ. Βιβλ. Α'. 8, 10). **οὖ**=ἔπου (πρόβλ. Βιβλ. Α'. 8, 17—20). **ἐκβάλλειν**, ἀπὸ τὰς φαρέτρας τῶν φονευθέντων. **πέλιτη**=ἀκόντιον. **ἄμαξαι ἔρημοι**=ἄμαξαι χωρὶς ἡνίοχον. **φέρεσθαι**=διὰ νὰ φέρονται (ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων). **ἔρω**=βράζω.

§ 7—14. **κῆρυκες**, ἀπεστέλλοντο πρὸς τοὺς πολεμίους διὰ νὰ διαπραγματευσθῶν εἰρήνην καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν ἱεροὶ καὶ ἀπαράβιαστοι ὡς σημεῖον τοῦ ἀξιωματός των ἔφερον **ράβδον** (**κηρύ-**

κειον). ἐντίμως ἔχω=τιμῶμαι. ἐπιστήμων=γνώστης. τὰ ἀμφὶ τάξεις=ἡ στρατιωτικὴ τακτικὴ. ἀπέκτονε, παρακ. τοῦ ἀποκτείνω. αἱ θύραι=τὰ ἀνάκτορα. εὐρίσκομαι τι=ἐπιτυγχάνω τι. βαρέως=μὲ ἀγανάκτησιν. τοσοῦτον=τόσον μόνον. οὐ τῶν νικῶντων ἐστὶ=δὲν εἶναι ἴδιον τῶν νικῶντων. ὅ,τι κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε (ἀποκρίνασθαι)=ὅ,τι ἀξιοπρεπέστατον καὶ ὠφελιμώτατον ἔχετε νὰ ἀποκριθῆτε. αὐτίκα ἤξω=ἀμέσως θὰ ἐπιστρέψω. τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα=τὰ σπλάγχνα τῶν σφαγίων βγαλμένα ἀπὸ τὴν κοιλίαν. ἂν ἀποθάνοιεν ἢ παραδοίησαν=ἀποθаноῦνται ἢ παραδώσουσι. ὡς κρατῶν=ὡς νικητῆς. τί δεῖ=τίς ἢ ἀνάγκη. ἠγεῖται=νομίζει. τίς ἀντιποιεῖται τῆς ἀρχῆς αὐτῷ ;=ποῖος διαφιλονικεῖ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχήν ; εαυτοῦ εἶναι=ὅτι εἶσθε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. ἔχων... δυνάμενος, αἰτιολογ. μετχ. ἐν μέσῃ τῇ χώρᾳ=εἰς τὸ μέσον τῆς χώρας. ὅσον... ἀποκτεῖναι=(τοσοῦτον) ὅσον δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ φονεύσῃτε. καὶ ἂν ἤθελεν ἐπιτρέψει εἰς σᾶς νὰ (τὸ) φονεύσῃτε ἀρετῆ=ἀνδρεία. ἂν... χρῆσθαι=ὅτι δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν. ἂν... στερηθῆναι=ὅτι θὰ στερηθῶμεν. οἶον, προστ. τοῦ οἶομαι. ἔοικας=ὁμοιάσεις. ἄχαρις=ἄνοστος. ἴσθι, προστ. τοῦ οἶδα. περιγίγνομαι τινος (βλ. Α΄. 1, 10). ἔφασαν, οἱ διηγηθέντες ταῦτα εἰς τὸν Ξενοφῶντα, ὁ ὅποιος δὲν ἦτο παρών. ὑπομαλακίζομαι=φέρομαι μὲ κάποιαν δειλίαν πολλοῦ ἀξίος γίγνομαι τινι=πολὺ ὠφελῶ τινα. ἄλλο τι=εἰς ἄλλο τι. συγκαταστρέψαιεν' ἂν αὐτῷ (αὐτήν)=δύνανται νὰ τὸν βοηθήσουν αὐτὸν νὰ τὴν ὑποτάξῃ.

§ 15—23. Ἐν τούτῳ (τῷ χρόνῳ). ἀποκεκοιμένοι, παρακμ. τοῦ ἀποκρίνομαι. ὑπολαμβάνω=διακόπτω. τί λέγεις=τί φρονεῖς. ἄσμενος=μὲ χαράν. καὶ ἡμεῖς (δηλ. Ἕλληνες) τοσοῦτοι ὄντες=τόσον πολλοὶ ὄντες. πράγματα=δυσχέρεαι. περὶ ὧν λέγεις=περὶ τούτων ἃ λέγεις. πρὸς θεῶν=ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν. οἴσει, μέλλ. τοῦ φέρω. ἀναλεγόμενον=ἐπαναλαμβάνομενον. ἀνάγκη, δηλ. ἐστὶ. ἃ ἂν συμβουλευσῆς=ὅ,τιδήποτε μᾶς συμβουλευσῆς. ταῦτα ὑπήγειο (δηλ. τὸν Φαλίνον)=μὲ αὐτὰ προσεπάθει νὰ παρασύρῃ πρὸς τὸν σκοπὸν του τὸν Φαλίνον. τὸν πρεσβεύοντα=τὸν ἀπεσταλμένον. μᾶλλον εὐελπίς εἰμι=ἔχω περισσοτέρως ἐλπίδας. ὑποστρέφας=στρέφας ἐπιτηδείως (τὸν λόγον). δόξα=προσδοκία. μία τις=καὶ μόνον μία. μυρίαί=ἄπει-

ροι. τοι=βεβαίως. ἄκοντος βασιλέως=χωρὶς νὰ θέλῃ ὁ βασιλεὺς. **δπη δυνατόν (ἔστι)**=μὲ ὅποιον τρόπον εἶναι δυνατόν. εἰ δέοι. =ἔάν εἶναι ἀνάγκη. **πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι**=ἔτι θὰ εἶμεθα χρησιμώτεροι φίλοι. **ἄμεινον ἂν πολεμεῖν**=ἔτι καλύτερον θὰ πολεμῶμεν. **δῆ**=βεβαίως. **μένουσι.. προϋούσι** (δηλ. ἐπὶ βασιλέα)...**ἀπιούσι** (δηλ. οἴκαδε) = ἔάν μένητε...ἔάν προχωρήτε (κατὰ τοῦ βασιλέως)...ἔάν ἐπιστρέφητε (εἰς τὴν πατρίδα). **σπονδαί=ἀνακωχή. ἢ ὡς πολέμου ὄντος...ἀπαγγελῶ=ἢ ἀπαγγείλω ὡς πόλεμός ἐστι. τοίνυν=λοιπόν. ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ=ἡμεῖς τὴν ἰδίαν γνώμην ἔχομεν. ὅ,τι ποιήσοι=τί θὰ κάμῃ διασημαίνω=λέγω καθαρά.**

Ζ'. Ἀναχώρησις τῶν Ἑλλήνων (7 Σεπτεμβρίου).

Κεφ. Β'. § 1—21.

§ 1—9. **οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἦκον**=ἐπέστρεψαν δὲ οἱ σταλέντες πρὸς τὸν Ἀριαίον. **ὅτι φαίη**=ἔτι ἔλεγε. **οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι**=ἔτι δὲν ἤθελον ἀνεχθῆ. **αὐτοῦ βασιλεύοντος**=νὰ εἶναι αὐτὸς βασιλεὺς. **συναπιέναι** (δηλ. τῷ Ἀριαίῳ). **κελεύει**=προτρέπει. **ἤδη**=ἀμέσως. **τῆς νυκτός**=αὐτὴν τὴν νύκτα (ἀπόψε). **πρῶ**=πρῶτ'. **ὅποιον ἂν τι οἴσηθε**=ὅ,τι δὴποτε νομίζετε. **τοιάδε**=τοιαῦτα περίπου. **οὐκ ἐγένετο τὰ ἱερά...**=τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγένετο (καλὰ) εἶναι...ἐπὶ β... **εἰκότως ἄρα**=εὐλόγως βεβαίως. **νανσίπορος**=διαδρατὸς μόνον μὲ πλοῖα. **οὐκ ἂν δυναίμεθα**=δὲν θὰ ἡδυναίμεθα οὐ μὲν **δὴ οἶόν τε (ἔστι)**=ἀλλ' ὅμως πράγματι δὲν εἶναι δυνατόν. **αὐτοῦ γε**=ἔδῳ τοῦλάχιστον. **ἔστιν**=εἶναι δυνατόν. **παρὰ τοῦς...** = εἰς τοῦς, ..**ἀπιόντας**=ἀφου ἀπέλθητε. **σημαίνει**=δίδεται σημεῖον. **κέρως**=σάλπιγξ κυρτή, μὲ τὴν ὁποίαν ἐδίδοντο τὰ σημεῖα εἰς τὸ στρατόπεδον (βλ. εἰκ.). **ὡς ἀναπαύεσθαι**=ὡς πρὸς ὕπνον. **ἀνατίθεμαι**=φορτώνω. **ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ** (δηλ. σημεῖῳ). **τὸ ἡγούμενον**=ἡ ἐμπροσθοφυλακή. **πρὸς τοῦ ποταμοῦ**=πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. **τὰ ὄπλα ἔξω**=οἱ ὀπλῖται πρὸς τὰ ἔξω. =τὸ λοιπὸν =εἰς τὸ ἔξῃς. **ἐλόμενοι... ὀρῶντες, αἰτιολκ. μετχ. ἡγεῖτο τοῖς ἄλλοις**=προηγείτο τῶν ἄλλων. **τὰ παρηγγελμένα**=αἱ διαταγαί. **ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὄπλα**=ἀφου παρετάχθησαν (ἔχοντες τὰς μὲν ἀσπίδας στηριγμένας πρὸς τὰ γόνατα, τὸ δὲ δόρυ καρφω-

μένον εἰς τὴν γῆν). ὤμοσαν=ὠρκίσθησαν. προσώμοσαν=ὠρκίσθησαν προσέτι. εἰς ἀσπίδα=ὥστε νὰ ρεύσῃ τὸ αἷμα εἰς τὸ κοίλωμα τῆς ἀσπίδος. ταῦρος, κάπρος καὶ κριός, ἐθυσιάζοντο εἰς ἐπισήμους ὀρκωμοσίας καὶ ἐκαλεῖτο ἡ θυσία αὕτη τριτὺς ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων. Τὸ δὲ ξίφος ἢ ἡ λόγχη ἐμδαπτίζομένη εἰς τὸ αἷμα ἐφάνερωνε συμβολικῶς ὅτι τὸν ἐπίορκον περιέμενεν ὁ θάνατος.

§ 10—15. τὰ πιστὰ ἐγένετο=συνήφθη ἢ ἔνορκος συνθήκη. ἄρα δὴ . . . εἶπε=ἐμπρὸς λοιπὸν εἶπέ. ἐπειπερ=ἀφοῦ βεβαίως. σιόλος=πορεία. ἄπιμεν (μέλλ. τοῦ ἀπέρχομαι), δηλ. ὁδόν, ἦνπερ=θὰ ἀπέλθωμεν ἀπὸ τὸν δρόμον ἀπὸ τὸν ὅποιον βεβαίως. ἐννενοηκῆναι δοκεῖς=νομίζεις ὅτι ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου. ἀπιόντες=εἰ ἀπίομεν. ἦν ἤλθομεν=ταύτην τὴν ὁδόν, ἦν ἤλθομεν. ἀπολοίμεθα ἂν ὑπὸ λιμοῦ=θὰ καταστραφῶμεν ὑπὸ τῆς πείνης. ἑπτακαίδεκα σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω=κατὰ τοὺς δέκα ἑπτὰ πλησιεστάτους σταθμοὺς. δεῦρο ἰόντες = ὅτε ἤρχόμεθα ἐδῶ. ἔχω=δύναμαι. διαπορεύομαι=διέρχομαι. ἐπινοῶ=σκέπτομαι. ἀποσπῶ τινος=ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τινος. ἀπόσχωμεν=ἀπομακρυνθῶμεν. οὐκέτι μὴ δυνήσεται=δὲν εἶναι πλέον φέβος μὴπως δυνήθῃ. καταλαμβάνω τινὰ=φθάνω τινά. σιόλος=στρατός. σπανιεῖ, μέλλ. τοῦ σπανίζω = στεροῦμαι. Ἦν . . . οὐδὲν ἄλλο δυναμένη ἢ ἀποδραῖναι ἢ ἀποφυγεῖν=πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἤτο ἰσοδύναμος παρὰ πρὸς ἀπόδρασιν ἢ φυγῆν. στρατηγία=στρατηγικὸν σχέδιον. ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, δηλ. πρὸς βορρᾶν. λογίζομαι=λογαριάζω. ψεύδομαι τι=ἀπατώμαι εἰς τι. ἔτι ἀμφὶ δειλὴν = ἐνῷ ἀκόμη ἦτο δειλινόν. ἔδοξαν=ἐνόμισαν. ἐτέτρωτο = ἦτο πληγωμένος. σκοπὸς=κατάσκοπος. νέμομαι=βόσκω. οὐ πρόσω=ὄχι μακράν.

§ 16—21. ἦδει τοῦ ρ. οἶδα. ἀπειρηκότης, μετχ. παρακμ. τοῦ ἀπαγορεύω = κουράζομαι. ὄψε = ἀργά. οὐ μέντοι = ἀλλ' ὅμως. ἀποκλίνω=ἀλλάσσω δρόμον. φυλάττομαι μὴ=προσέχω μὴπως. δοκῶ=φαίνομαι. εὐθύωρον=κατ' εὐθείαν. ἐξ ὧν, δηλ. κωμῶν. τρόπῳ τινί=μὲ κάποιαν τάξιν. σκοταῖοι=ἐν καιρῷ σκότους. αὐλίζομαι=στρατοπεδεύω. οἱ ἐγγύτατα τῶν πολεμίων (δηλ. σκηνοῦντες)=ὅσοι ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐστρατοπέδευον πολὺ πλησίον (τῶν Ἑλλήνων). σκῆνωμα=σκηνή. ὡς ἔοικε=ὡς φαί-

νεται. οἷς=μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα. προΐούσης=ἐνῶ ἐπροχώρει. φόβος, ὁ πανικός ὁ ὁποῖος ἀφνιδίως καταλαμβάνει τοὺς στρατοὺς. δοῦπος=ταραχή. οἷον εἰκός (ἔστι) γίνεσθαι=καθὼς εἶναι φυσικὸν γὰ γίνεται. ἀνειπεῖν (τοῦ ρ. ἀναγορεύω)=γὰ κηρύξη. σιγὴν κηρύττω = ἐπιβάλλω σιωπὴν. προαγορεύω = προκηρύττω. ὄπλα=στρατόπεδον. τὸν ὄνον, οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὴν πρόληψιν ὅτι ὄνος εὐρισκόμενος εἰς τὸ στρατόπεδον ἦτο αἴτιος πανικοῦ διὰ τοῦτο ὁ Κλέαρχ. πλάττει, ὅτι δῆθεν ὄνος εὐρέθη εἰς τὸ στρατόπεδον, ὁ αἴτιος τοῦ θορύβου, καὶ ὅτι οἱ στρατηγοὶ ζητοῦν τὸν ἀπολύσαντα τὸν ὄνον, τὸν εὐρεθέντα δῆθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ἵνα τὸν τιμωρήσουν. μισθὸν=ὡς ἀμοιβήν. κενὸς=μάταιος. σῶ=σῶσι· ὄρθρος=τὰ χαράγματα. ἤπερ εἶχον=ὅπως ἦσαν.

Η'. Συνέντευξις Κλεάρχου καὶ Τισσαφέρνους. Σύλληψις καὶ φόνος τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν διὰ δόλου ὑπὸ τῶν Περσῶν (20—24 Ὀκτωβρίου).

Κεφ. Ε'. § 1—42.

§ 1 — 15. ἐπιβουλή = ἐχθρική ἐνέργεια. συγγενέσθαι τῷ Τισσ.=γὰ συναντηθῆ με τὸν Τισσ. εἴ πως δύναίτο=(ἵνα ἴδῃ) ἂν ἴσως ἠδύνατο. παύω=διαλύω. ἐξ αὐτῶν=ἐξ αἰτίας αὐτῶν. χεῖζω=ἐπιθυμῶ. ἐτοίμως = προθύμως. ἡμῖν = ὑφ' ἡμῶν (τῶν Ἑλλήνων καὶ Περσῶν). ὄρκους.. καὶ δεξιὰς.., κατὰ πληθυν. ἀριθμόν, διότι εἶναι πολλὰ πρόσωπα· ἡ δεξιὰ ἐδίδοτο ὡς σημεῖον ἐπιβεβαιώσεως. ἀντιφυλαττόμεθα (δηλ. ὑμᾶς)=καὶ ἡμεῖς ἐπίσης προφυλασσόμεθα ἀπὸ σᾶς. σκοπῶ=ἐξετάζω. αἰσθῆσθαι=γὰ ἐννοήσω. πειρῶμαι=προσπαθῶ. ἔρχομαι εἰς λόγους τινί=συνομιλῶ μέ τινα. ὅπως ἐξέλοιμεν=ἵνα παύσωμεν. καὶ γὰρ=διότι. οἶδα ἀνθρώπους. . . =οἶδα ἀνθρώπους οἷ, οἱ μὲν ἐκ διαβολῆς, οἱ δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας φοβηθέντες. φθάνω = προλαμβάνω. ἀνήκεστος=ἀθεράπευτος. τοὺς οὔτε μέλλοντας..=τούτους, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἐσκέπτοντο. ἄγνωνμοσύνη=παρεξήγησις. συνουσίαι = προφορικαὶ ἐξηγήσεις. διδάσκω τινά, ὡς=ἐξηγῶ εἰς τινα ὅτι. πρῶτον καὶ μέγιστον=πρῶτος καὶ σπουδαιότατος λόγος (εἶναι ὅτι). οἱ θεῶν=οἱ πρὸς τοὺς θεοὺς. σύνοιδεν αὐτῶ παρημεληκῶς=συναισθάνεται ὅτι παρέβη. τὸν θεῶν πόλεμον = τὸν ἐκ μέρους τῶν θεῶν π. ἀπὸ ποίου τάχους=μὲ ποίαν ταχύτητα. ἂν ἀποφύγοι

= δύναται ν' ἀποφύγη. *ἂν ἀποδραίη* = ἀποδράς τις δύναται ν' ἀποφύγη. *ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη* = πῶς εἰς ὀχυρὸν τόπον καταφυγῶν δύναται ν' ἀπομακρύνῃ (τὸν πόλεμον) ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του. *πάντη* = πανταχοῦ. *ἴσον* = ἕξ ἴσου. *οὔτω γιγνώσκω* = αὐτὴν τὴν γνώμην ἔχω. *παρ' οὓς (δηλ. θεοὺς) κατεθέμεθα* = εἰς τοὺς ὁποίους (θεοὺς) ἐνεπιστεύθημεν. *συνθέμενοι, ἄορ. τοῦ συντίθεμαι* = συνάπτω. *τῶν ἀνθρωπίνων, δηλ. πραγμάτων. εὐπορος* = εὐκολος. *ἀπορία* = ἔλλειψις. *διὰ σκότους* = ἀγνωστος. *δύσπορος* = δυσκολοπέραστος. *μανέντες, ἄορ. τοῦ μαίνομαι. ἄλλο τι ἂν (δηλ. ποιοῦμεν)... ἢ... ἀγωνιζοίμεθα (ἂν)* ; = ἄλλο τι θὰ ἐκάμνομεν ἢ... θὰ ἠγωνιζόμεθα ; *ἔφεδρος* = ἀντίπαλος. *τῶν τότε* = τῶν συγχρόνων. *ἣ ἔχρητο πολεμία* = τὴν ὁποίαν (δύναμιν) εἶχεν ἐχθρικήν. *τοιούτων ὄντων* = οὕτως ἐχόντων. *ὅστις οὐ βούλεται* = ὥστε νὰ μὴ θέλῃ. *λυπηρὸς εἰμί τινα* = ἐνοχλῶ τινα. *ἂν ταπεινοὺς παρασχεῖν* = ὅτι δύναμαι νὰ τοὺς κάμω εὐπειθεῖς. *Πισίδας, δηλ. λυπηροὺς ὄντας. Αἰγυπτίους* = ὡς πρὸς τοὺς Αἴγ. *τεθνυωμένους, τοῦ ρ. θυμοῦμαι* = ὀργίζομαι ὀργίζοντο δὲ κατὰ τῶν Αἰγυπτίων, διότι πρὸ πολλοῦ εἶχον ἐπαναστατήσει. *μᾶλλον* = εὐκολώτερον. *κολάζομαί τινα* = τιμωρῶ τινα. *ἀλλὰ μὴν* = ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ. *ἐν τοῖς* = μεταξύ τῶν... *τω* = τινί. *ὡς μέγιστος* = ὅσον τὸ δυνατόν σπουδαιότατος. *ἂν εἴης* = δύνασαι νὰ εἶσαι. *λυπῶ* = βλάπτω. *ἀναστρέφομαι* = συμπεριφέρομαι. *ὑπηρέτας* = βοηθοὺς. *ἔχω χάριν τινί* = χρεωστῶ εὐγνωμοσύνην εἰς τινα. *σωθέντες* = ἐὰν σωθῶμεν. *οὔτω θαυμαστὸν* = τόσον παράδοξον. *ἠδιστα* = πολὺ εὐχαρίστως. *τὸ ὄνομα, τίς* = τὸ ὄνομα τούτου, ὁ ὁποῖος. *δεινὸς λέγειν* = ἱκανὸς ρήτωρ.

§ 16—23. *ἀπημείφθη (ἄορ. τοῦ ἀπαμείβομαι)* = ἀπεκρίθη. *ἀκούω τινός τι* = ἀκούω τι ἀπὸ τινα. *βουλευώ κακὸν τινος* = σχεδιάζω (νὰ κάμω) κακὸν κατὰ τινος. *ἂν κακόνους εἶναι* = ὅτι θὰ ἦσο ἐχθρὸς. *ὡς ἂν μάθης* = ἵνα μάθης. *ἀντάκουσον* = ἀκουσον καὶ σύ. *ἀπολέσαι* = νὰ καταστρέψωμεν. *πότερά σοι δοκοῦμεν... ἀπορεῖν* ; = νομίζεις ὅτι στεροῦμεθα ; *ὄπλισις* = ὄπλα. *ἐν ἣ (δηλ. ὄπλισει)* = μετὰ τὰ ὁποῖα (ὄπλα). *ἀντιπάσχειν* = νὰ κακοποιούμεθα πρὸς ἐκδίκησιν. *χωρῖα ἐπιτήδεια* = τόποι κατάλληλοι. *ὁμῖν ἐπιτίθεσθαι* = διὰ νὰ ἐπιτιθέμεθα ἐναντίον σας. *φίλια ὄντα* = ἄν καὶ διέκινται φιλικῶς. Διὰ ποῖον λόγον ἦσαν φίλια ; οἱ

Ἑλληγες καὶ οἱ Πέρσαι (Τισσαφέρνης) τί εἶχον συνάψει μεταξύ των; **ὕμῖν ὄνια πορευιέα**—ὅτι πρέπει σεῖς νὰ περναῖτε. **ἡμῖν ἔξεσι**—δυνάμεθα. **παρέχω ἄπορα**—κάμνω ἀδιάβατα. **τοσοῦτοι δ' εἰσί...μάχεσθαι**;—δὲν ὑπάρχουν δὲ τοσοῦτοι ποταμοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων (ἰστάμενοι ἡμεῖς) δυνάμεθα νὰ ἀποχωρίζωμεν (ὅταν διαβαίνετε) τόσους ἀπὸ σᾶς πρὸς ὄσους θέλομεν νὰ μαχώμεθα; **εἰσίν...οὓς**—τινάς. **διαπορεύω τινά**—διευκολύνω τινά νὰ περάσῃ. **ἠτιῶμαι**—μειονεκτῶ. **γέ τοι**—βεβαίως. **ὄν** (δηλ. **καρπόν**). **λιμὸν ὕμῖν ἀντιτάξαι**—νὰ ἀντιτάξωμεν τὴν πείναν ὡς ἐχθρὸν ἐναντίον σας. **ῶ** (δηλ. **λιμῶ**). **ἀγαθὸς**—ἀνδρεῖος. **πῶς ἄν...ἄν ἐξελοίμεθα...**; (ὁ ἄν ἐπειδὴ ἀπεμκρύνθη πολὺ ἐπαναλαμβάνεται)—πῶς ἠθέλομεν προτιμήσει; **ἔπειτα**—ὁμῶς. **πρὸς θεῶν ..πρὸς ἀνθρώπων**—ἐνώπιον θεῶν...ἐνώπιον ἀνθρώπων. **ἀπόρων ἐστὶ καὶ ἀμηχάνων**—εἶναι ἴδιον ἀνθρώπων εὐρισκομένων εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν. **ἐν ἀνάγκῃ ἔχομαι**—πιέζομαι ὑπ' ἀνάγκης. **καὶ τούτων**—καὶ μάλιστα. **ἐπιουρκία**—παράβασις ὄρκου. **ἀπιστία**—ἀθέτησις ὑποσχέσεως. **τί δὴ**—διατί λοιπόν. **ἐξὸν (ἡμῖν)**—ἐνῶ ἡδυνάμεθα. **ἔρωσ**—σφοδρὰ ἐπιθυμία. **τὸ πιστὸν γενέσθαι**—τὸ νὰ φανῶ ἀξιόπιστος. **καὶ ῶ...εὐεργεσίαν ἰσχυρὸν**—καὶ μὲ τοῦτο τὸ μισθοφορικὸν μὲ τὸ ὅποιον ὁ Κύρος ἐξεστράτευσε ἔχων ἐμπιστοσύνην (εἰς αὐτὸ) διὰ τὰς μισθοδοσίας, νὰ καταβῶ ἐγὼ εἰς τὰ παράλια ἰσχυρὸς διὰ τὰς πρὸς αὐτὸ εὐεργεσίας μου. **ὄσα**—εἰς πόσα. **τιάρα** (λ. περσική)—περσικὸν κωνοειδὲς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. **ὄρθην ἔχω**—φορῶ ὄρθιαν. **ἢ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ** (δηλ. **τιάρα**)—τὸ θάρρος καὶ ἡ δύναμις ἢ ἴση πρὸς τὴν βασιλικήν. **ἄν ἔχοι**—δύναται νὰ ἔχη. **ὕμῶν παρόντων**—μὲ τὴν βοήθειάν σας. **εὐπειῶς**—εὐκόλως. **καὶ ἕτερος**, ὁ Τισσ. ἐγνοεῖ τὸν ἑαυτὸν του.

§ 24—30. ἔδοξε, ὑποκμ. ὁ Τισσ. **τὰ ἔσχατα παθεῖν**—νὰ θανατωθῆν. **τοιούτων ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων**—ἀφοῦ ἔχωμεν ταιαύτας ἀφορμὰς διὰ νὰ εἶμεθα φίλοι. **διαβάλλοντες**, ὁ Κλέαρχος ὑπονοεῖ τὸν Μένωνα. **ἐγὼ μὲν γε**—ἐγὼ τοῦλάχιστον. **ἐλθεῖν μοι**—νὰ ἔλθετε εἰς τὴν σκηνήν μου. **ἐν τῷ ἐμφανεῖ**—φανερὰ. **ὄθεν**—ἀπὸ πόλους. **δηλὸς ἦν οἰόμενος πάνυ φιλικῶς διακεῖσθαι τῷ Τισσ.**—ἐφαίνετο ὅτι ἐπίστευεν ὅτι τὰ εἶχε πολὺ καλὰ μὲ τὸν Τισσ. **ἐλέγχομαι διαβάλλον**—ἀποδεικνύομαι ὅτι διαβάλλω. **οἱ ἄν τῶν Ἑλλ.**—ὄσοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληγας. **εἰδὼς**—ἐπειδὴ ἐγνώριζε. **σιασι-**

άζωτινί=κίμνω κόμμα κατά τινος. **ἔχω τὴν γνώμην πρὸς τινα** = εἶμαι ἀφωσιωμένος πρὸς τινα. **παραλυπῶ**=παρενοχλῶ. **ἐκποδὼν εἰμι**=ἐκδιώκομαι. **ἰσχυρῶς κατέτεινε**=πολὺ ἐπέμενε. **ἔστε διεπράξατο**=ἔως ὅτου κατώρθωσε. **ὡς εἰς ἀγορὰν** (δηλ. ἰόντες) = ὡς διὰ τὰ ἀγοράσουν τρόφιμα (ἄσπλοι).

§ 31—42. **ἐπὶ ταῖς θύραις** = πρὸ τῆς σκηνης. **ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου** = ταῦτοχρόνως. **ἡ ἵππασία** = τὸ τρέξιμον τῶν ἵππέων. **ἀμφιγνοῶ** = δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω. **πρὶν** = ἔως ὅτου. **ἦκε φεύγων** = ἦλθε τρέχων. **ἐκ τούτου δὴ** = μετὰ ταῦτα λοιπόν. **αὐτούς**, δηλ. τοὺς Πέρσας. **γινώσκω** = ἀναγνωρίζω. **εἴ τις εἶη** = ἐὰν ὑπῆρχεν ἀκόμη κανεῖς. **ἴσταμαι εἰς ἐπήκοον** = ἴσταμαι εἰς μέρος ἀπὸ τὸ ὅποιον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούωμαι. **λύω τὰς σπονδάς**=παραβαίνω τὰς συνθήκας. **ἔχει τὴν δίκην** = ἔχει τιμωρηθῆ. **ἀπαιτῶ τινά τι** = ἀπαιτῶ τι ἀπὸ τινα. **καὶ οἱ ἄλλοι**=καὶ σεῖς οἱ ἄλλοι. **ἦτε**, παρακτ. τοῦ εἰμί. **ὁμόσαντες**=ἀν καὶ ὠρκίσθητε. **νομιεῖν**, μέλλ. τοῦ **νομίζω**=θεωρῶ. **προδόντες ἡμᾶς**=ἀφου μᾶς ἐπροδόσατε. **ἄθεος**=ἀσεβής. **γὰρ**= (ἐπράξαμεν αὐτὰ) διότι. **ἐπὶ τούτοις** = μετὰ ταῦτα. **πρὸς ταῦτα**, ἀναφέρεται εἰς τὸ οὐδὲν ἀποκρινάμενοι.

BIBLION TRITON

Θ'. Ἀθυμία τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ξενοφῶν ὁμιλεῖ πρὸς τοὺς λοχαγοὺς τοῦ Προξένου (Νύξ τῆς 24ης πρὸς τὴν 25ην Ὀκτωβρίου).

Κεφ. Α'. § 2—25.

§ 2—7. **συνειλημμένοι ἦσαν**, ὑπερσντλ. τοῦ **συλλαμβάνομαι**. **συνεπισπόμενοι**, ἀόρ. τοῦ **συνεφέπομαι**=συνακολουθῶ (πρβλ. Βιβλ. Β'. 5, 31). **δὴ**=πράγματι. **ἐννοοῦμαι**=σκέπτομαι. **ἐπὶ ταῖς θύραις**=πλησίον τῆς πρωτευούσης. **κύκλω... πάντη** = δλόγυρα πανταχοῦ. **οὐ μεῖον ἢ μύρια στάδια**=οὐχὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ δέκα χιλιάδας στάδια. **ἡγεμῶν**=ὀδηγός. **διείργω**=διαχωρίζω. **τῆς οὐκαδε ὁδοῦ**=τοῦ δρόμου ὃ ὁποῖος ὠδήγει εἰς τὴν πατρίδα. **καταλειμμένοι ἦσαν**, ὑπερσντλ. τοῦ **καταλείπομαι**.

εὐδηλον=ὄλοφάνερον. ἂν κατακάνοιεν=ἤθελον φονεύσει. λει-
 φθείη ἂν=ἤθελε σωθῆ. ἐπὶ τὰ ὄπλα=εἰς τὸ στρατόπεδον.
 οὐποτ' ἔτι ὄψεσθαι=ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἴδουν. οὕτω δια-
 κείμενοι ἀνεπαύοντο=εἰς τοιαύτην ψυχικὴν διάθεσιν εὐρισκό-
 μενοι ἐπλάγιαζον. οἰκοθεν=ἀπὸ τὴν πατρίδα του. αὐτὸς ἔφη
 (δηλ. ὁ Πρόξενος). κρείττω ἑαυτῷ τῆς πατρίδος = ὠφελιμώ-
 τερον διὰ τὸν ἑαυτόν του παρὰ τὴν πατρίδα του. (Ὁ Πρόξενος ἤλ-
 πιζε περισσοτέρας ὠφελείας ἀπὸ τὸν Κύρον παρὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα
 του). ἀνακοινοῦμαί τινι=συσκέπτομαι μέ τινα. μὴ τι... γενέ-
 σθαι=μὴ (τὸ) γενέσθαι φίλον Κύρω εἴη ὑπαίτιόν τι (αὐτῷ)
 πρὸς τῆς πόλεως=μήπως τὸ νὰ γίνῃ ὁ Ξεν. φίλος τοῦ Κ. δῶση
 ἀφορμὴν κατηγορίας κατ' αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν του.
 ἀνακοινῶ τινι=ζητῶ τὴν γνώμην τινός. ἐπήγετο, ἀόρ. τοῦ ἐπε-
 ρωτῶ. καλῶς πράττω = ἐπιτυχᾶνω τὸν σκοπὸν μου. ἀνείλε
 =ἐχρησιμοδότησε. θεοῖς, τὸ μαντεῖον ὤρισε διὰ τοῦ χρησμοῦ τὸν
 Δία. αἰτιῶμαί τινα=κατηγορῶ τινα. λῶον (συγκριτ. τοῦ ἀγαθός)
 =καλύτερον. ἰτέον=δεῖ ἰέναι (τοῦ ἔρχομαι). πυνθάνομαι=
 ἐρωτῶ. ὅπως ἂν πορευθείη = πῶς ἤθελε ταξιδεύσει.

§ 8—14. ἡ ἄνω ὁδός=ἡ πρὸς τὰ μεσόγεια. ἐπειδὴν τάχι-
 στα=εὐθὺς ὡς. ἀποπέμψει=θ' ἀποστείλῃ εἰς τὴν πατρίδα του.
 ὀρμη=ἐκστρατεία. φοβούμενοι... καὶ ἄκοντες=ἂν καὶ ἐφο-
 βούοντο καὶ δὲν ἤθελον. οἱ πολλοί, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς δρα-
 πετεύσαντας Ξενίαν καὶ Πασίωνα. ἀπορία ἦν, δηλ. τοῖς Ἑλλησι.
 λαχῶν (ἀόρ. τοῦ λαγχάνω) ὕπνου=κοιμηθεῖς. ἔδοξεν αὐτῷ=
 τοῦ ἐφάνη δηλαδῆ. σκηπτὸς=κεραυτός. τῇ μὲν... τῇ δὲ=ἄφ'
 ἑνὸς μὲν ἄφ' ἐτέρου δέ. πόνος=ταλαιπωρία. ἀπὸ Διὸς βασι-
 λέως, ὁ Ξεν. ἐφοβεῖτο μήπως ὁ Ζεὺς ὡς βασιλεὺς εἶναι ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως τῶν Περσῶν. (ἐφοβεῖτο) μὴ οὐ δύναίτο... ἀλλ' εἴρ-
 γοιτο=μήπως δὲν δύναται, ἀλλ' ἐμποδίζεται. ὁποῖόν τι μὲν δὴ
 ἔστι=ποῖαν μὲν λοιπὸν σημασίαν ἔχει. ἔξεστί (τινι) σκοπεῖν=
 δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ. γὰρ=δηλαδῆ. εὐθύς ἐπειδὴ=εὐθύς
 ὡς. ἔννοια ἐμπίπτει μοι=σκέπτομαι. εἰκός (ἔστι)=εἶναι πι-
 θανόν. γίγνομαι ἐπὶ τινι=ἔρχομαι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός. τί
 ἐμποδῶν (ἔστι) μὴ οὐχὶ ἀποθανεῖν (ἡμᾶς) ὑβριζομένους
 ἐπιδόντας;=τί ἐμποδίζει νὰ μὴ φονευθῶμεν μὲ ἐξευτελισμοὺς
 ἀφοῦ πρότερον ζήσωμεν καὶ ἴδωμεν; χαλεπώτατα=τρομερώ-
 Ν. Ζαφειρίου. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως

τατα. ὅπως ἀμυνόμεθα (μέλλ. τοῦ ἀμύνομαι) = πῶς νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας. ὥσπερ ἐξὸν = ὡς ἐάν ἦτο ἐπιτετραμμένον. ποίαν ἡλικίαν ; ὁ Ξενοφῶν ἦτο τότε τριάκοντα ἐτῶν καὶ ἐπομένως ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὴν στρατηγίαν. ἐὰν τήμερον προδῶ ἑμαυτὸν = ἐὰν σήμερον παραδώσω τὸν ἑαυτὸν μου. (ὁ Ξεν. παρατηρῶν ὅτι ὁ μόνος Λακεδαιμόνιος στρατηγὸς Χειρίσσος οὐδὲν τῶν δεόντων ἔπραττε, ἀποφασίζει, καίτοι ἐθεώρει τὴν ἡλικίαν του μικρὰν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ, νὰ ἀναλάβῃ τὴν στρατηγίαν, σκεφθεὶς ὅτι, ἐὰν περιήρχοντο εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, θὰ ἐφονεύετο καὶ δὲν θὰ ἐγίνετο πρεσβύτερος διὰ νὰ ἀναλάβῃ αὐτήν).

§ 15—25. ἐν οἷσις (δηλ. πράγμασιν ἐσμεν) = εἰς ποίαν δύσκολον θέσιν εὐρισκόμεθα. ἐξέφηναν, ἀόρ. τοῦ ἐκφαίνω = κηρύττω φανερά. πρὶν = παρὰ ἀφοῦ. οὐδὲν ἀνιεπιμελεῖται = οὐδόλως φροντίζει ἐπίσης. ὅπως ἀγωνιούμεθα = πῶς νὰ ἀγωνισθῶμεν. καὶ μὴν = καὶ ὅμως. εἰ ὑψησόμεθα (μέλλ. τοῦ ὑφίεμαι) = ἐὰν ἀδιαφορήσωμεν. πείσεσθαι, μέλλ. τοῦ πάσχω. δεσ = ἀφοῦ οὗτος. καὶ τεθνηκότος ἤδη = ἂν καὶ ἦτο πλέον νεκρὸς. ἀνασταυρῶ = κρεμῶ ἐπὶ μακροῦ ξύλου. ἡμᾶς δέ, ἀντὶ ἡμεῖς δέ. κηδεμών, ὅπως ἦτο τοῦ Κύρου ἢ Παρύσατις. ἐπὶ πᾶν ἔρχομαι = μεταχειρίζομαι ὅλα τὰ μέσα. ὡς παρὰσχοι φόβον = ἵνα ἐμβάλῃ φόβον εἰς... τὰ ἔσχατα αἰκίζομαι τινα = σκληρότατα βασανίζω τινά. ἀλλ' ὅπως τοι μὴ γενησόμεθα = ἀλλὰ βεβαίως πῶς νὰ μὴ ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του. ἔστε = ἐφ' ὅσον. διαθεώμενος (μετχ. αἰτιολ.) τοῦ διαθεῶμαι = παρατηρῶ μὲ ἀκρίβειαν. αὐτῶν, ὄσσην χώραν... = ὄσσην χώραν αὐτοὶ ὡς ἀφθονα = πόσον ἀφθονα. τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην = ὁσάκις δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐσκεπτόμην τὴν κατάστασιν τῶν στρατιωτῶν μας. ὅτι... οὐδενὸς ἡμῖν μετείη (τοῦ ρ. μέτεστί μοι) = ὅτι (δηλ.) οὐδενὸς ἡμεῖς μετέχομεν. πρῆαίμεθα, ἀόρ. τοῦ ὠνοῦμαι = ἀγοράζω. ἤδειν ὀλίγους ἔτι ἔχοντας (τοῦτο), ὅτου ὠνήσόμεθα (= ὠνήσονται) = ἐγνώριζον ὅτι ὀλίγοι ἀκόμη εἶχον τοῦτο, δηλ. χρήματα, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ἀγοράσουν. ἄλλως πως ἢ ὠνουμένους = κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ἢ ἀγοράζοντες. ἔλυσαν τὰς σπονδάς, φονεύσαντες μὲ δόλον τοὺς στρατηγοὺς. δοκεῖ μοι λελύσθαι = νομίζω ὅτι ἔχει λήξει. ὕβρις = αὐθαιρεσία (τὴν ὁποῖαν ἀπέδειξαν πρὸς τοὺς Ἑλλ. εἰς τὰς σπονδάς). (τούτοις)

ἄπούτεροι ἡμῶν=διὰ τούτους ἐξ ἡμῶν τῶν δύο, οἱ ὅποιοι. ἂν ᾧσι
 =θὰ εἶναι. ἀγωνοθέτης=βραβευτής. στεροῶς=αὐστηρῶς. ἐξεῖ-
 ναί μοι δοκεῖ... ἢ τούτοις = νομίζω ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐρχώμεθα
 εἰς τὸν ἀγῶνα μὲ πολὺ μεγαλύτερον θάρρος παρὰ οὗτοι. οἱ ἄνδρες
 = οἱ πολέμιοι. καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν (εἰσι) =
 εὐκολώτερον ἀπὸ ἡμᾶς δύνανται νὰ πληγωθοῦν καὶ νὰ φονευθοῦν
 (διότι ὁ ὄπλισμός των ἦτο ἀτελής). καὶ ἄλλοι, δηλ. ἄνδρες ἄλλων
 λόχων. ἐφ' ἡμᾶς = πρὸς ἡμᾶς. παρακαλοῦντας, μέλλ. τοῦ πα-
 ρακαλῶ=προτρῒπω. τὰ κάλλιστα ἔργα, εἶναι ἢ παρασκευὴ πρὸς
 ἄμυναν. ἀρξωμεν τοῦ ἐξορμηῆσαι = ἄς ἀρχίσωμεν νὰ παρακινή-
 σωμεν. ἀξιοστράτηγος=ἄξιος στρατηγός. ἐξορμᾶν, δηλ. τοὺς ἄλ-
 λους. τάττω=διατάσσω. ἡγεῖσθαι (ὑμῶν)=νὰ σᾶς διοικῶ. προ-
 φασίζομαι=προβάλλω ὡς πρόφασιν (τὴν ἡλικίαν διότι ἦτο νεώ-
 τερος ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους λοχαγοὺς τοῦ Προξένου). ἀκμάζω
 =ἔχω ἀκμαίᾶς τὰς δυνάμεις μου. ἐρύκειν=διὰ νὰ ἀπομακρύνω.
 τὰ κακὰ=τοὺς κινδύνους.

BIBLION TETARTON

Γ'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν Καρδουχείων
 ὁρέων (14—16 Νοεμβρίου).

Κεφ. Α'. § 1—28.

§ 1—9. Δῆ=λοιπόν. ἐν τῇ ἀναβάσει = κατὰ τὴν ἀνάβασιν,
 ἦτοι τὴν πορείαν τοῦ Κύρου ἀπὸ τὰς Σάρδεις εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς
 Ἀσίας. τῆς μάχης, δηλ. παρὰ τὰ Κούναξα. ἐν ταῖς σπονδαῖς=
 κατὰ τὰς συθήκας. Κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν συνθηκῶν ἔχυ-
 νον οἶνον ἐκ ποτηρίου (ἔσπενδον) ἐπικαλούμενοι μάρτυρας τοὺς
 θεοὺς, ὅτι θὰ τηρήσουν τὰς συνθήκας. ὅσα ἐπολεμήθη=ὅσαι πο-
 λεμικαὶ πράξεις ἔγιναν. ἐπακολουθοῦντος τοῖς Ἑλλήσι = ἐνῶ
 κατεδίωκε τοὺς Ἑλληνας. ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ = εἰς τὰ προη-
 γούμενα βιβλία. ἀπορος=ἀδιάβατος. μέγεθος=πλάτος. πάροδος
 = δρόμος πλησίον τοῦ ποταμοῦ. ἀπότομος = κρημνώδης. ὑπὲρ
 αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ = ἀκριβῶς ὑπεράνω τοῦ ποταμοῦ. δῆ=τότε

πλέον. τῶν ἀλίσκομένων = ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους. Τοιοῦτους εἶ-
 χον συλλάβει κατὰ τὴν πορείαν. **περιάσι**, μέλλ. τοῦ **περιέρο-**
μαι. **πρόσω** = μακράν. **ἔστιν οὕτως ἔχον** = οὕτως ἔχει τὸ πρᾶ-
 γμα. **εἰς τοὺς Καρδούχους** = εἰς τὴν χώραν τῶν Καρδού-
 χων. **ἐμβολὴν ποιοῦμαι** = εἰσβάλλω. **λανθάνω** = διαφεύγω
 τὴν προσοχὴν. **ἄκρον** = κορυφή. **ἠνίκα ἦν ἀμφὶ τὴν τελευταίαν**
φυλακὴν = ὅτε ἦτο περίπου ἡ ὥρα τῆς τελευταίας φρου-
 ρᾶς. Οἱ Ἕλληγες διήρουν τὴν νύκτα εἰς τρεῖς φυλακάς· ἡ τρίτη ἤρ-
 χιζε περίπου εἰς τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. **λείπομαι** = ὑπολεί-
 πομαι. **ὅσον σκοταίους διελθεῖν** = τόσον ὥστε νὰ περάσουν μὲ τὰ
 σκοτός. **τὸ πεδίον**, τὸ μετὰξὺ Τίγρητος καὶ Καρδουχείων. **ἀπὸ πα-**
ραγγέσεως = κατόπιν προφορικῆς διαταγῆς (ἀπὸ ἀνωτέρου εἰς
 κατώτερον). **ἠγοῦμαι** = προηγούμαι. **τὸ ἀμφ' αὐτὸν** = τοὺς στρα-
 τιώτας του. **μή τις** . . . **ἐπίσποιο**, (ἀόρ. τοῦ **ἐφέπομαι**) = μήπως
 τις ἀκολουθήσῃ. **οὐδεὶς κίνδυνος**, διότι ὁ Περσ. στρατὸς ἔπαυσε νὰ
 τοὺς καταδιώκῃ. **πορευομένων** = ἔταγ πορευόμενοι. **πρὶν αἰσθέ-**
σθαι (τοῦ **αἰσθάνομαι**) = προτοῦ ἐννοήσουν. **ὑφηγοῦμαι** = προ-
 πορεύομαι βραδέως. **τὸ ἀεὶ ὑπερβάλλον** = τὸ μέρος (τοῦ στρατεύ-
 ματος), τὸ ὅποτον ἐκάστοτε ἐπέρνα. **τὸ ἄγκος-ους** = ἡ κοιλάς.
μυχὸς = χαράδρα. **ἐπιτηδεῖα** = τροφίμα. **ἦν (= ἐξῆν) λαμβάνειν**
 = ἦτο δυνατὸν νὰ λαμβάνουν. **παμπόλλοις κατεσκευασμένοι** =
 μὲ πάρα πολλὰ ἐφωδιασμένοι. **ἔφερον** = ἤρπαζον. **ὑποφειδόμενο-**
 = ἀλλ' ἐφείδοντο κάπως. **εἴπως ἐθελήσειαν** = μήπως τυχὸν θελή-
 σουν. **διεῖναι** τοῦ ρ. **δίημι** = νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ περάσουν.
ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας = διὰ τῆς χώρας ὡς διὰ φιλικῆς. **ἐπί-**
περ πολέμιοι, οἱ Καρδοῦχοι ἀνθίσταντο κατὰ τῶν Περσῶν κατ-
 ἔζων ἀνεξάρτητοι. **ὅπου τις ἐπιτυγχάνοι** = δσάκις τις κάπου εὐ-
 ρισκεν αὐτά. **καλούντων (τῶν Ἑλλ.) ὑπήκουον** = ἔδιδον προσο-
 χὴν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν Ἑλλήγων.

§ 10—18. **ἐγένετο** = διήρκεσε. **ἐξ ἀπροσδοκῆτου** = αἰφνι-
 δίως. **εἰ συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν διαφθαρεῖναι** = ἐὰν
 συνηθροίζοντο, θὰ ἐκινδύνευσεν νὰ καταστραφῇ. **αὐλίζομαι** = διανυ-
 κτερεύω. **συνεῶρων ἀλλήλους** = ἔδλεπον ἀλλήλους, ἔλοι ἔλους·
 ὁμοῦ ποῦ ἕκαστοι ἦσαν. Οἱ Καρδοῦχοι προσεπάθουν νὰ ἔλθουν μὲ
 κάθε μέσον εἰς συνεννόησιν διὰ νὰ ἀντισταθοῦν. **νεωσι** = πρὸ ὀλί-
 γου. **ἀφεῖναι**, ἀόρ. τοῦ ρ. **ἀφήμι** = ἀπολύω. **σχολαίαν ποιῶ** =

ἐπιβραδύνω. οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες=οἱ φυλάττοντες αὐτά. ὄντων
 =ἐπειδὴ ἦσαν. δόξαν (μετχ.)=ἐπεὶ ἔδοξε. ἀριστιῶ=γευματίζω.
 ὑποστήσαντές (τινας) μετοχ. ἀορ. τοῦ ὑφίστημι=τοποθετῶ
 κρυφίως (πρὸς ἔρευαν). ἐν τῷ στενῶ=εἰς τι στενόν. εἴ τι εὖ·
 ρίσκοιεν μὴ ἀφειμένον=ἐὰν (δσάκις) εὕρισκον ὅτι δὲν εἶχεν
 ἀφεθῆ τι. τὰ μὲν ..τὰ δέ=ἄλλοτε μὲν ἄλλοτε δέ. τι=ὀλίγον. εἰς
 τὴν ὑστεραίαν (ἡμέραν), δηλ. τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀφί-
 ξεως τῶν Ἑλλ. εἰς τὰ Καρδούχεια ὄρη. δ' ἦν=καὶ ἔμως ἦτο.
 ὠπισθοφυλάκει=μὲ τοὺς ὀπισθοφύλακας ἠκολούθει. ἰσχυρῶς=
 λυσσωδῶς. ὄντων=ἐπειδὴ ἦσαν. ἀναχάζω=γυρίζω εἰς τὴν θέ-
 σιν μου. σχολῆ=βραδέως. θαμινὰ=συχνά. παρήγγελλεν, δηλ.
 τῷ Χειρισόφῳ. ὅτε.. ἐπικέοιντο (τοῦ ἐπίκειμαι)=δσάκις ἐπε-
 τίθεντο. ὅτε παρεγγυῶτο (τοῦ παρεγγῶμαι)=δσάκις παρηγ-
 γέλλετο. ἄγω=προχωρῶ. ὅτι προᾶγμά τι εἶη=ὅτι κάτι δυσάρε-
 στον συνέβαινε. σχολῆ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι (δηλ. τῷ Ξε-
 νοφ.)=δὲν ὑπῆρχε καιρὸς εἰς τὸν Ξεν. ἀφοῦ προχωρήσῃ νὰ ἴδῃ.
 σπουδῆ=βιαστικὴ πορεία. ἡ πορεία τοῖς ὀπισθοφύλαξι=ἡ
 πορεία τῶν ὀπισθοφυλάκων. σπολὰς (βλ. εἰκ.)=δερμάτινος θώραξ.
 (Ὁ θώραξ συνήθως ἦτο χαλκοῦς). διαμπερὲς (ἐπίρρ.)=πέρα
 πέρα. τὴν κεφαλὴν=εἰς τὴν κεφαλὴν.

§ 19—28. σταθμὸς=μέρος ὅπου ἐσταμάτησε τὸ στράτευμα
 νὰ ἀναπαυθῆ. ὥσπερ εἶχε=καθὼς ἦτο μὲ τὰ ὅπλα. φεύγοντες
 ἅμα μάχεσθαι=νὰ φεύγουν καὶ συγχρόνως νὰ μάχωνται. καὶ
 νῦν=καὶ ἰδοῦ (τώρα τὸ ἀποτέλεσμα). ἀνελέσθαι (τοῦ ρ. ἀναι-
 ροῦμαι)=νὰ σηκώσωμεν ἀπὸ τὸ πεδῖον τῆς μάχης. βλέπω=στρέ-
 φω τὸ βλέμμα. ἰδὲ=παρατήρησον. ἄβατος=ἀδιάβατος. κατειλη-
 φότες φ.=ἔχουν καταλάβει καὶ φυλάττουν. ἔκβασις (καὶ ὑπερ-
 βολή)=ἔξοδος. ταῦτα=διὰ ταῦτα. εἴ πως δυναίμην=μήπως
 τυχὸν ἠδυναίμην. οὐ φασιν εἶναι=φασὶν οὐκ εἶναι. ἄνδρας=
 αἰχμαλώτους. πράγματα=ἐνοχλήσεις. ὅπερ δηλ. ἐνεδρεῦσαι.
 λαβεῖν=συλλαβεῖν. ὅπως χρησαίμεθα=ἵνα χρησιμοποιοῦμεν.
 ἐλέγχω=ἐξετάζω. διαλαμβάνω=ἀποχωρίζω. εἰ εἶδεῖεν (τοῦ
 οἶδα)=μήπως ἤξευρον. ἢ τὴν=ἐκτὸς τῆς. φανεράν, εἶναι ἢ
 ἀνωτέρω κληθεῖσα ὀρθία. οὐκ ἔφη (εἰδέναι)=ἔφη οὐκ. προσαγο-
 μένων=εἰ καὶ προσήγοντο. φόβοι=μέσα πρὸς ἐκφόβισιν.
 ὄρωντος τοῦ ἐτέρου=πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἄλλου. ὁ λοιπὸς=

ὁ ἐναπομείνας. παρ' ἀνδρὶ ἐκδεδομένη=ὑπανδρευμένη. ἠγήσασθαι (αὐτοῖς) ὁδὸν=ὅτι θὰ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ δρόμον. δυνατὴν καὶ ὑποζυγίους πορεύεσθαι=ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καὶ ζῶα δύνανται γὰ πορεύωνται. δυσπάριτος=δυσκολοδιάβατος. ἐδόκει, δηλ. τοῖς στρατηγοῖς. τὰ παρόντα=τὴν παροῦσαν κατάστασιν. ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι ἂν γενέσθαι=ὅστις θὰ ἤθελε γὰ φανῆ γενναῖος. ὑποστάς (τὸν κίνδυνον), μ. ἀορ. β'. τοῦ ὑφίσταμαι=ἀναλαμβάνω. ἐθελοντῆς=ὡς ἐθελοντῆς. ἀντιστασιάζω τινὶ=ἀμιλλῶμαι πρὸς τινά. ἔφονται, μέλλ. τοῦ ἔπομαι. ἐμοῦ ἠγουμένου=ἐὰν ἐγὼ προηγῶμαι. πολλαχοῦ=εἰς πολλὰς περιστάσεις. πολλοῦ ἄξιος γίγνομαι τινι=πολλὰς ὑπηρεσίας προσφέρω εἰς τινά. εἰς τὰ τοιαῦτα=εἰς τὰς τοιαύτας δυσκόλους ἐπιχειρήσεις.

ΙΑ'. Δυσχέρειαι τῶν Ἑλλήνων παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμὸν καὶ διάβασις αὐτοῦ (21—22 Νοεμβρίου)

Κεφ. Γ'. § 1—15.

§ 1—9. Αὔ=πάλιν. εὖρος=κατὰ τὸ πλάτος. δίπλευρος=δὲ ἔχων μήκος δύο πλῆθρα (62 μ. περίπου). πεδίον, εἶναι ἢ πεδιάς εἰς τὴν ὁποῖαν ἤλθον ἀφοῦ ἐπέρασαν τὸ ὄρος. ὀρίζω=χωρίζω. μάλα ἡδέως=πολὺ εὐχαρίστως. παρεληλυθότων, τοῦ ρ. παρέρχομαι. μνημονεύω=ἀναφέρω. μαχόμενοι διετέλεσαν=διαρκῶς ἐμάχοντο. ποῦ=κάπου. ὡς κωλύσοντας=μὲ σκοπὸν γὰ ἐμποδίσουν. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις=εἰς τὰ ὑψώματα (τὰ εὐρισκόμενα πέραν τοῦ ποταμοῦ). ἄνω τῶν ἰππέων=ὀπισθεν τῶν ἰπ. ἄλμιμος=γενναῖος. ἐλευθέροι=ἀνεξάρτητοι. τὸ γέρον, ἦτο ἄσπις τετραπλευρος πλεγμένη ἀπὸ λυγαριά καὶ σκεπασμένη πολλακίς μὲ δέρμα βοός. λόγχη=ἀκόντιον μὲ σιδηρᾶν αἰχμήν. ταύτη=διὰ ταύτης. πειρωμένοις, δηλ. διαβαίνειν = ὅτε προσεπάθουν γὰ δ. τραχὺς = δυσκολοδιάβατος. λίθοις=ἐνεκα λ. ὀλισθηρὸς = γλιστερός. ἣν ἔχειν=ἦτο δυνατὸν γὰ κρατοῦν. εἰ φέροι=ἂν ἐκράτει. γυμνοὶ=ἀπριφύλακτοι. βέλος=ἀκόντιον (πᾶν ριπτόμενον). ἀναχωρῶ=ἐπιστρέφω. ἐν τοῖς ὅπλοις=ἐνόπλους. συνειλεγμένους, παρακμ. τοῦ συλλέγομαι. ὀρῶσι, (μετχ. δοτ. πλθ.) = διότι ἔβλεπον. δυσπορία=τὸ δυσκολοδιάβατον. ἐπικεισομένους,

μετχ. μέλλ. τοῦ ἐπίκειμαι=ἐπιτίθεμαι. τοῖς διαβαίνουσι=κατὰ τῶν διαβαινόντων. ἀπορία=ἀμηχανία, ἀπελπισία. αἱ πέδαι=τὰ δεσμά. δεδέσθαι (ἀπαρ. παθ. παρκμ. δέδεμαι τοῦ ρ. δέω)=ὅτι ἦτο δεμένος. αὐτόμαται=μόνοι των. περιρρηῆναι (ἀπάμφ. παθ. ἀορ. β' τοῦ περιρρέω)=ὅτι ἔπεσον ὀλόγυρα. διαβαίνειν=περιπατεῖν. καλῶς ἔσεσθαι=ὅτι θὰ ἀποδοῦν τὰ πράγματα καλῶς. ὡς τάχιστα=εὐθύς ὡς. ἕως ὑπέφαινε=ἤρχιζε νὰ φαίνεται ὀλίγον ἢ αὐγὴ. θύομαι=προσφέρω θυσίαν. ἐπὶ τοῦ πρώτου, δηλ. θυσιασθέντος ζώου. ἀριστοποιοῦμαι=γευματίζω.

§ 10—15. ἀριστῶνι=ὅτε ἐγευματίζε. ἤδεσαν, τοῦ οἶδα. ὅτι ἐξεῖη=ὅτι ἐπετρέπετο. προσελθεῖν αὐτῷ... καὶ εἰπεῖν. ἐπεγεῖρω=σηκῶν ἀπὸ τὸν ὕπνον. τί τῶν πρὸς τὸν πόλεμον=σχετικόν τι μὲ τὸν πόλεμον. ὡς ἐπὶ πῦρ=διὰ νὰ ἀνάψουν φωτιά. κάπειτα κατίδοιεν=καὶ ἔπειτα (ὅτι) διέκριναν καλῶς. ἐν τῷ πέραν, δηλ. τοῦ ποταμοῦ. πέτρα=βράχος. καθήκω=ἐκτείνωμι. μάρσιπος=μικρὸς σάκκος, μπόζᾱς. κατατίθεται=τοποθετῶ. ἀνθρώδης=ἔχων σπήλαια. δόξαι σφίσι=(ἔλεγον) ὅτι ἐφάνη αὐτοῖς. κατὰ τοῦτο (δηλ. τὸ μέρος) εἶναι τοῖς ἱππεῦσι προσβατὸν=δυνατὸν νὰ πλησιάσουν. ἐκδύντες, ἀορ. τοῦ ἐκδύομαι. ἐγχειρίδιον=μάχαιρα. ὡς νευσόμενοι (μέλλ. τοῦ νέω=κολυμβῶ)=διότι ἐνέμιζον ὅτι θὰ κολυμβήσουν. πάλιν ἤκειν (ἔφασαν)=ἔλεγον ὅτι ἐπέστρεψαν. ἔσπενδε=ἔκαμνε σπονδῆν. Οἱ ἀρχαῖοι πρὶν πίουν ἔχουν ὀλίγον οἶνον ἀπὸ τὸ ποτήριον εἰς τὸν βωμὸν ἢ κατὰ γῆς ἢ καὶ εἰς ἄλλο μέρος ὡς προσφοράν εἰς τὸν θεόν, τὸν ὅποιον ἐπεκαλοῦντο. ἐγχεῶ=χύνω οἶνον εἰς τὸ ποτήριόν τινος. ἐκέλευε (τοῖς ὑπηρέτας)· τοῦτο διέταξε διὰ νὰ κάμουν καὶ οἱ νεανίσκοι σπονδῆν. φήνασι, μετχ. ἀορ. τοῦ φαίνω=δεικνύω, φανερώνω. πόρος=διάβασις (μέρος διαβατὸν τοῦ ποταμοῦ). σπείσας=ἐπεὶ ἔσπεισε (σπένδω). ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν=πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περάσουν ἀσφαλέστατα. ὑπομένω=μένω ὀπίσω (μένω εἰς τὴν θέσιν μου).

**ΙΒ'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς δυτικῆς Ἀρμενίας
καὶ φιλικὴ καὶ ἐχθρική συνάντησις αὐτῶν μετὰ
τοῦ ὑπάρχου αὐτῆς Τιριβάζου.**

(23 Νοεμβρίου—4 Δεκεμβρίου).

Κεφ. Δ'. § 1—22

§ 1—13. **Διέβησαν**, δηλ. τὸν Κεντρίτην ποταμόν. **ἅπαν** (ἐπίρρ.) = ὅλως διόλου. **λείος** = οὐχὶ πετρῶδης. **οὐ μείον** (ἐπίρρ.) = ὄχι ὀλιγώτερον. **εἰς δὲ ἦν . . . κώμην** = ἡ δὲ κώμη, **εἰς ἣν ἀφίκοντο**. **βασιλείον** = ἀνάκτορον. **τύρσις - εως** (ἡ) = πύργος. **δαυιλῆς** = ἄφθονος. **ὑπερῆλθον** = ὑπερέβησαν. **πρὸς ἐσπέραν** = δυτικῆ. **ὑπαρχος** = ὑποδιοικητής. **βασίλει**, δηλ. τῷ Ἀρταξέρξει. **δότε παρεῖη** = ὁσάκις ἦτο πλησίον (τοῦ βασιλέως). **ἀναβάλλω** = ἀναβιβάζω. Τὸ νὰ ὑποβαστάζῃ καὶ βοηθῇ τις τὸν βασιλέα διὰ νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ ἵππου ἔθεωρεῖτο μεγάλη τιμὴ καὶ δεῖγμα εὐνοίας. **προσήλασε**, τοῦ **πρασσελαύνω** = προσέρχομαι ἔφιππος. **σπείσασθαι**, ἄορ. ἀπαρεμ. τοῦ **σπένδομαι** = συνθηκολογῶ. **ἐφ' ᾧ** = μετὴν συμφωνίαν. **ἀδικῶ** = βλάπτω. **ὄσων δέοιντο** = ὄσων εἶχον ἀνάγκην. **ἐπὶ τούτοις** = μετὰ τὴν τὴν συμφωνίαν. **δύναμεις** = στρατός. **γίννεται τῆς νυκτός** = πίπτει κατὰ τὴν νύκτα. **ἔωθεν** = πρῶτῃ πρῶτῃ. **διασκηνῶ (-έω)** = κατασκηνῶν εἰς διάφορα μέρη. **ιερεῖον** = ζῶον κατάλληλον εἰς θυσίαν. **παντοδαπός** = παντός εἶδους. **ἀποσκεδάννυμαι** = ἀπομακρύνομαι. **φαίνω** = φέγγω. **ἐντεῦθεν** = κατόπιν αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως. **καὶ γὰρ . . .** δευτέρα αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν οἱ στρατηγοὶ ἀπεφάσισαν νὰ συναθροίσουν τὸ στράτευμα. **διαιθριάζει** = καλυτερεύει ὁ καιρός. **νυκτερεύω** = διανυκτερεύω. **ἄπλετος** = ἄφθονος. **συνεπόδισε** (ἄορ. τοῦ **συμποδίζω**) = ἔκαμε (ἢ χίτων) νὰ πιασθῶν τὰ πόδια τῶν ζῶων ἐκ τοῦ ψύχους (ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ κινήθωσιν). **ἄκνος** = ἀπροθυμία. **κατακειμένων** = ἐφ' ὅσων (αὐτοὶ) ἦσαν ἐξηπλωμένοι κατὰ γῆς. **ἀλεινὸν** = θερμαντικόν. **ὄτω μὴ παραρρεύει** (εὐκτ. ἄορ. τοῦ **παραρρέω**) = ἂν δὲν ἤθελε καταρρεύσει εἰς τινα ἀπὸ τὰ πλάγια. **γυμνός**, δηλ. μὲ μόνον τὸ ὑποκάμισον. **τάχα** = εὐθύς. **ἐκείνου ἀφελόμενος** (τοῦ ρ. **ἀφαιροῦμαι**) = ἀφαιρέσας ἀπὸ ἐκεῖνον (τὴν ἀξίτην). **χρῖομαι**, ἐχρῖοντο ἵνα τὰ παγωμένα μέλη των καταστήσουν εὐκίνητα. **χρῖμα** = ἄλειμμα (ὕγρον μὲ τὸ ὁποῖον ἠλείφοντο). **σύειον** =

χοίρινον. *σησάμινον* = σησαμόλαδον. *τερμίνθινον* = καμωμένον ἀπὸ τὴν τέρμινθον (τσικουδιά).

§ 14—22. *σιέγη* = οἰκία. *ἀπῆσαν*, δηλ. ἐκ τῶν στεγῶν. *ἐνέπρησαν*, ἄορ. με σημασίαν ὑπερσυντλ. τοῦ ῥήματος *ἐμπίμπρημι* = καίω. *ἀτασθαλία* = ἀπερισκεψία. *δίκην δίδωμι* = τιμωροῦμαι. *κακῶς σκηνοῦντες*, διότι ἔμενον εἰς τὸ ὑπαιθρον. *ἀλητεύω* = δίδω ἀληθεῖς πληροφορίας. *τὰ ὄντα* = τὰ ἀληθῆ. *ἦκε* = ἐπανῆλθε. *φαρέτρα*, βελοθήκη ἀπὸ ξύλον, μέταλλον ἢ δέρμα, ἢ ὁποία ἐκρέματο ἀπὸ τοὺς ὤμους με λωρίον (βλ. εἰκ.). *σάγαρις* = δίστομος πέλεκυς. *Ἀμαζόνες*, ὁ Ξενοφ. γνωρίζει τὰς Ἀμαζ. ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐν Ἀθήναις μνημεῖα τέχνης. *εἶη* = ἦν. *ἐπὶ τίνι* = πρὸς ποῖον σκοπὸν. *ὡς ἐπιθησόμενον* = με σκοπὸν νὰ ἐπιτεθῆ. *ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ* = εἰς τὴν διάδοσιν. *ἤπερ μοναχῇ εἶη πορεία* = διὰ τῶν ὁποίων (στενῶν) μόνον ἠδύναντο (οἱ Ἑλλ.) νὰ περάσουν. *ἀκούσασι* = ὅτε ἤκουσαν. *ἐπὶ τοῖς μένουσι* = ἐπὶ κεφαλῆς ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔμενον. *ἀλόντα* (μετχ. ἄορ. β', ἀλοὺς) τοῦ ρ. *ἀλίσκομαι* = συλλαμβάνομαι. *ὑπερβάλλω* = ὑπερβαίνω. *μένω* = περιμένω. *ἀνακραγόντες*, ἄορ. τοῦ *ἀνακράζω* = φωνάζω δυνατά. *ὑπομένω* = ἀνθίσταμαι. *ἤλωσαν* = ἐάλωσαν. *ἐκπωμα* = ποτήριον. *ἀρτοκόπος* = ἀρτοποιός. *οἰνοχοοί*, οὗτοι ἀπὸ τὸν κρατῆρα με τὴν οἰνοχόην (μικρὸν ἀγγεῖον) ἔχον οἶνον εἰς τὰ ποτήρια. *ἐπύθοντο*, ἄορ. τοῦ *πυνθάνομαι* = πληροφοροῦμαι. *τὴν ταχίστην (ὀδὸν)* = τάχιστα. *ἐπὶ τὸ στρατόπεδον*, δηλ. *ἐαυτῶν*, ἔνθα εἶχον μείνει οἱ φύλακες ὑπὸ τὸν Σοφαίνετον. *μὴ γένοιτο* = μήπως γίνῃ. *ἀνακαλοῦμαι τῇ σάλπιγγι* = διατάσσω νὰ δοθῆ με τὴν σάλπιγγα τὸ σημεῖον τῆς ὑποχωρήσεως.

ΙΓ'. Οἱ Ἕλληνες πορευόμενοι διὰ τῆς Ἀρμενίας φθάνουσι μετὰ πολλὰς κακουχίας εἰς πλουσίας κώμας αὐτῆς ἔνθα εὐρίσκουσι ἀναψυχὴν (5—20 Δεκεμβρίου).

Κεφ. Ε'. § 1—23.

§ 1—11. *δπη δύναιτο* = ὅσον ἠδύναντο. τὸ *στράτευμα*, δηλ. τοῦ Τιριδάζου, τὸ διασκορπισθὲν ὑπὸ τῶν πελταστῶν. *ἠγεμόνας πολλούς*, δηλ. τοὺς ἀρτοκόπους καὶ οἰνοχόους. *πρὸς τὸν ὀμφαλόν* = σχεδὸν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. *διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου* = διὰ πεδιάδος σκεπασμένης με πολὺ χιόνι. *χαλεπός* =

πλήρης κακουχιῶν. ἀποκάω=κατακαίω. πήγνυμι = παγώνω-
 τῶν μάντεων, οἱ ὅποιοι συγκάδουσαν τὸν στρατόν. (Σήμερον τίνες
 συνοδεύουσι); σφαγιαῖζομαι τι=προσφέρω θυσίαν εἰς τινα. τῶ
 ἀνέμῳ=οἱ ἄνεμοι ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς θεοί. ἀνεῖναι,
 ἄρ. τοῦ ἀνίημι=μετριάζομαι. τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος =ἡ
 σφοδρότης τοῦ ἀνέμου. ὄρνυμι=1,85 μ. διαγίγνομαι =περγῶ.
 οὐκ εἶχον, διότι ἔλα τὰ ἐμάζευσαν οἱ πρότερον ἐλθόντες στρατιῶ-
 ται (οἱ πάλοι ἤκοντες) . οὐ προσέειπον (τοῦ ρ. προσέημι)=
 δὲν ἄφηγον γὰ πλησιάζουσιν. ὀψίζω = ἔρχομαι ἀργά. εἰ μὴ με-
 ταδοῖεν αὐτοῖς=ἐὰν δὲν ἔδιδον εἰς αὐτούς. πυρὸς=σίτος. ἄλλο
 εἶ τι ἔχοιεν βρωτῶν=ἔ,τι δὴποτε ἄλλο εἶχον φαγώσιμον. ὧν
 εἶχον=ἐκ τούτων, τὰ ὅποια εἶχον. διατήκομαι=λυώνω. ἔστε
 ἐπὶ τὸ δάπεδον=μέχρι τοῦ ἐδάφους. οὐ δὴ παρήν=καὶ ἐκεῖ βέ-
 θαια (δηλ. εἰς τοὺς βόθρους) ἦτο δυνατόν. βουλιμιῶ=πάσχω ἀπὸ
 βουλιμίας ἢτοι ὑπερβολικὴν πείναν καὶ ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεων
 ἀπὸ ἀσιτίας. ὅ,τι εἶη τὸ πάθος=τί ἦτο τὸ πάθημα (=ἀπὸ τῆ
 ἔπασχον). ἐπειδὴ = ἔτε. τῶν ἐμπεύρων, δηλ. τοῦ πάθους.
 περιῶν, μετχ. τοῦ περιέρχομαι. εἴ ποῦ τι ὄρφη=ἔπου ἔδλεπέ
 τι. διαδίδωμι = διαμοιράζω. διέπεμπε τοὺς δυναμένους πε-
 ριτρέχειν διδόντας (=ἵνα δίδουν) τοῖς βουλιμιῶσι. ἐπειδὴ τι
 ἐμφάγοιεν = ἔταν ἔτρωγόν τι. ἀμφὶ κνέφας = ἔτε ἐσκοτείνιαζε
 (θάμπωμα). ἔρυμα=τείχος. ὅσοι=περίπου. διατελώ τὴν ὁδὸν=
 διανύω τὴν ὁδὸν (δηλ. τὴν μέχρι τῆς κώμης). ἐνυκτέρευσαν, δηλ.
 ἐν ὑπαίθρῳ.

§ 12—17. τὰ μὴ δυνάμενα, δηλ. πορευέσθαι. λείπομαι=
 μένω ὀπίσω. διαφθείρομαι τοὺς ὀφθαλμούς=χάνω τὸ φῶς
 μου. Οἱ πορευόμενοι διὰ μέσου χιόνος εὐκόλως προσβάλλονται
 ἀπὸ φλόγῳσιν τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ ἀποσεσηπότες τοὺς δακτύ-
 λους=ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων οἱ δάκτυλοι εἶχον πέσει ἀπὸ τὸν παγε-
 τόν. ἐπικούρημα τῆς χιόνος=προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς
 χιόνος. μέλαν τι (ὑφασμα) ἔχων (σήμερον τί μεταχειρίζονται);
 τῶν δὲ ποδῶν, δηλ. ἐπικούρημα ἦν. εἰς τὴν νύκτα=τὴν νύ-
 κτα. ὑπολύομαι=βγάζω τὰ ὑποδήματα. ὑποδοῦμαι=φορῶ τὰ
 ὑποδήματα. περιεπήγνυντο=ὀλόγυρα (πέριξ τῶν ποδῶν) ἐπάγω-
 ναν. ἐπέλιπε=δὲν ὑπῆρχον πλέον (=κατεστράφησαν). καρβά-
 τιναι=τοσαρούχια. Ἦσαν ὅμοια μὲ τὰ γουρουνόσάρουχα τῶν ση-

μερινῶν χωρικῶν. νεόδαρτος βοῦς=νεόγδαρτον δέρμα βοός. ἀνάγκαι=ταλαιπωρίαί. χωρίον=τόπος. εἰκάζω=συμπεραίνω. τετηκέναι, παρακ. τοῦ τήκομαι=λυώνω. καί=καί πράγματι. ἦν ἀτμιζουσα (ἤτμιζεν)=ἀνέδιδεν ἀτμούς. νάπη=κοιλίας δασώδης. ἐκτρέπομαι (τῆς ὁδοῦ)=ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν δρόμον. ὡς ἦσθετο=μόλις ἀντελήφθη τοῦτο. πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ=μὲ κάθε τρόπον καὶ μέσον. ἀπολείπομαι=μένω ὀπίσω. τελευτῶν=τελευταῖον. χαλεπαίνω=ὀργίζομαι. οὐ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι (ἔλεγον)=διότι ἔλεγον ὅτι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ πορευθοῦν (καὶ ἂν δηλ. ἤθελον).

§ 17—23. φοβῆσαι τοῦ φοβῶ=ἐκφοβίζω. μῆ=ἵνα μῆ. ἐπι-οιεν, τοῦ ἐπέρχομαι. οἱ κάμνοντες=οἱ ἀσθενεῖς. προσῆσαν, τοῦ προσέρχομαι. διαφερόμενοι ἀμφὶ ὧν εἶχον = φιλονικούντες δι' ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶχον. ἄτε ὑγιαίνοντες = ἐπειδὴ ἦσαν ὑγιεῖς. εἰς τοὺς πολ.=κατὰ τῶν πολ. ἐξανασιάντες, διότι ἐκάθηγτο πρὸς ἀνάπαυσιν μαζί μὲ τοὺς κάμνοντας. δέσαντες, ἄβρ. τοῦ δέδοικα ἢ δέδια=φοβοῦμαι. ἦκαν, ἄβρ. τοῦ ἵημι=ρίπτω. κατὰ τῆς χιόνος=ἀπὸ τὸ χιόνι κάτω (εἰς μέρος κατωφερές). ἐφθέγγετο (τοῦ φθέγγομαι)=ἔκαμε λόγον (περὶ τῶν πολεμίων). ἤξουσι (τοῦ ἤκω) ἐπ' αὐτοὺς=θὰ ἔλθουν πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν. τοῖς στρατιώταις· οὗτοι ἀπετέλουν μέρος τῆς ὀπισθοφυλακῆς. ἐγκαλύπτομαι=σκεπάζομαι. καθειστήκει, ὑπερσντλ. τοῦ καθίσταμαι=τοποθετοῦμαι. ἀνίστασαν αὐτοὺς=προσεπάθουν νὰ σηκώσουν αὐτοὺς. ὑποχωρῶ=προχωρῶ. παριῶν=πλησιάζων ἀπὸ τὰ πλάγια. παραπέμπων=ἀποστέλλων. σκέψασθαι, ἄβρ. τοῦ σκοποῦμαι=ἐξετάζω. τὸ κωλύον, δηλ. νὰ προχωροῦν. ὄλον τὸ στρατεύμα, πλὴν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς μὲ τὸν Χειρίσοφον, ἢ ὅποια ἐστρατοπέδευε εἰς κώμην τινά. οἷας ἐδύναντο· διότι πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ἦσαν ἀνίκανοι πρὸς φρούρησιν. πρὸς ἡμέραν ἦν=ἐπλησίαζε νὰ ἐξημερώσῃ. τοὺς νεωτάτους, δηλ. τῶν ὀπισθοφυλάκων. ἀναστήσαντας=ἐπειδὴν ἀναστήσωσι. τῶν ἐκ τῆς κώμης πέμπει=πέμπει τινὰς ἐκ τῶν ἐν τῇ κώμῃ στρατιωτῶν. σκεπομένους = ἵνα παρατηρήσουν. πῶς ἔχοιεν=εἰς ποῖαν κατάστασιν εὕρισκοντο. ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· τὸ ὅποιον ἦτο πλησίον τῆς κώμης, ὅπου ὁ Χειρίσοφος ἐστρατοπέδευε. συνεγένοντο ἀλλήλοις=συνηνώθησαν οἱ περὶ τὸν Ξεν. καὶ Χει-

ρίσοφον. κατὰ τὰς κόμας=χωριστὰ εἰς τὰς κόμας. αὐτοῦ, δηλ. πλησίον τῆς κόμης ὅπου ἐστρατοπέδευε. διαλαχόντες, ἀόρ. τοῦ διαλαγχάνω=διαμοιράζω διὰ κλήρου.

1Δ'. Πορεία τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς χώρας τῶν Ταόχων, τῶν Χαλύβων καὶ τῶν Σκυθηνῶν. Ἀφίξις εἰς τὸ ὄρος Θήχην ἐκ τοῦ ὁποίου βλέπουν τὴν θάλασσαν. (6 — 30 Ἰανουαρίου 400 π. Χ).

Κεφ. Ζ'. § 1—27.

§ 1—14. Ἐκ τούτων δηλ. τῶν κωμῶν. εἰς Ταόχους = εἰς τὴν χώραν τῶν Ταόχων. χωρία ἰσχυρὰ=τόποι ὀχυροί. ἀνακεκομισμένοι, τοῦ ρ. ἀνακομίζομαι = μεταφέρω (τι). συνεληλυθότες ἦσαν=εἶχον συναθροισθῆ. προσβάλλω πρὸς τι=προσβάλλω τι. εὐθύς ἦκων=εὐθύς ὡς ἐφθασεν. ἐπειδή... ἀπέκαμνε=δσάκις ἐκουράζετο. οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περισιτῆναι=διότι δὲν ἠδύναντο μαζευμένοι νὰ περικυκλώσουν (τὸ χωρίον). σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι, δηλ. οὔσι (=μὲ τοὺς ὀπισθ. οἱ ὅποιοι ἦσαν καὶ πελτ. καὶ ὀπλίται)=μὲ τοὺς πελταστὰς καὶ ὀπλίτας τῆς ὀπισθοφυλακῆς. καλὸν (καιρὸν) = κατ'ἀλληλον περίστασιν. αἰρετέον (ἔστι)=πρέπει νὰ κυριευθῆ. μία αὕτη πάροδος ἔστιν=αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον μονοπάτι. ταύτη=ἄπὸ τοῦτο. παριέναι, τοῦ παρέρχομαι = περνῶ. ὃς ἂν καταληφθῆ=ὅποιος κτυπηθῆ (ὑπὸ τῶν λίθων). οὕτω διατίθεται=ἴδου τί παθαίνει. σκέλη=εἰς τὰ σκέλη. ἀναλώ (καὶ ἀναλίσκω)=ἐξαντλῶ. δῆ=βεβαίως. ἐκ τοῦ ἐναντίου=ἀντικρὺ (ἡμῶν). χωρίον=ἀπόστασις. τρία ἡμίπλευθρα=1½ πλέθρον. βάλλομαι=κτυποῦμαι. τούτου, δηλ. τοῦ χωρίου. ὄσον=περίπου. δασὺς=κατάφυτος. διαλείπω=ἀφήνω κενὸν διάστημα μεταξύ. ἀνθ' ὧν=ὀπισθεν τῶν ὁποίων. φέρομαι=ρίπτομαι. γίγνεται ὡς=ἀνέρχεται περίπου εἰς. λωφῶ=παύω. παραδραμεῖν, τοῦ παρατρέχω =διατρέχω. αὐτὸ ἂν τὸ δέον εἶη=αὐτὸ θὰ ἔπρεπε (=θὰ ἠϋχόμεθα) νὰ γίνῃ. ἐνθεν=εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ὀπίθεν. ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται=θὰ ἔχωμεν μικρόν τι διάστημα νὰ διατρέξωμεν. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ=εἰς τὴν ἀσφαλῆ θέσιν των. ὑπέρχομαι=ἔρχομαι ὑποκάτω. καθ' ἕνα=ἀνὰ εἰς χωριστὰ. ἐφέστασαν = εἶχον σταθῆ· εἰς ἀπόστασιν τινα. ἐπεὶ φέροιτο=δσάκις ἐρίπτοντο. ἀναχάζω=ὑποχωρῶ. εὐπειῶς=τα-

χέως. *προδρομή* = τρέξιμον πρὸς τὰ ἔμπρῳς. *τὸν Καλλιμάχον, ἃ ἐποίει* = ἃ ὁ Καλλ. ἐποίει. *θεώμενον* = ὅτι θεᾶται. *δείσας μὴ οὐ... παραδράμη εἰς* = φοβηθεῖς μήπως δὲν φθάσῃ πρῶτος εἰς... *παρέρχεται* = ξεπερνᾷ. *ἐπιλαμβάνομαι* = πιάνω. *ἴνυς* = περιφέρεια τῆς ἀσπίδος. *παραθεῖ, τοῦ παραθέω* = τρέχων ξεπερνῶ. *ἀντιποιοῦμαι ἀρετῆς* = θέλω νὰ φαίνωμαι ἀνδρεῖος. *ἠνέχθη, ἄρ. τοῦ φέρομαι, ῥίπιουσαι τὰ παιδιά* (δηλ. εἰς τοὺς κρημνοὺς). *ἐπι-καταρριπιῶ* (—έω) = κατόπιν ρίπτω κάτω. *ὡς ῥίποντα* = διὰ νὰ ρίψῃ. *ἐπισπῶμαί τινα* = συμπαρασύρω τινά. *ῶχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι* = ἐκρημνίσθησαν κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους.

§ 15—27. *ὧν διήλθον* = ἐκ τούτων, διὰ τῆς χώρας τῶν ἑποίων ἐπέρασαν. *εἰς χεῖρας ἦσαν* (δηλ. τοῖς Ἑλλησι). *ἦτρον* = τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος (ὑπογάστριον). *πτέρυγες, ἦσαν* λωρίδες ἀπὸ δέρμα εἰς τὰς ὁποίας ἀπέληγε τὸ κάτω μέρος τοῦ θώρακος, τὸ ὅποῖον ἐκάλυπτε τὸ ὑπογάστριον. *σπάρτιον* = σχοινίον. *πυκνὰ ἐστραμμένα* = σφικτὰ πλεγμένα. *ὅσον ξυήλην* = τόσον μέγα ὅσον εἶναι ἡ ξυήλη. Αὕτη ἦτο μάχαιρα κυρτὴ πρὸς τὸ ἄκρον, ὅπως ἡ τῶν κρεοπωλῶν. *ὧν* = τούτους ὧν. *ἂν ἐπορεύοντο* = συνηθίζον νὰ πορεύωνται. *πόλισμα* = μικρὰ πόλις. *διὰ πεδίου εἰς κώμας* = καὶ ἀφοῦ ἐπέρασαν διὰ πεδιάδος ἔφθασαν εἰς κώμας. *ἐπισιτίζομαι* = προμηθεύομαι τρόφιμα. *διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας* = διὰ τῆς χώρας ἣ ὁποία ἦτο ἐχθρική πρὸς αὐτοὺς. *πέντε ἡμερῶν* = ἐντὸς πέντε ἡμερῶν. *τεθνάναι ἐπηγγείλατο* = ἐδήλωσεν ὅτι προσφέρεται νὰ θανατωθῇ. *παρεκελεύειτο (τοῖς Ἑλλησι)* = πρόετρεπε τοὺς Ἑλληνας. *αἴθω* = καίω. *ῶ καὶ* = ἐκ τούτου δὲ καί. *οὐ τῆς εὐνοίας τῶν Ἑλλ.* = ὅχι ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τοὺς Ἑλληνας. *ῶήθησαν, τοῦ ρ. οἶομαι. αὐτῶν... τινὰς* = τινὰς ἐξ αὐτῶν. *ζωγρῶ* (—έω) = συλλαμβάνω ζωντανόν. *ὠμοβόειος* = ὁ κατεσκευασμένος ἀπὸ ἀκατέργαστον (ὠμόν) δέρμα βόας. *πλείων* = ἰσχυροτέρα. *οἱ ἀεὶ ἐπιόντες... ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας* = οἱ ἐκάστοτε προσερχόμενοι πρὸς τοὺς ἀκαταπαύστως φωνάζοντας. *ὄσφ δῆ* = ὅσον βεβαίως. *ἐδόκει δῆ... τῶ Ἐεν.* = τότε πλεόν ὁ Ἐεν. ἐνόμισε. *μεῖζόν τι εἶναι* = ὅτι κάτι σπουδαιότερον συνέβαινε. *ἀναλαμβάνω τινά* = παραλαμβάνω τινά. *παραβοηθῶ* = τρέχω εἰς βοήθειαν. *τάχα δῆ* = εὐθύς πλεόν. *παρεγγυώντων, πρόετρεπον* τοὺς ἐρχομένους κατόπιν νὰ σπεύσουν διὰ νὰ ἴδουν τὴν θάλασσαν. *ἐλαύνω* = κτυπῶ διὰ νὰ τρέξῃ. *ἐξαπίνης* = ἔξαφνα. *ὅτου δῆ πα-*

οεγγυήσαντος=ἀφοῦ κάποιος, ἀγνοῶ ποῖος, προέτρεψε. κολωνός = ὕψωμα. Ἐποίησαν κολωνόν ὡς τρόπαιον διὰ τὰς νίκας των. αἰχμάλωτα=λαφυραγωγηθέντα. κατέτεμνε, ἵνα καταστήσῃ αὐτὰ ἄχρηστα. διακελεύομαι=προτρέπω. ἀποπέμπω=ἀφήνω νὰ φύγῃ. σκευὴ Περσική, ἦτο ἔνδυμα πλατὺ, μακρὸν καὶ μὲ πλατιά μανίκια· ἐκαλεῖτο δὲ κάνδυς. δακτυλίους, τοὺς ὁποίους ἐφόρουν οἱ Ἕλληνες. οὗ σκηνήσουσι=ὅπου ἐμελλον νὰ κατασκηνώσουν. ἦν πορεύονται εἰς...=τὴν ὁποίαν ἐμελλον νὰ πορευθοῦν διὰ νὰ ἔλθουν εἰς...

ΙΕ'. Οἱ Ἕλληνες πορευόμενοι διὰ τῆς χώρας τῶν Μαρώνων καὶ τῶν Κόλχων φθάνουν εἰς Τραπεζοῦντα ἔνθα τελοῦσι θυσίας καὶ ἀγῶνας. (1—12 Φεβρουαρίου).

Κεφ. Η'. § 1—28.

§ 1—9. ὑπὲρ δεξιῶν=ὑπεράνω των δεξιῶν. οἶον χαλεπώτατον=παρὰ πολὺ δύσβατον. ἐξ ἀριστερᾶς (χειρὸς)=πρὸς τὰ ἀριστερά. κατ' ἀντιπέρασ τῆς διαβάσεως=ἀπέναντι τοῦ μέρους, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ περάσουν. διεκελεύοντο, δηλ. πρὸς ἐπίθεσιν. ἐξικνοῦντο (δηλ. τοὺς Ἕλληνας)=ἔφθανον τοὺς Ἕλλ. λέγων=διαβεβαιῶν. ἐμὴν ταύτην πατρίδα εἶναι=ὅτι αὕτη ἡ χώρα εἶναι πατρίς μου. ἀλλ' οὐδὲν=οὐδέν. τί=διατί. ἀντιτετάχαι=ἀντιτεταγμένοι εἰσὶ. χεῖρῶν=θέλω. οὐ κακῶς γε ποιήσοντες=(ἐρχόμεθα) ὄχι βεβαίως, ἵνα βλάψωμεν (τὴν χώραν σας). εἰ δοῖεν ἄν=ἂν δύνανται νὰ δώσουν. τούτων, δηλ. ὅτι δὲν ἐρχονται μὲ κακὸν σκοπόν. ἔφασαν, δηλ. οἱ Μάρκωνες. συνεκκόπτω=κόπτω μαζί μὲ ἄλλον. ὁδοποιῶ τὴν ὁδόν=κάμνω τὸν δρόμον βατόν. ὡς διαβιβῶντες (μέλλ. τοῦ διαβιβάζω)=ἵνα διευκολύνουν τὴν διάδασιν. ἀγορὰ=τρόφιμα πρὸς ἀγοράν. παράγω=παρακολουθῶν ὁδηγῶ. καθίστημί τινα ἐπὶ τι=φέρω τινα εἰς τι. φάλαγγα=εἰς φάλαγγα. Ἡ κατὰ μέτωπον αὕτη πορεία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ λόχοι ἐβάδιζον συμπεπυκνωμένοι πλησίον ἀλλήλων, ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον ὁσάκις ὁ ἐχθρὸς ἦτο πλησίον καὶ προητοιμάζοντο εἰς μάχην. ὡς ἄξοντες=ἵνα προχωρήσουν. βουλευσασθαι συλλεγεῖσι=συλλεγῆναι καὶ βουλευσασθαι.

§ 10—21. Δοκοίη δηλ. αὐτῶ. παύω τὴν φάλαγγα=δια-

λύω τὴν εἰς φάλαγγα παράταξιν. **λόχοι ὄρθιοι**, ἦτο εἶδος παρατάξεως κατὰ τὸ ὅποιον αἱ 4 ἐνωμοταί ἐκάστου λόχου ἴσταντο οὕτως ὥστε ἡ μία νὰ εἶναι ὀπισθεν τῆς ἄλλης, οἱ δὲ λόχοι ἐτοποθετοῦντο ὁ εἰς παραπλεύρως τοῦ ἄλλου ἀφήνοντες μικρὰ κενὰ μεταξὺ αὐτῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ φυσικαὶ ἀνωμαλῖαι ὑπερενικῶντο, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἠδύνατο ὁ ἐχθρὸς νὰ διασπάσῃ λόχον ἢ νὰ εἰσχωρήσῃ μεταξὺ αὐτῶν, διότι ἐκκόλως παρεῖχον βοήθειαν οἱ παραπλεύρως ἰστάμενοι. **ἡ μὲν γὰρ... διασπασθήσεται... ἔπειτα περιτιτεύσουσι** εἶναι αἱ δύο αἰτίαι διὰ τὰς ὁποίας ὁ Ξεν. προτιμᾷ τοὺς ὀρθίους λόχους. **τῇ μὲν... τῇ δέ=** ἄλλου μὲν... ἄλλου δέ. **ἀνοδον=**ἀδιάβατον. **εὐδοδον=**εὐκολοδιάβατον. **ἦν... προσάγωμεν=**ἐὰν ἐπερχώμεθα. **ἐπὶ πολλῶν=**εἰς βάθος πολλῶν. Ἡ φάλαγξ κατὰ τὰς περιστάσεις εἶχεν ἄλλοτε μὲν μικρότερον τὸ μέτωπον καὶ μεγαλύτερον τὸ βάθος ἄλλοτε δὲ μεγαλύτερον τὸ μέτωπον καὶ μικρότερον τὸ βάθος (**ἐπ' ὀλίγων**). **περιτιτεύω τινός=**ὑπερφαλαγγίζω τινά. **οἱ περιτιτοὶ=**οἱ πλεονάζοντες (εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς παρατάξεως). **οὐδὲν ἂν εἶη=**οὐδόλως θὰ εἶναι. **εἰ διακοπεῖη=**ἐὰν διασπασθῇ. **ἐμπίπτω=**ἐπιπίπτω. **εἴ πη=**ἐὰν εἰς κανὲν μέρος. **χωρίον=**χῶρος. **κατασχεῖν τοῖς λόχοις=**νὰ καταλάβωμεν μὲ τοὺς λόχους. **διαλείπω=**ἀφήνω κενὸν διάστημα εἰς τὸ μεταξὺ. **ὅσον γενέσθαι=**ὥστε νὰ εὐρεθοῦν. **προσίασι=**θὰ πλησιάσουν (τὸν ἐχθρόν). **ἦ τε... ταύτη=**καὶ οὖ... ἐκεῖ. **ἄξει** (ἀμτβ.)=θὰ ἔλθῃ. **ἔδοξε**, δηλ. **τοῖς στρατηγοῖς**. **ἀπιῶν=**ἐνῶ μετέβαινε. **ἐμποδῶν** (ἐπίρρ.)=ἐμπόδιον. **τὸ μὴ ἤδη εἶναι=**τοῦ νὰ μὴ εἴμεθα πλέον. **ἔνθα**, δηλ. εἰς τὴν θάλασσαν. **πάλαι=**πρὸ πολλοῦ. **χώρα=**θέσις. **ἐκαστοὶ**, δηλ. τῶν στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον συνέλθει εἰς σύσκεψιν πλησίον τοῦ Χειρισόφου. **σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατὸν** (δηλ. **ἐγένετο**)=περιεῖχε περίπου ἑκατὸν ἄνδρας. **τριχῆ ἐποίησαντο=**ἔταξαν εἰς τρία μέρη χωριστά. **εὔχεσθαι**, κάμνουν προσευχὴν ἀντὶ τῆς συκλήτους θυσίας. **γενόμενοι=**ταχθέντες. **ἀντιπαραθέοντες=**τρέχοντες ἀντικρὺ (τῶν Ἑλλ.) παραλλήλως πρὸς τὸ μέτωπον αὐτῶν, ἵνα ἀποφύγουν τὴν ὑπερφαλάγγισιν. **πολὺ=**μέγα μέρος. **ἤρξαντο**, δηλ. **οἱ πελτασταί**. **φυγῆ ἐιγράπετο=**ἔφυγε. **τὰ ἄλλα οὐδὲν=**τῶν ἄλλων οὐδὲν, δηλ. **ἦν**. **καὶ=**ἰδίως. **τὰ σμήνη=**τὰ μελίσσια. **κηρίον=**μελόπηττα. Τὸ μέλι τοῦτο **μαινό-**

μενον (σήμερον τρελλόμελι) καλούμενον, συλλέγουν αἱ μέλισσαι ἀπὸ ἄνθη ναρκωτικά καὶ καθαρκτικά, τὰ ὅποια ὑπάρχουν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. **ἄφρων γίγνομαι**—χάνω τὰ λογικά μου. **ἡμουν**, παρατ. τοῦ **ἐμῶ** (-έω)—κάνω ἐμετόν. **ἐδηδοκότες**, παρακμ. τοῦ **ἐσθίω**. **ἐώκεσαν**, τοῦ **ἔοικά (τινι)**—ὁμοιάζω πρὸς τινα. **μεθύουσι**, δηλ. **ἀνθρώποις**. **ὥσπερ τροπῆς γενομένης**—ὥσάν νὰ εἶχε γίνεαι ἦττα καὶ καταστροφή τοῦ στρατοῦ. **πως**—περίπου. **ἀναφρονῶ**—ἐπανέρχομαι εἰς τὰ λογικά μου. **ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας**—ὅπως σηκώνεται τις ὅταν πῆη καθάρσιον ἰσχυρὸν ἢ ναρκωτικόν.

§ 22—28. **ξένια**—δῶρα φιλοξενίας. **ἄλφαιτα**—κρίθινον ἄλευρον. **συνδιαπράττομαι ὑπὲρ τινος**—μεισιτεύω νὰ γίνῃ συνθήκη πρὸς ὄφελός τινος. **εὗξαντο**, πότε καὶ τί ἔταξαν οἱ Ἕλλη. (βλ. Βιβλ. Γ'. 2, 9). **ἱκανοὶ ἀποθῦσαι**—ἀρκετοὶ ὥστε νὰ προσφέρουν τὴν θυσίαν τὴν ὁποίαν ἔταξαν. **σωτήρια (ιερά)**—διὰ τὴν σωτηρίαν (των). **ἡγεμόσυνα (ιερά)**—διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ καλὴν ὁδηγίαν. **Ἡρακλεῖ**, οὗτος ἐθεωρεῖτο προστάτης τῶν ταλαιπωρουμένων εἰς τὰς πορείας. **γυμνικὸς ἀγὼν**—σωματικαὶ ἀσκήσεις. **εἶλοντο τοῦ αἰροῦμαι**—ἐκλέγω. **κατακανῶν**, ἄορ. τοῦ **κατακαίνω**. Ὁ φονεὺς ἦτο μακρὰν τῆς πατρίδος μέχρι τῆς συνδιαλλαγῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος, ἢ ὁποία ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς πληρωμῆς χρημάτων εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ φονευθέντος. **δρόμος**—τόπος ὅπου γίνεαι ὁ ἀγὼν τοῦ δρόμου (στάδιον). **ἐπιμεληθῆναι δρόμου**—νὰ φροντίσῃ περὶ κατασκευῆς προχείρου σταδίου. **προσταίω**—εἶμαι ἐπιμελητής. **τὰ δέρματα**, παρέδωσαν εἰς τὸν Δρακόντιον ἵνα χρησιμεύσουν ὡς βραβεῖα διὰ τοὺς νικητάς. **ἡγεῖσθαι (δηλ. αὐτοῖς)**—νὰ ὁδηγῆ (αὐτοὺς). **οὔπερ**—ὅπου ἀκριβῶς. **ἐν σκληρῶ καὶ δασεῖ οὔτω**—εἰς τόσον ἀνώμαλον καὶ γεμάτον ἀπὸ δένδρα τόπον. **μᾶλλον τι ἀνιάσεται**—θὰ πονέσῃ κατὰ τι περισσότερον. **στάδιον**—ἄπλοῦς δρόμος ἦτοι 186 μ. **δόλιχος**—μακρὸς δρόμος (ἑπταπλάσιος τοῦ σταδίου). **παγκράτιον**—πάλη καὶ πυγμὴ συγχρόνως. **θέα**—θέαμα. **καταβαίνω (εἰς τὸ στάδιον)**—λαμβάνω μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας. **ἅτε θεωμένων τῶν ἐταίρων**—ἐπειδὴ παρετήρουν (αὐτοὺς) οἱ συστρατιῶταί των. **ἔδει αὐτοὺς (δηλ. τοὺς ἵππους)...** **ἀγειν (δηλ. τοὺς ἵππεάς)**—ἔπρεπε αὐτοὺς νὰ ὁδηγοῦν οἱ ἵππεις... **κατὰ τοῦ πρανοῦς ἐλάσαντας**—ἀφοῦ οἱ ἵππεις τρέξουν μὲ τοὺς ἵππους των εἰς τὸν κατήφορον. **ὑποστρέψαντας ἐν**

τῇ θαλάττῃ—ἀφοῦ στραφοῦν πλησίον τῆς θαλάσσης. *πρὸς τὸν βωμόν*, ὁ βωμὸς ἐχρησίμευεν ὡς ἀφετηρία (*βαλβίς*) καὶ τέρμα, ἢ δὲ θάλασσα ὡς *καμπιτήρ*. *καλινδοῦμαι*—κυλίομαι. *οἱ πολλοί*—οἱ περισσότεροι (τῶν ἵππων). *τὸ ἰσχυρῶς ὄρθιον*—τὸ πολὺ ἀνηφορικὸν μέρος.

BIBLION ΠΕΜΤΟΝ

ΙΣΤ'. Διαμονὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τραπεζοῦντα καὶ σύσκεψις αὐτῶν περὶ τῆς περαιτέρω πορείας (12 Φεβρουαρίου — 12 Μαρτίου).

Κεφ. Α'. § 2—17.

§ 2—8. Ἐκ τούτου δηλ. μετὰ τὴν θυσίαν καὶ τοὺς ἀγῶνας. *ἀνέστη*, μόνος ὁ ὀμίλων ἴστατο. οἱ δὲ λοιποὶ ἐκάθηγτο. *ἀπείρηκα* παρχμ. τοῦ ρ. *ἀπαγορεύω*—ἀποκάμνω. *τάξις*—στρατιωτικὴ παράταξις. *παύομαι τινος*—ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τι. *ὥσπερ Ὀδυσσεύς*, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐταλαιπωρήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκταθείς ἐπὶ πλοίου τῶν Φαιάκων ἐπέστρεψεν εἰς Ἰθάκην. *ἀναθορυβῶ*—μέ φωνὰς ἐπιδοκιμάζω. *οἱ παριόντες*—οἱ παρουσιαζόμενοι (νὰ ὀμιλήσουν). *ναυαρχῶν* δηλ. τοῦ ἐν Βυζαντίῳ στόλου τῶν Σπαρτιατῶν. *οἶμαι ἐλθεῖν ἂν*—νομίζω ὅτι θὰ ἐπιστρέψω. *τριήρεις*—πολεμικὰ πλοῖα. *πλοῖα*—μεταγωγικά. *τὰ ἄξοντα ἡμᾶς*—τὰ ὅποια θὰ μᾶς μεταφέρουν. *ἔστ' ἂν*... *ἔλθω*—ἔως ὅτου ἐπιστρέψω. *ἤσθησαν παθ. ἄορ.* τοῦ *ἤδομαι*. *ψηφίζομαι*—ἀποφασίζω. *ἐπὶ πλοῖα*—διὰ πλοῖα. *σιέλλομαι*—ἐτοιμάζομαι ν' ἀναχωρήσω. *καιρὸς*—πρέπον. *ἐν τῇ μονῇ*—κατὰ τὴν ἐδῶ διαμονὴν μας. *οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα εὐπορία* (δηλ. *ἔστι*)—οὔτε εὐπορία *ἔστι* τούτου (= *χρημάτων*) ὅτου *ὠνησόμεθα*—οὔτε ἔχομεν χρήματα πολλὰ μὲ τὰ ὅποια θὰ ἀγοράζωμεν. *εἰμὴ ὀλίγοις τισὶ (εὐπορία ἔστι)*—ἐκτὸς εἰς... *προνομαῖ*—ἐκδρομαὶ συντεταγμένου στρατοῦ εἰς χώραν ἐχθρικὴν πρὸς διαρπαγὴν. *ἄλλως*—ἀσκόπως. *ὡς*—ἴνα. *ἡμᾶς*, δηλ. *τοὺς στρατηγούς*.

§ 9—17. *ἐπὶ λείαν γὰρ*—διὰ λαφυραγωγίαν βεβαίως. *ἐκ Ν. Ζαφειρίου. Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως* 10

πορεύομαι = ἐξέρχομαι. *ὅποι* = εἰς ποῖον μέρος. *συμπαρασκευάζω*
 = βοηθῶ εἰς τὴν ἐτοιμασίαν. *ἐγχειρῆ ποι* = ἐπιχειρῆ γὰ ἐπιτεθῆ
 κάπου. *τὴν δύναμιν (τούτων) ἐφ' οὓς ἂν ἴωσι* = τὴν δύναμιν
 τούτων ἐναντίον τῶν ὁποίων θὰ ἐπέλθουν. *ἐγνοῶ τι* = σκέπτομαι
 τι. *σχολή (ἔστι) τοῖς πολεμίοις* = ἔχουν καιρὸν οἱ ἐχθροί. *λήξο-*
μαί τινα = κάμνω ληστρικὰς ἐπιδρομὰς κατὰ τινος. *ὑπερμάθη-*
μαί τινος = εἶμαι στρατοπεδευμένος ὑπεράνω τινός. *κατὰ μέρος* =
 κατὰ σειράν. *ἦτιον ἂν δύναιτο* = δυσκολώτερον θὰ ἠδύνατο.
θηρᾶν = λήξεσθαι. *ἔτι τοίνυν...* = ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ ἐξῆς προσέ-
 χετε. *οὐδὲν ἂν ἔδει ὧν (= τούτων ᾧ)* = οὐδεμία ἀνάγκη θὰ ὑπῆρχε
 τούτων, τὰ ὅποια. *συμπαρασκευάζειν*, μετὰ τοῦ Χειρισ. *αὐτόθεν*
 = ἀπ' ἐδῶ. *ὑπαρχόντων*, ὑποθ. *μηχ. μακρὰ πλοῖα* = πολεμικὰ
 πλοῖα. *κατάγω* = διὰ τῆς βίας φέρω εἰς τὸν λιμένα. *παρλύομαι*
τὸ πηδάλιον = ἀφαιρῶ τὸ τιμόνι. *οὐκ ἂν ἀπορήσαιμεν κομιδῆς*
 = δὲν θὰ ἔχωμεν ἔλλειψιν μέσου μεταφορᾶς κατὰ θάλασσαν. *εἰκὸς*
 = ὀρθόν. *ὅσον ἂν χρόνον* = ἕως ἄν. *συντίθεμαι* = συμφωνῶ *ἦν*
ἄρα ταῦτα μὴ ἐκπεραίνηται ἡμῖν = ἂν τυχὸν δὲν κατορθώσωμεν
 γὰ τελειώσωμεν ταῦτα (δηλ. τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰ μεταγωγικὰ
 πλοῖα). *ὁδοποιῶ (ὁδόν)* = κάμνω τὸν δρόμον διαβατόν. *ἐπιπηφίζω*
 = θέτω εἰς ψηφοφορίαν πρότασίν τινα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶχεν ὁ
 στρατηγὸς ἢ ὁ ἐκάστοτε ἀγορευὼν καὶ κάμνων τὴν πρότασιν. *οὐ-*
δὲν = οὐδόλως. *πεντηκόντορος*, γὰρ μὲ 50 κουπιὰ (βλ. εἰκ.). *ἢ*
ἐπέστησαν (τοῦ ρ. *ἐφίστημι*) = εἰς τὴν ὁποίαν διώρισαν πλοῖα-
 ρχον. *ῶχετο ἀποδράς* = ἀπέδρα, τοῦ *ἀποδιδράσκω* = δραπετεύω.
πολυπραγμονῶ τι = ἀνακατεύομαι εἰς ξένας ὑποθέσεις. *ἢ ἐπε-*
στάθη (τὸ παθητ. τοῦ *ἐπέστησαν*) = εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθη. *ὀπόσα*
λαμβάνοι = ὅσα συνελάμβανε. *ἐπὶ τὸ στρατιόπεδον*, δηλ. εἰς τὸν
 λιμένα τῆς Τραπεζοῦντος, ἔπου τὸ στρατόπεδον. *ἀγώγιμα* = φορ-
 τία. *ἐξαιροῦμαι* = ξεφορτώνω. *παραγωγή* = ἡ δι' ἀκτοπλοῦτας με-
 τακόμισις (στρατοῦ πρὸς λαφυραγωγίαν). *ἦν* = συνέβαινον. *χαλεπὸν*
 = ὀχυρὸν ἐκ φύσεως.

ΙΖ. Ἀφιξις τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασοῦντα καὶ διανομὴ τῶν ἐκ τῶν λαφύρων χρημάτων (12—25 Μαρτίου)

Κεφ. Γ'. § 1—13.

§ 1—8. Ἦν λαμβάνειν ἔτι=ἦτο δυνατὸν πλέον νὰ λαμβάνουον (σὺν προνομαῖς). ἀπιτέον εἶναι=ὅτι ἔπρεπε ν' ἀπέλθουον (ἐκ Τραπεζοῦντος). τὰ πλοῖα=τίνα; παῖδας καὶ γυναῖκας, δηλ. αἰχμαλώτους. ὠδοποιημένη=διωρθωμένη. ἐξέτασις σὺν τοῖς ὄπλοις... καὶ ἀριθμὸς=ἐπιθεώρησις καὶ ἀρίθμησις τοῦ στρατοῦ μὲ τὰ ὄπλα του (ὠπλισμένου). καὶ εἴ τις νόσῳ=καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἀσθενείας. διαλαμβάνουσι=μοιράζονται. τὸ γενόμενον ἀργύριον=τὰ εἰσπραχθέντα χρήματα. ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων (οὐδ. γέν.)=ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν λαφύρων (ἀνθρώπων, ζώων, κλπ.). ἡ δεκάτη=ταύτην οἱ ἀρχαῖοι πάντοτε ἀπεχώριζον καὶ προσέφερον εἰς τοὺς θεοὺς εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς ἀφιέρωμά τι. ἐξεῖλον, τοῦ ρ. ἐξαιρῶ=ἀποχωρίζω. τὸ μέρος=τὸ ἀνάλογον εἰς αὐτὸν μέρος. θησαυρός=ἦτο οἰκοδόμημα χρησιμεῦον ὡς ἀποθήκη τῶν ἀφιερωμάτων τῶν προσφερομένων ὑπὸ μιᾶς πόλεως. Θησαυροὺς εἶχον πολλαὶ πόλεις εἰς Δελφοὺς καὶ Ὀλυμπίαν. ὅτ' ἀπήει τὴν εἰς Β. ὄδον=ἔτε ἐπορεύετο εἰς Βοιωτίαν (394 π. Χ.). κινδυνεύσων εἶναι=ὅτι πορεύεται πρὸς κίνδυνον. ὅ,τι οὔοιτο=ὅ,τι δῆποτε θὰ ἐνόμιζεν. χαριεῖσθαι, μέλλ. τοῦ χαρίζομαί τι=εἶμαι ἀρεστὸς εἰς τινα. θεωρήσων=ἵνα παρεγρεθῆ, εἰς τοὺς ἀγῶνας ὡς θεατῆς. παρακαταθήκη=τὰ ἐμπιστευθέντα εἰς αὐτὸν χρήματα πρὸς φύλαξιν. χωρίον=κτῆμα. τῇ θεῷ=διὰ τὴν θεάν. ἀνεῖλεν, ἀβρ. τοῦ ἀναιρῶ=χρησιμοδοτῶ. τῆς Ἀρτεμίδος νεῶν=ἦτο ὀνομαστός θεωρούμενος ἐν τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ἐπυρπόλησεν αὐτὸν ὁ Ἡρόστρατος τὴν νύκτα καθ' ἣν ἐγεννάτο ὁ Μέγ. Ἀλέξανδρος (356). ὁ θεός=ὁ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλων. κόγχη=κογχύλιον.

§ 9—13. βωμός, τὸ μέρος ὅπου ἐγίνετο ἡ θυσία. Κατεσκευάζοντο δὲ οἱ βωμοὶ μὲ πλίνθους καὶ βραδύτερον μὲ λαξευμένους μεγάλους λίθους. Εἶχον σχῆμα στρογγύλον ἢ τετράγωνον καὶ ἐστολίζοντο μὲ στεφάνους καὶ ἄνθη. τὸ λοιπὸν=ἔκτοτε. δεκατεύω=ἀποχωρίζω τὸ δέκατον. τὰ ὠραῖα=οἱ καρποί. οἱ πολῖται, δηλ. οἱ Σκιλλοῦντιοί. τῆς ἑορτῆς=ἡ ὁποία ἐπηκολούθει μετὰ τὴν θυ-

σίαν. **τοῖς σκηνοῦσι**—εἰς τοὺς ἐορτάζοντας. **ἄλφιστα** ταῦτα ἐτρώγοντο ἐν εἶδει πλακοῦντος. **τραγήματα**—ξηροὶ καρποὶ (καρύδια, κάστανα κτλ.). **λάχος**—μερίδιον. **τῶν θνυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς**—ἀπὸ τὰ θυσιαζόμενα ζῶα, τὰ ὅποια ἐλαμβάνοντο ἐκ τῶν ἱερῶν βοσκημάτων. **ἐξ αὐτοῦ**—ἐν αὐτῷ. **σῦς**—χοῖρος ἄγριος. **ἔστι**—κεῖται. **ἧ πορεύονται**—εἰς τὸν δρόμον διὰ τοῦ ὁποίου πορεύονται. **ἐνι**—ἐνεστι. **εὐωχεῖσθαι**—τρέφεσθαι. **ὄσα ἔστι τρωκτὰ ὠρατὰ**—ὅσων οἱ καρποὶ τρώγονται ξηροὶ (καρύδια, ἀμύδαλα, κάστανα). **ὡς μικρὸς μεγάλῳ**—ὡς μικρὸς δύναται γὰ ὁμοιάζει μὲν μέγαν. **εἴκασται**—ἔχει ὁμοιότητα. **ξόανον**—ξύλινον ἄγαλμα. **στήλη**—πλάξ λιθίνη. **ἱερὸς τῆς Ἀρτέμιδος**—ἀφιερωμένος εἰς τὴν Ἄρτεμ. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ξεν. ἦσαν ἐν χρήσει μόνον τὰ κεφαλαῖα γράμματα χωρὶς τόνον, πνεύματα καὶ στίξιν, τὰ ὅποια εἰσῆχθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν λογίων τὸν 3ον αἰῶνα π. Χ. **καταθύειν, ἐπισκευάζειν**, κείνται ἀντὶ τῆς προστακτικῆς **καταθυέτω, ἐπισκευαζέτω. τῇ θεῷ μελήσει** (=θὰ φροντίσῃ ἢ θεά)=θὰ τὸν τιμωρήσῃ ἢ θεά.

ΙΗ'. Πορεία διὰ τῆς χώρας τῶν Χαλύβων καὶ Τιβαρηνῶν, ἄφιξις εἰς Κοτύωρα καὶ διαπραγματεύσεις τῶν Σινωπέων πρέσβευον μετὰ τῶν Ἑλλήνων
(2 Ἀπριλίου — 19 Μαΐου).

Κεφ. Ε'. § 1 — 25.

§ 1—6. Εἰς Χάλυβας—εἰς τὴν χώραν τῶν Χαλ. **ὁ βίος ἐστὶν τι ἀπὸ τινος**—ζῆ τις ἀπὸ τινος. **σιδηρεία**—κατεργασία τοῦ σιδήρου. **ἐρυννά χωρία**—τόποι ὄχυροί. **ἦτιον** δηλ. **τῶν Μοσσουνοίκων. ὀνηθῆναι, τοῦ ὀνίναμαι**—ὠφελοῦμαι. **ἐπιμένω**—περιμένω. **ἔστε**—ἔως ὅτου. **καταθυσάντων, χρον. μτχ. τοῦ καταθύω. ἀποδείκνυμαι γνώμην**—ἐκφράζω γν. **ὅτι οὐδαμῇ προσίοιντο**—ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιδοκιμάζουν. **πομπή**—τελετή, λιτανεία. **ἕκαστοι**, δηλ. Ἀρκάδες, Αἰνιᾶνες, κ.τ.λ.

§ 7—12. φοβούμενοι, δηλ. οἱ Σινωπεῖς. **προηγορῶ**—ὁμιλῶ ἔξ ὀνόματός τινος. **δεινὸς λέγειν**—ἱκανὸς ρήτωρ. **ἐπαινέσοντας**—ἵνα ἐπαινέσωμεν. **συνησθησομένους** (δηλ. ὁμῖν), τοῦ ρ. **συνήδομαι. διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν πραγμάτων**—ἀφοῦ ἔδοκι-

μάσατε πολλὰς καὶ φοβερὰς δυσκολίας **σεσωσμένοι πάρεστε**—ἐφθάσατε ἐδῶ σῶσι. **καὶ αὐτοὶ**—καὶ ἡμεῖς αὐτοί. **ἀγαθὸν τι πάσχω**—ἀπολαύω εὐεργεσίας τινός. **πώποτε**—ποτὲ ἕως τώρα. **ὑπάρχω**—πρῶτος ἀρχίζω. **ἀφελόμενοι**, τοῦ **ἀφαιροῦμαι τινὰ τι**—ἀφαιρῶ ἀπὸ κάποιον κάτι. **διὸ**—διὰ τοῦτο δέ. **τεταγμένος**—ὠρισμένος. **παρεληλυθότας**, τοῦ **παρέρχομαι**—εἰσέρχομαι. **ὑμᾶς... ἐνίους—ὑμῶν ἐνίους. βία... οὐ πείθοντας**—μὲ τὴν βίαν ὄχι μὲ τὸ καλό. **οὐκ ἀξιοῦμεν**—δὲν ἐγκρίνουμεν.

§ 13—23. **ἀγαπῶ ὅτι**—εἶμαι εὐχαριστημένος ὅτι **τὸ σῶμα**—ἡ ζωὴ. **χρήματα**—λάφυρα. **ἄγω καὶ φέρω**—μεταφέρω. **ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν**—διὰ τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας μᾶς ἔκαμον. **ἀντιτιμῶ**—τιμῶ καὶ ἐγώ. **ἐφ' οὗς αὐτοὶ ἠγοῦντο**—ἐναντίον τῶν ὁποίων αὐτοὶ μᾶς ὠδήγουν. **ὁποίων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον**—τί λογῆς ἀνθρώπους μᾶς εὔρον. **ὅποι ἄν... ἔχωμεν**—ὅποι ἄν ἔλθωμεν **μὴ ἔχοντες. ἄν τε... ἄν τε**—εἴτε... εἴτε. **οὐχ ὕβρει, ἀλλὰ ἀνάγκῃ**—ὄχι ἀπὸ ἀλαζονείαν ἀλλὰ ἀπὸ ἀνάγκην. **καίπερ οὐχ ὑπηκόους ὄντας**, συνεπῶς οὐχὶ ἐχθρούς μας. **τῶν ἐκείνων**—τῶν πραγμάτων ἐκείνων. **Κοιτωρίτας**—ὡς πρὸς τοὺς Κοιτωρίτας. ὁ **παρ' ὑμῶν ἀρμοστής**—ὁ διοικητὴς, τὸν ὁποῖον σεῖς ἔχετε διορίσει. ὁ **δὲ**—ὡς πρὸς ἐκεῖνο δέ, τὸ ὁποῖον... **ἀνέφγον (τοῦ ἀνοίγω)**, δηλ. οἱ **Κοιτωρῖται. ἧ . . ταῦτη**—ὅπου... ἐκεῖ. **αὐτὸ τὸ χωρίον**—αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ τείχους (ὡς εὐάλωτον). **ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὦσιν**—διὰ νὰ μὴ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑμ. ἀρμ. **ἀλλ' (ὅπως) ἐφ' ἡμῖν ἧ**—ἀλλ' ἵνα δυνάμεθα ἡμεῖς. **κομιζομαί τινα**—παραλαμβάνω τινά. **εὖ ποιῶ**—εὐεργετῶ. **ἀντευποιῶ**—ἀποδίδω τὴν εὐεργεσίαν. **κακῶς**, δηλ. **ποιῆ. ἀλέξασθαι**, ἀόρ. τοῦ **ἀλέξομαι**—ἀποκρούω. **ἃ δὲ**—ὡς πρὸς ὅσα δέ. **ὡς**—ὅτι δηλ. **ἡμεῖς δὲ**—μάθε ὅτι ἡμεῖς. ὁ **Παφλαγῶν**—ὁ Κορύλας. **συμπράττοντες αὐτῷ (ταῦτα), ὧν ἐπιθυμεῖ**—βοηθοῦντες αὐτὸν εἰς αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμεῖ.

§ 24—25. **ἐκ τούτου**—μετὰ τοὺς λόγους τοῦ Ξεν. **μάλα... χαλεπαίνοντες τῷ Ἐκατ. τοῖς εἰρημένοις**—ὅτι πολὺ ὠργίζοντο κατὰ τοῦ Ἐκατ. διὰ τὰ λεχθέντα (ὑπ' αὐτοῦ). **παρέρχομαι**—λαμβάνω τὸν λόγον. **ὅτι οὐχ ἠκοιεν**—ὅτι δὲν ἤλθον. **ἐπιδείκνυμι**—ἀποδεικνύω. **τά τε ἄλλα**—καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ζητήματα. **ἀνεπυθάνοντο (ἐκάτεροι) ὧν ἐδέοντο**—ἐζήτουν πληροφορίας ἀμοιβαίως περὶ τούτων, τὰ ὁποῖα ἐνδιέφερον καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δέ.

BIBLION EKTON

ΙΗ'. Ἡ μετὰ τῶν Παφλαγόνων συνθήκη τῶν Ἑλλήνων
καὶ πλοῦς αὐτῶν εἰς Ἀρμήνην. Ἐπάνοδος τοῦ Χει-
ρισόφου ἐκ τοῦ Βυζαντίου καὶ ἐκλογή αὐτοῦ
ὡς ἀπολύτου ἄρχοντος. (20—26 Μαΐου).

Κεφ. Α'. § 1—33.

§ 1—6. ἐκ τούτου=μετὰ ταῦτα. ἐν τῇ διατριβῇ=κατὰ τὴν
ἐν Κοτυώροις διαμονήν των. ζῶ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς=ζῶ ἀγοράζων
τὰ τρόφιμα. κλωπεύω=λῃστεύω. εὖ μάλα=μὲ μεγάλην ἐπιδε-
ξιότητα. πρόσω (τοῦ στρατοπέδου)=μακρὰν τοῦ στρ. πολε-
μικῶς ἔχω=διάκειμαι ἐχθρικῶς. ἐκ τούτων=ἐνεκα τούτων.
παρὰ=πρὸς. ἔχοντας ἵππους...=κομίζοντας ἵππους (ὡς δῶρα).
οὐ εἶη=οὐ ἦτο. ἐπὶ ξένια=εἰς φιλοξενίαν. τῶν ἄλλων ἀνδρῶν
(δηλ. τῶν Ἑλλήνων), οὓς ἐδόκουν δικαιοτάτους εἶναι (πα-
ρακαλεῖν)=ἄσους ἐνόμιζον οὐ ἦτο δικαιοτάτον νὰ προσκαλοῦν.
ἱερεῖα=ζῶα πρὸς θυσίαν. εὐωχία ἀρκοῦσα=πλούσιον συμπόσιον.
κατακείμενοι, οἱ ἀρχαῖοι ἔτρωγον πλαγιασμένοι εἰς κλίνας καὶ
στηριζόμενοι εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα. σκίμπους=μικρὰ κλίνη.
κεράτινα=καμωμένα ἀπὸ κέρατα βοῶν. σπονδαί, οἱ ἀρχαῖοι δὲν
ἔπινον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ· ὁ πότος ἤρχιζε ἀφοῦ οἱ συμ-
πόται ἐκαθαρίζοντο καὶ ἐστεφανοῦντο· ἤρχιζον δὲ μὲ σπονδὰς πρὸς
τοὺς θεοὺς καὶ μὲ ὕμνον (παιᾶνα) πρὸς αὐτούς. Κατὰ τὸν πότον
ἔπινον, ἔπαιζον διάφορα παιγνίδια, ἔψαλλον μὲ συνοδείαν μουσι-
κῆς, ἐχόρευον καὶ συνδιελέγοντο περὶ διαφόρων ζητημάτων. πρὸς
αὐλὸν=κατὰ τὸν ἦχον αὐλοῦ· ἦτο δὲ οὗτος ὄργανον ἀπὸ καλάμι,
ξύλον ἢ μέταλλον (βλ. εἰκ.). ὀρχοῦμαι=χορεύω. ἄλλομαι=πηδῶ.
κούφως=ἐλαφρά. ὡς πᾶσιν ἐδόκει=καθὼς ἐνόμισαν πάντες.
ὁ δ' (έ), δηλ. πληρωθεῖς. τεχνικῶς πως=μὲ κάποιαν τέχνην.
σκυλεύω=ἀφαιρῶ. ἐξήει, ἐκ τοῦ κύκλου τοῦ χοροῦ. τὸν Σιτάλ-
καν· ἄσμα τὸ ὁποῖον ἐξύμνει τὸν βασιλέα τῶν Θρακῶν Σιτάλκαν,
(πρβλ. τὸ σημερινὸν «τραγοῦδήσέ μας τὸν Κολοκοτρώνη», κτλ.).
ἦν πεπονθὼς=εἶχε πάθει.

§ 7—13. *καρπαίαν καλουμένην*—τὸν χορόν, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο καρπαία. *ἦν*, δηλ. ὅδε. *σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ*—προσποιεῖται ὅτι σπείρει καὶ ὀδηγεῖ ζευγος (βοῶν). *λησιτῆς δέ*—ἄλλος δὲ (χορευτῆς) προσποιούμενος τὸν λησιτῆν. *ἐπειδὴν προΐδηται*—μόλις τὸν ἴδῃ ἀπὸ μακρὰν. *ἀπαντιᾶ*—ὄρμα. *δήσας*, τοῦ *δῶ* (δέω) = δένω. *τὸν λησιτῆν*, δηλ. *δήσας ἀπάγει*. *ὀπίσω τῶ χειρε δεδεμένον*—μὲ τὰ χεῖρια δεμένα ὀπίσω. *ἐλαύνει (τὸν λησιτῆν)*—κτυπᾷ διὰ τὴν προχωρήσῃ. *πέλιτη*, μικρὰ ἀσπίς, σχῆμα ἡμισελήνου ἔχουσα καὶ κατεσκευασμένη ἀπὸ κλάδους δένδρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτεντώνετο δέρμα αἰγός. *ὡς δύο ἀντιτακτομένων, μιμούμενος ὠρχεῖτο*—ὡς ἂν εἶχε δύο ἀντιπάλους, διὰ τῆς ὀρχήσεως ἐμιμεῖτο (τὴν μάχην). *δινοῦμαι* = περιστρέφομαι. *ἐκκυβιστῶ*—κάμνω τοῦμπες. *ἄψις*—θέαμα. *τὸ περσικὸν (ὄρχημα)*—τὸν περσικὸν χορόν. *ὀκλάζω*—γονατίζω, κάθημαι εἰς τὰ γόνατα. *ἐπὶ τούτῳ*—μετὰ τοῦτον (τὸν Μυσόν). *ἦσαν*, τοῦ *ἔρχομαι*. *πρὸς τὸν ἐνόπλιον ρ*.—κατὰ τὸν ρυθμὸν τοῦ ἐνόπλου χοροῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο ζωηρὸς καὶ συνήθης εἰς ἐμβατήρια. *αὐλοῦμαι*—συνοδεύομαι ὑπὸ αὐλοῦ. *πρόσοδοι*—πομπαί, λιτανεῖαι, καθ' ἃς προσήρχοντο εἰς τὸν ναὸν μὲ ρυθμὸν ψάλλοντες καὶ χορεύοντες. *δεινὰ ποιοῦμαι*—θεωρῶ ὡς φοβερά. *ἐπὶ τούτοις*—διὰ ταῦτα (δηλ. τοὺς χορούς). *πέπαμαι*—ἔχω. *σκενάζω*—στολίζω. *Πυρρίχη*, χορὸς ἔνοπλος τῇ συνοδείᾳ αὐλοῦ· ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ Κρητὸς Πυρρίχου, ὁ ὁποῖος ἐπενόησεν αὐτήν. *ἐλαφρῶς*—μὲ εὐκινήσιαν. *κρότος (χειρῶν)*—χειροκροτήματα. *ἤρουντο*, τοῦ *ἔρωτῶ*. *τρέπομαι τινα*—τρέπω τινὰ εἰς φυγὴν.

§ 14—18. *αὐτούς*, δηλ. τοὺς πρέσβεις. *παρεῖναι (αὐτοῖς)*—ὅτι εἶχον. *πνεῦμα καλὸν*—οὐριος ἄνεμος. *ὀρμίζομαι*—ἀγυροβολῶ. *μέδιμνος*—μέτρον σιτηρῶν ἰσοδυναμοῦν πρὸς 48 λίτρας ἦτοι 18 ὀκ. περίπου. *κεράμιον*—στάμνα χωροῦσα 39 λίτρας. *εἰ ἀφίκοντο ἔξω τοῦ Π*.—ἂν ἐξέλθουν τοῦ πόντου. *ὡς, χροικ.* *ἐγγὺς γίγνομαι τινος*—πλησιάζω εἰς τι. *εἰσῆει αὐτοὺς ὅπως ἄν...*—ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν των, πῶς ἦτο δυνατόν νὰ φθάσουν. *εἰ ἔλοιτο*—ἂν ἤθελον ἐκλέξει. *μᾶλλον ἄν... δύνασθαι τὸν ἕνα*—ὅτι μᾶλλον θὰ ἠδύνατο ὁ εἰς οὗτος. *χρῶμαι*—διοικῶ. *εἴ τι δέοι λανθάνειν*—ἂν ἤθελε παρουσιασθῆ ἀνάγκη νὰ κάμῃ τι χωρὶς νὰ ἐνοηθῆ. *μᾶλλον ἄν κρύπτεσθαι (ἠγήσαντο)*—ἐνόμι-

σαν ὅτι (ὁ εἰς ἄρχων) καλύτερον θὰ ἀπεκρίπτετο. **φθάνω τι** = προλαμβάνω τι. **ὕστερίζω** = καθυστερῶ. **οὐ .. ἂν δεῖν (ἡγοῦντο)** = ἐνόμιζον ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη. **λόγων πρὸς ἀλλήλους** = συζητήσεων. **τὸ δόξαν τῷ ἐνὶ** = τὸ ὑπὸ ἐνὸς ἀποφασισθέν. **περαινεσθαι ἂν (ἡγοῦντο)** = ὅτι θὰ ἐξετελεῖτο. **ἐκ τῆς νικώσης (γνώμης)** = κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας.

§ 19—24. **ἐτράποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφ.** = ἔστρεψαν τὸν νοῦν των εἰς τὸν Ξενοφ. **γινώσκει** = φρονεῖ. **ἐνδείκνυμαι τι** = ἐπιδεικνύω τι. **τῇ μὲν** = ἀφ' ἐνὸς μὲν. **πρὸς τοὺς φίλους** = πλησίον τῶν φίλων του. **εἰς τὴν πόλιν** = εἰς τὴν πατρίδα του. **τυχὸν** (= ἂν τύχη) = ἴσως. **ἐνθύμημα** = σκέψις. **ἐπῆρην**, τοῦ **ἐπαίρω** = παρακινῶ. **αὐτοκράτωρ ἄρχων** = ἀπόλυτος ἄρχων. **ὁπότε αὖ ἐνθυμοῖτο** = ὁσάκις πάλιν ἐσκέπτετο. **ὅπη...** **ἔξει** = πῶς θὰ ἀποθῆ. **ἢ προειργασμένη δόξα** = ἢ ἀποκτηθεῖσα δόξα. **ἀποβάλλω** = χάνω. **ἀποροῦμαι** = εὐρίσκομαι εἰς ἀπορίαν. **διακρίνω** = ἀποφασίζω. **ἀνακοινῶ τοῖς θεοῖς** = ζητῶ τὴν συμβουλήν τῶν θεῶν. **παραστησάμενος**, τοῦ **παρίσταμαι τι** = διατάσσω γὰ φέρουν τι πλησίον μου. **δύο**· διὰ γὰ θυσιάσῃ καὶ δευτέραν φοράν ἀμέσως, ἂν ἢ πρώτη θυσία δὲν ἀποθῆ εὐνοϊκῆ. **μαντευτὸς** = ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ μαντείου (πρβλ. Βιβλ. Γ', 1, 6). **ἤρχετο (τοῦ ἄρχομαι)** **καθίστασθαι ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς** = ἤρχιζε γ' ἀναλαμβάνη ἀπὸ κοινοῦ (μετὰ τῶν στρατηγῶν) τὴν φροντίδα περὶ τοῦ στρατοῦ. **ἀετὸν ἀνεμιμνήσκετο ἑαυτῷ δεξιὸν φθεγγόμενον** = ἐνεθυμεῖτο ὅτι ἀετὸς ἐφώναζε πρὸς τὰ δεξιὰ του. (Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ πτησις ἢ φωνὴ τῶν πτηνῶν ἐσημαίνειν εὐτυχίαν). **οὐκ ἰδιωτικὸς** = ἀποβλέπων οὐχὶ εἰς τὴν ἰδίαν τοῦ Ξεν. τύχην, ἀλλ' εἰς τι κοινόν. **ἐνδοξος** = προσσημαίνων δόξαν. **ἐπίπονος** = προσσημαίνων κόπους μεγάλους. **ἐπιτίθεσθαι... εἶναι... λαμβάνειν**, ἐκ τοῦ **ἔλεγεν ὁ μάντις**. **χρηματιστικὸς** = προμηνηνῶν ἀποκτησιν χρημάτων. **σημαίνει** = συμβουλεύει. **προσδέομαι τινος** = ἐπιζητῶ τι. **τῆς ἀρχῆς**, τῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ προσφερομένης. **εἰ αἰροῦντο (δηλ. αὐτὸν)** = ἂν ἤθελον ἐκλέξει αὐτόν.

§ 25—33. **προβάλλομαι** = προτείνω. **εἶπερ ἄνθρωπος εἰμι** = ὡς κάθε ἄνθρωπος **χάριν ἔχω (ὕμῖν)** = σὰς χρεωστῶ χάριν. **δοῦναί μοι** = γὰ μοῦ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν. **Λακεδαιμονίου**, δηλ. τοῦ Χειρισόφου. **ἀλλ' ἦτιον ἂν... τυγχάνειν (ἐνν. δοκεῖτέ μοι)** =

τοῦναντίον μάλιστα νομίζω ὅτι., δυσκολώτερον ἤθέλετε ἐπιτυγχάνει.
εἴ τι δέοισθε=ἐάν χρειάζησθέ τι. **οὐ πάνυ τι**=οὐδὲ ὀλίγως **πρὶν** =
 παρὰ ἀφοῦ. **ὁμολογῶ**=ἀναγνωρίζω· τοῦτο ἔγινε τὸ 404 π.Χ. **πέρα**
 =μακρότερον. **εἰ... δοκοίην**=ἐάν ἐφαινόμην. **ποιεῖν ἄκυρον**=ὅτι
 προσπαθῶ νὰ καταστήσω ἄνευ κύρους (μικρόν). **ἐννοῶ μὴ**=φοβοῦ-
 μι μὴ πῶς. **ὅ**=ὡς πρὸς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον. **ἐννοῶ**=σκέπτομαι. **σιά-
 σις**=διχόνοια. **ἐνὸς ἄρχοντος**=ἐάν εἰς ἤθελεν ἄρχει. Ἰστε, προστ.
 τοῦ **οἶδα**. **ἐλόμενον**=ἐάν ἐκλέξητε. **εἴ τινα**· εἰνοεῖ τὸν Χειρίσ.
 ὁ ὁποῖος ἐφθόνηι αὐτόν. **ἄχθομαί τινα**=δυσσχεστοῦμαι κατὰ τι-
 νος. **ὡς δέοι**=ὅτι ἔπρεπε, **εἰ οὕτως ἔχοι (τὸ πρᾶγμα)**, ὅτι
 δηλ. οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἤθελον ἀνεχθῆ ἄλλον ἄρχοντα, μὴ
 Λακεδαιμόνιον. **συμποσίαρχος**· οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὰ συμπόσια ἐξέ-
 λεγον ἓνα ἄρχοντα τοῦ συμποσίου (συμποσίαρχος ἢ βασιλεύς), ὁ
 ὁποῖος διηύθυνε, ὥριζε δηλ. τὰ ἄσματα, τὰ παιγνίδια, πῶς καὶ
 πόσον οἶνον νὰ πίνουν κ.τ.τ. **ὡς ἔοικε**=καθὼς φαίνεται. **πλείο-
 νος ἐνδέον**, (τοῦ ρ. **ἐνδεῖ**)=ὅτι ἦτο ἀνάγκη σπουδαιοτέρων ἐπι-
 χειρημάτων. **παρελθὼν**=λαβὼν τὸν λόγον. **ὡς πάνυ εἰδῆτε**=
 ἓνα βεβαιωθῆτε. **ἢ μὴν**=βεβαίως, πραγματικῶς. **οὕτω**=τόσον
 φανερά. **ἐν τοῖς ἱεροῖς**=εἰς τὴν θυσίαν. **ὥστε καὶ ἰδιώτην ἄν
 γνῶναι**=ὥστε καὶ ἄπειρος (τῆς μαντικῆς) ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ.
οὐδ' ἂν ἔγωγε..., διὰ τούτου ὁ Χειρίσ. ἀπαντᾷ εἰς τὸν ἀνωτέρω
 (§ 29) ὑπαινιγμὸν τοῦ Ξεν. **ὠνήσατε, ἀόρ.** τοῦ **ὀνίνημι**. **ὡς**
 (αἰτιολ.). **ὅ, τι**=ὅσον. **σιγάσω τινὰ**=προτρέπω τινὰ νὰ σιωπᾷ.
διέβαλλεν, ἢ διαβολὴ τοῦ Δεξιππου δηλοῦται εὐθὺς κατωτέρω «ὁ
 δ' ἔφη νομίζειν... Τιμασίωσι μᾶλλον... ἢ ἑαυτῷ Λακ. ὄντι». Κατὰ
 ταῦτα ὁ Ξεν. δὲν διέκειτο φιλικῶς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. **ὁ
 δ'**, δηλ. **Δεξιππος**. **αὐτὸν Τιμασίωσι μᾶλλον ἄρχειν συννεθε-
 λῆσαι...**=ὅτι ἠθέλησε καὶ αὐτὸς (ὁ Ξεν.) νὰ λάβῃ τὴν ἀρχηγίαν
 τοῦ στρατεύματος τοῦ Κλ. ὁ Τιμασίωσι μᾶλλον, ὁ ὁποῖος ἦτο Δαρ-
 δανεύς, ἢ αὐτὸς (ὁ Δέξ.), ὁ ὁποῖος ἦτο Λάκων. **ὡς ἀναξόμενοι**,
 τοῦ ρ. **ἀνάγομαι**=ἀποπλέω. **ἐὰν πλοῦς ἦ**=ἐάν εἶναι οὕριος ἄνε-
 μος πρὸς πλοῦν. **κατασχεῖν**, τοῦ **κατέχω**=προσορμίζομαι.

BIBLION EBDOMON

Κ'. Διάβασις τῶν Ἑλλήνων εἰς Βυζάντιον, ἐξέγερσις τῶν στρατιωτῶν καὶ καθυσύχασις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος. (ᾠ Ἀρχαὶ ᾠ Οκτωβρίου).

Κεφ. Α'. § 1—32.

§ 1—14. **στόμα τοῦ Πόντου** = ὁ Βόσπορος. **γίγνομαι ἐν Χρ.** = φθάνω εἰς Χρ. **εδεῖτο (αὐτοῦ) διαβιβάσαι (εἰς τὴν Εὐρώπην).** ὅσα δέοι (ποιεῖν) = ὅ, τι ἤθελεν (ὁ ᾠ Ἀναξίβ.). **εἰ διαβαῖεν** = ἐὰν διαβοῦν. **ἀπαγγελεῖν**, δηλ. **αὐτῷ ὅτι ἀπαλλάξοιτο** = ἔτι θὰ ἀποχωρήσῃ. **ἤδη** = ἀμέσως. **ἀποπλεῖν**, δηλ. **εἰς Ἑλλάδα.** **κελεύω** = παρακαλῶ. **συνδιαβάνια** (χρον. μτχ.). **συμπροθυμοῦμαι** = προθύμως συμπράττω. **ἔφη (Σεύθης) ὅτι οὐ μεταμελήσει αὐτῷ** = εἶπεν ὁ Σεύθης ἔτι αὐτὸς (ὁ Ξεν.) δὲν θὰ μετανοήσῃ. **συμπροθυμηθέντι**, μτχ. ὑποθ. **τελῶ** = πληρώνω. **οἱ ἐπικαίριοι ὄντες** = οἱ ἔχοντες [ἐπιρροήν. **προσφέρομαι** = συμπεριφέρομαι. **αὐτῷ**, δηλ. **τῷ Σεύθῃ.** **ἐξιέναι** δηλ. τοῦ **Βυζαντίου.** ὡς **ἀποπέμψων** = διότι (δῆθεν) εἶχε σκοπὸν νὰ στείλῃ ὀπίσω (εἰς τὴν πατρίδα των). **εἰς τὴν πορείαν** = διὰ τὴν π. **ὀκνηρῶς** = χωρὶς προθυμίαν. **ἀσπάζομαι** = ἀποχαιρετίζω. ὡς **ἀποπλευσόμενος ἤδη** = διότι εἶχε σκοπὸν εὐθὺς νὰ... **αἰτίαν ἔχω** = κατηγοροῦμαι. **αἰτιῶμαί τινα** = κατηγορῶ τινα. **ἐξέρπω** = ἐξέρχομαι. **ἀθνημῶ πρὸς τι** = δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ κάμω τι. **ἀλλ' ὅμως** = (ἂν καὶ πιστεύω εἰς σέ), ὅμως. ὡς **συμπορευσόμενον** = προσποιούμενος ὅτι θὰ πορευθῆς μαζί των. **ἔξω**, δηλ. τοῦ **Βυζαντίου.** **διαπράττομαί τι πρὸς τινα** = συζητῶ τι μετὰ τινος. **προσανειπεῖν** (τοῦ **προσαγορευῶ**) = νὰ κηρύξουν προσέτι. **ὅς ἂν μὴ παρῇ** = ὅστις δὲν παρευρεθῇ. **ἐντεῦθεν** (χρον.). **ἄρδην** = γενικῶς. **παρὰ τὰς πύλας**, τὰς Θρακίας καλουμένας. ὡς **συγκλείσων... καὶ ἐμβάλων** = ἵνα κλείσῃ καὶ βάλῃ. **τὸν μοχλόν** αὐτός ἦτο ξύλον παχὺ τοποθετούμενον ἀπὸ τὸν ἕνα παραστάτην τῆς θύρας μέχρι τοῦ ἄλλου ἔσωθεν καὶ ἀσφαλιζόμενον διὰ τῆς βαλάνου, δηλ. καρφίου εἰσερχομένου δι' ὀπῆς εἰς τὸν ξύλινον μοχλὸν καὶ εἰς τὸν παραστάτην. **τινές**, οἱ ὅποιοι ἴσταντο.

πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἀναξίδιον. **διαγγέλλω**—γνωστοποιῶ. **πυνθάνομαι**—ζητῶ πληροφορίας. **κύκλω**, δηλ. τοῦ ὄρους.

§ 15—24. **Διελέγοντο**, δηλ. ὁ Ἀναξ. καὶ οἱ στρατηγοί. ὡς **εἰσιόντες**—μέ σκοπὸν νὰ εἰσέλθουν. **κόπτω**—κτυπῶ. **ἐκβάλλομαι**—παραδίδομαι. **χηλή**—οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν τείχους λίθοι πρὸς προφύλαξιν αὐτοῦ ἀπὸ τὰ κύματα (βλ. εἰκ.). **ὑπερβαίνουσιν εἰς τὴν...**—περνοῦν τὸ τεῖχος καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν. **ἐπὶ ταῖς πύλαις**—πλησίον τῶν πυλῶν. **κλεῖθρα**—μοχλός. **δεῖσας** (τοῦ **δέδοικα**) **μὴ**—φοβηθεῖς μήπως. **ἀνήκεστος**—ἀνεπανόρθωτος. **ἔθει**, παρατ. τοῦ **θέω**. **ἔνδον**, δηλ. **ἐν ταῖς οἰκίαις**. **καθέλκω**—σύρω εἰς τὴν θάλασσαν. **ἀπολωλέναι** (τοῦ **ἀπόλλυμαι**). ὡς **ἐαλωκείας**—νομίζοντες ἐαλωκένας. **ἄκρα**—ἀκρόπολις. **ἀποφεύγει**—καταφεύγει. **καταδραμῶν**—δραμῶν κάτω. **σχεῖν**—νὰ ἐμποδίσουν (δηλ. ἀπὸ διαρπαγᾶς). **προσπίπτω τινὶ**—μὲ ὀρμὴν ἔρχομαι πρὸς τινα. **ἔξεστί σοι**—εἶναι δυνατόν εἰς σέ, ἔχεις εὐκαιρίαν. **ἀνδρὶ γενέσθαι**—νὰ γίνῃς σπουδαῖος ἀνὴρ. **ἀν...** **ὀνήσαις** (τοῦ **ὀνίνημι**)—δύνασαι νὰ ὠφελήσῃς. **αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν**—μόνοι τῶν (ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν ἀξιωματικῶν). **εἰς ὁκτῶ ἐγένοντο**—παρατάχθησαν εἰς βᾶθος ὁκτῶ ἀνδρῶν. **παρεδεδραμήκεσαν...**—πλησίον τῶν ὀπλιτῶν δραμόντες ἐτοποθετήθησαν. **τὸ χωρίον οἶον...** **ἔστι**—τὸ μέρος (ὅπου ἐτάχθησαν οἱ στρατιῶται) εἶναι παρὰ πολὺ κατάλληλον πρὸς παράταξιν στρατεύματος. **ἔρημον** (ὄν)—διότι εἶναι . . .

§ 25—32. **ἔκειτο τὰ ὄπλα**—εἶχε γίνοι ἢ παράταξις. **κατηρεμίσθησαν**—καθησύχασαν (οἱ στρατιῶται). **χαρίζομαι τῷ θυμῷ**—παρασύρομαι ὑπὸ τῆς ὀργῆς. **τῆς ἐξαπάτης**—διὰ τὴν ἀπάτην. **τιμωροῦμαι τινα**—ἐκδικοῦμαι τινα. **οὐδὲν**—οὐδόλως. **ἅ ἔσται ἐντεῦθεν**—ποῖται θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι τούτου. **ἀποδεδειγμένοι**—φανεροί. **τοῖς συμμάχοις**, δηλ. **τῶν Λακεδ.** **πάρεστιν**—εἶναι δυνατόν. **τὰ νῦν δὴ**—τὰ πρὸ ὀλίγου ἔννοεῖ τὸν Πελοπ. πόλεμον καὶ τὴν ἄλωσιν τῶν Ἀθηναίων. **ἔρχομαι εἰς τὸν πόλ.**—ἀρχίζω τὸν πόλεμον. **νεώρια**—ναύσταθμοὶ ἦσαν τόποι παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅπου ἐναυπηγοῦντο, ἐπεσκευάζοντο καὶ ἐφυλάσσοντο τὰ πλοῖα. **πόλις**—ἀκρόπολις. Εἰς τὸν ὀπισθοδόμον τοῦ Παρθενῶνος κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου ὑπῆρχον 6000 τάλαντα. **τὰ ἔνδημα** (**τέλη**)—οἱ φόροι ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ. **ὑπερορία** (**γῆ**)—ἡ χώρα τῶν συμ-

μάχων. ἄρχοντες... καὶ ἔχοντες=ἄν καὶ ἤρχομεν καὶ εἶχομεν.
 ἄν παθεῖν=ὅτι θὰ πάθωμεν. Λακεδ. καὶ τῶν ἀρχ. συμμ.
 ὑπαρχόντων, Ἄθην. δὲ καὶ... προσγεγενημένων=ὅτε οἱ Λακ.
 ἔχουν μὲν καὶ τοὺς ἀρχαίους συμμάχους, προσετέθησαν δὲ εἰς αὐ-
 τοὺς οἱ Ἄθ. καὶ πάντες οἱ τότε σύμμαχοι ἐκείνων. ἐκείνοις, δηλ.
 τοῖς Ἀθηναίοις. ὁ ἄνω βασιλεὺς=ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν.
 περιγενέσθαι ἄν ἡμᾶς (αὐτῶν)=ὅτι θὰ ὑπερισχύσωμεν ἡμεῖς
 αὐτῶν. αἰσχυρῶς=ἀδόξως. καὶ δικαίως, ἐνν. στρατεύσονται. εἰ
 =ἀφοῦ. καὶ ταῦτα=καὶ μάλιστα. ἐξαλαπάζω=διαρπάζω. πρὶν
 ἐπιδεῖν=προτοῦ ζήσω καὶ ἴδω. μυριοί=ἑκατὸν μνηστῆρες. κατὰ τῆς
 γῆς γίγνομαι=χώνομαι κάτω εἰς τὴν γῆν. τοῖς προεσθηκόσι
 τῶν Ἑλλ., δηλ. τοῖς Λακεδαιμονίοις. τυγχάνω τῶν δικαίων
 =εὐρίσκω τὸ δίκαιόν μου. ἀδικουμένους=ἄν καὶ ἀδικούμεθα.
 γοῦν=τουλάχιστον. οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες=ὄχι διὰ τὰ κά-
 μωμεν κανὲν κακόν. παρεληλύθαμεν, τοῦ παρέρχομαι. ἀλλ' ἦν
 μὲν...εὐρίσκεσθαι=ἀλλ' (εὐρησόμενοι) ἀγαθόν τι παρ' ὑμῶν,
 ἦν δυνάμεθα εὐρίσκεσθαι. εὐρίσκομαι ἀγαθόν τι=ἐπιτυγ-
 χάνω ὠφέλειάν τινα. ἐροῦντα=ἴνα εἴπη.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A.

Αβροκόμας-α (ὁ), σατράπης τῆς Φοινίκης, εἰς τῶν τεσσάρων στρατηγῶν τοῦ μεγάλου βασιλέως.

Ἄβυδος-ου (ἡ), πόλις τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τὸ στενώτατον μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀποικία τῶν Μιλησίων.

Ἀγησίλαος-ου (ὁ), βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.

Αἰνιᾶνες-ων (οἱ), λαὸς Θεσσαλικὸς κατοικῶν παρὰ τὴν Οἴτην.

Ἀμαξόνες-ων (αἱ), μυθικὸν πολεμικὸν γυναικεῖον φύλον παρὰ τὸν Θερμόδωντα ποταμὸν τῆς Παφλαγονίας, τοῦ ὁποίου τὸ κυριώτερον ὄπλον ἦτο δίστομος πέλεκυς (σάγαρις).

Ἀμπρακιώτης-ου (ὁ), κάτοικος τῆς Ἀμπρακίας, πόλεως τῆς Ἠπείρου, νῦν Ἄρτας.

Ἀμφιπολίτης-ου (ὁ), κάτοικος τῆς παρὰ τὸν Στρυμόνα Ἀμφιπόλεως,

Ἀραβία-ας (ἡ), αἱ ὑπὸ Ἀράβων κατοικούμεναι χῶραι, ἰδίως ἡ πρὸς νότον τοῦ Ἀράξου Μεσοποταμία.

Ἀράξης-ου (ὁ), ἐξ ἀριστερῶν παραπόταμος τοῦ Εὐφράτου.

Ἀρμήνη-ης (ἡ), λιμὴν τῆς Σινώπης, 50 στάδια ἀπέχων αὐτῆς.

Ἀσιναῖος-ου (ὁ), κάτοικος τῆς Ἀσίνης, πόλεως τῆς Λακωνικῆς.

Ἀσπένδιος-ου (ὁ), κάτοικος τῆς Ἀσπένδου, πόλεως τῆς Παμφυλίας παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμὸν.

Ἀχαιὸς-οῦ (ὁ), κάτοικος τῆς Ἀχαΐας, χώρας τῆς Πελοποννήσου.

B.

Βαβυλῶν-ωνος (ἡ), μεγάλη πόλις τοῦ Εὐφράτου, πρωτεύουσα τῆς

Βαβυλωνίας, ἐπαρχίας περσικῆς μεταξὺ Τίγρητος καὶ Εὐφράτου προστατευομένη πρὸς Β διὰ τοῦ *Μηδίας τείχους*.

Βιθυνοι-ῶν (οἱ), ἢ *Θοῤακες Βιθυνοί*, κάτοικοι τῆς Βιθυνίας παρὰ τὴν Προποντίδα, καὶ τὸν Εὐξείνον, μεταναστεύσαντες ἐκ Θοῤακῆς.

Βισάνθη-ης (ἡ), πόλις τῆς Θοῤακῆς παρὰ τὴν Προποντίδα (γ. Ραιδεστός).

Γ.

Γογγύλος-ου (ὁ), ἀπόγονος τοῦ Ἑρετριεύς Γογγύλου, ὃν Δαρεῖος ὁ Α΄. κατήκισεν εἰς Τρωάδα.

Γυμνιάς-άδος (ἡ), πόλις τῶν Σκυθηγῶν.

Δ.

Δαρδανεὺς-έως (ὁ), κάτοικος τῆς Τρωϊκῆς πόλεως Δαρδάνου παρὰ τὸν Ἑλλάσποντον νοτίως τῆς Ἀβύδου.

Δέλτα (τὸ), χώρα τῆς Θοῤακῆς μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Σαλμυδησοῦ.

Δόλοπες-ων (οἱ), λαὸς Θεσσαλικὸς παρὰ τὸν Πίνδον.

Δοίλαι-ῶν (οἱ), Ἀσιατικὸν φύλον πρὸς Ν τῆς Τραπεζοῦντος.

Ε.

Ἑλλάσποντος-ου (ὁ), ὁ παρὰ τὴν Θοῤακικὴν χερσόνησον πορθμὸς ὁ χωρίζων τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας· ἐπίθ. Ἑλλησποντιακός.

Εὐφράτης-ου (ὁ), μέγας ποταμὸς τῆς Ἀσίας, πηγάζων ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ σχηματιζόμενος ἐκ δύο ποταμῶν, τοῦ δυτικοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ Εὐφράτου. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν κατάβασιν διέβησαν τὸν ἀνατολικὸν Εὐφράτην.

Ἐφεσος-ου (ἡ), πόλις τῆς Ἰωνίας παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καῦστρου, ἀπέναντι τῆς γῆσου Σάμου.

Z.

- Ζαπάτας-α** (δ), ἕξ ἀριστερῶν παραπόταμος τοῦ Τίγρητος.
Ζεὺς, Διὸς (δ), ὑπέρτατος θεὸς τιμώμενος ὡς βασιλεὺς, ὡς σωτήρ,
 ὡς ξένιος.

H.

- Ἡλιος-ου** (δ), θεὸς τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, εἰς ὃν ἐθύοντο ἵπποι.
Ἡράκλεια-ας (ή), Ἑλληνικὴ πόλις τῆς Βιθυνίας παρὰ τὸν Εὐξεί-
 νον, ἀποικία τῶν Μεγαρέων (Ποντοηράκλεια)· ὁ κάτοικος
 Ἡρακλεώτης.
Ἡρακλείδης-ου (δ), Ἑλλην Μαρωνεΐτης εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σεύθου.

Θ.

- Θάψακος-ου** (ή), πόλις παρὰ τὸν Εὐφράτην. Οἱ κάτοικοι Θαψα-
 κηνοί.
Θήκης-ου (δ), ὄρος εἰς τὴν χώραν τῶν Σκυθηνῶν πλησίον τῆς
 Τραπεζοῦντος.
Θιβρων-ωνος (δ), Σπαρτιάτης στρατηγὸς παραλαβὼν τοὺς μυρίους.
Θράκη-ης (ή), 1) ἐν Ἀσίᾳ = Βιθυνία. 2) ἡ ἐν Εὐρώπῃ πρὸς Β
 τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη· ὁ κάτοικος Θραξ-κός καὶ ἐπίθ.
 Θράκιος.
Θύμβριον-ου (τό), πόλις τῆς Φρυγίας, ὅπου ἡ Μίδου κρήνη, πλη-
 σίον τοῦ Ἀκ-Σεχίρ.
Θυνοί-ων (οί), Θρακικὸν φύλον παρὰ τὴν Σαλμυδησσὸν καὶ Ἀπολ-
 λωνίαν.

I.

- Ἰερὸν ὄρος**, ὄρος τῆς Θράκης μεταξὺ Περίνθου καὶ Χερσονήσου.
Ἰκόνιον-ου (τό), ἐσχάτη πόλις τῆς Φρυγίας πρὸς τὴν Λυκαονίαν.
Ἰσσοί-ων (οί), παράλιος πόλις τῆς ἀνατολικῆς Κιλικίας.

Ἰωνία-ας (ή), χώρα εἰς τὰ δυτικά παράλια τῆς Μ. Ἀσίας ἐπίθ.
Ἰωνικός.

Κ.

Κάλπης λιμὴν, λιμὴν μεταξύ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου.

Καλχηδῶν-όνος (ή), πόλις τῆς Ἀσίας ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου.

Καππαδοκία-ας (ή), μεγάλη χώρα τῆς Μ. Ἀσίας μεταξύ Ἄλυος,
Ταύρου, Εὐφράτου καὶ Εὐξείνου Πόντου.

Καρδοῦχοι-ων (οί), ἄνδρες καὶ ληστρικοὶ λαὸς κατοικῶν τὴν
πρὸς Α τοῦ Τίγρητος ὄρεινὴν χώραν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ
(ν. Κοῦρδοι).

Καστωλὸς-οὔ (έ), χωρίον τῆς Λυδίας παρὰ τὰς Σάρδεις· ἡ περὶ
αὐτὸ πεδιάς (Καστωλοῦ πεδίων) ἦτο ὁ τόπος, ἐνθα συνηθροί-
ζοντο τὰ στρατεύματα τῆς σατραπείας τοῦ Κύρου.

Καῦστρου πεδίων, πόλις τῆς Φρυγίας (ν. Ἀφιὸν Καραχισάρ).

Κελαιναί-ων (αί), μεγάλη πόλις τῆς Φρυγίας ἐπὶ τῶν ποταμῶν
Μαϊάνδρου καὶ Μαρσούου, παρὰ τὸ σημερινὸν Δινέρ.

Κεντρίτης-ου (έ), παραπόταμος ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Τίγρητος, ὄριον
μεταξὺ Καρδοῦχων καὶ Ἀρμενίας.

Κεράμων ἀγορά, πόλις εἰς τὰ μεθόρια τῆς Μυσίας καὶ Φρυγίας
(ν. Οὐσάκ).

Κερασοῦς-οῦντος (ή), παράλιος πόλις τοῦ Εὐξείνου πρὸς Δ τῆς
Τραπεζοῦντος, ἀποικία Σινωπέων.

Κίλικία-ας (ή), χώρα κατέχουσα τὰ ΝΑ τῆς Μ. Ἀσίας· ὁ κάτοι-
κος Κίλιξ-ικὸς καὶ τὸ θηλ. Κίλισσα-ης.

Κλέαρχος-ου (έ), Σπαρτιάτης φυγὰς, στρατηγὸς τοῦ Κύρου, πλειό-
τερον παντὸς ἄλλου μεμνημένος εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Κύρου.

Κολοσσαί-ων (αί), πόλις τῆς Φρυγίας παρὰ τὸν ποταμὸν Λύκον.

Κολχίς-ίδος (ή), χώρα τῆς Ἀσίας εἰς τὰ ΝΑ τοῦ Εὐξείνου.

Κορσωτή-ης (ή), πόλις τῆς Μεσοποταμίας ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης
τοῦ Εὐφράτου, περιρρομένη ὑπὸ τοῦ παραποτάμου Μάσκα.

Κορούλας-α (έ), σατράπης τῆς Παφλαγονίας.

Κοτύωρα-ων (τά), πόλις τοῦ Εὐξείνου, πρὸς Δ τῆς Κερασοῦντος.

Κτησίας-ου (έ), Ἑλληγὴν ἱατρὸς ἐκ τῆς Κνίδου, παρακολουθήσας
τὸν βασιλέα εἰς τὴν κατὰ τοῦ Κύρου ἐκστρατείαν· συνέγραψε

τὰ *Περσικά*, ἦτοι Περσικὴν ἱστορίαν, τῆς ὁποίας ἀποσπάσματα σφύζονται.

Κύδνος-ου (ὄ), ποταμὸς τῆς Κιλικίας, διαρρέων τὴν Ταρσόν.

Κυνίσκος-ου (ὄ), Σπαρτιάτης στρατηγὸς ἐν τῇ Χερσονήσῳ.

Λ.

Λάκων-ωνος (ὄ), κάτοικος τῆς Λακωνίας· ἐπίθ. *Λακωνικός*.

Λάμψακος-ου (ῆ), πόλις τῆς Τρωάδος παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον.

Λάρισσα-ης (ῆ), πόλις εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τίγρητος, ὅπου χύνεται ὁ Ζαπάτας· κυρίως τὸ νότιον μέρος τῆς ἀρχ. *Νινευί*.

Λουσιεὺς-έως (ὄ), κάτοικος τῶν Λουσῶν, πόλις τῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὰ νῦν *Σουδενά*.

Λυδία-ας (ῆ), χώρα εἰς τὴν Δυτικὴν Μ. Ἀσίαν με πρωτεύουσαν τὰς Σάρδει· ὁ κάτοικος *Λυδός*· ἐπίθ. *Λύδιος* καὶ *Λυδικός*.

Λύκαια-ων (τὰ), ἑορτὴ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Λυκαονία-ας (ῆ), μεσόγειος χώρα τῆς Μ. Ἀσίας, ΒΔ τῆς Κιλικίας· οἱ κάτοικοι *Λυκαῖοι*, λαὸς φιλελεύθερος.

Λωτοφάγοι-ων (οἱ), ὁ ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας γνωστὸς μυθικὸς λαὸς τῆς Ἀφρικῆς, τρεφόμενος ὑπὸ τῶν φοινικοειδῶν καρπῶν τοῦ δένδρου *λωτοῦ*.

Μ.

Μάγνητες-ων (οἱ), λαὸς τῆς ἀνατολικῆς Θεσσαλίας (*χερσονήσος Μαγνησία*).

Μαιάνδρος-ου (ὄ), ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας ἐκβάλλων παρὰ τὴν Μίλητον.

Μάκρωνες-ων (οἱ), λαὸς πρὸς τὰ ΝΑ τῆς Τραπεζοῦντος.

Μαντινεὺς-έως (ὄ), κάτοικος τῆς Μαντινείας, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Μάρδοι-ων (οἱ), λαὸς πολεμικός, ὄμορος τῶν Ἀρμενίων.

Μαρσύας-ου (ὄ), 1) παραπόταμος τοῦ Μαιάνδρου ἐν τῇ Φρυγίᾳ.

2) Σειληνὸς ἐκ Φρυγίας εὐρῶν τὸν αὐλόν, τὸν ὁποῖον ἀπέρ-

Ν. Ζαφειρίου, Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως

ριψεν ἢ ἐφευροῦσα Ἀθηνᾶ, διότι ἠσχίμιζε τὸ πρόσωπον, ὅταν ἐπαιζε. Ἔμαθε νὰ παίζη καὶ τόσον ὑπερφηανέθη ἐκ τούτου, ὥστε ἐτόλμησε νὰ προκαλέσῃ εἰς ἀγῶνα μουσικὸν τὸν Ἀπόλλωνα· ἠττηθεὶς ὅμως ἐξεδάρη καὶ τὸ δέριμα τοῦ ἐκρεμάσθη εἰς τι σπήλαιον τῆς Φρυγίας.

Μεγάβυζος-ου (ὁ), ἀρχιερεὺς τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος.

Μεθυδριεύς-έως, κάτοικος τοῦ Μεθυδρίου τῆς Ἀρκαδίας.

Μέσπιλα-ης (ῆ), ἔρημος πόλις εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Τίγρητος.

Μηδία-ας (ῆ), χώρα τῆς Ἀσίας περιλαμβάνουσα τὰς ὑπὸ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγρητος διαρροεμένης χώρας πρὸς Β τῆς Βαβυλωνίας.

Μηδίας τεῖχος (τὸ), οἰκοδομηθὲν (580 π. Χ.) εἰς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἀπὸ βορρᾶ εἰσβαλλόντων Μήδων, ἐκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ Τίγρητος εἰς τὸν Εὐφράτην.

Μίδας-ου (ὁ), βασιλεὺς τῆς Φρυγίας.

Μίλητος-ου (ῆ), πόλις τῆς Ἰωνίας παρὰ τὸν Μαίανδρον.

Μοσσύνοικοι-ων (οἱ), αὐτόνομος λαὸς παρὰ τὴν Κερασσύντα, ὀνομασθεὶς οὕτω ἀπὸ τοὺς ξυλίνοὺς πύργους (=μοσσύνους), εἰς τοὺς ὁποίους κατόικουν.

Μυριάνδος-ου (ῆ), Φοινικικὴ πόλις εἰς τὸν Ἰσσικὸν κόλπον.

Μυσός-οῦ (ὁ), κάτοικος τῆς Μυσίας, χώρας εἰς τὰ ΒΔ τῆς Μ. Ἀσίας.

᾽Οδρύσαι-ῶν (οἱ), Θρακικὸν ἔθνος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σεύθου.

᾽Ολύνθιοι-ων (οἱ), κάτοικοι τῆς ᾽Ολύνθου ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ΒΑ τῆς Ποτειδαίας.

᾽Ορόντιας-α (ὁ), 1) ἐπιφανὴς Πέρσης συγγενὴς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Κύρου· 2) γαμβρὸς τοῦ ᾽Αρταξέρξου, σατράπης Ἀρμενίας.

Παρράσιος-ου (ὁ), κάτοικος τῆς Παρρασίας, χώρας τῆς Ἀρκαδίας περὶ τὸ Λύκαιον ὄρος.

- Παφλαγονία-ας** (ἡ), χώρα τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Εὐξείνιον ὁ-
κίτοικος Παφλαγῶν-όνος· ἐπίθ. Παφλαγονικός.
- Πέλται-ῶν** (αἱ), πόλις τῆς Φρυγίας παρὰ τὰς Κελαινάς (γ. Ἴσο-
σακλί).
- Πέργαμος-ου** (ἡ), πόλις τῆς Μυσίας παρὰ τὸν Κάϊκον, 120 στά-
δια μακρὰν τῆς ἀκτῆς.
- Πέρινθος-ου** (ἡ), Θρακικὴ πόλις παρὰ τὴν Προποντίδα, μετέ-
πειτα Ἡράκλεια.
- Πισίδαι-ῶν** (οἱ), ἔθνος ἀνεξάρτητον παρὰ τὸν Ταῦρον.
- Πόντος-ου** (ὁ), 1) ὁ Εὐξείνιος (γ. Μαύρη θάλασσα), 2) χώρα περι-
λαμβάνουσα ὅλην τὴν πρὸς μεσημβρίαν παραλίαν τοῦ Εὐ-
ξείνου Πόντου.
- Προκλῆς-έους** (ὁ), ἀπόγονος τοῦ Λακεδαιμονίου Δημαράτου, ἀρ-
χῶν Τευθρανίας.
- Πύλαι-ῶν** (αἱ), 1) στενὰ καὶ φρούριον μεταξὺ Κιλικίας καὶ Συ-
ρίας, 2) φρούριον εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Εὐφράτου εἰς
τὰ μεθόρια τῆς Βαβυλωνίας.

Σ

- Σαλμυδησοῦς-οῦ** (ἡ), Θρακικὴ πόλις παρὰ τὸν Εὐξείνιον.
- Σάρδεις-εων** (αἱ), πρωτεύουσα τῆς Λυδίας, ἔδρα τοῦ Κύρου.
- Σάτυρος-ου** (ὁ) κατωτέρα θεότης εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Διονύσου.
- Σεύθης-ου** (ὁ), ἡγεμὼν τῆς Θράκης.
- Σηλυμβρία-ας** (ἡ), Θρακικὴ πόλις παρὰ τὴν Προποντίδα.
- Σιλανός-οῦ** (ὁ), μάντις Ἀμπρακιώτης.
- Σινώπη-ης** (ἡ), πόλις παράλιος τῆς Παφλαγονίας, ἀποικία τῆς
Μιλήτου.
- Σιττάκη-ης** (ἡ), πόλις τῆς Βαβυλωνίας παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην
τοῦ Τίγρητος.
- Σκυθηνοὶ-ῶν** (οἱ), ἔθνος πρὸς Β τῆς Ἀρμενίας.
- Σόλοι-ων** (οἱ), πόλις παράλιος τῆς Κιλικίας.
- Σοῦσα-ων** (αἱ), πόλις τῆς Περσίας, ἐαρινὴ κατοικία τοῦ βασιλέως.
- Στυμφάλιος-ου** (ὁ), κάτοικος τῆς Στυμφάλου, πόλεως τῆς Ἀρ-
καδίας.

Συρακόσιος-ου (ὁ), κάτοικος τῶν Συρακουσῶν τῆς Σικελίας.

Συρία-ας (ῆ), χώρα τῆς Ἀσίας πρὸς τὰ ΝΑ τῆς Κιλικίας· οἱ κάτοικοι Σύροι-ων.

Τ

Ταμῶς-ώ (ὁ), Αἰγύπτιος, ναύαρχος τοῦ Κύρου.

Τάοχοι-ων (οἱ) αὐτόνομος ὄρεινός ληστρικός λαὸς πρὸς Β τῆς Ἀρμενίας.

Ταρσοι-ῶν (οἱ), πρωτεύουσα τῆς Κιλικίας.

Τευθρανία-ας (ῆ), πόλις καὶ χώρα τῆς Μυσίας ἀνήκουσα εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Δημαράτου.

Τηλεβόας-α (ὁ) παραπόταμος τοῦ Εὐφράτου εἰς τὴν Ἀρμενίαν.

Τημνίτης-ου (ὁ), κάτοικος τῆς ἐν Αἰολίδι Τήμνου.

Τιβαρηνοί-ῶν (οἱ), λαὸς ἐν Πόντῳ γεινιάζων πρὸς τοὺς Χάλυθας.

Τίγρης-ητος (ὁ), πλωτὸς ποταμὸς τῆς Μεσοποταμίας πηγάζων ἐκ τῆς Ἀρμενίας, ἐνούμενος δὲ μετὰ τοῦ Εὐφράτου καὶ χυνόμενος εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον.

Τιμασιῶν-ωνος (ὁ), φυγὰς ἐκ Δαρδάνου τῆς Τρωάδος.

Τισσαφέρνης-ους (ὁ), σατράπης τῆς Καρίας, ἐχθρὸς τοῦ Κύρου καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Τραπεζοῦς-οὔντιος (ῆ), ἀποικία τῆς Σινώπης εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων· οἱ κάτοικοι Τραπεζοῦντιοί.

Τυριάειον-ου (τὸ), πόλις τῆς Μεγάλης Φρυγίας.

Φ

Φαρνάβαζος-ου (ὁ), σατράπης τῆς Βιθυνίας καὶ Φρυγίας.

Φασιανοί-ῶν (οἱ), ἔθνος παρὰ τὸν Φάσιν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Κολχίδι.

Φᾶσις-ιος (ὁ), ποταμὸς 1) ἐν Ἀρμενίᾳ, ὁ λεγόμενος Ἀράξης, ἐνούμενος μετὰ τοῦ Κύρου καὶ χυνόμενος εἰς τὴν Κασπίαν· 2) ἐν Κολχίδι χυνόμενος εἰς τὸν Εὐξείνιον.

Φοινίκη-ης (ῆ), παράλιος χώρα τῆς Συρίας· οἱ κάτοικοι Φοίνικες.

Φολόη-ης (ῆ), ὄρος μεταξύ Ἡλίδος καὶ Ἀρκαδίας.

Φρυγία-ας (ῆ), 1) ἡ μεγάλη, χώρα εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μ. Ἀσίας.

πρὸς Δ τῆς Καππαδοκίας· 2) ἡ μικρὰ Φρυγία παρὰ τὴν Προποντίδα.

Φύσκος-ου (ὄ), παραπόταμος ἐξ ἀριστερῶν τοῦ Τίγρητος.

X

Χαλδαῖοι-ων (οῖ), αὐτόνομος λαὸς ἐν Ἀρμενίᾳ.

Χάλυβες-ων (οῖ), λαὸς γειτνιαζῶν πρὸς τὴν Ἀρμενίαν, ὑποτελῆς εἰς τοὺς Μοσσυνοίκους.

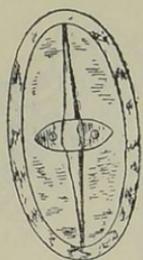
Χαρμάνδη-ης (ή), πόλις ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Εὐφράτου.

Χερρόνησος-ου (ή), ἡ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον Θρακικὴ χερσόνησος.

Χρυσόπολις-εως (ή), πόλις παρὰ τὸν Βόσπορον ἀπέναντι τοῦ Βυζαντίου (ν. Σκούταρι).

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

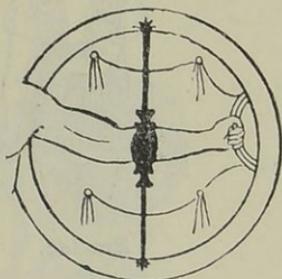
Σελ.	15	στίχ.	4	ἀντὶ	ἐλοίμην	γο.	ἐλοίμην
»	24	»	19	»	τὸ	»	τὸν
»	37	»	28	»	ἐλευθέρω	»	ἐλευθέρω
»	79	»	23	»	βαράρβους	»	βαρβάρους

Ἄσπις φοειδής.

Κνημίς.

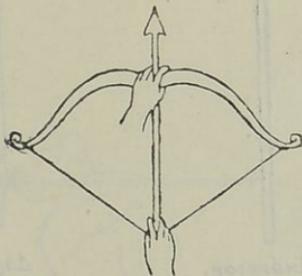
Ἄσπις στοργγύλη.

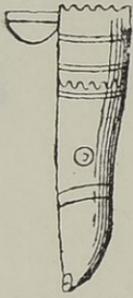
Θώραξ.

Κράνος.

Τόξον.

Φαρέτρα.

Δόρυ.

Ἀκινάκης.

Σπολάς.

Ἀκόντιον.

Σάλπιγξ.

Ὅπλιται μονομαχοῦντες.

Πελταστής.

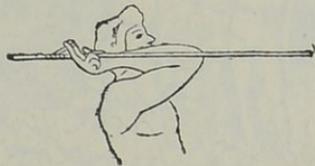
Ὅπλιται ἐν πορείᾳ.

Σφενδονήτης.

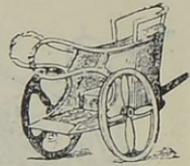
Ὅπλίτης.

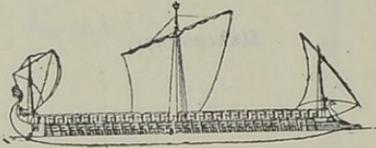
Ἀκοντιστής.

Πεντηκόντορος.

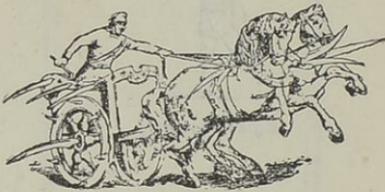
Ἄρμα

Τριήρης.

Ἄμαξα.

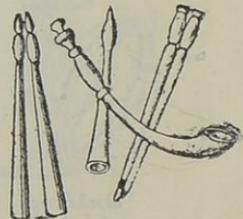
Ἄρμα δρεπανηφόρον.

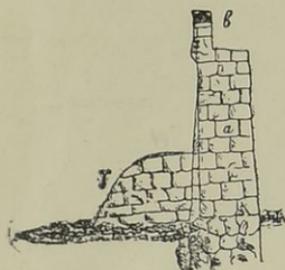
Θρόνος.

Ἔρις Μαρσίου καὶ Ἀπόλλωνος.

Δύλοι.

Τείχος με ἑπαλξιν
καὶ χηλὴν.

Πέρσης βασιλεὺς
μὲ τιάραν.

Δαρεϊκός

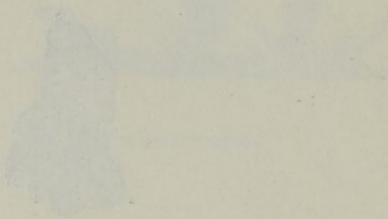
Καρβάτιναι.

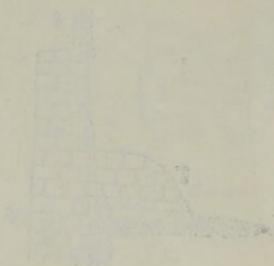
Σατραπῆς.

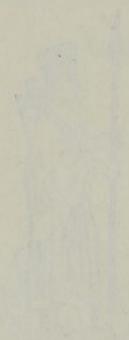
Κρατὴρ.

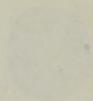
Παρθενώνας
στον Ακρόπολη

Μουσείο
στον Ακρόπολη

Παρθενώνας
στον Ακρόπολη

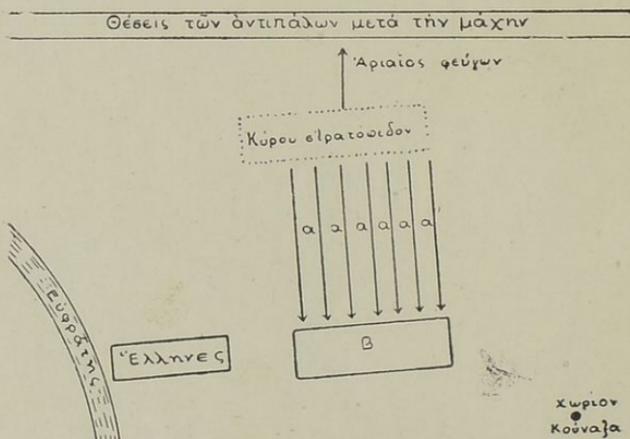
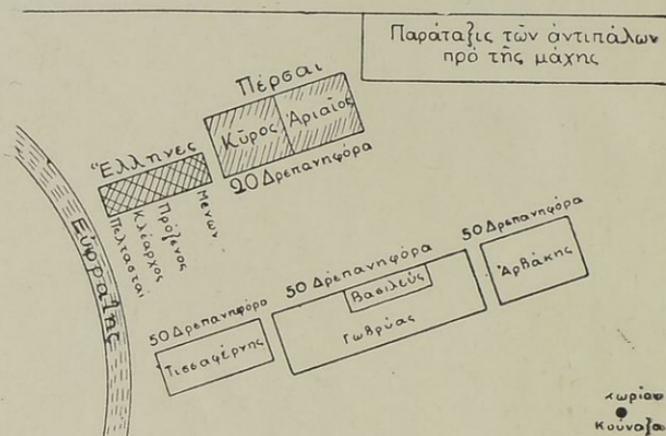

Μουσείο
στον Ακρόπολη

Παρθενώνας
στον Ακρόπολη

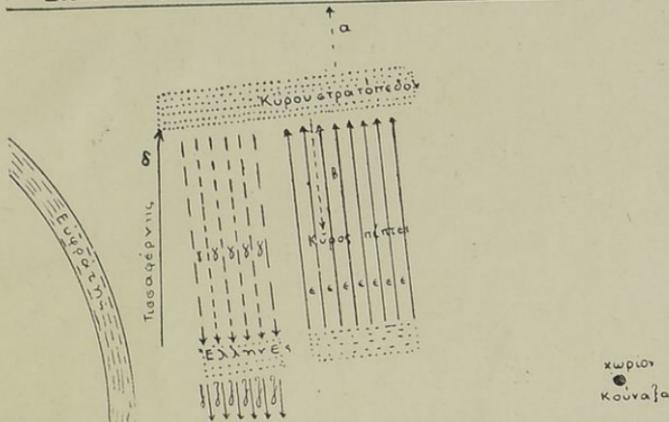
ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΑ ΚΟΥ

α Ὁ βασιλεὺς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κύρου διαρπάσας καὶ ἐνωθεὶς μετὰ τὸν Τισσαφέρνην συντάσσεται καὶ ἐπιστρέφει διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς τὸ σημεῖον Β ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι παύσαντες τὴν καταδίωξιν ἐσταμάτησαν εἰς τὸ σημεῖον Ε.

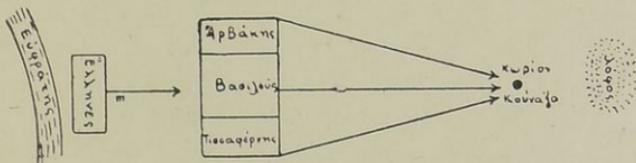
ΝΑΞΑ ΜΑΧΑΙ

Διευθύνσεις τῶν διαφόρων σωμάτων κατὰ τὴν μάχην

- α Ὁ Ἀριαῖος φεύγων.
- β Ὁ Κύρος ὀρμήσας κατὰ τοῦ βασιλέως πίπτει.
- γ Οἱ Ἕλληνες νικήσαντες διώκουν τοὺς ἀπέναντί των βαρβάρους.
- δ Ὁ Πισσαφέρνης διελαύνει διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πελταστικοῦ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Κυρῶν.
- εἰ Ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου προχωρεῖ πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Κυρῶν.
- ζ Ἰοὶ ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων βάρβαροι διωκόμενοι φεύγουν.

Δευτέρα μάχη

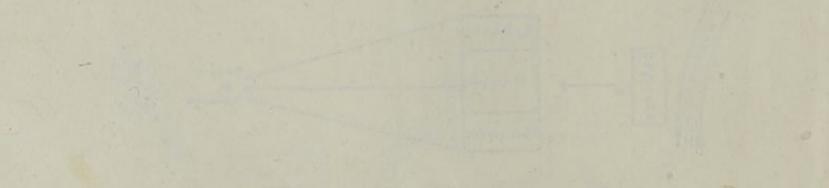
Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ σημεῖον Ε φοβηθέντες μὴ περικυκλωθῶσιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως μεταβάλλουν παρατάξιν οὕτως ὥστε ἔχουν τὸν ποταμὸν Εὐφράτην εἰς τὰ νῶτα. Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ σχῆμα ἀναγκάζεται νὰ παραταχθῇ καὶ ὁ βασιλεὺς ἵνα ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Πέρσαι, μόλις ὤρμησαν οἱ Ἕλληνες, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καταδιωκόμενοι πρὸς τὸ χωρίον Κούναβα μέχρι γηλόφου τίνος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1934
1053

= 481

Ἀριθ. Πρωτ. 34942

Πρὸς
τὸν κ. Μεγαλὴ Σ. Ζηκάκη

Ἐδὸς Περματζόγλου Ἐνταῦθα

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι δι' ὑμετέρας ταυταρίθμου πράξεως ἐκδοθείσης τὴν 10 Ἰουλίου ἔ. ἔ. καὶ δημοσιευθείσης τὴν 16ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 86 φύλλον τοῦ τ. Β' τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐνεκρίθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 3438 τὸ ὑφ' ὑμῶν ὑποβληθὲν πρὸς κρίσιν βιβλίον τοῦ Ν. Ζαφειρίου ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως**» διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δύο τάξεων τῶν ἡμιγυμνασίων καὶ τῶν δύο κατωτέρω τάξεων τῶν γυμνασίων διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τὸ σχολικὸν ἔτος 1931-1932 ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτελεσθοῦν αἱ τροποποιήσεις αἱ ὁποῖαι ὑπεδείχθησαν ὑπὸ τῆς ἀκείας ἐπιτροπῆς διὰ τῆς αἰτιολογητικῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 51739 τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 πράξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀδένεται ἡ τελικὴ τιμὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ 20 % ἐφ' ὅσον ταῦτα μεταφέρονται ἐκ τῆς πόλεως, ἐν ἧ ἐξεδόθησαν, εἰς ἄλλας πόλεις.